R E V

আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ

বিশ্ৰামৰ সামৰ্থ্য

O L U

গেৰী কীচী

T I O N

খ্ৰীষ্টত প্ৰিয় বন্ধুগন,

এইটো আমাৰ প্ৰাৰ্থনা যে আপোনালোকে বিচৰা এই শিক্ষাদান সম্পদটোক আপোনালোকৰ বাবে আশীৰ্বাদ আৰু উৎসাহ হিচাপে বিবেচনা কৰক! অনুগ্ৰহ কৰি এই সামগ্ৰী আপোনাৰ বন্ধু-বান্ধৱী, পৰিয়াল আৰু আপোনাৰ গীৰ্জাৰ সদস্যসকলৰ সৈতে নিঃসংকোচে ভাগ বতৰা কৰক। লগতে, আপুনি অতিৰিক্ত কপি ডাউনলোড কৰিবলৈ আৰু আপোনাৰ ভাষাত অধিক বিনামূলীয়া শিক্ষাৰ বাবে **FLNFree.com** লৈ যাব পাৰে।

ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁৰ আপোনাৰ জীৱনৰ বাবে এটা আচৰিত পৰিকল্পনা আছে! ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেনেকৈ চলে সেই বিষয়ে জনাৰ পাছত আমাৰ জীৱনটো ভাল দিশলৈ সলনি হ'ল আৰু আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে এইটো আপোনাৰ বাবেও একে কাম কৰিব!

খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমেৰে সৈতে

গেৰী আৰু ডেণ্ড্ৰা কীচী

পি.এছ. আপোনাৰ ভাষাত অধিক বিনামূলীয়া শিক্ষা ডাউনলোড কৰিবলৈ আমাৰ বিনামূলীয়া ডাউনলোড ৱেবছাইট **FLNFree.com** লৈ যাবলৈ মনত ৰাখিব!

আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ

বিশ্ৰামৰ সামৰ্থ্য

গেৰী কীচী

Your Financial Revolution:
The Power of Rest, Assamese
Copyright © 2024 by Gary Keesee

Originally published in English
Copyright © 2018 by Gary Keesee
ISBN: 978-1-945930-03-4

Gary Keesee Ministries,
P.O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

This book is a FREE GIFT from Gary Keesee Ministries and is NOT FOR SALE

Printed in India

আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ:
বিশ্ৰামৰ সামৰ্থ্য, অসমীয়াত
কপিৰাইট ©2024 গেৰী কীচী কৰ্তৃক

মূলতে ইংৰাজীত প্ৰকাশিত
মূল প্ৰকাশনা ©2018 গ্যাৰি কেসি কৰ্তৃক
ISBN: 978-1-945930-03-4

গেৰী কীচী পৰিচৰ্য্যা
P.O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

এই কিতাপখন বিনামূলীয়া উপহাৰ গেৰী কীচী পৰিচৰ্য্যাৰ দ্বাৰা, এইটো বিক্ৰীৰ বাবে নহয়

ভাৰতত মুদ্ৰি

মই এই কিতাপখন মোৰ পত্নী ড্ৰেণ্ডাক উৎসৰ্গা কৰিব বিচাৰো, কিয়নো তেওঁৰ উৎসাহ, ঈশ্বৰৰ বস্তুৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ আবেগ আৰু তেওঁৰ পৰিয়াল আৰু মোৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ প্ৰেমেই মোক এই সকলোবোৰ বছৰ অনুপ্ৰাণিত কৰিছে। আমি একেলগে প্ৰমাণ কৰিছো যে সপোন সঁচাকৈয়ে বাস্তৱায়িত হয়!

-গেৰী কীচী

বিষয় বস্তু

পৰিচয় 9

অধ্যায় 1: বিশ্ৰাম- মূল কথাবোৰ.. 13

অধ্যায় 2: আইনী অধিকাৰ.. 25

অধ্যায় 3: ৰাজ্য আপোনাৰ উত্তৰ.. 41

অধ্যায় 4: মই ৰাজ্যৰ এটা প্ৰমূখ্য চাবি পাইছো! 57

অধ্যায় 5: উৰা মৰাটো চলাতৈকৈ ভাল.. 69

অধ্যায় 6: জীৱনত বিল পৰিশোধ কৰাৰ বাহিৰেওঁ আৰু বহুত খিনি আছে!......................... 85

অধ্যায় 7: এনেকুৱা হবলৈ নোৱাৰে! 95

অধ্যায় 8: দুগুণ অংশ.. 105

অধ্যায় 9: প্ৰয়োজনতৈক অধিক 117

অধ্যায় 10: দুগুন অংশৰ ৰহস্য 135

পৰিচয়

আমি ফাৰ্ম হাউচৰ পৰা ওলাই অহা দিনটো আছিল তিতা-মিঠা ধৰণৰ দিন। আমি সেই পুৰণি, সৰু, জৰাজীৰ্ণ ফাৰ্ম হাউচটোত প্ৰায় ন বছৰ ধৰি বাস কৰিছিলোঁ আৰু এতিয়া মই বাকচৰ শেষৰ বোজাটো আমাৰ ভ্যানলৈ লৈ গৈ আছিলো। মই নিজেই নিৰ্মাণ কৰা আমাৰ নতুন ঘৰটোলৈ গৈ আছিলো, 7,700 বৰ্গফুটৰ জৰ্জিয়ান ঘৰ যিটো 55 একৰ ধুনীয়া অহাইঅ'ৰ কৃষিভূমিত বহি আছিল, 20 একৰ হাবি আৰু জলাশয়ৰ সৈতে। মাত্ৰ কেইবছৰমান আগতে কল্পনা কৰাটো কঠিন হ'লহেঁতেন।

আমি ফাৰ্ম হাউচৰ পৰা ওলাই আহিছো যদিও সেই পুৰণি ঘৰটো মোৰ বৰ ভাল লাগিছিল। হয়, আনকি ইয়াৰ ভঙা খিৰিকীৰ কাঁচ, ইয়াৰ মাটিৰ ভঁৰাল আৰু তাত থকাৰ সময়ত আমি অহৰহ মৌমাখিৰ আক্ৰমণ সহ্য কৰা। ইমানবোৰ স্মৃতি মনলৈ আহিল। মোৰ পাঁচটা সন্তানৰ ভিতৰত দুটা আচলতে তাতেই পৰিয়ালৰ কোঠাত জন্ম হৈছিল।

তাত আমাৰ বহুত ভাল সময় পাৰ হৈছিল যদিও বহু সময়ত আৰ্থিক মানসিক চাপ আৰু আশাহীনতাও আছিল। ইমানবোৰ কথা আমি শিকিবলগীয়া হৈছিল। যদিও এতিয়া কল্পনা কৰাটো কঠিন, যেতিয়া আমি ন বছৰৰ আগতে সেই পুৰণি ফাৰ্ম-হাউচটোলৈ গুচি আহিলোঁ, তেতিয়া আমি মাহে 300 ডলাৰ ভাড়াটো কষ্টেৰে দিব পাৰিলোঁ। আমাৰ দুয়োখন গাড়ী বহুত পুৰণি আছিল, লাখ লাখ মাইল আছিল, তথাপিও তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এতিয়াও লিয়েন আছিল। সেই সময়ত এনে লাগিছিল যেন আমি সকলোৰে টকা ঋণী। আমাৰ হাতত দহটা মেক্স আউট আৰু বাতিল কৰা ক্ৰেডিট কাৰ্ড আছিল; দুটা ফাইনেন্স কোম্পানী ঋণ; অৱশ্যেই, আমাৰ দুখন গাড়ীৰ পেমেন্ট; আই আৰ এছৰ লিয়েন; আমি আমাৰ আত্মীয়ৰ ওচৰত ঋণী হোৱা দহ হাজাৰ টকা; আৰু তালিকাখন আৰু আগবাঢ়িব। আমি আৰ্থিকভাৱে জীয়াই থকাৰ জীৱন এটা কটালোঁ, আমাৰ মালিকানাধীন বেছিভাগ বস্তুৱেই কেতিয়াবা কেৱল গেলামালৰ সামগ্ৰী কিনিবলৈ পণ্য কৰি থৈছিলো। আমাৰ মালিকানাধীন বস্তুবোৰ আছিল অতি পুৰণি আৰু আৰম্ভণিতে বহুত পুৰণি ক্ৰয় কৰা ভঙা বস্তু।

সেই সময়ত আমাৰ ভয়াৱহ আৰ্থিক অৱস্থাই উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ আশা কমেইহে ৰাখিছিল। একেবাৰে স্পষ্টকৈ ক'বলৈ গ'লে কথাবোৰ সলনি হ'ব পাৰে বুলি বিশেষ আশা দেখা নাপালোঁ। মই মোৰ পৰিয়ালটোক ভাল পাইছিলোঁ, মোৰ এগৰাকী ধুনীয়া পত্নী আছিল, কিন্তু মই তেওঁলোকক আৰ্থিক নৰকৰ মাজেৰে টানি লৈ গৈছিলোঁ!

মই এন্টিডিপ্ৰেছন ঔষধ খাই আছিলো, পেনিক এটেকৰ সৈতে মোকাবিলা কৰিছিলো আৰু ভয়ে মোৰ দৈনন্দিন জীৱনক গ্ৰাস কৰিছিল। ধৰি লওক মই ওচৰত থকা আটাইতকৈ সুখী মানুহ

নাছিলোঁ। মই জীৱন বীমা বিক্ৰী কৰি আছিলো, কমিচনত জীয়াই আছিলো, আৰু ক'লৈকো দ্ৰুতগতিত যোৱা নাছিলো, মাথোঁ আৰু অধিক আৰ্থিক অগাধত। লাহে লাহে আমি ঋণত আৰু অধিক ঋণী হৈ আহিছিলো যেতিয়ালৈকে আৰু ঋণৰ বিকল্প নাথাকিল। এইখিনিতে মই আৱেগিকভাৱে ক্ৰেচ হৈ পৰিলোঁ। আতংক আৰু ভয়ে মোৰ মনটোক আগুৰি ধৰিলে। আনকি মোৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই যাবলৈও ভয় লাগিছিল, যিটো বাইদেউ কমিচন বিক্ৰীৰ বাবে ভাল নহয়।

মোৰ পত্নীয়ে ভাবিছিল যে তাই স্বামীক হেৰুৱাব, আৰু সেই সময়ত আমাৰ অকলে পোৱা চাৰিটা সন্তানক ডাঙৰ-দীঘল কৰাৰ ভয়ে তাইক খেদি ফুৰিছিল। কিন্তু তাই প্ৰাৰ্থনাৰ শক্তিত দৃঢ় বিশ্বাসী আৰু মোৰ পৰা হাৰ নামানিল। আমি একেলগে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ আৰু তাৰ পিছত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নীতিসমূহ আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ আগবাঢ়িলোঁ। আমি উত্তৰ আৰু নীতিৰ বাবে ঈশ্বৰক বিচাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে আমাৰ হৃদয়ত আশাৰ উত্থান হ'বলৈ ধৰিলে যেতিয়া আমি ঈশ্বৰে আমাক দেখুওৱা কথাবোৰ প্ৰয়োগ কৰাৰ সময়ত ইটোৰ পিছত সিটো অলৌকিকতা দেখিলোঁ।

এদিন ৰাতি এটা সংজ্ঞায়িত মুহূৰ্ত ঘটিল যেতিয়া ঈশ্বৰে মোক দেখুৱালে যে মই বিত্তীয় ক্ষেত্ৰত মোৰ নিজা কোম্পানী এটা আৰম্ভ কৰি মানুহক ঋণৰ পৰা মুক্ত হ'বলৈ সহায় কৰিম আৰু তেওঁ মোক দেখুৱাই থকা নীতিবোৰ শিকাব লাগিব। সেই সময়ত মানুহক ঋণৰ পৰা কেনেকৈ ওলাই আহিব লাগে দেখুৱাই কোম্পানী এটা আৰম্ভ কৰাটো যথেষ্ট আচৰিত যেন লাগিছিল কাৰণ আমাৰ নিজেও এতিয়াও বহুত ঋণ আছিল। আমি এই বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলো, কিন্তু প্ৰভুৱে আমাক কৈছিল যে আমি ওলাই আহি তেওঁৰ নীতি শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে আমি আমাৰ স্বাধীনতাও বিচাৰি পাম। কোম্পানীটো আৰম্ভ কৰাটো আছিল বিশ্বাসৰ খোজ যিহেতু আমাৰ হাতত সেইটো কেনেকৈ কৰিব লাগে তাৰ কোনো তথ্য নাছিল, কিন্তু আমি সেই কামত অধ্যৱসায় কৰিলোঁ। কোম্পানীটো বাঢ়ি গ'ল, আৰু ই অনা টকাখিনিয়ে আমাৰ পৰিয়ালটোক ডেৰ-দুবছৰত সম্পূৰ্ণৰূপে ঋণৰ পৰা আঁতৰাই পেলালে। পৰৱৰ্তী অধ্যায়ত আমাৰ কোম্পানীটোৰ বিষয়ে অলপ বেছিকৈ ক'ম, কিন্তু এতিয়াৰ বাবে মাত্ৰ জানি থওক যে আমাৰ জীৱনটো বহু পৰিমাণে সলনি হ'ল! আমি মুক্ত হৈ কেনে অনুভৱ কৰিছিলো, গাড়ী বিক্ৰেতা এখনত সোমাই নতুন গাড়ী এখনৰ বাবে নগদ ধন দি কেনে অনুভৱ হৈছিল, সেই কথা মই বুজাব নোৱাৰো। আমাৰ নতুন ঘৰটোৰ ডিজাইন, নিৰ্মাণ আৰু ধন পৰিশোধ কৰাটো কেনেকুৱা অনুভৱ হৈছিল। আমি যি উপভোগ কৰি আছিলো সেয়া আমি কল্পনা কৰাতকৈও বেছি আছিল।

যিহেতু আমি উত্তৰৰ বাবে ঈশ্বৰক বিচাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ আৰু...নীতি অনুসৰি, ঈশ্বৰে আমাক দেখুওৱা কথাবোৰ প্ৰয়োগ কৰাৰ সময়ত আমি ইটোৰ পিছত সিটো অলৌকিকতা দেখিলে আমাৰ হৃদয়ত আশাৰ উত্থান হ'বলৈ ধৰিলে।

হয়, ফাৰ্ম হাউচটোত যথেষ্ট স্মৃতি আছিল। ঘৰৰ পৰা শেষৰ বাকচটো ধৰিবলৈ যাওঁতে সৰু ডাইনিং ৰুমত থিয় হৈ থকা পত্নীৰ কাষেৰে পাৰ হৈ গ'লোঁ। চকুলো টুকি তাই মোৰ ফালে মূৰ তুলি চালে। দুখী চকুলো নাছিল; সেইবোৰ আছিল আনন্দৰ চকুলো আৰু আৱেগৰ চকুলোও, কিয়নো তাই তাত ঈশ্বৰে আমাক শিকাই দিয়া সকলো কথা মনত পেলাইছিল। মইও চকুলোৰ সৈতে যুঁজিলোঁ

যেতিয়া মই কোঠাবোৰৰ মাজেৰে শেষবাৰৰ বাবে চালোঁ, তাত ঘটা সকলোবোৰ কথা মিশ্ৰিত আৱেগেৰে মনত পেলাই। আমি আমাৰ জীৱনৰ এটা অধ্যায় বন্ধ কৰি নতুন ভূখণ্ডলৈ গৈ আছিলো। আমাৰ আগত এতিয়া কি আছিল? যাত্ৰাই আমাক লৈ গৈছিল হতাশাৰ পৰা, কোনো আশা নোহোৱাকৈ, আশাৰে ভৰা ভৱিষ্যতলৈ।

ডেণ্ড্ৰা আৰু মই বিচাৰি যি পাইছো সেইটো আপোনাৰ বাবে সিমানেই উপলব্ধ যিমান আমাৰ বাবে আছিল।

শেষৰ বাকচটো লৈ বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ লগে লগে মই ৰৈ হাঁহি এটা মাৰি ঘৰটোলৈ উভতি চালোঁ, নাই, মই তোমাক মিছ নকৰো, মোৰ এতিয়া ভাল ঠাই আছে,

নিশ্চিত ভাৱে আমাৰ নতুন ঘৰলৈ স্থানান্তৰিত হোৱাটো নিশ্চিতভাৱে ৰোমাঞ্চকৰ আছিল। কিন্তু আমাৰ যাত্ৰাৰ আটাইতকৈ ভাল কথাটো হ'ল অৱশেষত জিৰণি লোৱা হ'ল! কেৱল বিল পৰিশোধ কৰাৰ কথা নহয়, মোৰ ভৱিষ্যতৰ কথা ভাবিব পাৰিলোঁহেঁতেন। বছৰ বছৰ ধৰি তেওঁৰ বিশ্ৰামত জীয়াই থকাটো এটা নিৰপেক্ষ সপোন হৈ আহিছে! আমাৰ গাড়ীবোৰৰ মূল্য দিয়াটোৱেই জিৰণি। ঋণমুক্ত হোৱাটোৱেই হৈছে জিৰণি। 55 একৰ মাটিত মোৰ সপোনৰ ঘৰটোৰ মূল্য দিয়াটোৱেই জিৰণি।মোৰ পত্নীৰ বজাৰলৈ যায় আৰু তাইৰ টকাৰ বাবে চিন্তা নকৰে তেতিয়া তাইৰ চেহেৰাত হাঁহি দেখা পাই আৰাম অনুভৱ হয়। আমাৰ প্ৰয়োজনীয় সকলোখিনি থকাৰ বাহিৰেও, আনক লাখ লাখ ডলাৰ দিব পৰাকৈ আৰু শুভবাৰ্তাক সমৰ্থন কৰিব পৰাকৈ যথেষ্ট ধন থকাটো এটা আৰামদায়ক বিশ্ৰাম। কিন্তু সম্ভৱতঃ মোৰ জীৱনৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ পৰিৱৰ্তন সেই সকলো আৰম্ভনিৰ বৰ্ষবোৰত মোৰ জীৱনত আগুৰি ধৰা হেচা আৰু ভয়ৰ সৈতে প্ৰত্যেক দিন জাগি থকাটো নাছিল। কেৱল আৰু এটা সপ্তাহ জীয়াই থকাৰ সপোন চোৱাৰ সলনি ভাল বস্তুবোৰৰ সপোন আকৌ চাবলৈ সক্ষম হোৱাটো আৰাম আৰু বিশ্ৰাম।

মই জানো আপুনি কি ভাৱি আছে। এইটোৱেই যে যদি মোৰ লগত এই সকলোখিনি থকাহ্লে। যদি মোৰ লগত সেই অনুভৱ হোৱা হলে মইও হাহিব পাৰিলোহেতেঁন। সপোন চালোহেতেঁন, আৰু বিলবোৰৰ পৰিশোধ কৰাৰ চিন্তাৰ বাহিৰে আৰু আন কথাবোৰত ধ্যানকেন্দ্ৰিত কৰিবলৈ সক্ষম হব পাৰিলোহেতেঁন। এই কিতাপত লিখা এই কথাবোৰৰ বিশ্বাস কৰাটো আপোনাৰ বাবে অসুবিধাৰ হব পাৰে, কিন্তু, মই আপোনাক বিশ্বাস দিয়াইছো যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই যি বিচাৰিলো সেইটো আপোনাৰ বাবে সিমানেই উপলব্ধ যিমান আমাৰ বাবে আছিল। মোৰ প্ৰাৰ্থনা যে যেতিয়া আমি নিজৰ কাহিনী আপোনাক কওঁ, তেতিয়া আপুনিও ঈশ্বৰৰ নিয়মবোৰ আৰু সিদ্ধান্তবোৰক নিজৰ জীৱনত সংলগ্ন কৰিবিলা প্ৰৰোসা-হিত হৈ যাব।

এইটো বাস্তৱত ইমান কঠিন নহয়, আপোনাক কেৱল বিশ্ৰামৰ সামৰ্থ্যক বিচাৰি উলিওৱাৰ আৱশ্যকতা আছে।

> *হে পৰিশান্ত আৰু ভাৰাক্ৰান্ত লোকসকল মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ, মই তোমালোকক জিৰণি দিম। মই নম্ৰ আৰু কোমল চিত্তৰ মানুহ, এই হেতুকে তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যুৱলি লোৱা, আৰু মোৰ পৰা শিক্ষা লোৱা, তাতে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ মনত জিৰণি পাবা। কিয়নো মোৰ যুৱলি সুসহ্য আৰু ভাৰো লঘু।*
>
> -মথি 11:28-30

অধ্যায় 1

বিশ্ৰাম- মূল কথাবোৰ

বিশ্ৰাম- এটা বিশিষ্ট স্থিতিত থাকিবলৈ স্থাপিত বা সমৰ্থিত হোৱা, আৰাম কৰাৰ স্থিতি বা সময় বা কোনো প্ৰকাৰৰ হতাশাপূৰ্ণ বা পৰিশ্ৰম কৰাৰ পৰা থমকি ৰোৱা।

কি আপুনি ভাগৰি পৰিছে ? কি আপোনাক অধিকতম সময় পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হয় আৰু আপোনাক কাম সম্পূৰ্ণ নহয়?কি আপুনি টকাৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে নিজৰ নিৰ্ণয় লয় যে আপোনাক কত কাম কৰিব লাগে বা কেনেকৈ কৰিব লাগে বা আপোনাক কিমান সময় লৈকে কাম কৰিব লাগিব? কি আপুনি কেতিয়াবা ভাৱে নে যে আপুনি কেতিয়াও ঋণ পৰিশোধ কৰিব নোৱাৰিব? কি আপুনি ভাৱে নে যে আপুনিও নিগনি দৌৰত জীৱন কটাই আছে? যদি এনে নিজৰ বিষয়ে অনুভৱ কৰে, তেনেহলে আপুনি অকলশৰীয়া নহয়।

আপুনি কেতিয়াবা হেম্পটৰ তিমি মাছ দেখিছেনে? মোৰ বিশ্বাস যে আপুনি নিশ্চয় দেখিছে, কিন্তু যদি আপুনি এইটো দেখা নাই, তেনেহলে এইটো এটা চকৰিৰে নিৰ্মিত যত হেম্পটৰ অৰ্থাত এক ধৰণৰ নিগনিৰ পিঞ্জৰাত ৰখা হয়। হেম্পটৰ অৰ্থাত এই নিগনিয়ে সেই পিঞ্জৰাৰ চকৰিবোৰত উঠি যায় আৰু দৌৰি থাকে তেতিয়ালৈকে দৌৰি থাকে যেতিয়ালৈকে সি দৌৰি ভাগৰি নাযায়। কিন্তু সেই চকৰিত কেৱল এটাই সমস্যা আছে। হেম্পটৰ যিমানেই তীব্ৰতাৰে বা যিমান দেৰি লৈকে সেই চকৰিত দৌৰি থাকে,যেতিয়ালৈকে তাৰ দৌৰা শেষ নহয়, বা ভাগৰি দৌৰা বন্ধ কৰি দিয়ে আৰু সেই চকৰিৰ পৰা নামি যায়। তেনেহলে সি সেই স্থানত থাকে যৰ পৰা সি আৰম্ভ কৰিছিল। একো সলনি নহয়। সি সন্তুষ্ট মনোভাৱে নিজৰ ধুনীয়া চেহেৰাৰ পৰা ঘাম মুছে। কিন্তু জীৱনত তাৰ স্থিতিক সলনি কৰা বা তাৰ পৰা লাভ প্ৰাপ্ত হবলৈ একো নহয়, তেওঁ স্বতন্ত্ৰ নহয়, এতিয়াও পিঞ্জৰাত আৱদ্ধ হৈ আছে। এইটো কথাই সকলোৰে বাবে হয়তো সত্য নহয় কিন্তু অনেক লোকৰ জীৱনত আৰু তেওঁলোকৰ আৰ্থিক স্থিতিৰ বিষয়ে সচা। তেওঁলোকে সপ্তাহযোৰা কঠিন পৰিশ্ৰম কৰে আৰু সপ্তাহৰ শেষত এটা স্থানতে আহি ভাগৰি পৰে, কিন্তু যেতিয়া সোমবাৰৰ ৰাতিপূৱা হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজকে ঠিক সেই স্থানতে পায়, যৰ পৰা তেওঁলোকে এসপ্তাহৰ আগতে আছিল। তেওঁলোকে যিখিনি কৰিলে, যি পৰিশ্ৰম কৰিলে তাৰ কাৰণে তেওঁলোকে এক সপ্তাহৰ বাবে ৰক্ষা পৰিল তাৰ বাহিৰে অধিক একো নহয়।

এইটো ন বছৰলৈকে মোৰ জীৱনৰ ছৱি আছিল। মই প্ৰতিদিনে 15 ৰ পৰা 18 ঘন্টা পৰিশ্ৰম কৰিছিলো, মই পৰিশ্ৰমী আছিলো, আৰু কঠিন পৰিশ্ৰম কৰিলো, কিন্তু মই যি টকা পাইছিলো তাৰ পৰা নিজৰ দশমাংশ দিয়া, বিল আৰু ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ পাছত, মোৰ লগত একো বাকী থকা নাছিল।

আমাৰ প্ৰয়োজনীয়তাবোৰ পূৰ্ণ কৰিবলৈ মোৰ লগত একো টকা বাকী থকা নাছিল। যেতিয়াই আৰ্থিক হেচা বাঢ়িছিল, তেতিয়াই মই আৰু কঠিন দৌৰ দৌৰিবলৈ ধৰিছিলো, কিন্তু একো লাভ হোৱা নাছিল। যেতিয়া মই ৰৈছিলো আৰু নিজৰ প্ৰগতিৰ অৱলোকন কৰিছিলো, তেতিয়া দেখা পাইছিলো যে মই আৰু পিছ ফালে দৌৰি গৈ আছো।

নিশ্চিতভাৱে এইবোৰৰ কাৰণে মোক কিছুমান ভাৱনাত্মক পৰিনামৰ সংঘৰ্ষ কৰিবলগীয়া হল। মই প্ৰতিদিন অত্যন্ত নিৰাশা আৰু ভয়ৰ সৈতে যুজি আছিলো, সেইটোৱে লাহে লাহে মোৰ মন আৰু শৰীৰক প্ৰভাৱিত কৰিলে। পেনিক এটেক, তীব্ৰ ভয় আৰু জঠৰতাই লাহে লাহে মোৰ শৰীৰত প্ৰভুত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। ডাক্টৰবিলাককে গম নাপাইছিল যে মোৰ কি হৈ আছে। ভয়ে মোৰ চিন্তাধাৰাক ইমানেই ধ্বংস কৰিছিল যে মই গমেই পোৱা নাছিলো যে মই জীয়াই থাকিম নে মৰিম। প্ৰায়ে ন বছৰলৈকে বস্তুবোৰ বন্ধকত থৈ টকা লোৱা পৰিয়ালবোৰৰ পৰা টকা ধাৰে লই থাকিলো! এতিয়া মোৰ লগত বন্ধকত থবলৈ আৰু একো বাকী থকা নাছিল,আৰু মোৰ আত্মসন্মান ভাঙি পৰি গৈছিল। এতিয়া মই হাৰি গৈছিলো। মোৰ অৱস্থা ইমানেই দয়ানীয় হৈ পৰিছিল যে আপুনি মোৰ আত্মসন্মানো আৰু জীৱনৰ আনন্দক জাৰৰ পেলোৱা ঠাইৰ পৰা বিচাৰ ওলিয়াব পৰা ধৰণে হৈছিল।

মই ধাৰে লোৱা লোকবিলাকে মোৰ বিৰুদ্ধে এজাহাৰ দাখিল কৰিবলৈ শাৰী পাতি আছিল, আৰু সেই সময়তে এইটো হল, মই নিৰাশাত আছিলো, আৰু প্ৰতিটো উশাহ লওঁতে ভাৱিছিলো যে হয়তো এইটো মোৰ শেষ উশাহ বুলি, আৰু তেতিয়াই এটা ফোন আহিল। প্ৰতি ৰাতিপূৱা যেনেকৈ ফোন আহে সেই ধৰণে এইটো ফোনো আছিল, মিষ্টাৰ কীচী, যেনেকৈ আপুনি জানে, আপুনি আমাৰ গ্ৰাহক-ৰ দিবলগীয়া ধন বাকী আছে। আপুনি এই ধন কেতিয়া পৰিশোধ কৰিব পাৰিব? মিষ্টাৰ কীচী, বিগত তিনিবাৰ যেতিয়া মই আপোনাক ফোন কৰিছিলো আপুনি মোক এইটোৱেই কথা কৈছিলে। যদি আগন্তুক তিনিদিনৰ ভিতৰত আপুনি মোৰ মুৱাকিলক টকা ঘুৰাই নিদিলে, তেনেহলে মোৰ মুৱাকিলে আপোনাৰ বিৰোদ্ধে এজাহাৰ দাখিল কৰিব। কি আপুনি এই কথাটো বুজি পাইছেনে? মিষ্টাৰ কীচী, তিনি দিন। গুড ৱাই।

সেই ফোনটো এনে আছিল যে মোক এট টন ইটাৰ মাৰ খোৱাৰ দৰে। এনে নহয় যে মই আগৰ পৰা গম পোৱা নাছিলো যে আমাৰ আৰ্থিক স্থিতি কিমান কঠিন। মোৰ লগত টকা নাছিল, মোৰ লগত যিখিনি আছিল সকলো ভঙ্গা চিঙা আছিল। মোৰ ফ্ৰিজ খালী আছিল। মোৰ সুন্দৰ পৰিয়ালক গৰম ৰাখিবলৈ ফায়াৰপ্লেচৰ ওচৰত শুব লগীয়া হৈছিল, কিয়নো তেওঁলোকক গৰম ৰাখিবলৈ যি তেল সেইটো কিনিবলৈ মোৰ লগত টকা নাছিল। মোৰ ওচৰত সহায়ৰ বাবে বিচাৰি যাবলৈ কোনো স্থান নাছিল। মোৰ বন্ধু আৰু পৰিয়ালৰ বাবে পৰিশোধ কৰি কৰি ভাগৰি পৰিছিলো। মই বেমেজালিত আছিলো, মই লাহে লাহে চিৰিত উঠি নিজৰ শুৱা কক্ষত গলো আৰু যেনেতেনে বিচনাত পৰিলো। মই উচপি উচপি কান্দিবলৈ ধৰিলো আৰু সহায়ৰ বাবে ঈশ্বৰক মাতিলো।

মই বহুত আচৰিত হলো যে প্ৰভুৱে মোৰ সৈতে ইমান সোনকালে কথা পাতিলে। এইটো কোনো শুনি পোৱা শব্দ নাছিল কিন্তু এটা শব্দ আছিল যে অক্সমাতে মোৰ আত্মাৰ পৰা ওলাই মোৰ মস্তিষ্কত

আহিল। প্ৰথম কথা যিটো প্ৰভুৱে মোক কলে, সেইটো আছিল যে যি সমস্যাবোৰত মই আছিলো তাৰ কোনো লেনদেন নাছিল। মই ভাৱো যে তেওঁ এইকাৰণে কলে কিয়নো মই নিজৰ দৃষ্টিকোনেৰে এইটো ভাৱি আছিলো যে, তেওঁ মোৰ সহায় এতিয়ালৈকে কিয় নকৰিলে। আমি ভাল ডাঙৰ গীৰ্জাত গৈছিলো, যেতিয়া আমি সম্ভৱ হৈছিল উদাৰতাৰে সৈতে দান দিছিলো, আৰু যেতিয়াই সম্ভৱ হৈছিল তেতিয়াই আমাৰ দশমাংশ দিছিলো। কিন্তু, তেওঁ কলে যে মোৰ এই সমস্যাত পৰাৰ কাৰণ এইটো আছিল যে মই কেতিয়াও শিকা নাছিলো যে তেওঁৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ সঞ্চালিত হয়। তেওঁ মোক কলে যে তেওঁৰ ৰাজ্য সেইধৰণে কাম নকৰে যেনেকৈ পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত টকাৰ সমন্ধত সঞ্চালিত হয়, আৰু যদি মই স্বতন্ত্ৰ হবলৈ বিচাৰো তেনেহলে মই আৰ্থিক কথাবোৰক চম্ভালিবলৈ তেওঁৰ ৰাজ্যৰ প্ৰণালীবোৰ শিকিব লাগিব।

মোৰ মনত আছে মই মোৰ শুৱনি কক্ষৰ পৰা তললৈ দৌৰি নামিলো আৰু ডেণ্ড্ৰাক ধৰি তাইক কলো যে প্ৰভুৱে এতিয়া অলপতে মোৰ সৈতে কথা পাতিলে আৰু আমাৰ সকলো সমস্যাবোৰৰ কাৰণে তেওঁৰ উত্তৰ আছিল যে তেওঁৰ ৰাজ্যক বুজাটো। আমি এই কথাৰ বিষয়ে অলপ সময় ভ্ৰমিত হৈ আছিলো ইয়াত কোনো সন্দেহ নাছিল, কিয়নো আমি ভাৱিছিলো যে আমি জানো যে তেওঁৰ ৰাজ্য কি? অৱশেষত যেনেকৈ মই কৈছিলো, আমি এটা ডাঙৰ ভাল গীৰ্জাত গৈছিলো, আমি দুয়োজন ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিছিলো, আৰু জানিছিলো যে আমি স্বৰ্গৰ পথত আছোঁ। কিন্তু এতিয়া আমি গম পাবলৈ লৈছিলো যে, আমি বাস্তৱত তেওঁৰ ৰাজ্য আৰু সেইটো কেনেকৈ সঞ্চালিত হয় ইয়াৰ বিষয়ে বহুত কম জানিছিলো।

উৎসাহিত আছিলো যে ঈশ্বৰে মোৰ সৈতে কথা পাতিলে আৰু তেওঁ উত্তৰ দিলে- তেওঁৰ ৰাজ্য ইয়াৰ অৰ্থ বুজিবলৈ এতিয়াও বাকী আছিল, কিন্তু এই কথাত মই বহুত প্ৰৰোসাৎহিত হৈ গলো। বাস্তৱিকতা এইটো আছিল যে মই জনা নাছিলো যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য, এই শব্দৰ কি অৰ্থ। মই জানিবলৈ বিচাৰিছিলো যে এই শব্দৰ বাস্তৱত সেইটো উত্তৰ আছিল যিটো ডেণ্ড্ৰা আৰু মই বুজিবলৈ বিচাৰিছিলো আৰু বিচাৰি আছিলো।

সেই দিনা ডেণ্ড্ৰা আৰু মই এজনে আনজৰ হাতত ধৰি একেলগে প্ৰাৰ্থনা কৰিলো, সৰ্বপ্ৰথমে, আমি তেওঁৰ বাক্যক বাস্তৱত শিকিবলৈ আৰু বিত্ত সমন্ধীয়ত তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ সঞ্চালিত হয় এইটো শিকিবলৈ আৰু বুজিবলৈ সময় উলিওৱা নাছিলো, তাৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত কৰিলো আৰু ঈশ্বৰক ক্ষমা বিচাৰিলো।আন কথাটো, মই পৰিয়ালৰ মুখিয়া হোৱা হেতুকে নিজৰ পত্নী আৰু পৰিয়ালক এই সমস্যাতবোৰত পেলোৱাৰ বাবে ডেণ্ড্ৰাক ক্ষমা বিচাৰিলো। আকৌ আমি দুয়োজনে একেলগে প্ৰাৰ্থনা কৰিলো যে আমি দৃঢ়তাৰে এইটো জানিবলৈ চেষ্টা কৰিম যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেনেকৈ সঞ্চালিত হয় আৰু বিগত ন বছৰে আমি যি জীৱনত জীয়াই আছিলো, তাৰ পৰা পৃথক জীৱন জীয়াম।

আগত যি হল তাৰ বৰ্ণনা কৰাৰ সকলোতকৈ ভাল পদ্ধতি এটা লাইটৰ চুইচক চোৱা। এটা এনে কোঠাত যোৱা যত একেবাৰে অন্ধকাৰে আৱৰি আছে আৰু ভিতৰত যোৱাৰ পাচত আপুনি লাইটৰ চুইচটো অন কৰক। পোহৰ, একেবাৰে জ্যোতিৰে পৰিপূৰ্ণ হব। আৰু আপুনি দেখা পাব পাৰে।

যেতিয়া ঈশ্বৰে আমাক নিজৰ ৰাজ্যৰ কাৰ্য্যপ্ৰণালীৰ বিষয়ে শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে তেতিয়া মোৰ অনুভৱো এনেকুৱাই আছিল। এইটো এনেকুৱা আছিল যেন কোনোবাই লাইটৰ চুইচ অন কৰি দিছে, আৰু তেতিয়ালৈকে সেই পোহৰত আমি এনেকুৱা বস্তু দেখা পাইছো যিটো আমি কেতিয়াও আগতে দেখা নাই। আমি বুজিবলৈ ধৰিলো যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এটা এনে চৰকাৰ যাৰ আইন কেতিয়াও সলনি নহয়। আমি অনুভৱ কৰিলো যে আমি সেই আইনবোৰক শিকিব পাৰো আৰু আমি আৱশ্যকতাৰ ধন প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ সামৰ্থ্য আৰু জ্ঞানৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰো।

মই বহুত উ-সাহিত আছিলো কিন্তু তথাপিও বহুত বিভ্ৰান্তিত আছিলো। যেতিয়া ঈশ্বৰে আমাক এইটো শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ সঞ্চালিত হয় তেতিয়া বহুত খিনি আশ্বৰ্যজনক ঘটনাবোৰ হবলৈ ধৰিলে। মই সেই আৰম্ভণিৰ ঘটনাবোৰত বহুতখিনি ঘটনাবোৰক ইয়াত সন্মিলিত নকৰো কিয়নো সেইবোৰ এই শৃখংলাৰ প্ৰথম পুস্তক, আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ, অধীনতাৰ সামৰ্থ্যত সন্নিবিশ্‌ট আছে। আপুনি garykeesee.com বা Amazon.com ত ইয়াৰ এটা প্ৰতিলিপি প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে। আপুনি মোৰ পুস্তক, ফেইথ হান্টো প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ প্ৰবধন আছে। যি আপোনাক সেই আৰম্ভণিৰ কথাবোৰৰ ফালে লৈ যাব যত ঈশ্বৰে মোক এইটো শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল যে হৰিণবোৰৰ চিকাৰ কৰাৰ মাধ্যমেৰে কেনেকৈ শস্য দাব পাৰি। কিন্তু এটা দীঘলীয়া কাহিনীক সৰু কৰিবলৈ মই আপোনাক ইয়াত এটা উদাহৰণ দিছো।

যেনেকৈ মই আপোনাক কৈছিলো যে, আমি ঋণত ডুব্‌ গৈ আছিলো আৰু তাৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ কোনো বাট নাছিল। আইআৰএচ গ্ৰহণাধিকাৰ, বস্তুবোৰ যত বন্ধকত থৈছিলো সেই দোকানী, 10 ক্ৰেডিট কাৰ্ড যিবোৰৰ সময়সীমা শেষ হৈ গৈছিল আৰু সেইবোৰ বন্ধ কৰি দিয়া হৈছিল, আৰু ঋণ দিয়া তিনিটা কোম্পানীবোৰৰ 28 শতাংশ সুতৰ ধাৰ। ইয়াৰ বাহিৰে মই দাঁতৰ ডাক্টৰ, কাপোৰ ধোৱা, নিজৰ পিতৃ-মাতৃক আৰু অনেক বন্ধুবিলাকক টকা দিবলৈ বাকী আছিল। আপুনি যাৰেই নাম লওক মই তেওঁলোকক দিবলগীয়া আছিল। স্বাভাৱিকভাৱে চালে আমি কোনো আশা দেখা পোৱা নাছিলো। মোৰ আৰ্থিক বিক্ৰী ব্যৱসায় ভালকৈ চলা নাছিল, যদিও মই কঠিন পৰিশ্ৰম কৰিছিলো। কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ক্ষেত্ৰত কিছু বহুত অবিশ্বাশনীয় বস্তুবোৰ হোৱা দেখা পোৱাৰ পাছত(উপৰৰ উল্লেখ দুটা কিতাপৰ কাহিনীবোৰ পঢ়ক), আমি এই কথাত প্ৰৰোসাৎহিত হৈ গলোঁ যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আমাৰ উত্তৰ আছিল। আমি জনা নাছিলো যে কেনেকৈ, কিন্তু আমাৰ বিশ্বাস আছিল যে আমি সত পথত আছোঁ।

আকৌ এদিন ৰাতি ঈশ্বৰে মোক এটা সপোন দেখুৱালে আৰু তেওঁ মোক সেই সপোনত দেখুৱালে যে মই নিজৰ বৰ্তমান কোম্পানী যত মই বিগত ন বছৰৰ পৰা কাম কৰি আছিলো সেইটো এৰি নিজৰ কোম্পানী আৰম্ভ কৰিব লাগে।এতিয়া এইটো বুজক-মই এই কোম্পানীৰ লোকবিলাকৰ ধাৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ সহায় কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব লাগিছিল! মই জানো, এইটো একেবাৰে পাগলৰ দৰে লাগে- মোৰ মতে যদি মই নিজকে এই ঋণৰ পৰা বাহিৰ ওলোৱাৰ পদ্ধতি জনাহেতেঁন, তেনেহলে মই তাৰ ব্যৱহাৰ নিজেই ঋণৰ পৰা বাহিৰ উলোৱাৰ বাবে বহু বছৰ আগতেই কৰিলোহেতেঁন। কিন্তু

ঈশ্বৰে ঠিক তেনেকুৱাই কৰিবলৈ মোক কলে। মই বাস্তৱত অলপ আচৰিত হৈ পৰিছিলো। মই এইটো গম পোৱা নাছিলো যে মই নিজৰ কোম্পানী কেনেকৈ আৰম্ভ কৰিম বা সেইটো আৰম্ভ কৰিবলৈ কি কৰিব লাগিব। আৰু ইয়াত লোকবিলাকক ঋণৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ সহায় কৰিবলৈ কোম্পানী আৰম্ভ কৰিবলগীয়া আছিল- হেৰৌ মোক নিজকে কাৰোবাৰ প্ৰয়োজন আছিল যিয়ে মোক এইবোৰ কৰিবলৈ কি কৰিব লাগিব তাৰ পৰামৰ্শ দিবলৈ।

যেতিয়া মই প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো, তেতিয়া মই এইটো কেনেকৈ হব পাৰে ইয়াৰ বিষয়ে পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা জীৱন সলনি হোৱা অনুভৱ প্ৰাপ্ত হল। এইটো তেতিয়া হল যেতিয়া মোক এজন গ্ৰাহকে মোক জীৱন বীমা কৰাবলৈ ফোন কৰিলে, অহ! মই আপোনাক কবলৈ পাহৰি গৈছিলো যে মই বিত্তীয় সেৱা ক্ষেত্ৰত বীমা সুৰক্ষাৰ কাম কৰিছিলো তেতিয়া এইবোৰ হল। মই জানো, এইটো সেই পাল্বৱৰৰ দৰে যি সকলোৰে সমস্যাৰ ধ্যান দিয়ে, কিন্তু নিজৰ সমস্যাৰ ফালে কেতিয়াও ধ্যান নিদিয়ে। যদিও মই নিজৰ বিত্তীয় সেৱাবোৰৰ স্থিতিত লাহে লাহে বিফল হৈ গৈ আছিলো, বিগত ন বছৰত সেই ক্ষেত্ৰত সামান্য জ্ঞানৰ আধাৰত যি অনুভৱ মই প্ৰাপ্ত কৰিছিলো, সেইবোৰ এতিয়া মোৰ কাৰণে কৰিবলৈ বহুত গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল যিটো ঈশ্বৰে মোক কৰিবলৈ কৈ আছিল।

মোৰ গ্ৰাহকে আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ সৈতে পাকঘৰৰ চকীত বহি আছিল, সেয়ে মই আগৰ দৰেই আচনিৰ বিষয়ে কলো, যাৰ বাবে তেওঁলোকক বিভিন্ন প্ৰশ্ন সুধিলো আৰু যিটো আমি ডাটা শীট কওঁ, সেইটো এইটো চাবলৈ পূৰণ কৰিলো যে তেওঁলোকে আৰ্থিক ভাৱে কি পৰ্য্যায়ত আছে। এই তথ্যৰ ব্যৱহাৰ মূখ্য ৰূপে এইটো নিৰ্ধাৰিত কৰা হয় যে তেওঁৰ জীৱন বীমা কিমান হব লাগে। তেওঁৰ ওপৰত কিমান ঋণ আছে চাবলৈ আমি তেওঁৰ ঋণৰ তালিকা চাবলৈ আৰম্ভ কৰিলোষ এই সময়তে তেওঁলোক দুয়োজনে চিন্তিত হৈ পৰিল আৰু এইটো কৈছিল যে দুয়োজন এই স্থিতিত কিমান হতাশা আৰু নিৰাশাত আছে, পত্নীয়ে কান্দিবলৈ ধৰিলে। যদিও দুয়োজনে নিয়মীয়া ভাৱে কাম কৰি আছিল, কিন্তু প্ৰত্যেক মাহৰ খৰচৰ বাবে তেওঁলোকৰ টকা কম পৰিছিল।

মই নিজেই ন বছৰলৈকে এই স্থিতি আছিলো, আৰু ঈশ্বৰে ডেণ্ড্ৰা আৰু মোক নিজৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, তেনেহলে আপুনি কল্পনা কৰিব পাৰে যে তেওঁলোক দুয়োজনৰ বিষয়ে কেনেকৈ অনুভৱ হৈ আছিল। ডেণ্ড্ৰা আৰু মোৰ দৰে, তেওঁলোকেও খ্ৰীষ্টান আছিল, কিন্তু তেওঁলোকে জনা নাছিল যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে। সেই সময়ত ঈশ্বৰে আমাক নিজৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে যি প্ৰাৰম্ভিক কথাবোৰ শিকাইছিল, তাৰ বাহিৰে মই তেওঁলোকক বেছিকৈ বুজাব পৰা নাছিলো। কিন্তু মই আমাৰ জীৱনত যি অদ্ভূত ঘটনাবোৰ হৈছিল তাৰ বিষয়ে তেওঁলোকক কৈছিলো।

মই নিশ্চিতভাৱে এইটো কব পাৰো যে জীৱন বীমা লোৱাটো তেওঁলোকৰ মূখ্য সমস্যা নাছিল। মই তেওঁলোকক এইটো বুজাবলৈ কিছু সময় পাৰ কৰিলো যে ঈশ্বৰে মোক নিজৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে কি শিকাই আছে, কিন্তু মই এনে এটা কৰিব বিচাৰিছিলো যে যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক আচনি বনাবলৈ বা উত্তৰ দিবলৈ সহায় হওক, যাতে তেওঁলোকে নিজৰ বিত্তীয় স্থিতিৰ পৰা বাহিৰ ওলাই আহিবলৈ বাট বিচাৰি পায়।

সেই ৰাতি কাৰ্য্যালয়ত, মই নিজৰ দিনৰ কাম শেষ কৰাৰ পাছত কিছু গুৰুত্বপূৰ্ণ ফাইলবোৰ চাই আছিলো, যাৰ তৎক্ষণাক উত্তৰ দিয়াটো প্ৰয়োজন আছিল, তেতিয়া মোৰ মনত অক্সমাতে চিন্তা আহিল। কি হব যদি মই তেওঁলোকৰ জীৱন বীমা বিষয়টো এৰি তেওঁলোকৰ সম্পূৰ্ণ বিত্তীয় স্থিতিৰ ওপৰত চাওঁ- কি মই ইয়াৰ বিষয়ে কিবা কৰিব পাৰিমনে? কি হব যদি মই এইটো চাবলৈ আৰম্ভ কৰো যে তেওঁলোকৰ কাৰণে টকাৰ কোনো বাট হব পাৰে নে নাই- মোৰ কথাটো হল যে যদি মই এই সমন্ধে যিখিনি তেওঁলোকে আগৰ পৰাই কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছে সেইটো কৰিবলৈ আৰু কম খৰচৰ পদ্ধতি পাই যাওঁ- মোৰ উদ্দেশ্য সৰল আছিল, তেওঁলোকে যি আগতে কৰি আছিল সেইটো কৰিবলৈ এটা সহজ আৰু কম খৰচৰ পদ্ধতি বিচৰা আৰু ইয়াৰ পৰা পোৱা টকাৰ ব্যৱহাৰ তেওঁলোকৰ দৈন্নিক ব্যৱহাৰৰ বাবে আৰু ঋণ পৰিশোধ কৰিবলৈ। এইটো এটা বহুত চিধা আৰু সৰল প্ৰস্তাৱ যেন লাগি আছিল, কিন্তু বাস্তৱত মই জীৱন বীমাৰ বাহিৰে আন কোনো বিত্তীয় ক্ষেত্ৰত অধিক জ্ঞান নাছিল। আৰু বিশেষকৈ ধ্যান কৰিব যে ইন্টাৰনেটৰ আগৰ সময়ৰ কথা আছিল। মই যি বিচাৰিব লাগিছিল, সেইটো পুৰনি পদ্ধতিৰে কৰিবলগীয়া আছিল, ফোনৰ দ্বাৰা আৰু যি এটা হালধীয়া পাতৰ টেলিফোন ডায়ৰী আছিল তাৰ সহায়েৰে।

মই এই গ্ৰাহকৰ সৈতে আগৰ সপ্তাহত লগ পোৱাৰ কথা আছিল সেয়ে মই গোটেই সপ্তাহ এই বিষয়ৰ ওপৰত কাম কৰিলো। মই তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক বিত্তীয় ক্ষেত্ৰৰ অধ্যয়ন কৰিলো আৰু ফলাফল উলালে, মই এইটো চাই আচৰিত হলো যে মই প্ৰত্যেক মাহত কিমান টকা পৃথকে ৰাখিব পাৰোঁ। যেতিয়া মই সম্পূৰ্ণ ভাৱে উপাৰ্জিত জমা আৰু গুণনেৰে ভাগ কৰিলো, তেতিয়া এইটো গম পালো যে ধন এক মাহত হাজাৰ ডলাৰ লৈকে যোগ হল। নিজৰ বিত্তীয় কেলকুলেটৰত মই তেওঁলোকৰ সকলো ঋণক যোগ কৰিলো আৰু শেষ ধনক তেওঁলোকক মাহেকীয়া পৰিশোধত সংযুক্ত কৰিলো। যেতিয়া মই যোগ বুটাম টিপিলো, তেতিয়া মই স্ক্ৰীনত উত্তৰ দেখা পালো- 6.2 বছৰ। 6.2 বছৰৰ উত্তৰৰ অৰ্থ এটো আছিল যে মোৰ গ্ৰাহকে নিজৰ আয়ৰ সলনি নকৰাকৈ নিজৰ ঘৰৰ ঋণ সৈতে নিজৰ সকলো অন্য ঋণবোৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ ইমান সময় লাগিব। হয় আপুনি ঠিকেই পঢ়িছে. তেওঁলোকৰ মাহেকীয়া আয়ত সলনি নকৰাকৈ। মই হতভম্বৰ হলো আৰু ভাৱিলো যে মই কিবা ভূল কৰিছো চাগে, এইকাৰণে বাৰে বাৰে যোগ কৰি থাকিলো আৰু যেতিয়ালৈ মোৰ বিশ্বাস নহল যে মোৰ উত্তৰ ঠিকেই আছিল। কি এইটো সচাকৈয়ে সম্ভৱ- আন বিলাকক এই বিশয়ে অনুভৱ নহল-

এইটো চাবলৈ ইচ্ছুক আছিলো যে যেতিয়া মই তেওঁলোকক এই বিষয়ে কম তেতিয়া মোৰ গ্ৰাহকৰ প্ৰতিক্ৰিয়া কি হব? তেওঁলোকক আকৌ লগ কৰিবলৈ যোৱাৰ আগতে মই কৰা হিচাপক এটা মনত ৰাখিবলৈ কাগজত লিখি লগত লৈ যাবলৈ সিন্ধান্ত ললো। মোৰ উদ্দেশ্য ইমানেই আছিল যে তেওঁলোকক দেখুওৱা যে এই স্থিতিৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ আশা আছে। ইয়াৰ পৰা মোৰ একো কোনো প্ৰকাৰৰ লাভ নাছিল, কিয়নো মই জানিছিলো যে তেওঁলোকৰ জীৱন বীমা লোৱাটো সম্ভৱ নাই যাৰ দ্বাৰা মই কিবা আৰ্থিক লাভ কৰিব পাৰিম। কিন্তু মই জানিছিলো যে তেওঁলোকে মোৰ দ্বাৰা উলিওৱা পথক শুনিবলৈ বিচাৰিব। আগৰ সপ্তাহ মই আকৌ নিজৰ হিচাপ কৰিলো সমীক্ষা কৰিলো

আৰু আশ্বস্ত হলো যে মই সঠিক আছিলো।

মই যেনেকৈয়ে দুৱাৰৰ ঘন্টা বজালো, মই অলপ চিন্তিত হৈ আছিলো যে এতিয়া আগত কি হব। মই তেওঁলোকৰ সৈতে তেওঁলোকৰ পাকঘৰৰ চকীত বহিছিলো আৰু তেওঁলোকক কলো যে মই সপ্তাহযোৰা তেওঁলোকৰ বিত্তীয় বিষয়ে কি হিচাপ কিতাপ কৰিলো। মই যি সকলো তথ্য এটা কাগজত টাইপ কৰি নিজৰ লগত লৈ আহিছিলো আৰু তেওঁলোকক দেখুৱাই লাহে লাহে বুজাবলৈ আৰম্ভ কৰিলো আৰু কলো য়ে তেওঁলোক কেনেকৈ ঋণমুক্ত হব পাৰিব, যি কথা মই তেওঁলোকক বুজাই আছিলো সেইটো কেনেকৈ সংযুক্ত কৰিব পৰা আৰু কোম্পানীৰ নাম আৰু তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাতকালীন নম্বৰো কলো। যেনেকৈ মই বুজালো, তেওঁলোকে উৎসাহিত হৈ আছিল কিয়নো তেওঁলোকক লাহে লাহে এইটো চাই আছিল য়ে তেওঁলোকৰ ঋণ মুক্ত ধন কেনেকৈ বাঢ়ি আছে, কিন্তু যেতিয়া মই তেওঁলোকক কলো যে তেওঁলোকে নিজৰ বৰ্তমানৰ আয়ৰ দ্বাৰাই কেৱল 6.2 বছৰত পৰিশোধ কৰিব পাৰিব আৰু নিজৰ ঘৰ আৰু অন্য সকলো ঋণমুক্ত হব পাৰিব, তেতিয়া দুয়োজনে আনন্দত কান্দিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকৰ চেহেৰাত আনন্দৰ চকুপানী সঘনাই বৈ আছিল আৰু তেওঁলোকে বাৰে বাৰে কৈ আছিল যে তেওঁলোকে কিমান আনন্দিত। তেওঁলোকে সচাকৈয়ে আনন্দত উবৰি পৰিল মোক সাৱঁটি ধৰিলে আৰু আমি সেই ৰাতি বহুত আনন্দ কৰিলো।

আহক বিশ্বাসযোগ্যতাৰে ভাৱো, কি আইআৰএচে আপোনাক কেতিয়াবা কব নে যে আপুনি কৰৰ পৰিশোধ কম কেনেকৈ কৰিব পাৰে? কি বেঙ্কে আপোনাক কব যে সুতৰ পৰা কেনেকৈ বাচিব পাৰি? নহয়, গোটেই চিচটেম আপোনাৰ টকা লবলৈ বনোৱা হৈছে, আপোনাৰ টকা সুৰক্ষিত কৰিবলৈ নহয়। মই জানিছিলো যে আমেৰিকাত প্ৰত্যেক পৰিয়ালক সেইটো শিকাব লাগে যে যিটো মই অধ্যয়ন কৰি বিচাৰি উলিয়াইছো। সেই ৰাতি মই যি বিচাৰি উলিয়ালো তাৰ পৰা মই ইমানেই প্ৰভাৱিত হলো যে মই সিদ্ধান্ত কৰিলো যে মই নিজৰ গ্ৰাহকৰ কাৰণে ইয়াৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব।

এই কাৰণে, অধ্যয়নৰ দ্বাৰা মই যি জানিলো আৰু সেই সপোনৰ পুষ্টিৰ সৈতে যি ঈশ্বৰে মোক দিছিল, ডেণ্ড্ৰা আৰু মই জীৱন বীমা কোম্পানী এৰি দিলো যাৰ বাবে মই কাম কৰি আছিলো। আৰু নিজৰ কোম্পানী আৰম্ভ কৰিলো, আৰু মই নিজৰ প্ৰথম গ্ৰাহকৰ বাবে যি কৰিছিলো ঠিক সেইটোৱেই মই অন্য গ্ৰাহক বিলাকৰ বাবে কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো। সেই আৰম্ভণিৰ বছৰত আমি আমাৰ কোম্পানীৰ নাম ফেইথ ফুল ফেইমেলী ফাইনেন্স ৰাখিলো। নামৰ দ্বাৰা স্পষ্ট বুজা যায় যে আমি কোন আৰু কি ধৰণৰ কাৰ্য্য কৰোঁ?যদি আপুনি জানে যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু বিশ্বাস কি, তেনেহলে আপোনাৰ বিত্তীয় স্থিতি পৰিপূৰ্ণ স্তৰত আহি যাব। মই অনুভৱ কৰিলো যে কোম্পানীৰ বাবে এইটো নাম বহুত ভাল নহব- সেই নামক সঘনাই দব বাৰ কবলৈ চেষ্টা কৰক- কিন্তু ঠিক আছে, এই নামক কব পৰা যায়। কিন্তু পাছত আমি এই নাম সলনি কৰি ফৰৱাৰ্ড ফাইনেন্সচিয়েল গ্ৰুপ কৰি দিলোঁ, যিটো আজিলৈকে আমাৰ কোম্পানীৰ নাম আছে আৰু সেই কোম্পানী মজবুত স্থিতিত আছে।

সচা কথা কওঁ যদি, ব্যক্তিগত ভাৱে আমাৰ আৰ্থিক স্থিতি এতিয়াও পৰিপূৰ্ণ স্তৰত অহা নাছিল। আমাৰ ওপৰত এতিয়াও ঋণ আছিল, কিন্তু আমি জানিছিলো য়ে আমি এতিয়া উপায় পাইছো।

যেনেকৈয়ে আমি নিজৰ নতুন কোম্পানীৰ কাম আৰম্ভ কৰিলো, আমি উৎসাহিত আছিলো আৰু লগতে অলপ চিন্তিতও আছিলো। আমাক কোম্পানী স্থাপন কৰিবলৈ আৰু চলাবলৈ বহুত খিনি শিকিবলগীয়া আছিল, কিন্তু আমাৰ আগত সকলোতকৈ ডাঙৰ প্ৰশ্ন আছিল যে এই কাম কৰি কেনেকৈ টকা উপাৰ্জন কৰিব পৰা যাব। আমাৰ সংঘৰ্ষ এইটো আছিল যে আমি ভাৱিছিলো যে আমি এইটো কৰিব নোৱাৰিম, আৰু আমি ঋণ মুক্ত হবলৈ সহায়ৰ বিনিময়ত তেওঁলোকৰ পৰা কোনো টকা লবলৈ বিচৰা নাছিলো। এইটো এটা ডাঙৰ প্ৰশ্ন যাৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু বিকল্পবোৰ চাবলৈ আমি কিছু সময় পাৰ কৰিলো। মই বহুত বিস্তাৰকৈ নকওঁ, কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক কোম্পানী স্থাপন কৰিবলৈ আৰু গ্ৰাহকৰ পৰা মাচুল নোলোৱাকৈ কোম্পানী স্থাপন কৰিবলৈ আৰু টকা উপাৰ্জন কৰিবলৈ এটা অদ্ভূত ৰণনীতি দেখুৱালে।

কিন্তু এতিয়া কাগজত পূৰ্ণৰূপে প্ৰত্যেক গ্ৰাহকৰ আৰ্থিক কথাবোৰৰ জমা ঘটা কৰা কঠিন আৰু সময় লগাযেন হৈ গৈ আছিল, এইকাৰণে আমাক এইটো সোনকালে কৰিবলৈ পদ্ধতি বিচাৰৰ আৱশ্যকতা আছিল। মই জানিছিলো যে আমি যি কৰি আছিলো সেইটো কৰিবলৈ মোক এটা কম্পউটাৰ প্ৰগ্ৰাম লিখিব লাগিব, কিন্তু মোক কম্পউটাৰৰ বিষয়ে জ্ঞান থকা বা এই ধৰণৰ প্ৰগ্ৰামক লিখাৰ ক্ষমতা থকা কোনো ব্যক্তিক কেনেকৈ বিচাৰি, ইয়াৰ বিষয়ে একো জ্ঞান নাছিল। এবাৰ আকৌ ঈশ্বৰে অদ্ভূত কাম কৰিলে। মোক আমাৰ ঘৰৰ অলপ দূৰৈত থকা এজন ব্যক্তিৰ ফোন আহিল যি আমাৰ বিষয়ে শুনিছিল। তেওঁ এজন গ্ৰাহক হৈ চাবলৈ বিচাৰিছিল যে আমি বাস্তৱত কি কৰি আছোঁ। আমি যি কৰি আছিলো সেইটো তেওঁ বহুত পচন্দ কৰিছিল আৰু যেতিয়া আমি কথা পাতি আছিলো তেতিয়া মই গম পালো যে তেওঁ এজন কম্পউটাৰ প্ৰগ্ৰামাৰ হয় আৰু এই কামৰ বাহিৰে তেওঁ নিজৰ এটা কোম্পানীও চলাইছিল। মই তেওঁক কলো যে আমাক এতিয়া প্ৰগ্ৰাম লিখাৰ আৱশ্যকতা আছে। আৰু তেওঁ বহুত উৎসাহেৰে সৈতে কলে যে যি কাম আমি কৰি আছো তাত তেওঁ আমাৰ সহায় কৰিবলৈ বিচাৰিছে। মই তেওঁক কলো যে ভাল কথা যে আপুনি যদিও আমাৰ এই কামৰ বাবে ৰেহাই দিব, কিন্তু আমি এতিয়া এটা নতুন কোম্পানী আৰম্ভ কৰিছো, এইকাৰণে আপুনি আমাৰ বাবে যি কাম কৰিব তাৰ বিনিময়ত দিবলৈ আমাৰ হাতত টকা নাই। তথাপিও তেওঁ আমাৰ লগত কাম কৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছিল কিয়নো তেওঁ আমাৰ সহায় কৰিবলৈ বিচাৰিছিল। তেওঁ কলে আপোনাৰ লগত যেতিয়া টকা আহিব তেতিয়া মোক দি দিব, কিন্তু এতিয়া মই আপোনাৰ কাম আৰম্ভ কৰি দিম, আৰু আমি কাম আৰম্ভ কৰি দিলো।

লোকবিলাকে আমাৰ কামক পচন্দ কৰিলে। আৰু পচন্দ কিয় নাহিব? তেওঁলোকক বিনামূল্য সেৱা দিয়া হৈছিল আৰু সকলোৱে বিচাৰিছিল যে কোনোবাই তেওঁলোকক ঋণ মুক্ত হবলৈ পথ দেখুৱাই দিয়াটো। আমাৰ কামত কিছু তীব্ৰতা আহিল আৰু আঢ়ৈ বছৰৰ ভিতৰত আমি স্বয়ং ঋণমুক্ত হৈ গলো। এতিয়া আমাৰ লগত 300 তকৈয়ো অধিক প্ৰতিনিধি আছিল যিবিলাকে আমাৰ আচঁনিৰবোৰৰ কাৰ্য্যৰ বিষয়ে কৈ আছিল। সোনকালেই আমি নগধ ধনৰে সৈতে এটা গাড়ী কিনিবলৈ সক্ষম হলো, ইমানেই নহয়, কিন্তু আমি নিজৰ সপোনাৰ ঘৰ বনাবলৈ আৰু এইটো বনাবলৈ টকা গোটোৱাতো

সক্ষম হৈ গলো। আমাৰ কোম্পানী কিছু বাঢ়ি গল আৰু বিগত কিছু বছৰত আমি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ আৰু লোকবিলাকৰ সহায় কৰিবলৈ হাজাৰ ডলাৰ দান কৰিবলৈ পাৰিলো।

যিটো আমি লোন স্কীম কওঁ, এই সেৱা 30 বছৰ পাছত আজিও বিনামূল্য দিয়া হৈ আছে। যেনেকৈয়ে বছৰ পাৰ হৈ গল, কোম্পানী নিজৰ লক্ষ্যত আগ বাঢ়ি গৈ থাকিল। 2001 আৰু 2008ৰ বিত্তীয় সংকটত লাখ লাখ লোকে নিজৰ সেৱানিবৃত সঞ্চয়ৰ 50 শতাংশ ৰ পৰা 80 শতাংশ হেৰুৱাই পেলালে, তেতিয়া আমি সেৱানিবৃতত নিৱেশ কৰাত ধ্যান দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো। আমি সুৰক্ষিত নিবেশ বিকল্পৰ পথ উলিয়ালো আৰু 2001 ত নিজৰ ব্যৱসায়ৰ দ্বাৰা এই পদ্ধতি আৰম্ভ কৰিলো। মই এইটো কৈ গৰ্বিত অনুভৱ কৰিছো যে আমি নিজৰ গ্ৰাহকবোৰৰ কাৰণে কোটি ডলাৰৰ নিৱেশৰ প্ৰৱধন কৰি আছো আৰু তাত কোনোৱে আমাৰ দেশৰ আৰু পৃথিৱীৰ বিত্তীয় অৰাজকতাৰ ফলতো বিগত 16 বছৰত নিজৰ নিৱেশ কৰা এটকাও হেৰুৱা নাই। আৰু আমাৰ আচনিয়ে ই সকলো আচনিত আমাৰ নিৱেশ কৰা গ্ৰাহকবোৰ আৰম্ভনিত বা বাৰ্ষিক ভাৱে কোনো কৰ, প্ৰশাসন কৰ বা দালাল কৰ লোৱা হোৱা নাছিল। যদি আপুনি নিজৰ সেৱানিবৃতৰ টকাৰ নিৱেশ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি কৰি ভাগৰি পৰিছে, তেনেহলে জানিবলৈ আপুনি আমাৰ সৈতে 1-8008150818 বা Forwardfinancialgroup.com ৰ লগত যোগাযোগ কৰিব পাৰে।

কি আচৰিত নহয়নে? পবিত্ৰ আত্মাৰ এটা সৰল বিচাৰে আমাৰ জীৱনক সৰ্বদায়ৰ কাৰণে সলনি কৰি দিলে হয়! আমাক সেই সিদ্ধান্তক সফলতাৰ বাবে কাম কৰিলগীয়া আছিল, কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক দেখুৱালে যে বাস্তৱত কি কৰিব লাগে আৰু কেনেকৈ কৰিব লাগে। গেৰী ঋণ মুক্ত হোৱাটো কেনেকৈ লাগে? শান্তি! ধুনীয়া বিশ্ৰাম! ইয়াৰ কল্পনা কৰক। আমি গভীৰ বিত্তীয় সংকটৰ পৰা সম্পূৰ্ণ ৰূপে ঋণমুক্ত হোৱা আৰু আমাৰ সকলো গাড়ী, নিজৰ ঘৰ আৰু নিজৰ প্ৰয়োজনীয়তাবোৰৰ সকলো বস্তু কিনিবলৈ নগদ ধন পৰিশোধ কৰিব পৰা স্তৰলৈকে গৈ পালো। বিগত ন বছৰত মই প্ৰত্যেক দিনেই প্ৰতিটো মিনিটত অত্যাধিক হেচাত আছিলো। মই আৰাম পোৱা নাছিলো।মই যতেই গৈচিলো মোৰ আৰ্থিক সমস্যাই মোৰ পিছে পিছে আহিছিল। আমাৰ ভয়ানক আৰ্থিক স্থিতিৰ কাৰণে, মই সঘনাই লজ্জাবোধ আৰু অপমানৰ সহন কৰিবলগীয়া হৈছিল। মই নিৰাশাৰ চৰম সীমাত আছিলো আৰু ভয়ে মোৰ নিৰন্তৰ লগৰীয়া আছিল, পেনিক এটেক আৰু এন্টিডিপ্ৰেশ্বনে জীৱনৰ এটা পদ্ধতি হৈ পৰিছিলে।

আমাৰ জীৱনৰ বিত্তীয় পৰিবৰ্তনবোৰ চোৱাৰ পাছত, আৰু প্ৰথমবাৰ যেতিয়া আমাক জীৱনৰ আৱশ্যক বস্তবোৰ পাই যাওঁ,তেতিয়া আমি এইটো ভাৱিবলৈ লালসা কৰিব পাৰো যে আমাৰ জীৱনত ব্যক্তিগত আৰ্থিক স্থিতিৰ জয়ী হৈছোঁ। হয়, আমাৰ

পবিত্ৰ আত্মাৰ এটা সৰল বিচাৰে আমাৰ জীৱনক সৰ্বদায়ৰ বাবে সলনি কৰিলে!হয়,আমি সেই বিচাৰক সফল কৰিবলৈ কাম কৰিলগীয়া আছিল কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক দেখুৱালে যে বাস্তৱত আমি কি কৰিব লাগে আৰু কেনেকৈ কৰিব লাগে।

জীৱনৰ বাবে আৱশ্যক বস্তুবোৰ পোৱাটো এইটো এটা বাস্তৱত এটা মহান জয়, কিন্তু বাস্তৱিক আনন্দ আৰু জয় ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক কাৰ্য্য কৰাটো চাব লাগে। ডেণ্ড্ৰা আৰু মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰ্য্যক বাৰে বাৰে চাই আছিলো, এইকাৰণে আমি প্ৰায়ে কৈছিলো, কি আপুনি চাইছে নেকি আমাৰ জীৱনত কি হৈছিল? যেনেকৈয়ে লাইটৰ চুইচ অন হয়, সকলোফালে পোহৰে পোহৰাই তুলে। আৰু পোহৰত সকলো দৃশ্যমান হৈ যায়, আমি সকলো খিনি স্পষ্টভাৱে দেখা পাইছিলো। যেতিয়া আপুনি অন্ধ হৈ যায় আৰু আপোনাৰ লগত কোনো কথাৰ উত্তৰ নাথাকে, আৰু আপুনি অক্সমাতে দেখা পাবলৈ ধৰে আৰু সকলো খিনি স্পষ্ট হৈ পৰে তেতিয়া এটা অদ্ভূত অনুভৱ হয়। আমাৰ কাৰণে বাস্তৱিক ধন, অৰ্থাতত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক পোৱাটো, বাস্তৱত এটা অদ্ভূত আচৰিত আছিল। এইটো বৰ্ণনা কৰাটো সহজ নহয় যে এই অনুভৱৰ পাছত মই কেনেকৈ অনুভৱ কৰিলো—মই নিজৰ জীৱনত প্ৰথমবাৰ আৰাম আৰু বিশ্ৰামৰ অনুভৱ কৰিলো।

নাটক শেষ হল। প্ৰথমে যদি আমাৰ গাড়ীৰ টায়াৰ ফাটি যায় তেনেহলে এইটো আমাৰ কাৰণে এটা বহুত ডাঙৰ ভাৱনাত্মক সংকট হৈছিল। এতিয়া এই টায়াৰক ঠিক কৰিবলৈ টকা কৰ পৰা আনিমঃ কি ক্ৰেডিট কাৰ্ডত কিবা টকা বাকী আছে? কিন্তু যদি আজি কিবা কাৰণত গাড়ী বেয়া হৈ যায়, তেনেহলে মই নিজৰ পত্নীক সুধিব পাৰো, এইবাৰ তোমাক কোনটো ৰংৰ গাড়ী লাগিব? কোনো খৰখেদা নহয়, কোনো হাবাথুৰি নহয়, কোনো ঋণ নহয় কেৱল বিশ্ৰাম। এতিয়া এনে কিবা হোৱাৰ পাছতো আমি নিজৰ কাম আৰু উদ্দেশ্যৰ ওপৰত কেন্দ্ৰিত থাকিব পাৰো। জীৱন এতিয়া কেৱল জীয়াই থাকিবলৈ নহয় কিন্তু জীৱনৰ আনন্দ লবলৈ হয়।

> *এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, কি ভোজন কৰিম বা কি পান কৰিম? এই বুলি প্ৰাণৰ নিমিত্তে নাইবা কি পিন্ধিম? এই বুলি শৰীৰৰ নিমিত্তে চিন্তা নকৰিবা। আহৰতকৈ প্ৰাণ আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ নহয়নে? আকাশৰ চৰাইবোৰলৈ চোৱা সেইবোৰে নবয়, নাদায়, আৰু মেৰতো নচপায়, তথাপি তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে সেইবোৰকো আহাৰ দিয়ে। তোমালোক সেইবোৰতকৈ অধিক মূল্যৱান নোহোৱানে?*
>
> মথি 6:25-26

আৰ্থিক হতাশাৰ জীৱন জীয়াই থকা...আৰম্ভণিৰে পৰা ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা নাছিল আৰু আজিও আপোনাৰ বাবে এইটো ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা নহয়।

বিগত 36 বছৰত মই হাজাৰ হাজাৰ লোক বিলাকক তেওঁলোকৰ ঘৰত লগ কৰিলো, তেওঁলোকৰ সৈতে বহি তেওঁলোকৰ বিত্তীয় স্থিতিৰ ওপৰত ব্যক্তিগতভাৱে আলোচনা কৰিছোঁ। মই এই সমন্ধত পৃথিৱীৰ হাজাৰ হাজাৰ লোকৰ সৈতে কথা পাতিছোঁ, আৰু এই সকলো ঠাইবোৰত মই কেৱল এটাই বস্তু দেখা পাইছো যে সকলোৰে বিশ্ৰামৰ অপেক্ষাত আছে!!! সকলোৰে সপ্তাহৰ শেষ দিন, ছুটী বা

সেৱানিবৃতৰ অপেক্ষা কৰি আছে। প্ৰত্যেকদিনেই দৌৰা দৌৰিক ঋধিবলৈ আৰু আৰাম কৰিবলৈ।

কিছু সময়ৰ আগতে কৰা অধ্যয়নত মই যি পঢ়িছিলো, তাত পাইছিলো প্ৰায়ে 70 শতাংশ আমেৰিকাবাসীয়ে তেওঁলোকৰ চাকৰি পচন্দ নহয়, আৰু সেই 70 শতাংশৰ 20শতাংশ লোকে নিজৰ কামত মন নিদিয়ে আৰু নিজৰ চাকৰিৰ প্ৰতি ঘৃণা কৰে। তেওঁলোকে কাম বা চাকৰি কিয় কৰে যিটোৰ প্ৰতি তেওঁলোকে ঘৃণা কৰে- তেওঁলোকে প্ৰত্যেক দিনেই ভাৱনাত্মক দুখক সহন কৰি কিমান হতাশাত থাকে- চিধা আৰু স্পষ্ট শব্দত কবলৈ গলে তেওঁলোকে একোজন দাস। (আমি সকলোৱে দাস আছিলো আমি এনে পৃথিৱীত ডাঙৰ দীঘল হৈছো যত ভৰণ পোষন হবলৈ কিবা বিকল্প পাবলৈ টকাই কেৱল এটা পথ। কিন্তু প্ৰায়ে লোকবিলাকৰ সৈতে এনে নহয়।)সমৃদ্ধি তেওঁলোকৰ চেচা পৰি যায়। আনকি যেতিয়া তেওঁলোক 30,40 আৰু আনকি 50 শতিকাতো গৈ পায়, তেতিয়াও তেওঁলোকে জীয়াই থাকিবলৈ চাকৰি কৰাৰ চক্ৰত ঘুৰি থাকে।

অলপতে নিৰীক্ষণত কোৰা হৈছিল যে 69 শতাংশ আমেৰিকাবাসীৰ লগত সঞ্চয়ত এক হাজাৰ ডলাৰো নাই। অধিকাংশ লোক যি হতাশা আৰু ভাৱনাত্মক আঘাতৰ অধীনত থাকে, সেইটো তেওঁলোকৰ ব্যক্তিত্ব আৰু আত্ম মূল্যক কম কৰি দিয়ে। অক্সমাতে উৎপন্ন হোৱা আৱশ্যকতাবোৰৰ কাৰণে তেওঁলোক নিজৰ সপোনক পাহৰি যাব লগা হয়, আৰু এটা অশান্তিকৰত জীৱন তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব হৈ পৰে। জীৱনৰ আনন্দ শেষ হৈ যায়।

এদিন এজন পুৰোহিতৰ সৈতে আৰ্থিক কথাবোৰৰ বিষয়ে কথা পাতি আছিলো। তেওঁ কলে যে তেওঁ সেৱা কৰাটো পচন্দ কৰে আৰু সেই লোকবিলাকক প্ৰেম কৰে যিবিলাকৰ মাজত তেওঁ সেৱা কৰে, কিন্তু তেওঁ কলে যে প্ৰত্যেক দিন ৰাতিপূৱা বহুত উৎসাহেৰে সাৰ পাওঁ আৰু যেতিয়ালৈকে মই নিজৰ আৰ্থিক সমস্যাবোৰৰ বিষয়ে নাভাৱো, তেতিয়ালৈকে সকলো খিনি ঠিক থাকে। তেওঁ কলে যে তেওঁৰ আৰ্থিক সমস্যা বহুত ভয়ানক আৰু যেতিয়া তেওঁৰ মনত নিৰাশাৰ চিন্তা আহিবলৈ ধৰে তেতিয়া তেওঁ এটা ডাঙৰ কলা ডাৱৰৰ সমান হয় আৰু যিদৰে ডাৱৰে সূৰ্য্যৰ পোহৰক সম্পূৰ্ণ ৰূপে ঢাকি পেলায়, সেইদৰেই তেওঁৰ মনত উঠা নিৰাশাৰ চিন্তা সকলো অন্ধকাৰ হৈ পৰে, এই চিন্তা তেওঁৰ মনত এই মানসিকতাৰ উৎপন্ন কৰি দিয়ে যে মই জীৱন পাইছো আৰু এইটো কেৱল জীয়াব লাগে, আৰু তেওঁ আৰ্থিক নিৰাশাত আৰু উদ্দেশ্যহীন দাসৰ বন্দীত্বত বন্দী হৈ পৰে।

আনবিলাকক জীয়াই থকা দেখাটোৱেই এতিয়া জীৱন হৈ পৰিছে। হলিউডে লাখ লাখ লোকবিলাকক কেনেকৈ জিকে এইটো ডাঙৰ পৰ্দাত দেখাই আৰব টকা উপাৰ্জন কৰিছে। যি বিলাকে বাস্তৱত জীৱনত নিজকে কেতিয়াও জীকাব নোৱাৰে, তেওঁলোকক নিজৰ উপৰি আৰু কঠিন জীৱনৰ পৰা এৰাই চলিবলৈ কিছু ক্ষণ প্ৰাপ্ত হৈ যায়। সেইটো ডাঙৰ পৰ্দাত পৰিপূৰ্ণ জীৱন জীয়াই থকাৰ পৰিপূৰ্ণ লোক বিলাকক দেখুৱাই তেওঁলোকে সিমান সময়ত নিজৰ সপোনৰ জীৱন জীয়াই থাকে।

বৰ্তমানত খেল পৃথিৱীৰ দৰ্শকবোৰৰ পৰা আৰৱ ডলাৰ প্ৰতি মাহে উপাৰ্জন কৰে। 2017ত NFLলে $7.8 বিলিয়নতকৈ অধিক কৰ অৰ্জন কৰিলে। চুপাৰ বাউল কৰ, অনুমানিক 15.5 বিলিয়ন আছিল। আৰু এইটো কেৱল এটা খেলৰ আয়। লোকবিলাকে নিজৰ পচন্দৰ টীমক সমৰ্থন কৰিবলৈ,

তেওঁলোকক প্ৰৰোসাৎহিত কৰিবলৈ পচন্দ কৰে।

মই এইটো বুজোৱাটো আৱশ্যক যে ঈশ্বৰে আমাৰ জিকিবলৈ সৃষ্টি কৰিছে-সংঘৰ্ষ কৰি, পৰিস্থিতিৰ সংঘৰ্শ কৰি শেষত জিকিবলৈ। আৰ্থিক নিৰাশা অনেক লোকক বাবে অপবাদ নহয়, কিন্তু সামান্য কথা, এইকাৰণে তেওঁলোকে ভাৱে যে এই ধৰণৰ জীৱনৰ পৰা এৰাই চলিবলৈ একমাত্ৰ পদ্ধতি হৈছে নিজৰ সপোনবোৰ আনৰ জীৱনত পূৰ্ণ হোৱাটো চোৱা। লটাৰী জিকিবলৈ লালসা কি? টি ভি শ্ব, হু ৱান্টচ টু বি এ মিলিয়নেয়াৰ, ইমানেই লোকপ্ৰিয় কিয় হৈ গল? ধনী হোৱাৰ আচনি এতিয়াও লোক বিলাকক আকৰ্ষিত কৰেনেকি? উত্তৰ বিশ্ৰাম! প্ৰত্যেকেই দৌৰা দৌৰি কৰি ভাগৰি পৰিছে, সকলোৱে ৰাতিপূৱা উঠোতেই মোৰ সপোন কেনেকৈ সফল হব এই চিন্তাত আৰু ভাৱনাৰ বোজাৰ তলত দবি ভাগৰি গৈছে। আৰ্থিক সংকটৰ জীৱন জীয়াই থকাটো নতুন কথা নহয়, বাস্তৱত যেতিয়াৰে পৰা মানুহ পৃথিৱীত আহিল, তেতিয়াৰে পৰা এনে হৈ আছে। কিন্তু মন কৰিব যে আৰম্ভনিত এইটো ঈশ্বৰৰ যোজনা নাছিল, আৰু এইটো আজিও আমাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ যোজনা নহয়।

অধ্যায় 2

আইনী অধিকাৰ

আশাহীনতা- আৰাম বা বিশ্ৰাম কেনেকৈ কৰা হয় এইটো বুজাৰ আগতে আমাৰ জীৱন কেনেকৈ হয় ইয়াৰ বৰ্ণনা মই এই ধৰণে কৰিম। আৰ্থিক অনিশ্চয়তা আৰু হতাশাত ন বছৰৰ জীৱন কাল এটা দীঘলীয়া সময়। মোৰ মনত আছে যে আমি 85 একৰ ব্যৱসায়িক ঘৰ 300 ডলাৰত প্ৰতি মাহে ভাড়াত লৈছিলো, যি বাস্তৱত সস্তা আছিল, কিন্তু আমি ইমান কম ভাড়াও দিব পৰা নাছিলো, আৰু মই সদায় ভাৱিছিলো যে কি মই কোনোদিনে ব্যৱসায়িক ঘৰ কিনিব পাৰিমনে?

সেই ব্যৱসায়িক ঘৰৰ মালিকৰ নিজৰ ব্যৱসায়িক ঘৰৰ কাষত এটা গোল্ফ কোৰ্চ বনোৱাৰ যোজনা আছিল, আৰু এই কাম তেওঁ আগৰ তিনিৰ পৰা পাঁচ বছৰৰ ভিতৰত আৰম্ভ কৰাৰ কথা আছিল, এইকাৰণে তেওঁ বিচাৰিছিল যে যেতিয়ালৈকে কোনোবাই তাত থাকি সেই ঠাইৰ চোৱাচিতা কৰাটো। এই ব্যৱসায়িক ঘৰ খন লোৱাৰ সময়ত যেনেকৈ আছে তেনেকুৱা স্থিতিতে ভাড়াত দি দিয়া হব, আৰু যেতিয়ালৈকে আপুনি তাত থাকিব সেই সময়ত একো মেৰামতিৰ পৰিশোধ কৰা নহব এই বুজাবুজি কৰা হৈছিল। আমি এইটো ভাড়াত ললো, তাত কিছুমান পেন্টিং কৰিলো আৰু চাফা কৰাৰ পাছত এই পুৰনি ঘৰখন বহুত আকৰ্ষনীয় হৈ পৰিল। যেতিয়া আমি সেই ঘৰখন ভাড়াত লৈছিলো তেতিয়া আমি ভাৱিছিলো য়ে আমি তাত কেৱল তিনি বছৰ থাকিম আৰু আগলৈ চাম, কিন্তু আঠ বছৰ পাছতো নিজৰ ঘৰ কিনিবলৈ বা কোনো ঘৰ ভাড়াত লবলৈ আমাৰ স্থিতি নাছিল।

যেতিয়া ঈশ্বৰে মোক ৰাজ্যৰ বিষয়ে কথা কলে আৰু আমি ৰাজ্যৰ সিদ্ধান্তবোৰ আৰু আইনবোৰৰ অধ্যয়ন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো আৰু সেইবোৰ নিজৰ জীৱনত সংলগ্ন কৰিলো, তেতিয়া সকলোখিনি সলনি হবলৈ ধৰিলে। সৰ্বপ্ৰথমে, যেতিয়া আমাৰ আৰ্থিক স্থিতি ভাল হবলৈ ধৰিলে, তেতিয়া আমি যি সৰু সৰু জয়ী হবলৈ ধৰিলো, তেতিয়া আমি বহুত উৎসাহিত হবলৈ ধৰিলো। মোৰ মনত আছে যে যেতিয়া আমি পুৰনি ব্যৱসায়িক ঘৰত ডিশ্বৱাচাৰ কিনিলো তেতিয়া ডেণ্ড্ৰা আৰু মই বহুত আনন্দিত আছিলো, বিশেষকৈ ডেণ্ড্ৰা অধিক আনন্দিত আছিল। কিয়নো কেতিয়াবা কেতিয়াবা মই সেই বাচন ধুৱলৈ সহায় কৰিছিলো কিন্তু এইট সদায় সম্ভৱ নাছিল মই নিজৰ কামত বহুত ব্যস্ত আছিলো। কিয়নো আমাৰ চাৰিজন সন্তান আছিল, এইকাৰণে তাইক সঘনাই বাচন ধুই থাকিবলগীয়া হৈছিল। যেতিয়া আমি বাচনধুৱা মেচিন কিনিলো, সেইটো মোৰ মনত আছে মই কৈছিলো, কি আপুনি বিশ্বাস কৰিব পাৰে যে আমি বাস্তৱত এটা নতুন বাচনধুৱা মেচিন কিনিছিলো- মই জানো আপুনি কৈ আছে চাগে,ৱাহ বাচনধুৱা মেচিন কিনাটো কি ডাঙৰ কথা- যদি আপুনি এই ধৰণে ভাৱিছে, তেনেহলে আপুনি আমাৰ ব্যৱসায়িক ঘৰৰ পাকঘৰত অন্য বস্তুবোৰ কেনেকৈ আছিলে এইটো চাব লাগিব। আমাৰ স্টৱ আৰু

ফ্ৰীজ এৱাকেডো ৰ ৰঙৰ হৈ পৰিছিল আৰু দুয়োটা উপকৰণৰ 25 বছৰ পুৰনি আছিল। এইকাৰণে নতুন বাচনধূৱা মেচিন কিনাটো তাৰ তুলনাত আমাৰ বাবে বহুত ডাঙল জয় আছিল।

আগৰ অধ্যায়ত মই উল্লেখ কৰিছিলো যে ঈশ্বৰে মোক এটা সপোন দিলে আৰু ব্যৱসায়ৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ এটা যোজনা দিলে, যিটো আমাৰ আৰ্থিক অৰাজকতাৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাবৰৈ এটা উত্তৰ আছিল। আপুনি হয়তো কব পাৰে, যদি ঈশ্বৰে মোৰ সৈতেও এনে কিছু কথা কোৱা হলে। আপোনাৰ বাবে ভাল খৱৰ এইটো যে ঈশ্বৰে বাস্তৱত এনে কৰিবলৈ বিচাৰে, কিন্তু ইয়াৰ আগতে ঈশ্বৰে আপোনাক এইদৰে সহায় কৰিব, আপোনাক এইটো জনা আৱশ্যক যে ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে। সেই দিনা মই নিজৰ সপোনত যি দিশা আৰু পথদৰ্শন প্ৰাপ্ত কৰিলো, সেইটো কেৱল ঈশ্বৰেই নিজৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে যি শিকালে সেই শিক্ষাক আমি গ্ৰহণ কৰিলো, আৰু সেই শিক্ষাক নিজৰ জীৱনত সংলগ্ন কৰাৰ এইটো প্ৰত্যক্ষ ফল আছিল। যদিও মই নিজৰ বিগত পুস্ততত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই আৰু সেইটোৱে কেনেকৈ কাম কৰে, ইয়াৰ বিষয়ে বিস্তাৰিত ভাৱে কৈছো, কিন্তু এইটো আৰু অধিক গভীৰতাৰে বুজিবলৈ আৰু সঞ্চালিত কৰিবলৈ মোক ইয়াক আকৌ সমীক্ষা কৰিবলৈ আৱশ্যক আছে।

যেতিয়া মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কওঁ তেতিয়া লোক বিলাকে সুধে যে বাস্তৱত মই এইটো কোৱাৰ অৰ্থ কি? যদিও মই এজন খ্ৰীষ্টান আছিলো, কিন্তু মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে জনা নাছিলো। মই ভাৱিছিলো যে মই মৰি গলে নিশ্চিত যে মই স্বৰ্গলৈ যাম, কিন্তু মই এইটো জনা নাছিলো বা মই ইয়াৰ বিষয়ে একো জ্ঞান নাছিল যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কি আৰু এইটো বাস্তৱত কেনেকৈ কাম কৰে। এই অৱধাৰণাক বুজিবলৈ আপুনি এইটো বুজাৰ প্ৰয়োজন যে ৰাজ্য এই শব্দৰ অৰ্থ কি? ইয়াৰ শব্দিক অৰ্থ হৈছে ৰজাৰ প্ৰভুত্ব, ৰজাৰ ৰাজ্য ৰজাৰ বাক্য বা শব্দৰে সঞ্চালিত হয়। তেওঁৰ শব্দ তেওঁৰ গতিবিধিৰ ক্ষেত্ৰ আৰু তেওঁৰ নাগৰিবোৰৰ জীৱনক নিয়ন্ত্ৰিত কৰা আইন হৈ পৰে। ৰাজ্যৰ সৈতে জড়িত এটা আৰু বাস্তৱিকতা এইটো যে লাখ লাখ লোক মিলি ৰাজ্য বনাব নোৱাৰে। এখন ৰাজ্যত এখন চৰকাৰ আছে যি নিজৰ সকলো আইন নাগৰিকৰ ওপৰত ৰজাৰ আইনক সংলগ্ন কৰে। এইটো অৱধাৰণা যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য স্থাপিত আইনবোৰৰ এটা ৰাজ্য, আৰু এইটো তেওঁ তেওঁৰ ৰাজ্যৰ প্ৰত্যেকজন আইনী নাগৰিকৰ বাবে উপলব্ধ, এই কথা খ্ৰীষ্টীয় সমাজত অধিকাংশ লোকক মিথ্যা যেন লাগে। অধিকাংশ খ্ৰীষ্টীয় বিলাকে ভাৱে যে ঈশ্বৰে এইটো নিশ্চিত কৰে যে কোনটো প্ৰাৰ্থনাবোৰৰ উত্তৰ দিব লাগে বা কাৰ বিষয়ে পক্ষপাত কৰিব লাগে। তেওঁলোকে ভাৱে য়ে যদি তেওঁলোক দীঘলীয়া সময়লৈকে উপবাস কৰে বা ঈশ্বৰৰ বাবে অধিক অধ্যাত্মিক কাৰ্য্য কৰে, তেনেহলে তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁৰ অনুগ্ৰহ হব আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিব। মোৰ বন্ধুসকল, এই কথাক জানি লওক যে আগৰ পৰাই তেওঁৰ অনুগ্ৰহ আপোনাৰ ওপৰত আছে।

এতেকে তোমালোকে এতিয়াৰে পৰা অতিথি আৰু প্ৰবাসী নোহোৱা কিন্তু পবিত্ৰ লোকৰ সহবাসী আৰু ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰস্বৰূপ হৈছা।

-ইফিচীয়া 2:19

আপুনি কেৱল তেওঁৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিকেই নহয়, কিন্তু আপুনি তেওঁৰ নিজৰ ঘৰৰ সদস্য, ৰজাৰ পুত্ৰ পুত্ৰীও হয়। গালাতীয়া অধ্যায় 4 ত এইটো বহুত স্পষ্টকৈ কৈছে যে আপোনাৰ আৰু মোৰ বাবে ইয়াৰ কি অৰ্থ আছে।

> *কিন্তু মই কওঁ উত্তৰাধিকাৰী শিশু হৈ থাকেমানে সৰ্ব্বস্বৰ গৰাকী হলেওঁ তাত আৰু দাসত একো প্ৰভেদ নাই, কিন্তু পিতৃৰ নিৰূপিত কাললৈকে সি ৰখীয়া-শিক্ষক ঘৰগিৰিবিলাকৰ অধীনত থাকে। তেনেকৈয়ে আমিও শিশু কালত জগতৰ প্ৰাথমিক বিধিৰ অধীনত দাসে আছিলো। কিন্তু পাছে কাল সম্পূৰ্ণ হলত বিধানৰ অধীন হোৱাবিলাকক মুক্ত কৰিবলৈ আৰু আমি তোলনীয়া পুত্ৰৰ বাব পাবলৈ তিৰোতাত জন্ম পোৱা আৰু বিধানৰ অধীনে জন্ম পোৱা নিজ পুত্ৰক ঈশ্বৰে পঠাই দিলে। আৰু তোমালোক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰৰ আত্মা নিজৰ ওচৰৰ পৰা আমাৰ হৃদয়লৈ পঠাই দিলে, সেই আত্মাই আব্বা, পিতৃ, এই বুলি মাতে, এই কাৰণে তুমি আৰু দাস নহৈ পুত্ৰ হৈছা, আৰু যদি পুত্ৰ হৈছা তেন্তে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাৰই উত্তৰাধিকাৰীও হৈছা।*
>
> গালাতীয়া 4:1-7

আপুনি পুত্ৰ আৰু কন্যাৰ ৰূপত সম্পূৰ্ণ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধীকাৰী আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিক ৰূপে আপোনাৰ তাৰ ওপৰত আইনী অধিকাৰ আছে। এইটো আপুনি বহুত ভালকৈ বুজি লওক-আপোনাক আগতেই সকলোখিনি দিয়া হৈছে। এনে একো নাই যিহৰ আপোনাক আৱশ্যকতা আছে আৰু সেইবোৰ আপোনাৰ লগত আগৰ পৰা নাই। এই কাৰণে ভিক্ষা খুজা আৰু কান্দিবলৈ বন্ধ কৰক। যি আমাৰ লগত আছে আগৰ পৰাই আছে তাৰ বাবে আমি ভিক্ষা নুখুজোঁ। কাৰোবাৰ সহায় কৰিব লাগে বা নালাগে ইয়াৰ নিৰ্ণয় ঈশ্বৰে প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিক স্থিতি অনুসাৰে নিদিয়ে। যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বা কন্যা হয়, তেওঁক আগৰ পৰাই ঈশ্বৰৰ সহায়েৰে দয়া কৰি দিয়া হৈছে।

ভাৱনাবোৰ উত্তম, আৰু মোক ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিক অনুভৱ কৰিবলৈ ভাল লাগে, কিন্তু যেতিয়া আইনী কথাবোৰ আহে তেতিয়া মই পৰিত্ৰাণ প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ সেই ভাৱনাৰ আৱশ্যকতা নাই। এইটো এটা আইনী বিষয়।

মই ইয়াৰ তুলনা আমেৰিকাৰ নাগৰিকৰ সৈতে কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছো। যদি আপুনি এজন নাগৰিক তেনেহলে আপুনি আইনৰ পালন কৰিবলৈ আগৰ পৰাই আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ চৰকাৰৰ দ্বাৰা সমৰ্থন প্ৰাপ্ত। এই লাভ আপোনাৰ নাগৰিকতাৰ সৈতে চামিল আছে, এইকাৰণে আপুনি এই ক্ষেত্ৰত সহায় পাবলৈ উপবাস আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ আৱশ্যকা নাই, যীচুৱে আমাৰ বাবে যি কৰিলে, তেওঁৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে স্বতন্ত্ৰভাৱে আপোনাক এইটো প্ৰদান কৰিছে। তেনেহলে ইয়াৰ আনন্দ লওক। এইটো আপোনাৰ অধিকাৰ আছে।

আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুত আমালৈ তেওঁৰ যি মধুৰ ভাৱ, তাৰ দ্বাৰাই যেন তেওঁ ভাৱী যুগত নিজৰ অতিৰিক্ত অনুগ্ৰহৰূপে ধন প্ৰকাশ কৰে, এই কাৰণে খ্ৰীষ্ট যীচুত তেৱেঁ সৈতে আমাক তুলিলে, আৰু স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত বহুৱালে।

-ইফিচীয়া 2:6-7

আমাক তেওঁৰ সৈতে স্বৰ্গীয় স্থানত বহোৱালে এই বাক্য ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত আপোনাৰ বাবে সত্য স্থানৰ কথা কৈছে। যীচু পিতৃৰ সোঁফালে বিৰাজমান হৈ আছে, আৰু কিয়নো আপুনি খ্ৰীষ্টৰ দেহ, আপুনিও সেই স্থানতে আছে। এই ধৰণে আপুনি যীচুৰ সৈতে সেই সকলোৰো উত্তৰাধিকাৰী যিখিনি ঈশ্বৰৰ আছে। মই জানো যে এইটো ভৰাটো অবিশ্বাসযোগ্য, কিন্তু সত্য এইটোৱেই। আপোনাৰ লগত সকলোখিনি আছে। আপোনাৰ পৰিয়াল আছে আৰু এই পৰিয়ালৰ বিষয়ে! কিন্তু কিয়নো চয়তানে আপোনাক আপোনাৰ বাস্তৱিকতা আৰু আপোনাৰ সৈতে যি আছে সেইবোৰ আপোনাৰ পৰা লুকুৱাবলৈ চেষ্টা কৰিলে এইকাৰণে অধিকতৰ লোকে, আনকি খ্ৰীষ্টীয় লোকেও, পৃথিৱীত অভিশাপৰ বন্ধনত নিজৰ জীৱন জীয়াই থাকে।

যেতিয়া মই গম পালো যে এইটো আইনৰ দ্বাৰা চালিত চৰকাৰ হয়, আৰু এজন নাগৰিক হোৱাৰ হেতুকে, মোৰ সেই ৰাজ্যৰ আইনী অধিকাৰ আছে আৰু মই সেই আইনবোৰৰ দ্বাৰা লাভ প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰো, তেতিয়া মোৰ জীৱন সম্পূৰ্ণৰূপে সলনি হল। ভাৱনাবোৰ উত্তম, আৰু মই ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিক অনুভৱ কৰিবলৈ ভাল পাওঁ, কিন্তু যেতিয়া আইনী বিষয়ক কথা আহে, তেতিয়া মোক উদ্ধাৰ প্ৰাপ্ত কৰাৰ আৱশ্যকতা নহয়।এইটো এটা আইনী বিষয়। মই আমেৰিকাৰ নাগৰিক এইটো মই ভাৱনাত্মকভাৱে জ্ঞাত নহয়। মই জানো যে মই আইনী হিচাপে ইয়াৰ নাগৰিক কিয়নো মই ইয়াতে জন্ম হৈছো। যেতিয়া আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে সত্য সমন্ধ হয় আৰু আপোনাৰ জীৱনত আপুনি যি ভাৱে সেই কথাত নহয় কিন্তু আইনীগত ভাৱে আধাৰিত হয়।তেতিয়া সম্পূৰ্ণ পৰিস্থিতি সলনি হৈ পৰে।

আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্যে আমি পোৱা সাহ এই যে, আমি তেওঁৰো ইচ্ছাৰ দৰে কিবা যাচনা কৰোঁ, তেন্তে তেওঁ আমাৰ সেই যাচনা শুনে, আৰু আমি যি কোনো যাচনা কৰোঁ আমাৰ সেই যাচনা তেওঁ শুনে, ইয়াকে যদি জানো, তেন্তে তেওঁত যি যাচনা কৰিলো সেই সকলোকে পালোঁ বুলি আমি জানো।

-1 যোহন 5:14-15

এক মিনিটৰ বাবে এই শাস্ত্ৰভাগৰ ওপৰত চিন্তা কৰক, এইটো মোৰ পচন্দৰ শাস্ত্ৰভাগৰ এটা। মই জানো যে যদি মই তেওঁৰ ইচ্ছাৰ অনুসাৰে বিচাৰো, তেতিয়া তেওঁ শুনে। মই যি কৈ আছো সেইবোৰ কাণত পৰা শব্দবোৰক শুনাৰ কথা বিষয়ে নহয়। এইটো এটা আইনী কথা। ন্যায়ধীশ আৰু

তেওঁৰ ন্যায়লয়ৰ কক্ষৰ বিষয়ে ভাৱক। যেতিয়া কোনো ন্যায়ধীশে কোনো বিষয়ৰ শুনানিৰ নিৰ্ণয় লয়, তেতিয়া তেওঁ বিষয়ৰ বিষয়ে আইনে কি কয়, তাৰ আধাৰত বিষয়ে ন্যায় কৰিবলৈ সন্মত হয়। আমাৰ ক্ষেত্ৰত কিয়নো আমি ৰজাৰ আইনৰ অনুসাৰে বিচাৰিছো যে তেওঁ এই বিষয়ক নিজৰ আইন সংলগ্ন কৰিব। এইকাৰণে তেওঁ যি ন্যায় কৰিব সেই ন্যায়ৰ ওপৰত আমি ভাৰসা কৰিব পাৰো, তেওঁ যিকোনো ন্যায় অনুমানৰ আধাৰত নকৰে।

উদাৰহণৰ বাবে, সংযুক্ত ৰাজ্য আমেৰিকা এখন ৰাজ্য নহয় কিয়নো ইয়াৰ কোনো ৰজা নাই, কিন্তু এইখন সেই আইনৰ দ্বাৰা শাসিত যি প্ৰত্যেক নাগৰিকৰ বাবে সমান আৰু উপলব্ধ। ঠিক সেইদৰেই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যও আইনৰ দ্বাৰা শাসিত হয়। যি কোনো পক্ষপাত নকৰাকৈ প্ৰত্যেক নাগৰিকক বাবে উপলব্ধ। বাইবেলত আমি যিবোৰ দৃষ্টান্তবোৰক আৰু ঘটনাবোৰৰ বিষয়ে পঢ়ো, সেইবোৰ কেৱল আমাৰ মনোৰঞ্জনৰ বাবে নহয়, কিন্তু নিয়ম কি এইটো আমাৰ বাবে স্পষ্ট কৰিবলৈ যাতে আমি ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰ আৰু আইনবোৰৰ বিষয়ে জানিব পাৰো আৰু সেইবোৰ সংলগ্ন কৰিব পাৰো। যেতিয়া যীচুৱে লোকবিলাকক বুজাই আছিল যে ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে, তেতিয়া তেওঁ প্ৰায়ে কৈছিল, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এনেকুৱা আছে। যেতিয়া যীচু দৃষ্টান্তবোৰৰ দ্বাৰা কথা পাতিছিল, তেতিয়া তেওঁ আমাৰ আগত এটা ছৱি ৰাখিছিল যে ৰাজ্যৰ নিয়ম কি, আইন কেনেকৈ কাম কৰে, বা কোনো ঘটনা কিয় হৈ আছে, এইবোৰ বুজাবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। আকৌ মই কবলৈ বিচাৰিছো যে বহুত লোকবিলাকে এইটো নাজানে যে এনেকুৱা নিয়ম যি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰ্য্যক নিয়ন্ত্ৰিত কৰে। বহুত লোকে ভাৱে যে ঈশ্বৰে যি বিচাৰে আৰু যেতিয়া বিচাৰে কৰিব পাৰে কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰ হয়। মই এই কথাক নিশ্চিত ভাৱে স্বীকাৰ কৰো যে ঈশ্বৰৰ লগত যি তেওঁ বিচাৰে আৰু যেতিয়া তেওঁ বিচাৰে তেওঁ কৰিবলৈ সামৰ্থ্য, কিন্তু এইটো বুজাটো আৱশ্যক যে তেওঁ নিজৰ নিয়মবোৰৰ অনুসাৰে আৰু সেই নিয়মবোৰৰ সীমাৰ ভিতৰত কাম কৰে। মই জানো যে এইবোৰ আপোনাক বিচিত্ৰ যেন লাগিছে, কিন্তু মোৰ এই কথাক স্পষ্ট কৰিবলৈ আহক একক্ষন্তেকৰ বাবে মাৰ্ক 6 অধ্যায়ক অধ্যয়ন কৰোঁ।

> *তেতিয়া যীচুৱে তেওঁবিলাকক কলে, আপোন দেশ, আপোন জাতি, আৰু আপোন দেশ, আপোন ভাৱবাদী মৰ্য্যাদাহীন নহয়। তাতে তেওঁ কেতবিলাক নৰিয়াৰ গাত হাত দি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰাৰ বাজে, সেই ঠাইত আন একো পৰাক্ৰম কাৰ্য্য কৰিব নোৱাৰিলে।আৰু তেওঁবিলাকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ বিস্ময় মানিলে। পাছে তেওঁ চাৰিওফালৰ গাৱেঁ গাৱেঁ ফুৰি উপদেশ দিলে।*
>
> -মাৰ্ক 6:4-6

যেতিয়া আপুনি এই শাস্ত্ৰভাগক পঢ়ে তেতিয়া আপুনি কিছুমান কথাত বিশেষ ধ্যান দিব লাগিব যি আপোনাক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰ্য্যৰ বিষয়ে অন্তদৃষ্টি প্ৰদান কৰে।

তেওঁ কোনো আচৰিত বা সামৰ্থ্যৰ কাম কৰিব নোৱাৰিলে।

সৰ্বপ্ৰথমে আপোনাক এইটো কৈছো যে অনেক খ্ৰীষ্টান বিলাকে কেতিয়াও এই শাস্ত্ৰভাগক দেখাই নাই, আৰু যেতিয়া আপুনি তেওঁলোকক কয় যে বাইবেলত এনেকুৱাও স্থিতিৰ উল্লেখ আছে যত যীচুৱে লোকবিলাকক সুস্থতা কৰিব নোৱাৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে আপোনাৰ সৈতে তৰ্ক কৰিব আৰু এইট প্ৰমান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব যে আপুনি ভূলকৈ কৈছে। কিন্তু যেনেকৈ আপুনি চাব পাৰে, এইটো বাস্তৱত এই ঠাইত অনেক লোকক ৰোগৰ সুস্থতা কৰিব নোৱাৰিলে। এবাৰ যেতিয়া আপুনি বুজি পায় যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ আইনৰ দ্বাৰা শাসিত, তেতিয়া আপুনি এই ঘটনাটোক অধিক ভালকৈ আৰু গভীৰভাৱে দেখা পাব। অধিকাংশ খ্ৰীষ্টীয় বিলাকে কব বা যে যীচুৱে নিজেই তেওঁলোকক সুস্তা নকৰিবলৈ নিৰ্ণয় লৈছিল। যদি আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বৈধ্যতা আৰু সেইটো কেনে আইনী পদ্ধতিৰে কাম কৰে ইয়াৰ বিষয়ে যদি জ্ঞান নাই তেনেহলে এই বিচাৰ বা বুজাবুজি অধিক তৰ্কযুক্ত হব পাৰে। কিন্তু আপুনি জানে যে যীচুৰ সৈতে সুস্থতা কৰাৰ সামৰ্থ্য আছে, কিন্তু আপুনি নাজানে যে আইনী অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰ কি, তেনেহলে আপুনি স্বাভাৱিক ভাৱে এইটো সমাধান উলিয়াব যে তেওঁ সুস্থতা নকৰিবলৈ নিৰ্ণয় লৈছিল। আপোনাৰ দৃষ্টিত ইয়াৰ বাহিৰে আৰু কি কাৰণ হব পাৰে?

আপুনি কাৰোবাক এইটো কোৱা শুনিছে চাগে, ঈশ্বৰে এনে হবলৈ দিলে, বা ঈশ্বৰে জানিছিল যে আমাৰ কাৰণে সকলোতকৈ উত্তম কি বা সকলোখিনি তেওঁৰ নিয়ন্ত্ৰণত আছে, বা যেতিয়া কোনো ব্যক্তি বা তেওঁ নিকটতম কোনোবাই কোনোবা কঠিন পৰিস্থিতিৰ মাজেৰে জীয়াই আছে, তেনেহলে এই ধৰণৰ চিন্তা ব্যক্ত কৰে। সাধাৰণ খ্ৰীষ্টান লোকেও এইধৰণৰ চিন্তাত আহি থমকি যায়। কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰক নাজানে আৰু এইটোও যে ভালকৈ নাজানে যে যীচুৱে নিজৰ কাৰ্য্য কৰিবলৈ কিয় বাধা দিলে, তেওঁলোকে এই পৰ্য্যায়ত গৈ পাই যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সুস্থতা প্ৰদান কৰিব বিচাৰা নাছিল, পৱিত্ৰ শাস্ত্ৰত এইটো লিখা হোৱা নাই যে তেওঁ সুস্থতা নকৰিবলৈ নিৰ্ণয় ললে। কিন্তু ইয়াত লিখা আছে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁলোকক সুস্থতা কৰিব নোৱাৰিলে। এই ঘটনাত তেওঁৰ সুস্থতা ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা বাধা নাছিল, কিন্তু বাস্তৱত, অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰত আিত্মক নিয়ম আছে যি আচৰিত কৰ্ম কৰিবলৈ তেওঁৰ সামৰ্থ্যক বাধা দি আছিল।

এতিয়া আপুনি বুজি পাব যে অন্য ঘটনাবোৰত, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা তেওঁৰ সামৰ্থ্যক কাৰ্য্য কৰাৰ পৰা বাধাৰ কাৰণ কি আছিল, বা যেনেকৈ এই ঘটনাত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নিয়ম তেওঁৰ ইচ্ছাক কাৰ্য্য কৰিবলৈ বাধা প্ৰদান কৰিছিল। এইকাৰণে এইটো জনা আৱশ্যক যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ এই নিয়ম আৰু আইন কেনেকৈ কাম কৰে। কোনোবা দিন যেতিয়া আপোনাক স্বৰ্গৰ এক বিশেষ স্পৰ্ষ আৰু অদ্ভুত কাৰ্য্যৰ আৱশ্যকতা হব, তেতিয়া আপোনাক স্বৰ্গীয় সামৰ্থ্যৰ তাকৰতা হব নালাগে, কিন্তু নিজৰ জীৱনত ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাক প্ৰকাশ কৰাৰ আৰু সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ স্বতন্ত্ৰতা হব লাগিব। আৰু মই এই কিতাপখন এইকাৰণে লিখিছো যাতে আপুনি এইটো ভালকৈ বুজি পাওক।

এই সমন্ধত নিজৰ যাত্ৰাক সঠিক ভাৱে আৰম্ভ কৰিবলৈ মই আপোনাক পৰামৰ্শ দিছোঁ যে ঈশ্বৰে

যি কৰে সেইটো তেওঁ কিয় কৰে বা কিয় নকৰে ইয়াৰ বিষয়ে আপোনাৰ মস্তিষ্কত যি ধাৰ্মিক উত্তৰ আৰম্ভনিৰ পৰা দৃঢ়তাৰে সৈতে লাগি আছে, সেইটো উলিয়াই পেলাই দিয়ক, আৰু নিজৰ মস্তিষ্কক এটা পৰিষ্কাৰ পাত্ৰৰ দৰে হবলৈ দিয়ক। মোৰ বিশ্বাস যে এতিয়া আপুনি বুজি পাইছে য়ে ইমান কম বয়সত সৰু কেচুৰা জনীৰ মৃত্যু কিয় হৈছিল, ইয়াৰ কাৰণে দিবলগীয়া সামন্য স্পষ্টীকৰণ- অৰ্থাত ঈশ্বৰে জানিছিল যে তাৰ বাবে সকলোতকৈ ভাল কি, এই ঘটনা ঈশ্বৰৰ নিয়ন্ত্ৰণত থাকে, এই কথাটো বিৰোধ কৰা, আৰু সেইবোৰ অস্বীকাৰ কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে। হয়, আপোনাৰ বাবে এইটো জনা অত্যন্ত প্ৰয়োজন য়ে যীচুৱে তেওঁক কিয় সুস্ততা কৰিব পৰা নাছিল আৰু সেইটো কোনটো নিয়ম আৰু আইন যি সাংসাৰিক ক্ষেত্ৰত ঈশ্বৰৰ সামৰ্থ্যৰ প্ৰবাহক নিয়ন্ত্ৰিত কৰে। যীচুৱে সুস্থতা কিয় কৰিব নোৱাৰিলে? আপোনাক এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ জানিব লাগিব। যেতিয়া মই কৈছো যে এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ আছে, তেনেহলে এই বহুত লোকবিলাকৰ নিৰাশা হোৱাৰ কাৰণ হৈ পৰে, তেওঁলোকে এইটো সঠিক ভাৱে বুজি নাপায়, কিন্তু মই আপোনাক কেৱল সেই কথাই কৈ আছো যি বাইবেলে কৈছে, আৰু মই আকৌ কম, আপোনাৰ কাৰণে ইয়াৰ নিশ্চিত ভাৱে জনাটো আৱশ্যক আচে।

তেওঁৰ অভিবাক্যই আমাক কেৱল কঠিনতাৰ বা কোনো বিপদক সহন কৰাৰ ক্ষমতাৰ নহয় কিন্তু সুস্থতা, আৰ্থিক বিকাশ, আৰু বহুত কিছু প্ৰতিজ্ঞা কৰা হৈছা কৰা হৈছা।

সেই ঘটনাত যীচুৱে লোকবিলাকক সুস্থতা কিয় কৰিব নোৱাৰিলে ইয়াৰ সৰল আৰু সংক্ষিপ্ত উত্তৰ এইটো যে স্বৰ্গত এনে কৰিবলৈ কোনো আইনী অধিকাৰ নাছিল। কোনো ব্যক্তিয়ে স্বৰ্গৰ ইচ্ছাক সম্পূৰ্ণ ৰূপে জানি, বিশ্বাসেৰে এই পৃথিৱীৰ ৰাজ্যত এই আইনী অধিকাৰ দিব পাৰে। যদিও আপুনি আৰু মই, আমি দুয়োজনে এই কথাত একমত যে যীচৰ সৈতে লোকবিলাকক সুস্থতা কৰাৰ সামৰ্থ্য আৰু ইচ্ছা আছিল, তথাপিও তেওঁলোকবিলাকক সুস্থতা কৰিব নোৱাৰিলে। যীচুৱে স্বয়ং কৈছে যে লোক বিলাকে সুস্থতা লাভ নকৰিলে তাৰ শক্তিশীনতা এইটো কাৰম নহয়, কিন্তু তেওঁলোক সুস্থ এইকাৰণে নহল কিয়নো তেওঁলোকৰ বিশ্বাস নাছিল। এইটো কৰবাত টোকা কৰি থওক! ইয়াত বহুত গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা হৈছে! বিশ্বাস!

নিজৰ আগৰ কিতাপত, মই এইটো স্পষ্ট কৰিবলৈ আৰু বুজাবলৈ বহুত সময় পাৰ কৰিলো যে বিশ্বাস কি? এইটো কেনেকৈ কাম কৰে, আমাক বিশ্বাসৰ আৱশ্যকতা কিয় আছে? ঈশ্বৰক বিশ্বাসক কিয় বিচাৰোঁ, আমি কেনেকৈ বিশ্বাস প্ৰাপ্ত হওঁ, আৰু আমি এইটো কেনেকৈ কব পাৰোঁ যে আমি বিশ্বাসত আছো বা নাই। এইটো কোৱা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ এই সকলোতকৈ বুনিয়াদী আইনৰ বিষয়ে আপোনাৰ জ্ঞান থকাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ যথেষ্ট নহয়। এইটো বুজাটো আপোনাৰ বাবে জীৱন আৰু মৃত্যু।

মই অলপতে এটা প্ৰসিদ্ধ খ্ৰীষ্টীয় পৰিচৰ্য্যাৰ পৰা বাতৰি পত্ৰ পালো। দুৰ্ভাগ্যক্ৰমে ইয়াৰ সামগ্ৰী অধিকাংশ খ্ৰীষ্টীয়বিলাকৰ বিশ্বাসৰ অনুসাৰে আছিল। তাত কিছুমানক মই ইয়াত ভাগ-বতৰা কৰি আছোঁ।

দ্বিতীয়বিৱৰণ 31:6ৰ মহান শব্দবোৰৰ সৈতে আৰম্ভ হয়ঃ

> *তোমালোকে বলৱান হোৱা অতিশয় সাহিয়াল হোৱা ভয় নকৰিবা আৰু সিহঁতক দেখি নকঁপিবা কিয়নো তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা নিজেই তোমাৰ লগত যাওঁতা,তেওঁ তোমাক নেৰিব তোমাক ত্যাগ নকৰিব।*

আকৌ আগত কৈছে....

ঈশ্বৰে আতঁংবাদ আৰু দুখক কিয় বাধা নিদিয়ে? তেওঁ লোকবিলাকক কিয় মৰিবলৈ দিয়ে? প্ৰশ্ন বহুত কিন্তু সত্য এইটো যে আমি সেই সকলোৰে উত্তৰ নাজানো। আমি নাজানো যে ঈশ্বৰে বস্তুবোৰ কিয় হবলৈ দিয়ে। আমি জানো যে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম সিদ্ধ। তেওঁৰ পথ আমাৰ পথকৈ উচ্ছ। তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাই আমাক এইটো নকয় যে এনেকুৱা নহয় যে আমি যিমান চম্ভালিব পাৰো তাতকৈ অধিক তেওঁ আমাক নিদিয়ে, কিন্তু এইটো যে তেওঁ যিখিনি দিয়ে তাত পদে পদে আমাৰ সৈতে থাকিব, এই কথাব ওপৰত আমি বিশ্বাস কৰিব লাগে।

ভূল! ভূল! ভূল বাস্তৱিক ৰূপে পবিত্ৰ শাস্ত্ৰ আমাক ইয়াৰ একেবাৰে বিপৰীত কৈছে।

> *যি যি পৰীক্ষা মানুহবিলাকত চলে, তাৰ বাহিৰে তোমালোকলৈ আন পৰীক্ষা ঘটা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী, তেওঁ তোমালোকলৈ শক্তিৰ অতিৰিক্ত পৰীক্ষা ঘটিবলৈ নিদিব। কিন্তু যাতে তোমালোকে সহন কৰিব পাৰিবা, তাৰ কাৰণে পৰীক্ষাই সৈতে সাৰিবৰ উপায়ো কৰিব।*
>
> -1 কুৰিন্থীয় 10:13

তেওঁৰ অভিবাক্যই আমাক কেৱল কঠিনতাৰ বা বিপদক সহন কৰিবলৈ ক্ষমতা নহয় কিন্তু সুস্থতা, স্থিৰতা, আৰ্থিক মুক্ত আৰু বহুত খিনি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে। সিদ্ধ প্ৰেম কঠিন প্ৰসংগৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ সমাধান দিয়ে। মই আৰু বহুত কিছু উেল্লখ কৰিব পাৰিলোহেতেঁন, কিন্তু দুৰ্ভাগ্যক্ৰমে, অধিকাংশ লোকে ঈশ্বৰক এইদৰেই বিশ্বাস কৰে। আমি এইটোও ভাৱিব পাৰো যে ঈশ্বৰ, যাৰ প্ৰেম পূৰ্ণ, কাৰোবাক কেন্সাৰ দিব বা তাক সুস্থতা কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি দিব, যদিও তেওঁৰ লগত এনে কৰাৰ সমৰ্থ আছে। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকক ইয়াৰ বিষয়ে সুধা হয়, তেতিয়া তেওঁৰ উত্তৰ সামান্য উত্তৰ এইটো হয় যে তেওঁৰ পথ আমাৰ পথৰ পৰা ভিন্ন। এইটো কি কৌতুক চলি আছে? আমাৰ প্ৰেম পূৰ্ণ প্ৰেম নহয়, তথাপিও আমি নিজৰ সন্তানবোৰৰ সৈতে এনে নকৰো! ইয়াৰ বিপৰীতে, বাস্তৱত ঈশ্বৰে নিজৰ বাক্যত নিজৰ পথক বহুত স্পষ্ট আৰু চিধা কৰে।

সেই বাতৰি কাকতত কোৱা হৈছিল যেতিয়া তেওঁ আমাক কিবা দিয়ে, তেতিয়া সেইটো সহন কৰিবলৈ আৰু সেই পৰিস্থিতিৰ মাজেৰে যাবলৈ তেওঁ সদায় আমাৰ সৈতে থাকে। কি ঈশ্বৰে আমাক কিবা বেয়া দিব পাৰেনে? নহয়। যেতিয়া বাইবেলে আমাক কৈছে যে তেওঁ আমাৰ সৈতে থাকে

আৰু আমাক কেতিয়াও ত্যাগ নকৰে, ইয়াৰ অৰ্থ যে ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সমৰ্থন কৰিবলৈ আমাৰ সৈতে আছে! মোৰ বন্ধুগন, এই শিক্ষা যে ঈশ্বৰ আমাৰ শত্ৰু, ঈশ্বৰৰ ফালৰ পৰা নহয়। এই সিদ্ধান্ত সেই ঈশ্বৰক দৰ্শোৱা বা প্ৰকাশ কৰা নাই, যিহৰ আমি সেৱা কৰো, আৰু মোৰ বিশ্বাস যে আপুনি ইয়াৰ সমৰ্থন নকৰে। যদি আপোনাৰ গীৰ্জাই এইধৰণে শিক্ষা দিয়ে, তেতিয়া তাৰ পৰা সোনকালে উলাই যাওক।

ঈশ্বৰ প্ৰেম আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যই কৈছে যে প্ৰেম কেতিয়াও কম নহয়। এইকাৰণে কাৰ্য্য ঈশ্বৰৰ অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰত বিফল হৈ যায়। সেইটো হৈছে যে পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত হস্তক্ষেপ কৰাৰ তেওঁৰ ক্ষমতা, যি আমাৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰা উৎপন্ন হয়। আকৌ এই নিয়ম আৰু আইনবোৰৰ বিষয় হয়। ভাৱনা বা কোনো আৰু বস্তুৰ বিষয় নহয়। এইটো কেৱল এটা নিয়ম আৰু আইনৰ বিষয় যিটো আপুনি জনাটো প্ৰয়োজন। যেনেকৈ মই আগতে বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো। ঈশ্বৰে যেনেকৈ বিচাৰে তেনকৈ কৰিব নোৱাৰে কিয়নো মানুহৰ পৃথিৱীৰ ৰাজ্যত অধিকাৰ আছে। স্বৰ্গৰ সৈতে আপোনাৰ প্ৰতিজ্ঞা আপোনাৰ বিশ্বাস, ঈশ্বৰৰ শক্তিক সেই স্থিতিত আনিবলৈ আৰু ধাৰ্মিকতা উৎপন্ন কৰিবলৈ আপোনাক স্বৰ্গীয় অধিকাৰ দিয়াৰ আৱশ্যক আছে। বন্ধুগন, আপুনি জানিব লাগিব যে বিশ্বাস কি আৰু ঈশ্বৰে আমাক যি দিবলৈ বিচাৰে সেইটো প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ এইটো কিয় আৱশ্যক আছে।

যদি আপুনি মোৰ আগৰ কিতাপ(আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ, অধীনতাৰ সামৰ্থ্য) পঢ়া নাই তেনেহলে সংক্ষেপে সমীক্ষা কৰিব বিচাৰিম যে বিশ্বাস কি?ইমানখিনিলৈকে যদি আপুনি ভাৱে যে বিশ্বাস শব্দৰ প্ৰয়োগ কৰা প্ৰত্যেকজন খ্ৰীষ্টীয় ব্যক্তিয়ে জানে যে বিশ্বাস কি? তেনেহলে আপুনি নিজৰ চিন্তাত ভূল হব পাৰে। ৰাজ্যৰ আইন অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰৰ বহুত গুৰুত্বপূৰ্ণ সংকল্পক বুজিবলৈ, আমি ইতিহাসৰ অলপ অধ্যয়ন কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে।

আহক ৰোমীয়া পত্ৰ 4:18-21 চাওঁঃ

> *আৰু তোমাৰ বংশ এইদৰে হব, এই বচনৰ দৰে, তেওঁ অনেক জাতিৰ পিতৃ হবলৈ আশা নহোৱাকৈ আশা কৰি বিশ্বাস কৰিলে, আৰু বিশ্বাসত দুৰ্বল নহৈ এশমান বছৰ বয়সীয়া নিজৰ শৰীৰৰ মৰা নিচিনা অৱস্থালৈ আৰু চাৰাৰ গৰ্ভ মৰাৰ নিচিনা অৱস্থালৈ মন কৰিও ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাত সংশয় কৰি অবিশ্বাস কৰিলে, এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল তাক তেওঁ সিদ্ধ কৰিব পাৰে বুলি অব্ৰাহামে নিশ্চয় জানি ঈশ্বকক ধন্যবাদ দি বিশ্বাসতক বলৱান হল।*

অব্ৰাহামক আমাৰ বিশ্বাসৰ পিতৃ ৰূপে জানো। তেওঁৰ এই কথাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস আছিল যে ঈশ্বৰে তেওঁক যি অভিবাক্য দিছে সেইটো পূৰ্ণ কৰিবলৈ সামৰ্থ্য ঈশ্বৰ হয়। ঈশ্বৰৰ সৈতে সহমত হোৱা আৰু নিজৰ সম্পূৰ্ণ মন আৰু হৃদয়েৰে তেওঁৰ ফালে চোৱা এইটোৱেই বিশ্বাস। সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অবিহনে, ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ৰাজ্যক্ষেত্ৰত কাৰ্য্য কৰিব নোৱাৰে। আপুনি কব পাৰে যে, ঈশ্বৰক নিজৰ

কাৰ্য্য কৰিবলৈ তেওঁক কৰিবলৈ সন্মতি দিয়াজন বা তাত বাধা দিয়াজন কোনো ব্যক্তিৰ আৱশ্যকতা কিয় হয়? তেওঁতো ঈশ্বৰ, এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিবলৈ আমি আদমৰ সেই আৰম্ভণিৰ সময়ত যাব লাগিব।

তুমি দুতবিলাকতকৈ তেওঁক অলপহে সৰু কৰিলা, প্ৰতাপ আৰু সমাজৰ স্বৰুপ মুকুটেৰে তেওঁক বিভুশিত কৰিলা, তোমাৰ হাতে কৰা সকলো বস্তুৰ ওপৰত তেওঁক গৰাকী পাতিলা, আৰু সকলোকে তেওঁৰ ভৰিৰ তলত ৰাখি তেওঁৰ অধীন কৰিলা। কিয়নো সকলোকে তেওঁৰ অধীন কৰাটো তেওঁ তেওঁৰ অনাধীন একোকে এৰা নাই কিন্তু এতিয়ালৈকে আমি সকলোকে তেওঁৰ অধীন কৰা দেখা নাই।

-ইব্ৰী 2:7-8

এই পদত সৃষ্টিৰত সয়ম আদম আৰু হাৱাৰ সন্দৰ্ভত দিয়া হৈছে। অনুগ্ৰহ কৰি মন কৰিব পৃথিৱীত সকলো খিনি সম্পূৰ্ণ ৰূপে তেওঁৰ আইনী অধিকাৰত আছিল। আদমক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰা পৃথিৱীত শাসন কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হৈছিল। তেওঁ গোটেই পৃথিৱীত শাসন কৰিছিল।

পাছে ঈশ্বৰে কলে, আমি নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে আমাৰ সাদৃশ্যৰে মানুহ নিৰ্মান কৰোঁহক, সিবিলাকে সমুদ্ৰৰ মাছ, আকাশৰ চৰাই, ঘৰচীয়া পশু, সমূদায় পৃথিৱী আৰু পৃথিৱীত বগাই ফুৰা সকলো জন্তুৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাওক।

-আদিপুস্তক 1:26

ইয়াত আমি দেখা পাইছো যে আদমে তেওঁক দিয়া অধিকাৰৰ দ্বাৰা পৃথিৱীত শাসন কৰিলে আৰু তেওঁ মহিমা(অভিশেষ বা সামৰ্থ্য) আৰু সন্মান (অধিকাৰৰ পদ) ৰ দ্বাৰা মুকুট পিন্ধোৱা হল। এনে একো নাছিল যি তেওঁৰ অধিকাৰৰ অধীনত নাছিল। বাস্তৱত যদি আপুনি সৃষ্টিৰ আদিপূস্তকৰ বৰ্ণনাক মন কৰি চায় তেতিয়া আপুনি দেখা পাব, আদমে সকলো জীৱ-জন্তুবোৰৰ নাম দিলে, কিয়নো তেওঁ গোটেই পৃথিৱীৰ গ্ৰহৰ অধিকাৰী আছিল। আমি সকলোৱে জানো যে চয়তানে হাৱাক ঠগিলে আৰু আদমক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিদ্ৰোহী কৰি দিলে, আৰু আদমে বাস্তৱত বিদ্ৰোহ কৰিলে, সেই চয়তানৰ আগত নিজৰ অধিকাৰ হেৰুৱালে। পৌলে দ্বিতীয় কুৰিন্থীয়ৰ অধ্যায় 4ৰ 4ত লিখিছে যে আদমৰ বিদ্ৰোহৰ কাৰণে চয়তানে এই পৃথিৱীৰ দেৱতা হৈ পৰিল। তেওঁ এইটো কোৱা নাছিল যে তেওঁ ঈশ্বৰ হয়, কিন্তু তেওঁ কৈছে যে সি এই পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰ হৈ গল, যাৰ অৰ্থ এইটো যে তাৰ ইয়াত আইনী ভাৱে আত্মিক অধিকাৰ আছে। যদিও মানুহ এতিয়াও পৃথিৱীত থাকে, কিন্তু সি আত্মিক ভাৱে ঈশ্বৰৰ কাৰণে মৰা হৈ আছে। মানুহৰ আত্মা ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ সৈতে একলগে হৈ চলিবলৈ উৎপন্ন কৰা হৈছিল, এতিয়া সি তাৰ পৰা পৃথক হৈ পৰিল। মানুহ এতিয়া নিজৰ বিবেক, মন, ইচ্ছা আৰু ভাৱনাবোৰৰ সৈতে

চলিবলৈ আৰু কাৰ্য্য কৰিবলৈ ধৰিলে।

> *আকৌ তেওঁক লৈ গৈ, একে নিমিহতে জগতৰ সকলো ৰাজ্য তেওঁক দেখুৱালে, আৰু চয়তানে তেওঁক কলে, এই সকলোৰে ক্ষমতা আৰু ইয়াৰ ঐশ্বৰ্য মই তোমাক দিম, কিয়নো ইয়াক মোৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে, আৰু যি জনক দিবৰ ইচ্ছা কৰোঁ সেইজনকে তাক মই দিওঁ। এই হেতুকে তুমি যদি মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰা তেন্তে সকলো তোমাৰেই হব।*
>
> -লূক 4:5-7

আপুনি দেখা পাব যে চয়তানে কৈছে যে পৃথিৱী আৰু সংসাৰৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ যি অধিকাৰ আছে সেইটো তাক "প্ৰদান" কৰা হৈছে। আমি জানো যে যি তেওঁক অৰ্থাত চয়তানক যি অধিকাৰ আৰু স্থান দিছে সেইটো বাস্তৱত তেওঁৰ নিজৰ অধিকাৰ আৰু স্থান আছিল। আৰু এই অধিকাৰ চয়তানক দিয়া ব্যক্তিজন হৈছে আদম। এইটো বুজি পোৱা আৰু জনাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ। বাস্তৱত যদি চয়তানে পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত অতিৰিক্ত আক্ৰমন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হলে, তেনেহলে তাক তৎক্ষণাত বলপূৰ্বক ভাৱে বাহিৰ উলিয়াই দিয়া হলহেতেঁন। আপুনি জানে যে যেতিয়া এজন পুলিচ অধিকাৰীয়ে সহায়ৰ বাবে অধিক পুলিচ কৰ্মীক পঠিয়াবলৈ অনুৰোধ কৰে তেতিয়া কি হয়, তেনেহেল আপুনি বুজি পাইছে যে মই কিয় কৈ আছো যে চয়তানক বলপূৰ্বক তাৰ পৰা আঁতৰাই দিয়া হলহেতেঁন। যেতিয়া কোনো পুলিচ অধিকাৰী নিজৰ পোচাক আৰু বেজ(অৰ্থাত তেওঁৰ অধিকাৰ) পিন্ধে, তেতিয়া চৰকাৰ আৰু গোটেই পুলিচ বিভাগ তেওঁৰ সমৰ্থন আৰ সহায়ৰ বাবে আহি পৰে।

আদমক মুকুট পিন্ধোৱা হৈছিল(অৰ্থাত যি পদ তেওঁ ধাৰণ কৰিছিল) তাৰ কাৰণে তেওঁ ঈশ্বৰৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা ৰাজত্ব কৰি আছিল, আৰু এই কাৰ্য্যক কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ সম্পূৰ্ণ সহায় আৰু সামৰ্থ্য তেওঁৰ সৈতে আছিল। পৃথিৱীত আদমৰ স্থিতি আৰু প্ৰভুত্বৰ কাৰণে সাংসাৰিক ক্ষেত্ৰত চয়তানৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল। বাস্তৱত চয়তানৰ ওপৰত আদম আৰু হাৱাৰ শাসন আছিল। চয়তানৰ কাৰণে সাংসাৰিক ক্ষেত্ৰত অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ একমাত্ৰ আৰু আইনী পদ্ধতি আদমৰ মূৰৰ পৰা মুকুটক আতঁৰোৱা বা সেইটো আঁতৰাবলৈ বাধ্য কৰোৱাটো আছিল, আৰু চয়তানে আদমক এনেক কৰিবলৈ বাধ্য কৰোৱাটো সহজ নাছিল, তেওঁৰ এনে কৰোৱাবলৈ কোনো অধিকাৰ নাছিল। চয়তানে জানিছিল যে এনে কৰিবলৈ আদমক ঠগিবলৈ পৰিকল্পনাৰ সহয় ললে। সেই ঠগৰ যোজনা কি আছিল- চয়তানে আদমক এইটো বিশ্বাস দিয়াবলৈ সফল চেষ্টা কৰিলে যে ঈশ্বৰৰ ওপৰত ভাৰসা কৰিব পৰা নাযায় আৰু তেওঁ আদমৰ ভালৰ বাবে একো কৰা নাই। সি হাৱাক আশ্বত্ত কৰিলে যে ঈশ্বৰৰ অৱজ্ঞা কৰাত লাভ আছে কিয়নো ঈশ্বৰৰ নিয়ম তেওঁক আৰু আদমক সেই কথাবোৰৰ ওপৰত বাধা দি আছিল বা বঞ্চিত কৰি ৰাখিছিল যাৰ দ্বাৰা যাতে তেওঁলোকৰ লাভ হওক।

চয়তানক আদম আৰু হাৱাক ঈশ্বৰৰ সলনি নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিবলৈ বা নিজৰ সৈতে মিলি যাবলৈ বাধ্য কৰিবলগীয়া হল।

পুনতে কবলৈ হলে এইটো বিশ্বাস। ঈশ্বৰে যি কয় তাতেই সৈতে ঈশ্বৰৰ সৈতে, সম্পূৰ্ণভাৱে একমত হোৱা। এই দৰে বিশ্বাসক পৰিভাষিত কৰিব পৰা যায়। আদম আৰু হাৱাই ঈশ্বৰৰ বাক্যক অবিশ্বাসনীয় বা ভৰসা কৰিবলৈ অযোগ্য বুলি ভাৱি অস্বীকাৰ কৰি দিলে আৰু চয়তানে যি কলে তাত তেওঁৰ সৈতে একমত হল। আকৌ তেওঁলোকে নিজৰ এই নতুন বিশ্বাসৰ অনুসাৰে কাৰ্য্য কৰিলে, আৰু পৰিনামস্বৰূপে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত তেওঁলোকৰ অধিকাৰ খৰ্ব কৰি দিয়া হল আৰু চয়তানক মানুহৰ ক্ষেত্ৰত আৰু কাৰ্য্যত আইনী অধিকাৰ প্ৰাপ্ত হৈ গল। ইয়াৰ ফলাফল কি হল? আদম, যাৰ লগত পৃথিৱীৰ অধিকাৰ আছিল, সি ঈশ্বৰক আত্মিক ভাৱে নিকাশ্চিত কৰি দিলে কিয়নো সি চয়তানৰ সৈতে একমত হৈ গৈছিল!আদমে চয়তানৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ নিজৰ মুকুট, নিজৰ অধিকাৰ আসন ত্যাগ দিলে। এনে কৰোতে, তেওঁ মূলতে ঈশ্বৰক নিজৰ জীৱনৰ পৰা দূৰ কৰি দিলে। বহুত লোকে কব যে নহয়, এইটো হব নোৱাৰে, আদম ঈশ্বৰক পৃথিৱীৰ ৰাজ্যৰ পৰা বাহিৰ ওলিয়াব নোৱাৰে! কিন্তু ইয়াত মানুহৰ জীৱনৰ সৈতে সমন্বিত কথা আছিল, এইকাৰণে তেওঁলোকে নিশ্চিতভাৱে এনে কৰিলে। আহক মই এই কথাটো আপোনাক প্ৰমান কৰি দিম। আহক আমি আকৌ আদিপুস্তক 3:17-19 পদক চাওঁ, আদম পাপ কৰাৰ পাছত, ঈশ্বৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ গল আৰু কলে,

> *তোমাৰ কাৰণে ভূমি অভিশপ্ত হৈছে, তুমি গোটেই জীৱনৰ কালত দুখেৰে থাৰ পৰা খাবলৈ পাবা। কাঁইট আৰু কাঁইটিয়া বন সি তোমালৈ উৎপন্ন কৰিব, আৰু তুমি পথাৰৰ শস্য ভোজন কৰিবা। তুমি মাটিলৈ উলটি নোযোৱামানে তোমাৰ মুখৰ ঘামেৰে আহাৰ কৰিবলৈ পাবা। কিয়নো তোমাক মাটিৰ পৰা লোৱা হৈছিল কাৰণ তুমি ধুলি মাথোন পুনৰায় ধুলিলৈকে উলটি যাবা।*

মন কৰিব, তেওঁ কৈছে, ভূমি(পৃথিৱী) তোমাৰ কাৰণে অভিশপ্ত।

অভিশপ্ত হোৱাৰ অৰ্থ এইটো যে আমাৰ জীৱনত ঈশ্বৰৰ উপস্থিতি আৰু আশীৰ্বাদ নোহোৱা। আদমক পৃথিৱীৰ ওপৰত অধিকাৰ প্ৰাপ্ত আছিল, কিন্তু তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৃথিৱীত আইনী অধিকাৰক পৃথক কৰি দিলে। বাস্তৱিক ৰূপে ঈশ্বৰে তেওঁক কৈ আছিল, হে আদম, তোমাৰ কাৰণে মোৰ হাত বন্ধ।মই তোমাক সহায় কৰিব নোৱাৰো, আকৌ তেওঁ আদমক কৈছে যে তেওঁৰ জীয়াই থকাটো এতিয়া তেওঁৰ নিজৰ কাৰ্য্যৰ ওপৰত নি্ভৰ আছে, অৰ্থাত তেওঁক কঠোৰ পৰিশ্ৰম আৰু দুখদায়ী পৰিশ্ৰম কৰি জীয়াই থাকিব লাগিব। মই এইটো জীৱন জীয়াই থকাৰ পৃথিৱীৰ অভিশাপ প্ৰণালী, কওঁ। জীৱন জীয়াই থাকিবলৈ আৰু ভয়ৰ ৰাজ্যত- আমি সকলোৱে এইধৰণেই জীৱন জীয়াই আহি আছো। আমি চিন্তা কৰিবলৈ শিকি গৈছো আৰু যেতিয়াৰে পৰা আমি জন্ম হৈছো তেতিয়াৰে পৰা আমাৰ চিন্তাত ভয়ৰ প্ৰভুত্ব আছে। পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালী, ৰ বিষয়ে আৰু অধিক আলোচনা কৰিবলৈ মই পবিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ বাক্যবোৰৰ ফালে আকৌ আহিব লাগিব, কিন্তু এতিয়া মই এই কথাটো সুনিশ্চিত কৰিব বিচাৰিচো যে চয়তানে সাংসাৰিক ক্ষেত্ৰত কেনেকৈ গৈ পালে এইটো আপুনি ভালকৈ বুজি পাইছে। তাক কোনো

পুৰুষ বা মহিলাক বিচাৰিবলগীয়া হল যাৰ লগত সাংসাৰিক ক্ষেত্ৰত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা প্ৰদত্ত আইন অধিকাৰ আছিল। যি তাৰ বাবে সাংসাৰিক ক্ষেত্ৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰিব পাৰে। আদমৰ লগত সেই চাবি আছিল, আৰু চয়তানে আদমক ঠগি মিথ্যাৰে তেওঁক সেই দুৱাৰ মুকলি কৰোৱালে, এতিয়া আহক ইব্ৰী 2:7-8 ক আকৌ এবাৰ চাওঁ।

তুমি দূতবিলাকতকৈ তেওঁক অলপহে সৰু কৰিলা, প্ৰতাপ আৰু সমাদৰস্বৰূপ মুকুটেৰে তেওঁক বিভূষিত কৰিলা, তোমাৰ হাতে কৰা সকলো বস্তুৰ ওপৰত তেওঁক গৰাকী পাতিলা, আৰু সকলোকে তেওঁৰ ভৰিৰ তলত ৰাখি তেওঁৰ অধীন কৰিলা।

-ইব্ৰী 2:7-8

মন কৰিব যে এই পদবোৰত কোৱা হৈছে যে এনে একো নাছিল যাৰ ওপৰত ঈশ্বৰে তেওঁক অধিকাৰ দিয়া নাছিল। তথাপি এই শাস্ত্ৰবাক্য বহুত আগতে বা অতীতৰ ঘটনাক দৰ্শাইছে, কিন্তু ইয়াত কৰ্ম, হয়, ৰ ব্যৱহাৰ পৃথিৱীত মানুহৰ বৰ্তমান স্থিতিৰ বৰ্ণনা কৰিবলৈ কৰা হয়। যদিও আদমে পাপৰ কাৰণে মানুহে সাংসাৰিক ক্ষেত্ৰত নিজৰ আত্মিক অধিকাৰ হেৰুৱালে, কিন্তু তেওঁ পৃথিৱীত নিবাস কৰাৰ নিজৰ আইনী অধিকাৰ হেৰুৱা নাছিল, আৰু এইটোৱেই কাৰণ যে হয়, শব্দৰ প্ৰয়োগ কৰা হয়। পৃথিৱীত মানুহৰ এই আইনী স্থিতিৰ কাৰণে আৰু মানুহৰ ওপৰত চয়তানৰ আইনী আত্মিক প্ৰভুত্বৰ কাৰণে ঈশ্বৰে নিজকে নিজৰ স্বয়ং প্ৰতিজ্ঞাৰ উলংঘন কৰি বলপূৰ্বক পৃথিৱীৰ ভিতৰত আহিব নোৱাৰে, এনেক নহওক যে চয়তানে তাৰ সুযোগ লব আৰু অযোগ্যতাৰ দাবী কৰিব।

ঈশ্বৰক এজন এনে পূৰুষৰ বা মহিলাক বিচাৰৰ আৱশ্যকতা আছিল যি পৃথিৱীৰ ৰাজ্যত তেওঁৰ সৈতে প্ৰতিজ্ঞাত একেলগে প্ৰৱেশ কৰিব পাৰে, যাৰ মাধ্যমেৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বাবে আইনী অধিকাৰ প্ৰাপ্ত হবলৈ এটা আত্মিক দুৱাৰ মুকলি হবলৈ। যেনেকৈ চয়তানক দুৱাৰ ৰক্ষক, আদমৰ মাধ্যমেৰে কাৰ্য্য কৰিবলগীয়া হল, তেনেকৈয়ে ঈশ্বৰকো এতিয়া পৃথিৱীৰ দুৱাৰৰক্ষক, পুৰুষ আৰু মহিলাবোৰৰ মাধ্যেমেৰে কাৰ্য্য কৰিবলগীয়া আছিল, যাতে ইয়াত পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰক প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ। স্বৰ্গ যিখিনি কয় বা প্ৰকাশ কৰে তাৰ সৈতে নিজৰ হৃদয় আৰু মনেৰে সম্পূৰ্ণ সন্মতি হোৱা সেইটোকে বিশ্বাস বুলি কোৱা হয়। ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে ইয়াত অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰ হবলৈ বিশ্বাসৰ আৱশ্যক আছে। মই ইয়াত এইটো বুজবলৈ সময় পাৰ নকৰো যে বিশ্বাস কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিম বা আপোনাৰ বিশ্বাসৰ স্তৰ কি- এই শৃংখলাৰ মোৰ প্ৰথম কিতাপত এই সকলো সন্মিলিত আছে। আৰু বুজোৱা হৈছে। ইয়াত মই কেৱল সুনিশ্চিত কৰিব বিচাৰিচো যে আপুনি এইটো বুজক যে বিশ্বাস কি আৰু স্বৰ্গক পৃথিৱীৰ সীমাত প্ৰৱেশ কৰাৰ কিয় আৱশ্যকতা আছে।

এতিয়া মোৰ আশা যে আপুনি ভালকৈ বুজি পাইছে চাগে যে যীচুৱে নিজৰ গৃহনগৰত অনেক আচৰিত কৰ্ম কিয় কৰিব নোৱাৰিলে?কিয়নো তাৰ লোকবিলাকৰ বিশ্বাস নাছিল। আৰু কিয়নো তাত বিশ্বাস নাছিল, সেই স্থানত স্বৰ্গৰ কোনো আইন অধিকাৰ নাছিল। মই এই অধ্যায়ত এই আলোচনাক

এটা মহান শাস্ত্ৰ বাক্যৰ সৈতে সমাপ্ত কৰিম যিটোৱে আপোনাক স্পষ্টভাৱে বুজিবলৈ সহায় কৰিব যে মই কি কবলৈ বিচাৰিছো। আমি সকলোৱে ৰোমীয়া 10:10 পদক শুনিছো আৰু পঢ়িছো।

কিয়নো ধাৰ্মিকতাৰ বাবে মনেৰে বিশ্বাস কৰা হয়, আৰু উদ্ধাৰৰ বাবে মুখেৰে অঙ্গীকাৰ কৰা হয়।

খ্ৰীষ্টীয় লোকে যিটো ৰোমান পথ কয় তাৰ এই শাস্ত্ৰভাগৰ অংশ হয়, চাৰিটা শাস্ত্ৰভাগৰ এটা অংশ যিটো আমি দেখা পাওঁ যে উদ্ধাৰ কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰি। কিন্তু কি আপুনি বাস্তৱত বৈ সেই প্ৰক্ৰিয়াৰ বিষয়ে ভাৱিছে যিটো ৰোমীয়া 10:10 ত আপুনি দেখা পাইছে? এইটো আপোনাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে যে আপুনি বিশ্বাস কৰে বা স্বৰ্গৰ সৈতে একমত হয়। আপোনাৰ হৃদয়ক স্বৰ্গৰ সৈতে একমত হোৱাত স্বৰ্গক পৃথিৱীত কাৰ্য্য কৰিবলৈ আইন বনায়। পবিত্ৰশাস্ত্ৰই কৈছে যে যেতিয়া আপুনি স্বৰ্গৰ কথাবোৰ বিশ্বাস কৰে, তেতিয়া আপুনি ধাৰ্মিক বুলি গণিত হয়। ন্যায় আইনৰ কাৰ্য্যৱাহী কৰাৰ প্ৰকাশন। এইকাৰণে নিজৰ হৃদয়ত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই আপোনাক স্বৰ্গই যি কয় সেইটো পাবলৈ এটা আইনী অধিকাৰ স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীত মিলি যায় কিয়নো এইটো স্বৰ্গক পৃথিৱীৰ সীমাত বৈধ্যতা প্ৰদান কৰে। কিন্তু মনত ৰাখিব এতিয়া এইটো সম্পূৰ্ণ হব নোৱাৰে।

এই শাস্ত্ৰভাগৰ আনটো ভাগ.... আৰু উদ্ধাৰৰ বাবে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰা হয়। আপুনি দেখিছে যে, লাগিলে আপোনাৰ হৃদয় স্বৰ্গৰ সৈতে একমত হয়, যি স্বৰ্গক পৃথিৱীৰ ওপৰত কাৰ্য্য কৰিবলৈ আইন বনায়, তথাপিও যেতিয়ালৈকে একো নহয় যেতিয়ালৈকে আপুনি যি পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত এজন পুৰুষ বা মহিলা হয়, যাৰ ওচৰত পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত অধিকাৰ আছে, তেওঁ সেইটো জাৰি নকৰে। কিয়? কিয়নো ইয়াত আপোনাৰ অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰ, স্বৰ্গই আপোনাৰ অবিহনে কাৰ্য্য নকৰে!

মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তোমালোকে পৃথিৱীত যিহকে বন্ধ কৰা, সেয়ে স্বৰ্গতো বন্ধ হব, আৰু পৃথিৱীত যিহকে মুকলি কৰা সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি কৰা হব।

-মথি 18:18

মূলতে ইয়াত সেইটোৱেই কোৱা হৈছে যাৰ বিষয়ে মই এতিয়াই কথা কলো। যিখিনি আপুনি পৃথিৱীত বান্ধিব, স্বৰ্গই সেইটো পুষ্টি কৰিব, আৰু যি খিনি আপুনি পৃথিৱীত মুকলি কৰিব, স্বৰ্গই তাৰ পুষ্টি কৰিব। স্বৰ্গই আপোনাৰ অবিহলে এনে কৰিব নোৱাৰে। স্বৰ্গই আপোনাৰ প্ৰতীক্ষা কৰি আছে আৰু তেতিয়ালৈকে আগ নাবাঢ়ে যেতিয়ালৈকে কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীয়ে যি বিশ্বাসী বা স্বৰ্গৰ সৈতে একমত হয়, সেই অধিকাৰক পৃথিৱীৰ সীমাত জাৰি আৰু মুক্ত নকৰে।

পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত স্বৰ্গৰ অধিকাৰ আৰু শক্তিক কেনেকৈ জাৰি কৰিব পাৰে, এইটো বুজিলেই সকলো পাৰ্থক্য গম পোৱা যায়। এই অন্তৰ মোৰ জীৱনত হৈছে আৰু এইটোৱেই পাৰ্থক্য যে মোক নিম্নলিখিত ইমেল লিখা ব্যক্তিৰ জীৱনত হৈছে।

নমস্কাৰ, মোৰ স্বামী আৰু মই নিজৰ অদ্ভূত ফেইথ হান্ট, কাহিনী আপোনাৰ সৈতে ভাগবতৰা

কৰিবলৈ বিচাৰিছো। 2011 চনত, আমি নিজৰ সপোনৰ ঘৰত থাকিছিলো, কিন্তু আমি প্ৰত্যেক মাহৰ শেষত পোৱা দৰমহাত জীয়াই আছিলো আৰু কেতিয়াবা কেতিয়াবা আমি ৰেচন কিনিবলৈ আৰু নিজৰ ঘৰক গৰম ৰাখিবলৈ আৱশ্যক ইন্ধন কিনিবলৈ নিজৰ ক্ৰেডিট কাৰ্ডৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলগীয়া হৈছিল। আমি কোন প্ৰকাৰৰ জীৱন জীয়াই আছিলো সম্পন্ন হোৱা নাছিল। মই আমাৰ গীৰ্জাৰ চালক আছিলো, কিন্তু আমাৰ বিশ্বাস আমাৰ বিত্তীয়ৰ সৈতে সংলগ্ন নাছিল।মই ডে স্টাৰ টি.ভিৰ প্ৰগ্ৰামত আপোনাক প্ৰগ্ৰাম ফিক্সিং দি মনি থিং চাইছো, যিটোৱে মোৰ ধ্যান আকৰ্ষিত কৰিলে, আৰু মই বিত্তীয় বিপ্লৱ চিডিৰ সৈতে ফিক্সিং দি মনি থিং কিতাপ অৰ্ডাৰ কৰিলো। আমি সকলো সময়তে এই চিডিক শুনিছিলো আৰু কিতাপ পঢ়ি এজনে আনজনক শুনাইছিলো।

আমি জানিছিলো যে আমি বিশ্বাসত নাছিলো! আমি জানিছিলো যে এই সপোনৰ ঘৰক বজাই ৰাখিবলৈ হলে, আমাক কিছুমান কথাৰ উত্তৰ লাগিছিল যি ৰাজ্যত টকা কেনেকৈ সঞ্চালিত হয়। আমি ফেইথ লাইফ পৰিচৰ্য্যাত 200 ডলাৰৰ বীজ বলো(যিটো 2000 ডলাৰৰ সমান আছিল। কিয়নো তেতিয়া আমাৰ কাৰণে এইটো বহুত অধিক ধন আছিল) আৰু আমি ব্যৱসায়ত কিছু এনে সফলতাৰ পথ দেখুৱাবলৈ মই ঈশ্বৰৰ সৈতে একমত হলো যিটো মই ঘৰৰ পৰা থাকি কৰিব পাৰোঁ।

ঈশ্বৰ আমাক নিজৰ ঘৰৰ পৰা গল্ডেন ডুডুল কুকুৰক পালিবলৈ এটা ব্যৱসায়িক চিন্তা দিলে। আমি বেলা আৰু গ্ৰেসী এই 2 গল্ডেন ডুডুল কুকুৰক কিনিলো, সেইবোৰ গল্ডেল ডুডুল কুকুৰৰ প্ৰজননৰ কাৰণে পালিলো, আৰু আমি ঈশ্বৰৰ সৈতে ভাগিদাৰী কৰিলো। আমি জানিছিলো যে আমি কুকুৰ বনাব নোৱাৰো। আমি নিজৰ 2 ডুডুলৰ প্ৰজনন কৰিলো, আৰু 2014 ত আমাৰ লগত বজাৰৰ মূল্য 1200 ডলাৰত এটা কুকুৰ বিক্ৰী কৰিবলৈ 13 টা পোৱালি আছিল।এই বছৰত 2015ত আমাৰ লগত 63 পোৱালি আছে, সকলো সুস্বাস্থ্য। এই পোৱালিবোৰ বেচাত আমি নিজৰ ঘৰক এৰি সকলো ঋণৰ পৰা মুক্ত হলো। আমাৰ লগত এতিয়া আপাতকালীন সময়ত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ নিধিও আছিল।

আমি এই সকলো দেখা পাই আশ্বৰ্য্য হলো, মোৰ মাঁ য়েই আমাক সুধিলে যে কি আমি সেই দুটা গল্ডেন ডুডুলচৰো প্ৰজনন কৰাম নেকি? কিয়নো তেওঁলোক এতিয়া সেৱানিবৃত হৈ আছিল। ঈশ্বৰে আমাক দুটা আৰু ডুডুলত বিনামূল্যি দিলে। আৰু জুলাই মাহত মোৰ স্বামীক আমাৰ স্থানীয় হাই স্কুলত অধীক্ষক ৰূপে পদোন্নতি দিয়া হল। এক বছৰত আমাৰ আয় দুগুন হৈ 6 অংকত গৈ পালে। ফেইথ হান্ট কাম কৰে!! আমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ আইনক ভালকৈ বুজি সেই অনুসাৰে কাম কৰিলো। এতিয়া আমি ৰাজ্যৰ সকলো প্ৰকাৰৰ কাৰ্য্যত আৰ্থিক বীজ ৰোপন কৰোঁ আৰু নিজৰ স্থানীয় গীৰ্জাত আৰাধনা সঞ্চালন কৰাৰ আগতে ৰবিবাৰে ৰাতিপূৱা নিজৰ গীৰ্জাত অনলাইন উপস্থিত হওঁ! আমাক এইটো শিকোৱাৰ বাবে ধন্যবাদ যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে।

-কাৰ্লা

এই দম্পতীয়ে মোক এই সপ্তাহ আগৰ কথা কবলৈ এটা আৰু মেইল পঠালে।

হেপী ষ্টাৰ, যীচু জীৱিত হৈছে! আমি নিজৰ অনলাইন পাষ্টৰ গেৰীৰ বাবে এটা আপডেট ভাগবতৰা কৰিব বিচাৰিছো, অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁক কওক যে আমি এই বছৰ যিৰূচালেমত যীচুৰ জন্ম উৎসৱ পালন

কৰিলো (আমাৰ এই যাত্ৰাৰ সম্পূৰ্ণ খৰচ নগদ ধনেৰে কৰিলো।) আমি এই কথাৰ বাবেও আশীৰ্বাদিত হলো যে আমাৰ লৰা কাৰ্টাৰে যৰ্দন নদীত বাপ্তিস্ম ললে। আৰু গধুলি গালীল সমূদ্ৰৰ পাৰত হিল সানগ আষ্ট্ৰেলিয়াৰ সৈতে আৰাধনা কৰিলো। বহুত আনন্দৰ কথা! এই কথাৰ বাবে আশীৰ্বাদিত যে আমি নিজৰ জীৱনত টকাৰ কথাৰ সমাধান পাই গলো। আমাৰ লগত এতিয়া 121 পোৱালি আছে। এতিয়া আমি এটা পোৱালিৰ দাম বঢ়াই 2300 ডলাৰ কৰিবলগীয়া হল কিয়নো এই পোৱালিবোৰক কিনিবলৈ মানুহে অপেক্ষা কৰি বহুত দীঘলীয়া শাৰী হৈ গৈছিল! ঈশ্বৰৰ স্তুতি হওক।

-কাৰ্লা

এইটো এটা উত্তম উদাহৰণ যে ৰাজ্য আপোনাৰ জীৱনত কি কৰিব পাৰে। মই এই ইমেইলক প্ৰাপ্ত কৰাৰ পাছত এই সপ্তাহ কাৰ্লাক ফোন কৰিলো, আৰু তাই বহুত আনন্দিত আছিলে। তাই কলে যে এই বছৰ তেওঁলোকৰ ঘৰৰ ঋণ সম্পূৰ্ণ হৈ যাব। যদি আপুনি তাইৰ দ্বাৰা পঠিওৱা প্ৰথম ইমেইলক চাই তেতিয়া তাই সেই সময় নিম্নলিখিত কথা কৈছিল (উপৰোক্ত ইমেইলৰ দ্বাৰা উৰ্ধৃত।

প্ৰত্যেক মাহৰ শেষত পোৱা দৰমহাপ ওপৰত জীয়াই আছিল আৰু কেতিয়াবা কেতিয়াবা আমাক ৰেচন কিনিবলৈ আৰু নিজৰ ঘৰক গৰম ৰাখিবলৈ আৱশ্যক ইন্ধন কিনিবলৈ নিজৰ ক্ৰেডিট কাৰ্ডৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলগীয়া হৈছিল। আমি এই ধৰণে জীৱন জীয়াই আছিলো কিন্তু সম্পন্ন হোৱা নাছিলো।

আৰু এতিয়া দুটা বছৰৰ পাছত তাৰ সকলো ঋণ পৰিশোধ হৈ গৈছে- এইটো হয় ৰাজ্যৰ কাৰ্য্য।

অধ্যায় 3

ৰাজ্য আপোনাৰ উত্তৰ

এতিয়া যেতিয়া আপুনি জানিলে যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেতিয়াও সলনি নোহোৱা আইনবোৰৰ আৰু সিন্ধান্তাৰ দ্বাৰা সঞ্চালিত হয়। মই সেই আইনবোৰৰ ওপৰত ধ্যান দিবলৈ বিচাৰিম যি বাস্তৱত আপোনাৰ অৰ্থব্যৱস্থাক আৰু শেষত আপোনাৰ বিশ্ৰামক প্ৰভাৱিত কৰে।

কিন্তু ইয়াৰ আগতে যে আমি সেইবোৰ আলোচনা কৰিম, মই এইটো কবলৈ বিচাৰিছো যে মই এই কিতাপৰ নাম বিশ্ৰামৰ সামৰ্থ্য কিয় ৰাখিলো আৰু অৰ্থব্যৱস্থা এবং ৰাজ্যৰ সন্দৰ্ভত মোৰ বিশ্ৰাম শব্দৰ কি অৰ্থ। আশ্বৰ্য্য এইটো যে অৰ্থব্যৱস্থাৰ বিৱৰণ বিশ্ৰামৰ পৰা মই কৰা নহয়, ঈশ্বৰে কৰিছে।

> *এইদৰে আকাশ মণ্ডল পৃথিৱী আৰু সেই উভয়ত থকা সকলো পদাৰ্থ নিৰ্মান কৰি অঁতোৱা হল। সপ্তম দিনা ঈশ্বৰে নিজে কৰা কাৰ্য্য কৰি অঁতাই নিজে কৰা সকলো কাৰ্য্যৰ পৰা সপ্তম দিনা বিশ্ৰাম কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে সেই সপ্তম দিনক আশীৰ্বাদ কৰি পবিত্ৰ কৰিলে কিয়নো ঈশ্বৰে নিজে সৃষ্টি কৰা আৰু নিৰ্মান কৰা সমূদায় কাৰ্য্যৰ পৰা সেই দিনা বিশ্ৰাম কৰিলে।*
>
> -আদিপুস্তক 2:1-3

সৰ্বপ্ৰথমে মই এইটো কব বিচাৰিছোঁ যে ঈশ্বৰে সপ্তম দিনা এইকাৰণে বিশ্ৰাম কৰিছিল যে তেওঁ ভাগৰি পৰিছিল। ঈশ্বৰে কেতিয়াও ভাগৰি নাযায়। তেওঁ বিশ্ৰাম কৰিছিল কিয়নো যেনেকৈ বাক্যত লিখা আছে যে সকলো সম্পূৰ্ণ হৈ গৈচিল আৰু তেওঁ সকলো সমাপ্ত কৰিছিল। তেওঁ সৃষ্টিৰ ৰচনাৰ ষষ্টম দিনৰ শেষত মানুহক ৰচনা কৰিলে যাতে সি সপ্তম দিনা জীৱন জীয়াব পাৰে। সপ্তম দিনত কোনো ভয়ৰ চিন্তা, জীৱিত থকাৰ চিন্তা, বেমাৰ, আৰু প্ৰৱধান পাবলৈ কোনো তেজ-ঘাম এক কৰি কোনো দুখদায়ী পৰিশ্ৰম কৰাৰ আৱশ্যকতা নাছিল। কিন্তু যেতিয়া আদমৰ বিচাৰ কেৱল ঈশ্বৰ,নিজৰ পত্নীৰ, নিজৰ কাৰ্য্য আৰু নিজৰ উদ্দেশ্যৰ ওপৰতে কেন্দ্ৰিত আছিল। যিকোনো তেওঁৰ নিজৰ কাৰ্য্য তথা জীৱন পাবলৈ লাগিছিল সেই সকলোখিনি প্ৰস্তুত আৰু উপলব্ধ আছিল, ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা সম্পূৰ্ণ হৈ গৈছিল। যি আদমৰ ওচৰত আছিল লোকবিলাকে আজি সেইবোৰৰ সপোন দেখে। কোনো একো চিন্তাৰ জীৱন, ব্যৱস্থাৰ চিন্তাৰ নোহোৱাকৈ নিজৰ নিজৰ আবেগৰ আৰু সমন্ধৰ ওপৰত ধ্যান দিয়াৰ উপলব্ধি। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যবশত যেতিয়া আদমে বিদ্ৰোহ কৰিলে তেতিয়া তেওঁ ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থাক হেৰুৱাই পেলালে। আৰু তেতিয়াৰে পৰা মানুহৰ জীৱনত আৱশ্যকতাৰ বাবে দৌৰা(তেজ-ঘাম এক কৰি দুখদায়ী পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ) বাধ্য হল।

কিয়নো পৰজাতি বিলাকে এই সকলোকে বিচাৰে আৰু এই সকলোবোৰৰ যে তোমালোকৰ প্ৰয়োজন তাক তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে, কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে তেওঁৰ ৰাজ্য আৰু ধাৰ্মিকতা বিচাৰা, তাতে এই সকলোও তোমালোকক দিয়া হব।

-মথি 6:32-33

ব্যৱস্থা বিচাৰাৰ বোজা এটা গধুৰ বোজা আৰু জীৱনৰ প্ৰতি মানুহৰ ধাৰনাক বেয়া কৰি পেলায়। ধনৰ লোভ, দুখদায়ী জীৱন বা সংঘৰ্ষকাৰী জীৱনৰ পৰা মুক্তি, এইবোৰ সেইবোৰেই যাৰ বিষয়ে লোক বিলাকে সপোন চায়। কোটিপতি হোৱাৰ মানে কেৱল হতাশা আৰু ব্যৱস্থাৰৰ বিচাৰাৰ পৰা মুক্তিৰ ক্ষমতা। যিটো আমি নিজৰ আবেগ আৰু কাৰ্য্যৰ ওপৰত ধ্যান দিব পাৰোঁ। লটাৰী এই কাৰণে অত্যাধিক প্ৰচলিত কিয়নো এইটো কোনো পৰিশ্ৰম নকৰাকৈ দিয়ে তথা পৃথিৱীত অভিশপ্ত অৰ্থব্যৱস্থাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। সোনকালে ধনী হবলৈ যোজনাবোৰ প্ৰত্যেক ভাৱে আমাৰ ইমেইল আৰু ফেচবুকৰ পোষ্টত সঘনাই ভৰি পৰি থাকে। তেনেহলে আমাৰ অৰ্থব্যৱস্থাৰ সন্দৰ্ভত, মই এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়াটো আৱশ্যক, কি সেই সপ্তম দিনা পুনৰ গৈ পাবলৈ কিবা পথ আছে যত সকলোখিনি পূৰ্ণ আৰু যি লাগে সেইটোৱেই উপলব্ধ আছে- উত্তৰ হয়, আছে! এইটো কেনেকৈ হব পাৰে আৰু ৰাজ্যৰ আইনবোৰক বুজিপোৱা যাৰ কাৰণে এই ধৰণৰ পৰিনাম আহিব পাৰে এইটোৱেই এই কিতাপৰ উদ্দেশ্য। মই জানো যে আপোনাৰ জীৱনৰ অনুভৱ আৰু আনকি মণ্ডলীৰ খ্ৰীষ্টীয় লোকবিলাকে বিবাদ কৰিব পাৰে য়ে মই সত্য নহয়, কিয়নো বহুত খিনি খ্ৰীষ্টীয় লোকে দৰিদ্ৰতা পবিত্ৰ, এই বিচাৰধাৰাক গ্ৰহণ কৰিছে। কিন্তু মই আপোনাক বিশ্বাস দিয়াইছো য়ে সকলো উত্তৰ আপোনাক নিজৰ কাৰ্য্যৰ দৃঢ়তা আৰু স্থিৰে থাকাৰ আৱশ্যক, যাৰ দ্বাৰা আপুনি নিজৰ বিবেকক বিচাৰি পাব পাৰে, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত।

সকলো উত্তৰ যি আপোনাক নিজৰ কাৰ্য্যৰ ওপৰত দৃঢ় আৰু স্থিৰে থাকিবলৈ আৱশ্যক আছে, যাৰ দ্বাৰা আপুন নিজৰ আবেগক বিচাৰিব পাৰে, ৰাজ্যত আছে।

পাছে তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকলৈ চকু তুলি চাই কলে, ধন্য দৰিদ্ৰবিলাক কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ।

-লূক 6:20

দৰিদ্ৰ হোৱাৰ উত্তৰ ৰাজ্য। এইটো প্ৰথম বাক্য যত ঈশ্বৰে মোক আগবঢ়ালে যেতিয়া তেওঁ মোৰ ৰাজ্যৰ অৰ্থব্যৱস্থাৰ প্ৰতিজ্ঞাক শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। হয় একেবাৰে এই ধাৰণাক বুজিবলৈ আপোনাক এইটো জনা প্ৰয়োজন হব যে ৰাজ্যৰ আৱশ্যকতাৰ অৰ্থ কি? যাৰ বিষয়ে মই আগতে কৈছো। আৰু মই ভাৱো যে আপুনি ভালকৈ জানে যে এদেন বাটিকাত কি হৈছিল যেতিয়া আদমে

পাপ কৰিছিল। সেয়ে মই সংক্ষিপে কৈছোঁ।

আদিতে আদম আৰু হাৱাক কোনো কথাৰ চিন্তা নাছিল, কোনো বেমাৰী আৰু ব্যৱস্থাৰ সমস্যাবোৰ তেওঁলোকৰ বিচাৰধাৰাত দিয়া হোৱা নাছিল। প্ৰত্যেক দিন, তেওঁলোকক কেৱল কাযৰ্ভাৰৰ বিষয়ে চিন্তা কৰাটোৱে আছিল, যেনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা, এজনে আনজনক প্ৰেম কৰা, আৰু পৃথিৱীৰ তথা সেই বাটিকাৰ চোৱাচিতা কৰা যিটো ঈশ্বৰে তেওঁলোকক দিছিল। তেওঁলোকৰ জীৱনত ভয়ৰ কোনো স্থান নাচিল। কিন্তু যেতিয়া আদমে ৰাজদ্ৰোহ কৰিলে, সকলো খিনি সলনি হৈ পৰিল। যেনেকৈ মই কৈছিলো, চয়তানে পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰ হৈ পৰিল, মানুহ ঈশ্বৰৰ পৰা দূৰ হৈ গল, আৰু ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা মানুহৰ আইনী অধিকাৰ লৈ লোৱা হল। জীৱন কেনেকৈ চলে এই সত্য জানি আদম আচৰিত হৈ পৰিল। এতিয়া সেই শব্দ আছে যিটো ঈশ্বৰে আদমক কৈছিল যেতিয়া তেওঁ পাপ কৰিলে।

> *তোমাৰ কাৰণে ভূমি অভিশপ্ত হৈছে, তুমি গোটেই জীৱনৰ কালত দুখেৰে থাৰ পৰা খাবলৈ পাবা। কাঁইট আৰু কাঁইটিয়া বন সি তোমালৈ উৎপন্ন কৰিব, আৰু তুমি পথাৰৰ শস্য ভোজন কৰিবা। তুমি মাটিলৈ উলটি নোযোৱামানে তোমাৰ মুখৰ ঘামেৰে আহাৰ কৰিবলৈ পাবা। কিয়নো তোমাক মাটিৰ পৰা লোৱা হৈছিল কাৰণ তুমি ধুলি মাথোন পুনৰায় ধুলিলৈকে উলটি যাবা।*
>
> -আদিপুস্তক 3:17-19

যেতিয়া আদম আৰু হাৱাৰ চিন্তাত কেৱল তেজ-ঘাম বোৱাই দুখদায়ী পৰিশ্ৰম, ভয়, চিন্তা আৰু সংঘৰ্ষকাৰী জীৱনৰ মানসিকতাৰে আছিল। তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্য, যি তেওঁলোকৰ বাবে বনোৱা হৈছিল ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা আছিল, এতিয়া জীৱন জীয়াই থকাৰ ভাগ দৌৰ আৰু যুদ্ধত হেৰাই গৈছে। আদমৰ তিক্তাৰ কাৰ্য্যভাৰ, তেওঁৰ আবেগ, এতিয়া জীৱনৰ চিন্তাবোৰ আৰু ব্যৱস্থাবোৰৰ আৱশ্যকতাবোৰেৰে ঢাক খাই পৰিছে। সি পাহৰি গল যে তেওঁ কোন হয়। তেওঁ কেৱৰ এটাই উদ্দেশ্য দেখা পায় যিটো তেওঁ জীয়াই থাকিবলৈ কঠোৰ ঘাম বোৱাই পৰিশ্ৰম কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে। সেই দিনৰ পৰা আজিলৈকে বেছি একো সলনি হোৱা নাই।

আজি এজন পুৰোহিত হিচাপে মই পাইছো যে সকলোতকৈ ডাঙৰ প্ৰশ্ন যিটো লোকবিলাকে সুধে সেইটো হৈছে? মই মোৰ জীৱনৰ সৈতে কি কৰিব লাগে? তেওঁলোকে এইকাৰণে সুধে কিয়নো এই পৃথিৱীৰ ওপৰত আদমৰ পাছৰ পৰা ব্যৱস্থাৰ বিচাৰেই একমাত্ৰ লক্ষ্য যাৰ বলেৰে বাকী সকলোখিনি মুল্যাংকন কৰা হয়। নিৰ্ণয় এতিয়া প্ৰায়ে ধনৰ আধাৰত কৰা হয়, আবেগৰ আধাৰত নহয়। ধন আৰু ইয়াৰ আৱশ্যকতা লোকবোৰক সেই কাৰ্য্য কৰিবলৈ বাধ্য কৰিব পাৰে যিটো তেওঁলোকে ঘৃণা কৰে। বাস্তৱিকতাত লোকবিলাকৰ অকনো অনুমান নহয় যে তেওঁলোক কোন?এইটো মনত ৰাখি থওক। যেতিয়ালৈকে আপুনি ঈশ্বৰক নাজানে আপুনি কেতিয়াও জানিব নোৱাৰিব য়ে আপোনাৰ জীৱনৰ বাবে তেওঁৰ পৰিকল্পনা কি? তেৱেঁই আপোনাক সৃষ্টি কৰিছে।

লোক বিলাকে এইটো জানিবলৈ বহুত আগ্ৰহী যে সি কোন হয়। পৃথিৱীৰ সমক্ষত তেওঁলোক কেৱল এটা সংখ্যাৰ দৰে। কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে তেওঁলোক একোজন বিশেষ আৰু সুন্দৰ ৰচনা যাৰ লগত সেই কৌশল আৰু যোগ্যতা আচে যিটো আন কাৰো লগত নাই। কিন্তু তেওঁলোকে ঈশ্বৰক নাজানে আনকি নিজকো নাজানে, তেওঁলোকে নিজৰ মূল্য ভূল ঠাইত বিচাৰে। তেওঁলোকে সমাজক নিজৰ মুল্য নিৰ্ধাৰিত কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে আৰু যি সমাজে কয় সেইটো স্বীকাৰ কৰি লয়। কিন্তু যি ছবি সাংসাৰিক লোকবিলাকে প্ৰদৰ্শিত কৰে তথা যি দৰ্পন সমাজে দেখুৱাই পৰিবৰ্তনশীল ছাঁৰ সমান। যেতিয়ালৈকে আপুনি এইটো ভাৱিব যে আপুনি সেই পথত চলি আছে যিটো স্বীকৃত, তেতিয়ালৈকে সেইটো সলনি হৈ পৰে আৰু আপুনি সেই পথত বহুত পিছ পৰি থাকে।

মোক মনত আছে যেতিয়া মই পেৰিচত ডেণ্ড্ৰাৰ সৈতে বাটত গৈ আছিলো। পেৰিচ, সচাকৈয়ে পিন্ধনৰ বাবে প্ৰমূখ্য আৰু সেই বছৰৰ পিন্ধন সকলো স্লেটী আৰু কলা ৰঙৰ কাপোৰ আছিল। প্ৰত্যেক দোকানত কেৱল স্লেটী আৰু কলা ৰঙৰ কাপোৰেৰে ভৰি আছিল। যেতিয়া মই বাটলৈ চালো, মই দুয়ো পাৰে অনেক লোকক অহা যোৱা কৰা দেখা পাইছিলো। মই আচৰিত হৈছিলো যে কোনোৱে ৰঙীন কাপোৰ পিন্ধা নাছিল। প্ৰতিজন ব্যক্তি কোনো অপবাদৰেৰে স্লেটী আৰু কলা ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধি আছিল। তাত অনেক লোক আছিল সকলোৱে একে দৰেই দেখা পোৱা গৈছিল। শেষবাৰ আপোনাক কোনোবাই কেতিয়া কৈছিল যে তাৰ প্ৰিয় ৰং স্লেটী বুলি? কিন্তু সেই দিনা, লোকবিলাকৰ পচন্দীতা ৰং সচাকৈয়ে স্লেটী অথবা কলা আছিল।

কিয়নো ব্যৱস্থা বিচাৰাৰ হেচা অত্যাধিক আৰু আমাৰ পৰিচয়ক বাধ্য কৰি দিয়ে। কিয়নো আমি যিয়েই ভাৱো সেই ব্যৱস্থাক বিচাৰিবলৈ আৰু স্বীকাৰ কৰাৰ বিষয়েই ভাৱো, ডেণ্ড্ৰা আৰু মই এটা ফকৰা অৱলম্বন কৰিলো যাৰ আমি বছৰ ধৰি প্ৰচাৰ কৰি আহিছো, যদি আপুনি ধনকেই নিজৰ আধাৰ বুলি ভাৱে, তেনেহলে আপুনি কেতিয়াও নিজৰ লক্ষ্যত বিচাৰি নাপাব! জীয়াই থাকিবলৈ দাসত্ব কৰি থকা আপোনাৰ বাবে বহুত কম সময় এৰিব যে আপুনি বিচাৰি পাওক অথবা আন বিকল্প বনাব পাৰে। সত্য এইটোৱেই, যেনেকৈ মই কৈছো, অধিকতৰ সময় লোকবিলাকে নিজৰ নিৰ্ণয় ব্যৱস্থাক বিচাৰিবলৈ বা জমা কৰিবলৈ লগাই দিয়ে। তেওঁলোকে কেৱল ধন আৰু ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ বিচাৰবোৰৰ বাবে নিজৰ আবেগক ত্যাগ কৰে। তথ্য এইটো যে আমি তেজ-ঘামৰ দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ ইয়ামা হেচা বোজাত আছোঁ যে আমি সপোন চাবলৈয়ো এৰি দিছো। আমাৰ ভয়য়ে আমাৰ সপোনক বন্দী কৰি লৈছে আৰু ব্যৱস্থাৰ নাটনিয়ে আমাৰ সপোনবোৰক সৰ্বদায়ৰ বাবে বন্দীত্ব কৰি লৈছে।

মোৰ মনত আছে যেতিয়া একেটাই সপোন হৈছিল যে মোৰ লগত ঘৰ যাবলৈ গেচ কিনিবলৈ যথেষ্ট টকা হওক, তেনেহলে জীৱনত পৰিবৰ্তন আনিবলৈ কিছু আন কিবা কৰিবলৈ চিন্তা বহুত দূৰৰ কথা। সেই দিনবোৰত মোৰ ৰেখাত বা মোৰ চিন্তাত কোনো ভাব্য উদ্দেশ্য নাছিল। মই কেৱল এই কথাত মন দিছিলো য়ে ঘৰৰ মাহেকীয়া ভাড়া কেনেকৈ পৰিশোধ কৰিম। মই ভালকৈ জানো যে যেতিয়া আপোনাৰ আগত ডাঙৰ প্ৰশ্ন যে আহাৰ কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰি বা বহুত জৰুৰী বিত্তীয় প্ৰয়োজনীতাক কেনেকৈ পূৰ্ণ কৰিব পাৰি, তেনেহলে আপুনি কেৱল জীয়াই থাকাৰ বাহিৰে একো দেখা নাপায়।

যেতিয়া আদমে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ত্যাগ দিলে, তেতিয়া মৃত্যু, ভয়, সংঘৰ্ষকাৰী জীৱন আৰু ভয়াতুৰৰ এটা সম্পূৰ্ণ নতুন জীৱনত আহি পৰিল। মোৰ বিশ্বাস যে আমি সকলোৱে জানো যে ভয় কেনেকৈ লাগে। মই নিজৰ অচেতনতা লাজ, ভয়েৰে পৰিপূৰ্ণ জীৱনৰ অগনন কাহিনীবোৰ স্মৰণ কৰো কিয়নো মই ন বছৰ দীঘলীয়া অৰ্থব্যৱস্থাৰ অৰাজকতাক সহন কৰিছো, এই সময়ছোৱাত মোৰ পেনিক এটেকো আহিছিল, আৰু মই এন্টিডিপ্ৰেশ্বনতো থাকিছো। পৃথিৱীৰ সংঘৰ্ষকাৰী জীৱনৰ অভিশপ্ত ব্যৱস্থাই মোক জীৱনৰ প্ৰতি এটা ঋণাত্মক দৃষ্টিকোন শিকাই দিছিল। কিছুমান লোকে আনৰ পৰা ভাল দৃষ্টিকোনক নিয়ন্ত্ৰিত কৰে, কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ অবিহনে, এইটো ঋণাত্মক দৃষ্টিকোন আমাক নিৰন্ত্ৰৰে কয় যে আমি ইমান ভাল নহয়।

কি আপুনি কেতিয়াবা কাৰোবাক কোৱা শুনিছে, নিজৰ আশাবোৰ বহুত উপৰলৈ হবলৈ নিদিব- যেতিয়া মই বাঢ়ি আছিলো, তেতিয়া মই কেতিয়াবা কিবা বস্তুৰ প্ৰতি লালসা আহিছিল যিটো মোৰ পিতৃয়ে মূৰ্খতা বুলি কৈছিল,তেতিয়া তেওঁ কৈছিল, এদিন তুমি ডাঙৰ হৈ যাবা আৰু বুজি পাবা। এই কাৰণে যি বস্তুবোৰক মোৰ পিতৃয়ে আৱশ্যক বুলি ভাৱিছিল তাৰ বাহিৰে মই কেতিয়াও আন কোনো বস্তুৰ প্ৰতি সপোনো দেখা নাছিলো। মই জানিছিলো যে মোৰ পিতৃয়ে এটা এনে পৰিয়ালত ডাঙৰ দীঘল হৈছিল যত মদৰ সেৱন কৰা হৈছিল, আৰু এই কাৰণে তেওঁ দুখ পাইছিল, আৰু এইকাৰণে তেওঁৰ ব্যৱহাৰ এইধণৰ আছিল।

সত্য কবলৈ হলে, জন্মৰ পৰাই মই পেচাদাৰী চিন্তা কৰা লোক। ভয় পৃথিৱীত এটা সামান্য ভাষা। অলপ ৰৈ ভাৱক, নহয়, শব্দ আমাৰ জন্মৰ পৰাই আমাৰ ভিতৰত ৰোৱা হৈছে। নহয়, আপুনি সেইটো লব পাৰে নহয়, সেইটো পুনৰ ৰাখি দিয়ক, নহয় তুমি তাত যাব নোৱাৰা, নহয়, আপুনি এইটো কৰিবলৈ সমৰ্থ নহয়, শেষত আমি যি কোনো বিষয়ৰ বাবে হয়, কবলৈ বন্ধ কৰি দিও, সেই কাৰ্যৰ যি আমি আমাৰ বাস্তৱিক স্থিতিৰ পৰা দূৰ লৈ যায় তাৰ বাহিৰে, যেনেকৈ আমাৰ পচন্দৰ আহাৰ বেছিকৈ খোৱা।

এটা অধ্যয়নৰ অনুসাৰে, সৰু বাঢ়ি অহা সন্তানবোৰৰ কিছু হাজাৰ হয়, ৰ তুলনাত 148000 বাৰ নহয়, অথবা নকৰিবা শুনিবলৈ পোৱা যায়।

মই অলপতে আমাৰ বাৰ্ষিক সন্মিলনীৰ আয়োজন কৰিলো, আৰু মই মঞ্চত এটা 2017 ফৰাৰী ৰাখিলো, এটা গাড়ী যি নিশ্চিত ভাৱে চাবলগীয়া। গাড়ীৰ মালিক মোৰ মণ্ডলীত আহিছিল আৰু এই গাড়ীখন কিনিবলৈ তেওঁ মোক টকা দিছিল, যিটো 400000 ডলাৰ আছিল। যেনেকৈয়ে সকলোৱে উপস্থিত লোক ভিতৰলৈ আহিল, তেওঁলোকে তেওঁক শুভেচ্ছা দিবলৈ আৰু চাবলৈ ধৰিলে, সকলোৱে তেওঁক ওচৰৰে চাবলৈ বিচাৰিছিল। যদিও তেওঁলোকে গাড়ীখনৰ গুণগান কৰিছিল, কিন্তু মই সেই গাড়ীক সেই মঞ্চত ভৌতিক লক্ষ্যবোৰ জীৱন শৈলীক প্ৰেৰিত কৰিবলৈ ৰখা নাছিলো, অপিতু তেওঁলোকক এটা পাঠ পঢ়োৱাবলৈ ৰাখিছিলো। সকলো সেই গাড়ীৰ চাৰিওফালে একত্ৰিত হৈ গল আৰু সকলোৰে কথা যে তেওঁলোকে এইটো চলাব বিচাৰে।

মই জানিছিলো যে যি নাই, তেওঁলোকে পৃথিৱীত তেজ-ঘামেৰে দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ অভিশপ্ত ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা শিকিছে, তেওঁলোৰ ভিতৰে ভিতৰে চিঞঁৰি আছিল, নাই, তোমাৰ লগত কেতিয়াও

এইধৰণৰ গাড়ী নহব! নাই এটো কেতিয়াও কিনিব নোৱাৰিবা, ইয়াৰ বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা। সেই নাই, ৰ শিকাৰ কাৰণে যি তেওঁলোকে শিকিলে, আমি সকলোৱে শিকিলো, তেওঁলোকৰ অধিকতৰ লোকে নিজৰ এখন ফৰাৰী গাড়ীৰ বিষয়ে চিন্তাও নকৰিলে, কিয়নো এই নাই, মানসিকতাই তেওঁলোকৰ দৃষ্টিকোণক বাধ্য কৰি দিলে। কিন্তু যদি মই প্ৰতি ঘন্টাত গাড়ীবোৰ সলনি কৰি কমদামী গাড়ী সেই মঞ্চত ৰাখো, শেষত সেই মঞ্চত এখন এনে গাড়ী থাকিব যাৰ বিষয়ে তেওঁলোকে ভাৰিব আৰু কব, মোক সেই গাড়ীখন পচন্দ হৈছে, মই এটা লৈ লব লাগিব।

ইয়াত পাৰ্থ্যক্য কি আছিল? পাৰ্থক্য তেওঁলোকৰ দৃষ্টিকোনত আছিল, তেওঁলোকে নিজে নিজকে, নিজৰ ক্ষমতাক, তথা গাড়ীৰ ধনক কি চকুৰে চালে, হয়, হব পাৰে তাত কিছুমান লোক এনেকুৱাও আছিল যিবিলাকে নিজকে কৈছিল এদিন মই সেই গাড়ীৰ মালিক হম, বা হব পাৰে তাত কিছুমান লোক আছিল যিবিলাকৰ লগত সেই গাড়ীখন কিনিবলৈ পৰ্য্যাপ্ত ধন আছিল কিন্তু তেওঁলোকে অন্য দৃষ্টিকোনেৰে চাইছিল। কিন্তু মোৰ বিশ্বাস যে অধিকাংশ লোকৰ বাবে এই ধৰণৰ গাড়ীৰ মালিক হোৱাটো তেওঁলোকৰ চিন্তাৰ সীমাতো নাছিল। সেই কোটিপতি যি সেইখন গাড়ী কিনিছিল, বাস্তৱত তেওঁৰ লগত আধা দৰ্জন ফেৰাৰী আছিল। তেওঁৰ মানসিকতাৰে তেওঁ কেৱল এইটো এটা উত্তম গাড়ী। যেতিয়া তেওঁ গাড়ীখন চালে, তেতিয়া তেওঁ সেই গাড়ীৰ মালিক হোৱাৰ মনোকামনা কৰিলে আৰু সেইটো ইটালীৰ পৰা অৰ্ডাৰ কৰিবলৈ আৰু আকৌ এইটো আমেৰিকাত নিজৰ ঘৰলৈ পঠিয়াবলৈ যি প্ৰক্ৰিয়া তাৰ বিষয়ে বুজ ললে। তেওঁৰ বাবে নিজৰ ইচ্ছাৰ অনুসাৰে কাৰ্য্য কৰাটো কঠিন নাছিল কিয়নো তাৰ লগত ব্যৱস্থা আছিল। ইয়াত বিশ্ৰাম কৰাৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ চাবি আছে-ব্যৱস্থাৰ অৰ্থ তেওঁৰ বাবে আগৰ পৰাই দৃষ্টিকোনত ৰখাটো।

প্ৰমুখ চাবিঃ

ব্যৱস্থা মনোকামনাৰ সমৰ্থক

ব্যৱস্থাৰ অবিহনে কোনো ইচ্ছা কৰা নহয়, কেৱল সংঘৰ্ষকাৰী জীৱন জীয়াই থকা হয়। পৃথিৱীৰ দৰিদ্ৰতাৰ অভিশপ্তৰ ব্যৱস্থাই আমাৰ সপোনবোৰ আৰু আমাৰ ভৱিষ্যক চুৰ কৰি লৈছে। মই জানো যে ফেৰাৰীৰ এইধৰণৰ উদাহৰণ লোকবিলাকৰ আগত ৰখাটো অলপ উগ্ৰ আছিল, কিন্তু এনে কৰি মই তেওঁলোকক যি বুজাব বিচাৰিছিলো সেইটো স্পষ্ট হৈ গল। তাত থিয় হোৱা লোকবিলাকে সেই ধৰণৰ গাড়ীৰ মালিক হবলৈ সপোন চাবলৈ সাহস কৰা নাছিল, বা এনে সপোন চাবলৈ নিজে নিজকে বাধা দি আছিল, কিয়নো তেওঁলোকে গাড়ীখন নিজৰ সামৰ্থ্যৰ বাহিৰৰ বস্তুৰ দৰে চাই আছিল। যদি তেওঁলোকে এক্ষন্তেকৰ বাবে সেই গাড়ীৰ মালিক হবলৈ কল্পনা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হলে তেওঁলোকক শিকোৱা পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত ব্যৱস্থাই তেওঁলোকৰ ওপৰত চিঞঁৰি কলেহেতেঁন, এইটো কেৱল টকাৰ অপচয়ৰ বাহিৰে একো নহয়। কিন্তু ধৰি লওক যে যদি আপোনাৰ বেঙ্কত 25 আৰৱ ডলাৰ থাকে(

মই এটা কথা কৈছো) তেতিয়া সেই গাড়ীখন আপোনাক ইমানেই কম লাগিলেহেতেঁন যে আপুনি সেইটো কেৱল এইকাৰণে কিনিলেহেতেঁন যে সপ্তাহৰ শেষত কেৱল গাড়ী চলোৱাৰ আনন্দ লববৈলে। এই সকলো আমাৰ দৃষ্টিকোনৰ কথা, আৰু কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্যই কৈছে যে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিটো প্ৰতিজ্ঞা, হয়, আৰু আমিন, (এনেকুৱাই হওক) এইকাৰণে আপোনাৰ দৃষ্টিকোনক সলনি কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে যাতে আপুনিও ঠিক সেই ধৰণে চিন্তা কৰিব পাৰে যেনেকৈ ঈশ্বৰে ভাৱে।

কিয়নো ঈশ্বৰৰ যিমান প্ৰতিজ্ঞা নহওক, সেই হয় তেওঁতেই আছে, এই কাৰণে আমাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ হবলৈ তেওঁৰ দ্বাৰাই আমেনো হয়।

-2 কুৰিন্থীয় 1:20

অভিধানৰ অনুসাৰে দৃষ্টিকোনৰ পৰিভাষাঃ কোনো বিষয়ৰ প্ৰতি এটা বিশেষ মনোদৃষ্টি বা সেই বিষয়ৰ ওপৰত ধ্যানৰ এটা পদ্ধতি, চোৱাৰ দৃষ্টিকোণ, মনোভাৱ, দৃষ্টিকোন, বা নিৰ্বাচন। মূলতে আপুনি কোনো বিষয়ৰ বাবে কেনেকৈ ভাৱে এইটোৱেই দৃষ্টিকোনৰ অৰ্থ।

মই বিচাৰিম যে আপুনি এতিয়া এই অৱধাৰণাৰ বিষয়ে ভাৱক। চয়তানৰ আগত আঠু লোৱাৰ আগতে আদম এজন ৰাজকুমাৰ আছিল। যদি আপুনি তেওঁক সেই পতনৰ পাছত চাইছে, তেনেহলে আপোনাক এটা বেয়া পৰিয়ালৰ(কইন, তেওঁৰ লৰা, নিজৰ ভায়েক হাবিলক মাৰি পেলায়) যদি দৰিদ্ৰ ব্যক্তি দেখা পোৱা যায়, আৰু আপুনি বাস্তৱত তেওঁক কোনো প্ৰকাৰৰ সমন্বিত হবলৈ সুযোগ নিদিয়ে। কিন্তু আপুনি যি দেখা নাই সেইটো এইটো যে তেওঁৰ তেজত ৰাজ পাৰিবাৰিকতা আছিল। তথাপিও আপুনি তেওঁক সেই সক্ষমতা জনা নাই, তথাপিও তেওঁ বাস্তৱতাৰ জীৱনত শাসন কৰিবলৈ বা ৰাজত্ব কৰিবলৈ বনোৱা হৈছিল। এইটোৱেই সত্য আপোনাৰ ওপৰতো সংসগ্ন হয়। আপুনি নিজে নিজকে কেৱল এই আধাৰত চাব নোৱৰে যে আপুনি কত থাকে, আপোনাৰ লগত কি আছে, আৰু আপোনাৰ বৰ্তমান পৰিস্থিতিবোৰ কি আৰু এই আধাৰত নিজৰ ক্ষমতাৰ অৱলোকন কৰিব নোৱাৰে। আপোনাক নিজৰ সৃজিত ক্ষমতাক চাব লাগিব।

ঈশ্বৰৰ দৰে ভাৱিবলৈ আপোনাক নিজৰ দৃষ্টিকোণক সলনি কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে।

মোৰ মনত আছে যেতিয়া মই কিবা কঠিন পৰিস্থিতিবোৰ মাজেৰে পাৰ হৈ আছিলো, আৰু মই কিছু ডাঙৰ সমস্যাবোৰৰ সংঘৰ্ষ কৰিছিলো যিবোৰ মোতকৈ বহুত ডাঙৰ আছিল। মই এনে নিৰ্ণয়বোৰ সংঘৰ্ষ কৰিলো যাৰ বাবে মোৰ লগত সিমান ধন নাছিল তাতকৈ অধিক গুনে প্ৰয়োজন আছিল। মই অনুভৱ কৰিব পাৰিছিলো য়ে ঈশ্বৰে মোক কৈছে যে মই সেই কাৰ্য্যক কৰিবলৈ, কিন্তু মই সেই সমস্যাত দৌৰিবলৈ ভয়াতুৰ আছিলো। প্ৰভুৱে সেই সময়ত মোক এটা সপোন দেখালে। মই এটা পাহাৰৰ শৃংগত ঘোৰাৰ ওপৰত আছিলো। মোৰ হাতত এটা তৰোৱাল আছিল। মই তলত সেই পাহাৰৰ তলত এশ নহয় হাজাৰ শত্ৰুৰ সৈনিক নিজৰ ঘোৰাত উঠি মোৰ বিৰোদ্ধে তৰোৱাল

উঠাই আছিল। মই সেই পাহাৰত অকলে আছিলো আৰু নিশ্চিত ভাৱে কম অংকন কৰা হল। মোৰ সপোনত এটা শব্দ আহিল যি এই শব্দ কলে, নিজে নিজকে কম নাভাৱিবা, গেৰী, এইটো শুনি মই নিজৰ তৰোৱাল উঠালো আৰু নিজৰ ঘোৰাক পাহাৰৰ পৰা শক্ৰৰ ফালে দৌৰিবলৈ ধৰিলো, যি মোৰ আক্ৰমন দেখি নিজৰ তৰোৱাল উঠাই পাহাৰৰ ওপৰত মোৰ ফালে আগবাঢ়ি আছিল। যেনেকৈয়ে মই তেওঁলোকৰ ফালে দৌৰি আছিলো,মই জোৰেৰে চিঞঁৰিলো, থাৰ্ব!

যেতিয়া মই সাৰ পালো, তেতিয়া মই গম পালো যে প্ৰভুৱে মোৰ সৈতে কথা পাতি আছিলে তথা মোৰ প্ৰৰোসাৎহিত কৰি আছিলে। কিন্তু মই এইটো গম পোৱা নাছিলো যে থাৰ্ব শব্দৰ অৰ্থ কি। মোৰ মণ্ডলীত এজন ব্যক্তি যি 30 বছৰ লৈকে পুৰোহিত আছিল আৰু বহুত ভাষাবোৰৰ অধ্যয়ন কৰিছিল। মই তেওঁক সুধিলো যে কি তেওঁ জানেনেকি এই শব্দৰ অৰ্থ কি আৰু তেওঁ মোক কলে যে তেওঁ এই বিষয়ে চাব। তেওঁ পিছৰ দিনা মোক মাতিলে আৰু কলে যে থাৰ্ব শব্দৰ অৰ্থ ধুমুহাৰ পুত্ৰ। মই তাৰ বাবে তেওঁক ধন্যবাদ দিলো আৰু প্ৰভুৱে মোক যি কৈ আছিল মই তাৰ ওপৰত আশ্বৰ্য্যকিত আছিলো। শক্ৰবোৰৰ বাবে মই ধুমুহাৰ দৰে গৰজি আছিলো! যেতিয়ালৈকে চয়তানক এইটো নকলোহেতেঁন যে মই কিমান দুৰ্বল, তেতিয়ালৈকে যেতিয়াই মই কৈছিলো, সেইটো ধুমুহাৰ (শক্তি)ৰ সমান গৰজাৰ দৰে গৰজিছিলো।

মি 2010 ত নিজৰ ব্যৱস্থাৰ সন্মিলনত প্ৰচাৰ কৰি আছিলো আৰু এই কাহিনী শুনাই আছিলো। যেতিয়া মই এই কাহিনী শুনালো, মই কাহিনীৰ সমাপ্ত প্ৰভুৰ সেই শব্দৰ দ্বাৰা যিটো তেওঁ মোক সপোনত কৈছিল, যেতিয়া শক্ৰ তোমাক আহি থকা দেখা পায়, গেৰী তুমি ধুমুহাৰ দৰে গৰজি উঠা। সেই ক্ষণত মই কলো, ধুমুহাৰ দৰে গৰজিচা, আৰু তেতিয়াই জোৰেৰে বিজুলী মাৰিলে। সেই দিনা কোনো বৰষুন হোৱা নাছিল, তাৰ আগতে ঢেৰকনি মৰা নাছিল, আৰু এইটো একমাত্ৰ ঢেৰকনি আছিল যিটো সেই ৰাতি শুনা পোৱা গৈছিল। সেই ৰাতি তাৰ উপস্থিত থকা লোকবিলাকে আচৰিত হল। কিন্তু তেতিয়া কোনোৱে ইমান অধিক প্ৰসন্ন হোৱা নাছিল যিমান মই প্ৰসন্ন হৈছিলো, কিয়নো মই জানছিলো যে এইটো প্ৰভুৰ দ্বাৰা সেই বাক্যাংশৰ ওপৰত যি মই কলো,আমিন,আছিল, কিয়নো এইটো তেওঁৰ সকলো সন্তানবোৰৰ লগত সংলগ্ন হয়। তেনেকৈয়ে টি,ভিত কেমেৰাত সেই ৰাতি সক্ৰিয় আছিল, আৰু যদি আপুনি সেই ঘটনাক চাবলৈ বিচাৰে তেনেহলে আপুনি লিংকত গৈ চাব পাৰে https://youtu.be/rtx1XYJGIAg।।

তেনেহলে ইয়াত এটা অৱধাৰণা যিটো আপুনি বুজাৰ আৱশ্যকতা আছে।

দাস ডাঙৰ সপোন নেদেখে!

দাস কোনো বিষয়ত সপোন চায়নে- বন্ধ কৰা বা বিৰাম লগোৱা, এইটোৱেই তো হয়। তেওঁলোকেও সপোন দেখে 5 বজাৰ যেনে তেনে তেওঁলোকে দিনৰ দ্বিতীয় বেলাৰ পাছৰ পৰা নিজৰ ঘড়ীবোৰৰ ফালে চাই আৰু কয়, তেওঁলোকে কাৰ্য্য বন্ধ কৰিব বিচাৰিছে আৰু কাৰ্য্য এৰি তাৰ পৰা যাবলৈ বিচাৰে। তেওঁলোকে ছুটীৰ সপোন চায়, তেওঁলোকে সেৱানিবৃত হোৱাৰ সপোন চায়,

তেওঁলোকে টকাৰ সপোন দেখে যাতে তেওঁলোকে ৰব পাৰে। দাসত্বৰ পৰা ৰবলৈ সপোন চায়, অধিক কাৰ্য্য নকৰিবলৈ! এটা দাসত্বৰ মানসিকতা বা দৃষ্টিকোনৰ কাৰ্য্যৰ আৱিষ্কাৰ বা নিৰ্মান কৰিবলৈ নহয়, তেওঁলোকে কাৰ্য্যৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ পথ বিচাৰি থাকে। এজন দাসৰ আগৰ পৰা অভিভুত হয় আৰু যি ক্ষমতা তেওঁৰ প্ৰতিদিনৰ আছে সেইটো তেওঁ দেখা নাপায়।

নেগুৰ(শেষত) নহই মূৰ (আৰম্ভ) হোৱা, আপোনাৰ মানসিকতাক এটা দাসৰ পৰা এজন মালিক আৰু নিৰ্মাতাত সলনি কৰি দিব। আপোনাক আকৌ সপোন চাবলৈ আৰম্ভ কৰিব লাগিব। আপোনাক অতীত চোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে যে আপুনি কি ভাৱে আপুনি কোন হয়, যদিও নিজৰ চকুৰে নিজে নিজৰে দুৰ্বল যেন লাগিব, কিন্তু চয়তানে আপোনাক গৰজি থকা ধুমুহাৰ দৰে লাগিব লাগে। আপোনাৰ তেজত ৰাজশ্ৰী তেজ আছে, আৰু আপোনাক কেৱল সেই ধৰণে ভাৱিব আৰু কাৰ্য্য কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে।

মোৰ এজন বন্ধু আছে যি বহুত কোটিপতি। তাৰ লগত কেইবাটাও আটকধুনীয়া ঘৰ আছে, সকলো সমূদ্ৰৰ বা সৰোবৰৰ কাষত। এদিন যেতিয়া মই তেওঁক লগ কৰিবলৈ গৈছিলো, আমি নাৱত মাজৰ বন্দৰলৈ গৈ আছিলো। যেনেকৈ আমি প্ৰত্যেকটো নাৱৰ কাষেৰে পাৰ হৈছিলো, তেওঁ মোক সেইবোৰৰ মালিকবোৰৰ বিষয়ে কৈ আছিল।মই আপোনাক উদাহৰণ দিছো যে কথাবতৰা কেনেকৈ লাগিছিল, কিন্তু মই নাম নিজেই বনাই কৈছো, কিয়নো মোৰ মনত নাই। মোৰ বন্ধুৰ সৈতে কথাবতৰা এনে লাগিছিল, এই নাৱ বিলী স্মিথৰ হয়, যি অহিঅৰ মেডিকেল চাৰ্বিছৰ মালিক। এই আগৰ নাৱ জন ৰোজৰ্চৰ হয়, যি ৰোজৰ্চ আৰু ৰোজৰ্চৰ এটা আইনী ব্যৱসায়ৰ মালিক। এই আগৰ নাৱ ৰাল্ফ টিডেৱেলৰ হয়, যি হাই স্ট্ৰীটত সেই ভাল জুতাৰ দোকানৰ মালিক।

যেনেকৈয়ে মই সেই নাৱৰ শাৰীবোৰৰ মাজেৰে পাৰ হলো, আৰু তাত প্ৰায়ে 20 খনমান পাৰ হোৱাৰ পাছত মোৰ অনুভৱ হল তাত সকলো নাৱ কোনোবা এনে ব্যক্তিৰ আছিল যি এজন ব্যৱসায়ী আছিল। তাৰ ভিতৰত এটাও নাৱ কোনো সাধাৰণ ব্যক্তিৰ নাচিল। যি 9ৰ পা 5 বজালৈকে আইচক্ৰিম ষ্টেন্ডত এজন কৰ্মচাৰী হিচাপে কাৰ্য্য কৰে। এতিয়া, এই কথাক ভালকৈ বুজি লওক যে, মই কোনো আইচক্ৰিম স্টেন্ডত কাৰ্য্য কৰাৰ বিৰোদ্ধে বা এই কথাৰ বিৰোদ্ধে নহয় যে কোনো ব্যক্তি এজন কৰ্মচাৰী হিচাপে কাম কৰে। মই আপোনাক কেৱল এটা উদাহৰণ দি আচোঁ যে কি ধৰণৰ লোকৰ সৈতে ধন হয়।

অনুগ্ৰহ কৰি মই যি কৈ আছো সেইটোৰ বিষয়ে ভালকৈ ধ্যান কৰক আৰু ভাৱক। এইটো যি মই কৈ আছো সেইটো তেওঁলোকৰ লগত যি ধন আছে সেই বিষয়ে নহয়, এইটো তেওঁলোকৰ লগত যি মানসিকতা আছে তেওঁলোকৰ বিষয়ে। ঘোৰাৰ আগত গাড়ী নলব। অধিকাংশ লোকে কব, যদি মোৰ লগত সেই ধৰণৰ ধন হোৱা হলে। কিন্তু বাস্তৱত তেওঁ এইটো কব লাগে যে, যদি মই তেওঁৰ সমান ভাৱা হলে। তেওঁলোকৰ জীৱন আৰু স্বয়ং নিজৰ বিষয়ে এটা অন্য দৃষ্টিকোন আছে।

অধিকাংশ পৰিয়াল এনে আয়লৈকে গৈ নাপায় যিহৰে ভৰপূৰ আয় বুলি কব পৰা যায়। এটা বৰ্তমানৰ অধ্যয়নে এইটো কয় যে আমেৰিকাৰ 51 শতাংশ কৰ্মচাৰী প্ৰতি বছৰে 30000 ডলাৰতকৈ

কম উপাৰ্জন কৰে। আমাৰ দেশৰ আধাত কৈ অধিক লোকে বছৰি 300000ডলাৰতকৈ কম উপাৰ্জন কৰে- যদি আপুনি আয়ুৰ 20 দশকত আছে আৰু এতিয়া আপোনাৰ জীৱনৰ আৰম্ভণি কৰিছে বা আপুনি এনে অৱস্থাত আছে যত আপুনি সদায়ে থাকিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু টকা আপোনাৰ জীৱনৰ অন্য কথাবোৰৰ সূচীত শীৰ্ষ স্থানত নাই তেনেহলে ঠিক আছে, কিন্তু মই জানো যে এইটো আমাৰ দেশত আধাতকৈ অধিক লোকবিলাকৰ বিষয়ে সত্য নহয়। মই জানো যে তেওঁলোকক আৰু ধনৰ আৱশ্যকতা আছে। মোৰ বিশ্বাস কৰক, মই 36 বছৰতকৈয়ো অধিক সময় ফাইনেন্সিয়েল চাৰ্বিছত আছিলো, আৰু হাজাৰ হাজাৰ ঘৰত গৈ লোক বিলাকক ব্যক্তিগতভাৱে লগ কৰিছো, আৰু মই এই বাস্তৱিকতাৰ প্ৰত্যক্ষ ৰূপে দেখিছোঁ।

তেনেহলে তেওঁলোকৰ লগত অধিক আয় কিয় নাই? ইয়াৰ আগতে আপুনি চিঞঁৰি এইটো কবলৈ আৰম্ভ কৰি দিয়ে যে জীৱন ইমান অন্যায়েৰে ভৰা, মিথ্যা কিয় বা কি ধৰণৰ আপুনি পীড়িত বা এই ধৰণৰ কিছু অন্য কথা কব, মই আপোনাক কব বিচাৰিম যে এইটো দুটা কাৰণত। প্ৰথম তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ দৰিদ্ৰতাৰ অভিশপ্ত ব্যৱস্থাত পৰি আছে,আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ আৰু তাৰ ব্যৱস্থাৰ সিদ্ধান্তৰ বিষয়ে নাজানে। আৰু আনটো হল তেওঁলোকৰ দুৰ্বল ঋণাত্মক চিন্তাধাৰা, যাৰ পিছফালে পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰশিক্ষণৰ সহযোগ আছে। আৰু কিয়নো তেওঁলোকে বাহিৰত যাবলৈ কোনো পথ দেখা নাপায়, তেওঁৰ মূখৰ আগতে থাকিলেও দেখা নাপায়। বাস্তৱিকতাত দাসৰ লগত দাসত্বৰ মানসিকতাই থাকে, যেনেকৈ মই আগতেও কৈছিলো। তেওঁলোকে আৰামক বিচাৰি ফুৰে কিন্তু তেওঁলোকে কোনো সুযোগ বিচাৰি নাপায়। আমি এই বাস্তৱিকতাৰ সংঘৰ্ষ কৰিব লাগিব যে বাস্তৱিক উত্তৰৰ অবিহনে, লোকবিলাকে সাৰ মানে।

আপোনাক এটা উদাহৰণ দিছো, যাৰ ব্যৱহাৰ মই নিজৰ কৰ্মশালাত কৰো, ধৰি লওক মই আপোনাক কৈছো যে মই আপোনাৰ সকলো ধন সমন্ধিয় সমস্যাবোৰক এটা সৰল বাক্যৰ দ্বাৰা সমাধান কৰিব পাৰো। নিজৰ কলম আৰু কাগজ প্ৰস্তুত কৰি লওক কিয়নো মই আস্বাস দিছোঁ যে এইটোৱেই আপোনাৰ উত্তৰ হব। কি আপুনি প্ৰস্তুত আছে- ঠিক আছে, তেনেহলে শুনক এই বছৰত 50 লাখ ডলাৰৰ কুল আয় উপাৰ্জন কৰক। যেতিয়া মই এই মঞ্চৰ পৰা কওঁ তেতিয়া সকলোৱে হাঁহিবলৈ ধৰে। কিন্তু তেওঁলোকে কিয় হাঁহে? কিয়নো তেওঁলোক নিজকে সেই ধৰণৰ ধন উপাৰ্জন কৰিবলৈ চাব নোৱাৰে। তেওঁলোকে কেতিয়াও নাভাৱে যে 50 লাখ ডলাৰ আয় এবছৰত উপাৰ্জন কৰাটো সম্ভৱ বুলি।

আকৌ মই তেওঁলোকক কওঁ যে যি বস্তুৰ তেওঁলোকে কল্পনা কৰিব নোৱাৰে তেওঁলোকে সেই বস্তুক কেতিয়াও লবলৈ নোৱাৰে। আকৌ মই সেই কথাকে আকৌ পুনৰাবৃত্তি কৰো, কিন্তু এই বাৰ মই সঘনাই সংখ্যাক কম কৰি গৈ থাকো, 200000, 100000, 700000, বা 400000 ডলাৰ প্ৰতি বছৰে। অৱশেষত, মই তেওঁলোকক কওঁ, মই এতিয়া এটা সংখ্যা কম যত আপোনালোকে কব, ঠিক আছে, এইটো সহজ, মই এইটো কৰিব পাৰো।

আকৌ মই তেওঁলোকক কাহিনী কওঁ। ধৰি লোৱা যে মই এখন বেপাৰত এজন ধনৱন্ত ব্যৱসায়ী।

মই বলবোৰক জাহাজেৰে চীনলৈ পঠিয়াও, আৰু মই সেই বলবোৰক জাহাজত পঠিয়াবলৈ পেক কৰিবলৈ অলপ সহায়ৰ আৰশ্যকতা আছে। মই তেওঁলোকক কওঁ যে মই তেওঁলোকক প্ৰত্যেক বলৰ বাকচত পেক কৰিবলৈ 500 ডলাৰ দিম। যদি তেওঁলোকে এক দিনত 200 বল পেক কৰে, তেনেহলে এক দিনত তেওঁলোকে প্ৰায়ে 100000 ডলাৰ পাব। এই দৰতে মই বলবোৰ পেক কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে এক বছৰৰ ঠিকাভিত্তিত কৰিব বিচাৰো। এতিয়া যদি মই তেওঁলোকক কওঁ যে 12 মাহত 50 লাখ ডলাৰ কুল আয় উপাৰ্জন কৰাৰ এটোৱেই উত্তৰ আছিলষ তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতিক্ৰিয়া কি হব- এইটোতো সহজ, ইয়াত একো সমস্যা নাই, আপুনি এই দৰত সহজতেই 50 লাখ ডলাৰ উপাৰ্জন কৰিব পাৰে।

পাৰ্থ্যক্য কি আছিল? এটা পৰিকল্পনা, কেৱল ইমানেই। আচঁনিৰ হে সকলো পাৰ্থক্য। যিটো ঈশ্বৰে আপোনাক বনাইছে তেওঁ আচনিও জানে, আৰু আপোনাক কেৱল সেই আচঁনিক শুনাৰ আৰশ্যকতা আছে। এইটোৱেই কথা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ক্ষেত্ৰতো হয়। যেতিয়া ঈশ্বৰে মোক সপোনত সেই ব্যৱসায় কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিবলৈ কলে আৰু মোক দেখুৱালে যে এইটো কেনেকৈ কৰিব লাগে, তেতিয়া মোৰ আয় তেতিয়ালৈকে সলনি হোৱা নাছিল, কিন্তু মই ভিতৰি ভিতৰি নিজৰ মনত চিঞঁৰি আছিলো, এইটো তো সহজ, এতিয়া মোৰ ধন সমন্ধিত সমস্যাবোৰ সমাপ্ত হৈ গল, মোৰ লগত আচনি আছে।

> *কাৰণ যিহোৱাই কৈছে মই তোমালোকৰ বিষয়ে কৰা সংকল্প মইয়েই জানো, তোমালোকৰ শেষ অৱস্থাত তোমালোকক আশা দিবলৈ সেয়ে মঙ্গলৰ সংকল্প অমঙ্গলৰ নহয়।*
>
> -যিৰিমিয়া 29:11

ঈশ্বৰৰ লগত আপোনাক সফল সমৃদ্ধি কৰাৰ পৰিকল্পনা আছে! এবাৰ যেতিয়া আপুনি গম পাব যে ঈশ্বৰৰ লগত আপোনাৰ সমৃদ্ধিৰ পৰিকল্পনা আছে, তেতিয়া আধা যুদ্ধ তাতেই শেষ হৈ যাব। শুনা,ধন সমন্ধিত সমস্যাক সমাধান কৰা ইমান জটিল নহয়। ব্যৱস্থাৰ মনোকামনা-সমৰ্থক! এইটো বাস্তৱত বহুত সৰল আৰু সহজ। যদি আপোনাৰ লগত ঘৰৰ বস্তু নাই তেনেহলে তাৰ উত্তৰ ঘৰৰ বস্তুৰ ব্যৱস্থা হোৱাটো। সেইটোৱেই এটা ডাঙৰ ঘৰৰ আৰশ্যকতাৰ উত্তৰ আপোনাৰ লগত এটা ডাঙৰ ঘৰ হোৱাটো। আপোনাক ভাৰসাযুক্ত গাড়ীৰ আৰশ্যকতা আছে যদি তাৰ উত্তৰ আপোনাৰ লগত সেই গাড়ীখন হোৱাটো।

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিক হোৱাৰ হেতুকে আপোনাৰ লগত আইনী অধিকাৰ আছে আৰু সকলো আইন আৰু সিদ্ধান্ত এতিয়া আপোনাৰ বাবে উপলব্ধ

মই জানো যে মই অনৰ্থক কথা কৈ আছো, কিন্তু মই বছৰ ধৰি ভগা চিঙা গাড়ী চলালো। মই যেতিয়া গাড়ী চলাইছিলো তেতিয়া গাড়ীৰ পৰা ধোৱা ওলাইছিল আৰু সেই ধোৱাক চাই যি কোনোৱে দুৰৰ পৰাই গম পাইছিলে যে মই

আহি আছো। মই জানো যে যেতিয়া আপোনাক কৰবাত যাবলৈ থাকে আৰু সেই সময়ত গাড়ীত কোনো সমস্যা হয় তেতিয়া কিমান হতাশাপূৰ্ণ কথা হৈ পৰে। মই জানো যে গাড়ীৰ ডিলাৰশ্বিপত গৈ এখন নতুন গাড়ীৰ বাবে নগদ পৰিশোধ কৰিবলৈ কেনেকৈ লাগে। আপোনি জানেনে? যেতিয়া আৰু কোনো হতাশা নহয়, একো চিন্তা নাথাকে, কিয়? কিয়নো মোৰ আৱশ্যকতাখিনি পূৰ্ণ হৈ পৰে আৰু মোত শান্তি আছে। এতিয়া মই গাড়ী সমন্ধীয় সমস্যাবোৰ সমাধান কৰাৰ সলনি সেই কথাবোৰৰ ওপৰত ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিছো যত মোক ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিব লাগে।

সত্যতা এইটোৱেই যে অধিকাংশ লোকে বাস্তৱিক ধন সমন্বিত সমস্যাবোৰৰ পৰা এই পৰ্য্যায় লৈকে দৌৰিব লগীয়া হয় যে তেওঁলোকে অধিকাংশ জীৱন হতাশাত পাৰ কৰি দিয়ে। হব পাৰে তেওঁলোকে কেৱল টকাৰ বাবে সমস্যাকে সমাধান কৰিবলৈ ইমান সময় লগাই দিয়ে এতিয়া তেওঁলোকৰ জীৱনত জীয়াই থাকিবলৈ একো বাকী নাথাকে। মোৰ বন্ধু সকল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা আপোনাৰ জীৱনৰ কাৰণে এইটো নহয়।

যেনেকৈ মই আগতেও কৈছো যে লোকবিলাকে নিজৰ সপোনবোৰ আৰু নিজৰ আবেগক কেৱল সেই টকাৰ বাবে ত্যাগ কৰে যি তেওঁলোকে সেই চাকৰিবোৰ প্ৰাপ্ত কৰে যিহত তেওঁলোকে বাস্তৱত ঘৃণা কৰে। প্ৰায়ে দাসবোৰ বহুত আনন্দিত লোক নহয়, দুৰ্ভাগ্যবশত জীৱনত লোক বিলাকে এই ধৰণৰ স্থানত থাকে, য়ত তেওঁলোকে নিজৰ জীৱনত সুখী নহয়, নিৰাশা, আশাহীন। কিন্তু বাস্তৱিকতাত নিজৰ স্বাধীনতা পাবলে কেৱল নিজৰ দৃষ্টিকোনক সলনি কৰিবলৈ দূৰতে থাকে বা যেনেকৈ মই কৈছিলো যে তেওঁলোকৰ লগত এটা পৰিকল্পনাৰ আৱশ্যক হয়।

মই আপোনাক এটা ব্যক্তিগত উদাহৰণ দিছো, আপোনালোকৰ ভিতৰত বহুত লোকে জানে যে মই চিকাৰ কৰিবলৈ আৰু মাছ ধৰিবলৈ, বাইক চলাবলৈ আৰু দীঘলীয়া পদযাত্ৰা কৰিবলৈ এই ধৰণৰ কৰা যিকোনো কাম পচন্দৰ। মই অহিঅ ত এটা সৰু কৃষক সমুদায়ত ডাঙৰ হৈছো যিটো প্লেন টাউনশ্বিপ নামেৰে জনা হৈছিল। সেইটো টাউনশ্বিপ এইকাৰণে কোৱা হৈছিল, কিয়নো তাত মাটি সাৰুৱা আছিল। এইটো কৃষকবিলাকৰ বাবে বহুত ভাল আছিল, কিন্তু সাধাৰণতে সেইটো ইমান আকৰ্ষনীয় ঠাই নাছিল। মই যিমান চিকাৰ আৰু মাছ ধৰাৰ মাহেকীয়া পত্ৰিকাৰ সদস্যতা লব লাগে সিমানেই লৈছিলো। আউটডৰ লাইফ, স্পষ্টচ এফীল্ড, ফিল্ড এণ্ড স্ট্ৰিম আৰু কেইবাটাও। মই মাছ ধৰিবলৈ আৰু চিকাৰ কৰিবলৈ আৰু পশ্চিমীয়া সুন্দৰ পাহাৰত আৰু এপ্পালাচিয়ন ঘাটিত সেউজীয়া পাহাৰবোৰত যি পূৱ দিশত মোৰ স্থানটো কেৱল এক ঘন্টাৰ দূৰত আছে, কাহিনী পঢ়িছিলো। তথাপিও মই কেতিয়াও সেই ক্ষেত্ৰবোৰ দৰ্শন কৰিবলৈ যোৱা নাছিলো। মই 40 বছৰ বয়সৰ আছিলো যেতিয়া মই জীৱনত প্ৰথম বাৰ পাহাৰ দেখা পালো।

কিয়? মোৰ লগত যাত্ৰা কৰিবলৈ টকা আছিল, মোৰ লগত নিজৰ গাড়ী আছিল, ইন্টাৰ স্টেট 1-70 মোৰ চহৰৰ হৈ গৈছিল, আৰু পশ্চিম ফালে হৈ ৰকী মাউনটেন ক্ষেত্ৰলৈকে গৈছিল। কিন্তু সত্য এইটো যে মই কেতিয়াও তাত যোৱাৰ বিষয়ে ভৱা নাচিলো বা, মই কোনোবা দিন তাত যাম। এই ধৰণে ভাৱিবলৈ মই নিজে নিজকে কেতিয়াও অনুমতি দিয়া নাছিলো। মই মাহেকীয়া পত্ৰিকাত

ছপা তাৰ সুন্দৰ ছবিবোৰক চাই সেই স্থানোবৰক বহুত গুনগান কৰিলো কিন্তু তাত যোৱাৰ বিষয়ে কেতিয়াও চিন্তা কৰা নাছিলো। মোৰ দৃষ্টিত সেই স্থান চন্দ্ৰৰ সমান দূৰত আছিল, এই কাৰণে মোৰ মনতে তাত যোৱাৰ কোনো সম্ভৱনা নাচিল। যেতিয়া মই 40 বছৰ বয়সৰ আছিলো তেতিয়া অৱশেষত সেই পশ্চিম ক্ষেত্ৰত গলো, তেতিয়া মই এইটো চাই আচৰিত হলো যে মোৰ জীৱনত কি আধাৰুৱা হৈ আছিল। এতিয়া বছৰত অতিকমেও একবাৰ মোৰ পাহাৰত যোৱাটো নিশ্চিত হয়। বন্ধু মই আপোনাক কবলৈ বিচাৰিচো যে সেই ক্ষেত্ৰৰ বিষয়ে আপুনি যিমান জানে তাতকৈ বহু অধিক দেখিবলৈ হয়। আপুনি নিজে নিজকে যিমান জানে তাৰে আপোনাৰ ক্ষমতা বহু অধিক আছে! আপোনাৰ জীৱনত এটা পৃথক দৃষ্টিকোনেৰে চোৱাৰ বা অনুভৱ কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে।

যেতিয়া আপুনি বুজিবলৈ আৰু শিকিবলৈ আৰম্ভ কৰে, যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেনেকৈ কাৰ্য্য কৰে, আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই যি কয় যে আপোনাৰ লগত আগৰ পৰাই আছে, তেতিয়া আপোনাৰ দৃষ্টিকোন সলনি হৈ যাব!

এতেকে তোমালোকে এতিয়াৰে পৰা অতিথি প্ৰবাসী নোহোৱা, কিন্তু পবিত্ৰ লোকৰ সহবাসী আৰু ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালস্বৰুপ হৈছা।

-ইফিচীয় 2:19

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিত হোৱা হেতুকে, আপোনাৰ লগত আইনী অধিকাৰ আছে, আৰু প্ৰত্যেক আইন আৰু সিন্ধান্ত এতিয়া আপোনাৰ বাবে উপলব্ধ। এইটো ডেণ্ড্ৰা আৰু মোৰ সমস্যা আছিল। আমি খ্ৰীষ্টীয় বিশ্বাসী আছিলো আৰু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিছিলো, আৰু আমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিক আছিলো, তথাপিও ঈশ্বৰৰ নিয়মবোৰ আৰু সিন্ধান্তবোৰৰ বিষয়ে আমাৰ কোনো জ্ঞান নাছিল। আমাৰ সেই সীমিত দৃষ্টিকোনৰ কাৰণে যি পৃথিৱীত অভিশপ্ত ব্যৱস্থাই আমাক দিছিল, আমাৰ লগত সপোন বা আকাংশাবোৰ নাছিল। কিন্তু জ্ঞানত সামৰ্থ্য আছে।

উদাহৰণৰ বাবে, আদালতত, এক স্বাক্ষৰযুক্ত লীজ এগ্ৰিমেন্ট প্ৰমান কৰে যে আপোনাৰ লগত নিজৰ ঘৰত থাকিবলৈ আইনী অধিকাৰ আছে। এই কথাৰ জ্ঞান এইটো যে এটা স্বাক্ষৰযুক্ত দস্তাৱেজ আছে যিটো সুনিশ্চিত কৰে যে আপোনাক সেই ঘৰত থাকিবলৈ আইনী অধিকাৰ আছে, আপোনাক শান্তি আৰু আৰাম প্ৰদান কৰে। সেইদৰেই এই জ্ঞান হোৱাটো যে ঈশ্বৰে কি কৈছে আৰু ৰাজ্যত আপোনাৰ বাবে কি আছে, আপোনাক আত্মবিশ্বাস দিয়ে যে আপুনি সেই বস্তুবোৰৰ অধিকাৰ সাৱস্থ্য কৰিব পাৰে যিটো আইনী ভাৱে আপোনাৰ হয়। উদাহৰণৰ বাবে কৃষকৰ সফলতা- সমৃদ্ধি কি? কি টকা তেওঁৰ সমৃদ্ধি? নহয়, কি তেওঁ বীজ বয় তাৰ সমৃদ্ধি-নহয়। বা তেওঁৰ বোৱা আৰু ৰোৱাৰ নিয়মৰ জ্ঞান আছে তেওঁৰ লগত। লাগিলে যিমানেই দুখীয়া নহওক, তেওঁ জানে যে ধনী কেনেকৈ হব লাগে। তেওঁ কেৱল পৃথিৱীৰ সেই নিয়মবোৰৰ ওপৰত ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰে যিটো ঈশ্বৰে স্থাপিত কৰিছে। বীজ

গজাৰ সময় আৰু শস্য দোৱাৰ প্ৰক্ৰিয়া কৃষকক বাৰে বাৰে উৎপাদন দিব পাৰে।

তেওঁ শস্যৰ নিয়মবোৰ বুজি পায় আৰু এইবোৰৰ ওপৰত তেওঁৰ পূৰ্ণ বিশ্বাস আছে। তেওঁ মাটিত হাজাৰ ডলাৰৰ মূল্যৰ বীজ বয়, তথাপিও তেওঁ ভয়ভিত নহয়। আপুনি কোনো এনে কৃষক দেখা নাপাব যি পুলি গজাৰ পাছত ট্ৰেক্টৰৰ কাষত বহি সেই ধনৰ বাবে কান্দি থকা যি তেওঁ সেই মাটিত লগাইছিল। নহয়, তেওঁ বীজ লগোৱাৰ বাবে কেতিয়াও নাকান্দে। তেওঁ সেই নিয়মবোৰৰ বিষযে জ্ঞাত আৰু যি পৃথিৱীৰ প্ৰকৃতিক নিয়ন্ত্ৰিত কৰে। কি তেওঁ আপোনাক কব পাৰে নে যে এটা বীজ কেনেকৈ গজি উঠে? মই নাভাৱো তেওঁ এনে কৰিব, কিন্তু তেওঁ আপোনাক কব পাৰে যে তেওঁ খেতি কৰিবলৈ আৰু অধিক মাটি বিচাৰি আছে। আপোনাৰ আৰু মোৰ বিষয়তো একেই কথা। যেতিয়ালৈকে আমি ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰ জানি নলও আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰো, তেতিয়ালৈকে আমি সেই জীৱনৰ আনন্দ লবলৈ নোৱাৰিম যি ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে নিযুক্ত কৰিছে।

সেই আৰম্ভণিৰ দিনবোৰত কিছুমান ৰহস্যকৰ ঘটনাবোৰ হৈ আছিল, সেইবোৰৰ ভিতৰত এটা কাহিনী এনে আছিল, মোক এজন ব্যক্তিয়ে ফোন কৰিলে আৰু যাক মই ডন, বুলি কম, ডন অলপ গভীৰ অৰ্থব্যৱস্থাৰ সমস্যাবোৰৰ সংঘৰ্ষ কৰি আছিল। তেওঁ শুনিছিল যে মই অনেক লোকক তেওঁলোকৰ আৰ্থিক ব্যৱস্থাৰ সমস্যাবোৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ সহায় কৰিছিলো।

যেতিয়া প্ৰথম বাৰ ডনৰ সৈতে লগ হলো, তেওঁ বহুত নিৰাশাত আছিল আৰু ধাৰত ডুব গৈ আছিলষ তেওঁ মোৰ কাৰ্য্যালয়ত আহিল। সেই সময়ত তেওঁৰ জীৱনত একো ভাল চলি থকা নাছিল। যেতিয়া মই বহি তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিলো, তেতিয়া মই গম পালো যে তেওঁ 3-4 মাহৰ ঘৰৰ ভাড়া দিয়া নাই আৰু তাৰ বাকী বিলবোৰৰো একেই পৰিস্থিতি। তেওঁৰ বিবাহ সমন্ধিত সমস্যাবোৰ, তেওঁৰ পত্নীয়ে তেওঁৰ আৰ্থিক স্থিতিৰ পৰা বিৰক্ত হৈ পৰিছিল আৰু তাইৰ মনত ডনৰ প্ৰতি সন্মান কম হৈ গৈ আছিল, কিয়নো তেওঁ তাইৰ বাবে আৰু তেওঁৰ পাঁচজন সন্তানৰ বাবে একো কৰিবলৈ অসমৰ্থ হৈ গৈছিল। সত্য এইটোৱেই আছিল যে ডনে নিজে নিজৰ বাবে সন্মান হেৰুৱাছিল, আৰু তাৰ মনত বহুত প্ৰশ্ন আছিল।

সেই সময়ত তেওঁ অহিঅ ৰাজ্যত স্বাস্থ্য বীমাৰ এজেন্ট আছিল, কিন্তু নিজৰ কামত তেওঁ সফল হব পৰা নাছিল এইকাৰণে অত্যন্ত তীব্ৰতাৰে তেওঁ বিনাশাকাৰী অৰ্থব্যৱস্থাৰ ফালে গুচি গৈ আছিল।

সকলোখিনি ডনৰ বিৰোদ্ধ হৈ আছিল, তথাপিও তেওঁত মই ক্ষমতা দেখা পালো। তেওঁ শিকিবলৈ আৰু কাৰ্য কৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছিল। তেওঁত যি এই সামৰ্থ্যশীল সংযোজন আছিল সেইটো দেখা পাই মই তেওঁক নিজৰ সৈতে কামত ৰাখিবলৈ আৰু তেওঁৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে পৰ্য্যাপ্ত ভাৱে নিৱেশ কৰিবলৈ বাধ্য হলো। শেষত মই দেখিলো যে তেওঁ এটা এনে নিবেশ আছিল যি আমাৰ দুয়োজনৰ কাৰণে বহুত লাভদায়ক হল।

অলপতেমোৰ নতুন কোম্পানীত আমাৰ এজন বিক্ৰেতাই হাৱাই যাত্ৰাত যাবলৈ টিকট জিকিছিল। আৰু মই ভাৱিলো যে এইটো ডনক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে কবলৈ এটা ভাল সুযোগ হব। যদিও ডন এজন খ্ৰীষ্টীয় আছিল, কিন্তু তেওঁৰ মোৰ দৰে বুদ্ধি নাছিল। আৰু তথাপিও মই এই ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ

সৈতে ঈশ্বৰৰ সিদ্ধান্তবোৰ ভাগ-বতৰা কৰিবলৈ কেইবা বাৰ চেষ্টা কৰিলো, তেওঁ মোৰ কথাত বিশ্বাস কৰা নাছিলে।

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে আৰু এইটো বুজাবলৈ মই ডনৰ মন আকৰ্ষিত কৰাৰ পদ্ধতি বিচাৰি আছিলো, মই বিচাৰিছিলো যে তেওঁ বুজি পাওক যে ইয়াৰ বিষয়ে অধিক জানক যাতে তেওঁ সফল হব পাৰে। কিন্তু ডন ইমানেই নিৰাশত আছিল যে তেওঁৰ কাৰণে নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা আৰু এইটো বিশ্বাস কৰাটো কঠিন আছিল যে বাস্তৱত পৰিৱৰ্তন হব পাৰে। মোৰ বিশ্বাস আছিল যে উৰা জাহাজৰ এইটো যাত্ৰা মোৰ বাবে এটা সুযোগ হয়।

ডন আৰু মই যেতিয়া এই যাত্ৰাত ওলোৱাৰ কিছু সপ্তাহৰ আগতে, এই বিষয়ে কথা পাতি আছিলো যে আমি তাত কি চাম আৰু কি কৰিম। ডনৰ ধ্যান কিবা আৰু বস্তুৰ ফালে নহয় কিন্তু কিবা বস্তুৰ ফালে আকৰ্ষিত হল। তেওঁ মহাসাহগৰৰ ধুনীয়া পানীত ব্লু মাৰ্লিনক ধৰিব বিচাৰিছিল। “হাৱাই পৃথিৱীৰ ব্লু মাৰ্লিনৰ ৰাজধানী,” ডনে মোক বহুত উৎসাহেৰে কলে। “মই প্ৰায়ে ব্লু মাৰ্লিন ধৰিবলৈ বিচাৰিছিলো, এইটো এটা মোৰ সপোন, সপ্তাহৰ প্ৰথম বাৰ মই ডনৰ চকুত এটা জ্যোতি দেখা পালো। আৰু মই জানিছিলো যে এইটোৱেই উৎসাহ আৰু মনত জাগৃত আশা তেওঁৰ বাবে সামৰ্থ্যশীল পাঠ শিকিবলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰিব।

“ডন” মই কলো, কি আপুনি জানেনে যে এইটো জনা সম্ভৱ, কেৱল আশা কৰাই নহয়, কিন্তু এইটো নিশ্চিত যে আপুনি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক বুজি হাৱাইত ব্লু মাৰ্লিনক ধৰিব পাৰিব? ডন আচৰিত আছিল, কিন্তু তেওঁ ইয়াৰ বিষয়ে আৰু জানিবলৈ বহুত ইচ্ছুক আছিল, আৰু মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে নিজৰ ব্যাখ্যা কৰিলো। মই মাৰ্ক 11:1124 পদলৈ কলো, “এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছোঁ যে যি খিনি তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি বিচৰা, তেন্তে সেইবোৰ তোমালোকে পাই গলা, আৰু তোমালোকৰ বাবে হৈ যাব।” ডনৰ বাবে এইটো ইমানেই ভাল আছিল যে তেওঁ জনা নাছিল যে ইয়াৰ ওপৰত কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব। মই এইটো বুজিবলৈ সহায় কৰিবলৈ কিছু সময় পাৰ কৰিলো আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে আৰু তেওঁ নিজৰ বিশ্বাসক কেনেকৈ মুক্ত কৰিব লাগে। আৰু এইকাৰণে ইয়াৰ আগতে আমি নিজৰ যাত্ৰাত ওলালো হয়, তেওঁলোক দুয়ো একে লগতে একমত হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু বিশ্বাস কৰিলে যে তেওঁলোকে ব্লু মাৰ্লিন পাই গৈছে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত নিজৰ শস্য দাৰলৈ এটা আৰ্থিক বীজ বলে। যেতিয়া মোক কোনো বস্তুৰ আৱশ্যকতা হৈছিল তেতিয়া সেইট প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ এই ধৰণে নিজৰ বিশ্বাসক মুক্ত কৰি আৰ্থিক দানৰ বীজ বোৱাটো পবিত্ৰ আত্মাই মোক শিকাইছিল।

এই সময়তে ডনে শস্যক বজাই ৰাখিবলৈ সকলো সম্ভৱপৰ চেষ্টা কৰিলে। তেওঁ কিছু বাচনি কৰিলে যে কোনোটো নাঁও উপলব্ধ আছিল আৰু সেইবোৰৰ ভাড়া কিমান আছিল, আৰু শেষত যিটো তেওঁক ভাল লাগি সেই কেপ্তেইনৰ নাওঁ বুক কৰিলে। সকলোখিনি বিচৰাধৰণে আছিল। আৰু আমি হাৱাইৰ নীলা পানীত নামিবলৈ বহুত আগ্ৰহী আছিলো।

সমূদ্ৰত যোৱাৰ দিন আহিল, আৰু নাওঁত উঠা সময়ত আমি বহুত আগ্ৰহেৰে হৈতে কেপ্তেইনক

কলো যে আজি আমি ব্লু মাৰ্লিন ধৰিবলৈ গৈ আছোঁ। তেওঁ আমাক অন্য মাছ ধৰি সফলতা হবলৈ পৰামৰ্শ দিলে, কিন্তু এই কথাটো নিশ্চিতভাৱে কলে যে সেই দিন ব্লু মাৰ্লিন ধৰাটো সম্ভৱনা কম আছিল। বিগত চাৰি মাহৰ পৰা দুটা নাওঁ নিয়মীয়া ভাৱে প্ৰত্যেক দিন চাচাৰ্চ গৈছিল, আৰু চালত দল চাবি মাহত কেৱল এটাই ব্লু মাৰ্লিন ধৰাত সফল হব পাৰিছিল। এইটো এই কাৰণে আছিল কিয়নো এইটো এটা প্ৰৱাসী মাছ, আৰু সেইটো সময় মাৰ্লিনৰ বতৰ নাছিল। আমি নিৰাশ নহবলৈ দৃঢ় সংকল্প কৰিলো, আমি সন্মানপূৰ্বক ভাৱে তেওঁক কলো যে আজি আমি ব্লু মাৰ্লিন প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ গৈ আছো আৰু নিজৰ বৰশী প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ধৰিলো।

ছয় ঘন্টাৰ ট্ৰলিগং ৰ পাছতো আমি একো নাপালো আৰু মোক অলপ ভয় লাগিছিল যদি আমি সফল নহও তেনেহলে ডনৰ বিশ্বাস দুৰ্বল হৈ পৰিব। মই মোৰ চিন্তাত তেওঁক এটা প্ৰশ্ন সুধিলো, “ডন,” মই নিজৰ থকা ঠাইৰ পৰা তেওঁ থকা উপৰৰ ঠাইলৈ চিঞঁৰিলো, “মই আপোনাক এটা প্ৰশ্ন সুধিব বিচাৰিছো। আপুনি সেই ব্লু মাৰ্লিন কেতিয়া দেখিছিল, যেতিয়া আপুনি দেখিব তেতিয়া বা যেতিয়া আপুনি প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল সেই সময়ত- আত্মবিশ্বাসেৰে সৈতে ডনে জোৰেৰে উত্তৰ দিলে, “গেৰী উত্তৰটো সহজ। মই এইটো তেতিয়া দেখিছিলো যেতিয়া মই প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলো।” তেতিয়া মোৰ অনুভৱ হল যে ডনে মোৰ নিদেশক গভীৰতাৰে লৈছে আৰু তেওঁ মাৰ্লিনটোক লগত লৈ যাবলৈ দৃঢ় সংকল্প কৰিছে।

কিছু সয়মৰ পাছত, ডনৰ ৰীল সমূদ্ৰৰ তলত হাউলিবলৈ ধৰিলে, আৰু হাউলাৰ কাৰণে, তাৰ পৰা শব্দ আহিছিল, আৰু তেওঁৰ লগৰ বিলাকে চিঞঁৰিলে, মাছ লাগিল বুলি!”

বেছি আনন্দিত হব নালাগে, কেপ্তেইনে কলে, “এইটো এটা ডাঙৰ মাছ, কিন্তু ব্লু মাৰ্লিন নহয়। মাৰ্লিন চিধাই পানীৰ ওপৰলৈ আহে আৰু বতাহত জপিয়াবলৈ ধৰেষ আৰু এই মাছটো গভীৰত আছে। ডন মাছটো ওপৰলৈ টানিবলৈ সংঘৰ্ষ কৰি আছিল, কিন্তু সেইটো ওপৰলৈ অহা নাছিল। মাছটো ডনতকৈ অধিক ভাগৰি পৰিছিল, আৰু সোনকালে এৰাই ওলাই যাবলৈ চেষ্টা কৰাটো বন্ধ কৰিছিল। ডন আৰু মই কোনো আশ্বৰ্য্য নহলো, যেতিয়া ডনে ৰীলত লাগি ধৰা ডাঙৰ ব্লু মাৰ্লিনটো বাহিৰলৈ উলিয়ালে, তেতিয়া নাওঁত থকা সকলোৱে আচৰিত হৈ পৰিল।

ডন আৰু তেওঁৰ মাছৰ ছৱি আজিও মোৰ কাৰ্য্যালয়ত আছে, আন বিলাকৰ বাবে এইটো এটা সাক্ষ্য আৰু মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বাস্তৱিকতাৰ সঘনাই সোঁৱৰণ কৰাই। বাহ্যিক ভাৱে সেইটো কেৱল এটা মাছ আছিল কিন্তু ডনৰ কাৰণে বহুত মূল্যৱান আছিল। যদি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য মাৰ্লিনৰ কাৰণে কাম কৰে, তেনেহলে তেওঁ জীৱনত তেওঁৰ প্ৰয়োজনীয় সকলো বস্তুৰ বাবে কাম কৰিব। ডনৰ কাৰণে, এইটো কেৱল বুজিবলৈ আৰম্ভনি আছিল যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তেওঁৰ জীৱনত কেনেকৈ প্ৰভাৱিত কৰিব পাৰে।

মোক এই কাহিনী বহুত পচন্দ লাগে আৰু লোকবিলাকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ সৈতে বাস্তৱিক অনুভৱ দেখাটো পচন্দ হয়। আৰু এইটোৱেই মই আপোনাৰ বাবেও বিচাৰো।

অধ্যায় 4

মই ৰাজ্যৰ এটা প্ৰমূখ্য চাবি পাইছো!

আমাৰ সকলোৰে লগত আমাৰ ঘৰ, আমাৰ গাড়ীবোৰ আৰু যি খিনি বস্তুৰ আমি ৰক্ষা কৰিব বিচাৰো, তাৰ বাবে বিভিন্ন ধৰণৰ চাবি থাকে। চাবিৰ দ্বাৰা আমি সেই বস্তুটোলৈকে গৈ পাব পাৰো যি ভিতৰত সুৰক্ষিত থাকে, বা চাবিৰে আমি সেই বস্তুৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ অধিকাৰ পাওঁ। যেনেকৈ এথন গাড়ী, মই ন বছৰ লৈকে আৰ্থিক হতাশাত আৰু নিৰাশাত আছিলো, কিন্তু এজন খ্ৰীষ্টীয় হোৱা হেতুকে মই জানিছিলো যে কিবা এটা মোৰ জীৱনত থাকিবলাগিছিল সেইটো নাই, কৰবাত ভূল তো হোৱা নাই। কাৰোবাক এইটো মই কবলৈ বা বুজাবলৈ আৱশ্যকতা নাছিল। যি আৱশ্যক আছিল সেইটো এইটোৱেই আছিল যে কি ভূল আছিল আৰু সেইটো কেনেকৈ ঠিক কৰিব পৰা যায়।

সেই ব্যৱসায়ী ভঙা ঘৰত নিজৰ বিচনাত পৰি, যেতিয়া মই সহায়ৰ বাবে ঈশ্বৰক মাতিছিলো, তেতিয়া প্ৰভুৱে মোৰ সৈতে কথা পাতিলে, তেতিয়া তেওঁ মোক কলে যে মোৰ সমস্যা এইটোৱেই আছিল যে মই কেতিয়াও নিশিকিলো যে তেওঁৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে। সেই এষাৰ বাক্যত মই চাবি পালো, বা মই কব লাগিব যে মই চাবি বা চাবিৰ সোঁত পাই গলো। আৰু সেইটো হৈছে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য। ঈশ্বৰে মোক কৈ আছিল যে মোৰ উত্তৰ তেওঁৰ ৰাজ্যত আছে। মই কেতিয়াও এইটো জানিবলৈ চেষ্টা কৰা নাছিলো যে তেওঁৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাৰ্য্য কৰে। কিন্তু যদি মই এনেকৈ কৰো, তেতিয়াহলে মই মোৰ উত্তৰ পাম। যেতিয়া ঈশ্বৰে সেই দিন মোক ৰাজ্যৰ বুজনিৰ অভাৱৰ সমন্বিত কথা কলে, তেতিয়া মোৰ কোনো অনুমান নাছিল যে তেওঁৰ ৰাজ্যৰ অৰ্থ কি? কিন্তু মই উচ্চ স্বৰে আৰু স্পষ্ট ভাৱে শুনিলো যে তুমি এইটো শিকিবা যে তেওঁৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে, তেতিয়া তুমি উত্তৰ পাবা যিটো তুমি বিচাৰি আছা। মোৰ বাবে এই কথনত এটা প্ৰমূখ্য চাবি আছিল, তুমি এইটো জানিবলৈ কেতিয়াও সময় দিয়া নাই যে মোৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে! মই কব পাৰো যে, সেই বাক্যষাৰে নিজে নিজতে বহুত খিনি কৈ আছিল আৰু নিশ্চিত ভাৱে এইটো মোৰ জীৱনক সলনি কৰাৰ মোৰ প্ৰথম চাবি আছিল।

কিয়নো আমালৈ এটি লৰা জন্মিল আমাক এটি পুত্ৰ প্ৰদান কৰা হল, আৰু তেওঁ কান্ধত শাসনভাৰ অৰ্পিত হব, আৰু তেওঁ আশ্চৰ্য মন্ত্ৰী, পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ, অনন্তকালস্থায়ী পিতৃ আৰু শান্তিৰাজ নামেৰে প্ৰখ্যাত হব। এতিয়াৰে পৰা চিৰকাললৈকে সুবিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই দায়ুদৰ সিংহাসন আৰু ৰাজ্য সুস্থিৰ আৰু দৃঢ় কৰিবলৈ সেই সিংহাসনত আৰু ৰাজ্যত তেওঁৰ

ৰাজ্যশাসন আৰু শান্তিবৃদ্ধিৰ শেষ নহব। বাহিনীবিলাকৰ যিহোৱাৰ মৰ্যদা ৰখা উৎসাহে ইয়াক সিদ্ধ কৰিব।

-যিচয়া 9:6-7

এইটো জানিও যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য বাস্তৱত এটা এনে ৰাজ্য যি চৰকাৰ আৰু আইনবোৰৰ আধাৰত কাৰ্য্য কৰে, মোৰ চকু মুকলি হল যাতে মই সেই ৰাজ্যক বুজিব পাৰো, যাৰ বিষয়ে মই আগতে কেতিয়াও জনা নাছিলো। এইটো জনাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য স্থাপিত কৰা তথা ন্যায়(ব্যৱস্থাৰ প্ৰশাসন) ত ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা(তেওঁৰ নিয়ম)দ্বাৰা নিয়ন্ত্ৰণ কৰা হয়, মই গম পালো যে ৰাজ্যত যি খিনি হয় সেই সকলো তেওঁৰ ৰাজ্যৰ নিয়ম তথা সিদ্ধান্তৰ পৰিনাম। হব পাৰে যে মই কৰিগৰত সকলোতকৈ চোকা কটাৰী নহও কিন্তু মই এইটো বুজিবলৈ যথেষ্ট জ্ঞাত আছিলো যে যদি ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰৰ আধাৰত চলিব পৰা যায় তেনেহলে মইও সেই নিয়মবোৰ শিকি নিজিৰ জীৱনত সংলগ্ন কৰিব পাৰোঁ। যেনেকৈয়ে ঈশ্বৰে ডেণ্ড্ৰা আৰু মোক নিজৰ নিয়মবোৰক দেখুৱা বা শিকোৱা আৰম্ভ কৰিলে, মোৰ অনুভৱ হবলৈ ধৰিলে যে বাইবেলৰ প্ৰে্ত্যকটো কাহিনীত সেই চাবিবোৰ আছে যাৰ মোক ৰাজ্য সঞ্চালনক বুজিবলৈ আৱশ্যকতা আছিল। মই বাইবেলৰ প্ৰে্ত্যকটো কাহিনীক পৃথক ভাৱে পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিলো, এনেকৈয় কিয় হল? এনেকৈয় কিয় হল? মই প্ৰত্যেকটো কাহিনীক এই দৃষ্টিকোনেৰে সৈতে পঢ়ি গৈ থাকিলো, এই কাহিনীত কোনবোৰ সিদ্ধান্ত প্ৰকাশ হয়? এনেকৈ কিয় হল?

মই নিজকে আত্মিক বৈজ্ঞানিক কবলৈ আৰম্ভ কৰি দিলো, আৰু মই উক্তেজিত আছিলো কিয়নো পবিত্ৰ আত্মাই মোক নিয়মৰ পাছত নিয়ম প্ৰকাশ কৰি গৈ আছিল। মই এই সকলো চাই আৰু উত্তেজিক হলো, যে মোক নিয়ম প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। সেইবোৰ মোৰ নিজৰ জীৱনত ঠিক সেই অনুসাৰে কাৰ্য্য কৰি আছিল যেনেকৈ বাইবেলৰ ঘটনাবোৰ হৈ আছিল। লোক বিলাকে মোক সুধিছিল, গেৰী, ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰৰ আপোনাৰ কি অৰ্থৎতেতিয়া মই তেওঁলোকক সকলো নিয়ম সোৱঁৰণ কৰাইছিলো যাৰ তেওঁলোকে এই পৃথিৱীত ব্যৱহাৰ কৰে-গুৰুত্বাৰ্ষণ, ভৌতিক নিয়ম, আৰু সেই সকলো নিয়ম যি প্ৰকৃতিক নিয়ন্ত্ৰণ কৰে।

যেনেকৈয়ে ঈশ্বৰে ডেণ্ড্ৰা আৰু মোক নিজৰ নিয়মবোৰ প্ৰকাশ কৰিলে আৰু শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, মই অনুভৱ কৰিলো যে বাইবেলৰ প্ৰতিটো কাহিনীত এনে চাবি আছে যিটো মোক ৰাজ্য সঞ্চালন কৰাৰ সমন্ধে জনাৰ আৱশ্যকতা আছে।

এজন কৃষকে এই নিয়মৰ ব্যৱহাৰ যেতিয়া বিচাৰে তেতিয়া কৰিব পাৰে, তেওঁক কাৰ্য কৰিবলৈ সেই নিয়মবোৰৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আৱশ্যকতা নহয়। যেতিয়াই তেওঁ সেইবোৰ ব্যৱহাৰ কৰিব বিচাৰে তেওঁ কাৰ্য কৰে। যিয়েই সেইবোৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ বিচাৰে সেই প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিৰ কাৰণে এই নিয়ম উপলব্ধ। এই ধৰণেই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ সেই নিয়মবোৰ চালিত হয় যিবোৰ শিকিব পৰা যায়।

কিয়নো সেইবোৰ নিয়ম হয়, এইকাৰণে সেইবোৰ কেতিয়াও সলনি নহয়, আৰু সেইবোৰত শিকিব পৰা যায় আৰু ৰাজ্যত জীৱনত সংলগ্ন কৰিব পৰা যায়।

তেনেধৰণে এবাৰ যেতিয়া আপুনি খ্ৰীষ্টৰ ওচৰলৈ আহে, তেতিয়া আপুনি তেওঁৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিক হৈ পৰে, আৰু সকলো ৰাজ্য আপোনাৰ হৈ পৰে। ৰাজ্যৰ এই নিয়মবোৰক আপুনিও শিকিব পাৰে আৰু সেইবোৰৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে।

ঠিক আছে, লোকবিলাকে মোক কব, মই ইমান বুজি পাওঁ, কিন্তু মোক ৰাজ্যৰ নিয়মৰ এটা উদাহৰণ দিয়ক,বহুত বহুত নিয়ম আছে, আচলতে মই আগতে কিছু নিয়মবোৰৰ অথবা আইনৰ বিষয়ে লিখিছো, যেনেকৈ ক্ষেত্ৰাধিকাৰৰ আইন, বিশ্বাসৰ আইন আৰু বুজাবুজিৰ আইন, যদিও মই এই ধৰণে আগৰ অধ্যায়বোৰত সেইবোৰৰ নাম দিয়া নাই। ইয়াৰ অতিৰিক্ত বহুত আইন আছে,আৰু এই সকলো আইনবোৰৰ প্ৰয়োজন তথা ব্যৱহাৰ কেনেকৈ হয়, সেইবোৰৰ কোন কথাৰ ওপৰত আমি নিশ্চিত ভাৱে ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিব লাগে স্পষ্ট কৰিব পৰা যায়। মই আপোনাক এটা কাহিনী শুনাব বিচাৰো যাতে মই যি কৈ আছোঁ সেইটো স্পষ্ট ভাৱে বুজিবলৈ আপোনাৰ সহায় কৰিব পাৰো।

মোৰ এটা বিমান আছে, এটা পাইপৰ মিৰাজ, যাৰ ব্যৱহাৰ মই সভাবোৰত যাবলৈ ব্যৱসায় সমন্বিত গ্ৰাহকবোৰক লগ কৰিবলৈ তথা ব্যৱসায়ৰ কামবোৰত যাত্ৰা কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰো। এবাৰ এটা সভাৰ কাৰণে কলোৰাডো যাবলৈ মোৰ প্ৰস্তুতি হৈ আছিল, আৰু সেই যাত্ৰাত যোৱাৰ আগতে, আইনী অনুসাৰে আৱশ্যক বাৰ্ষিক নিৰীক্ষণৰ কাৰণে সকলো কথাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। যদি আপুনি নাজানে যে এইটো বাস্তৱত কি হয়, তেনেহলে আমেৰিকাত উৰা প্ৰে্ত্যক বিমান বছৰত এবাৰ নিৰীক্ষণৰ সমীক্ষা কৰায় সেইটো অনুমোদিত কৰোৱাটো আৱশ্যক হয়। মোৰ পাইলটক সমীক্ষা স্থানৰ পৰা মিৰাজ লৈ আমাৰ সভা স্থানত লৈ যাবলৈ আছিল। কিন্তু মিৰাজক সমীক্ষা স্থানৰ পৰা লৈ যোৱাৰ আগ দিনা সমীক্ষা স্থানৰ পৰা ফোন আহিল আৰু তেওঁলোকে কলে যে তেওঁলোকৰ ভূলত সহ পাইলটৰ আগৰ বিডশীল্ড ভাঙিছে। তেওঁলোকে কলে যে তেওঁলোকে সেইটো বিনামুল্য সলনি কৰি দিব, কিন্তু এই প্ৰক্ৰিয়াক পূৰ্ণ কৰিবলৈ তিনি দিনৰ সময় লাগিব। ইয়াৰ অৰ্থ এইটো আছিল যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই নিয়মীত বিমানৰ টিকট লৈ কলোৰাটো যাব লাগিব। মই কোনো আপত্তি কৰা নাই, কিন্তু যিমানলৈকে সম্ভৱ হয় আমি প্ৰায়ে নিজৰ স্বয়ংৰ বিমানেৰে কৰবাত যাবলৈ পচন্দ কৰোঁ। আমি অলপ নিৰাশ হলো, কিন্তু আমি সন্মিলনৰ কাৰণে গুচি গলো। ইয়াৰ পাছত এইটো নিশ্চিত আছিল যে আমাৰ মিৰাজ বিমান ঠিক হৈ যাব আৰু অহিঅ পুনৰ ঘুৰি যাবলৈ আমাৰ পাইলট আমাক নিবলৈ আহিব।

সন্মিলনৰ দুদিন পাছত, সেই ক্ষেত্ৰত অক্সমাতে শিল-বৰষুন পৰিলে। শিল বৰষুন ইমানেই ডাঙৰ আছিল যে সেইবোৰ গোটেই অঞ্চলটো নুকচান কৰিলে। কিছু ক্ষেত্ৰত বৰফৰ বিশাল টুকুৰাৰে গোটেই ঘৰৰ ওপৰত ভৰি পৰিল। অনেক গাড়ী ক্ষতিগ্ৰস্ত হল যিবোৰৰ মেৰামতি কৰিব পৰা হোৱা নাছিল। অট্টাল্লিকাবোৰৰ চাত ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ গৈছিল। যেতিয়া আমাৰ পাইলট আমাক নিবলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ বিমানখন এফ বী অত সেই ঠাইতে পাৰ্ক কৰিলো যত আমি প্ৰথম বাৰ সন্মিলনীৰ বাবে আহিলো হেতেঁন তাত। এটা অদ্ভূত দৃশ্য মোৰ চকুৰ আগত দেখিলো। যত অন্য বিমান থিয় আছিল

তাতে যদি মোৰো বিমান থিয় হোৱা হলে সম্পৰ্ণ ৰূপে ক্ষতিগ্ৰস্থ হৈ গলহেঁতেন। এইটো নিশ্চিত ভাৱে এটা অদ্ভুত কথা, কিন্তু এইটো কেনেকৈ হল? মোৰ কোৱাৰ অৰ্থ কি এইটো কেৱল এটা সংযোগ আছিল বা বিমানৰ তাত হোৱাটো এটা অধ্যাত্মিক আইনৰ পৰিনাম আছিল যাৰ মোক কোনো প্ৰকাৰৰ লাভ প্ৰাপ্ত হলহেঁতেন।

যি কি নহওক। এই বিষয়ে মই এটা এনে আইনৰ অভ্যাস কৰিলো যিটো ঈশ্বৰে মোক আৰম্ভণিতে শিকাইছিল যেতিয়া ঈশ্বৰে মোৰ প্ৰথমবাৰ মোক নিজৰ ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰ আৰু সঞ্চালনত প্ৰশিক্ষিত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। মই আপোনাক সেই আইন দেখুৱাইছো, যিটো ঈশ্বৰে মোক দেখুৱাইছিলষ তথাপি মই আপোনাক দেখুৱাম যে মই সেইবোৰ কেনেকৈ সংলগ্ন কৰিলো। মনত ৰাখিব, বাইবেলৰ প্ৰতিটো কাহিনী আপোনাক সেই ৰাজ্য আৰু তাৰ সঞ্চালনৰ বিষয়ে কিছু দেখুৱাই। মই স্বয়ং নিজকে এজন আধ্যাত্মিক বৈজ্ঞানিক কৈছো, যেতিয়া মই বাইবেল পঢ়ো মই সদায় সেই আইনবোৰৰ বিচাৰি থাকো যিবোৰ ঘটিত হোৱাৰ কাৰণ হয় বা সেই আইনবোৰৰ বিচাৰ কৰো যিবোৰ ঘটিত হবলৈ অনুমতি নিদিয়ে। মাৰ্ক 6 অধ্যায়ত সেই কাহিনীক চাওঁ যি এই শিক্ষাৰ সৈতে সমন্ধ আছে, তাৰ বিষয়ে মই আপোনাক কবলৈ বিচাৰিছো।

> *পাছে দিন শেষ হলত, তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, এই ঠাই নিৰ্জন, দিনৰো শেষ হল, মানুহবিলাকে খাবলৈ চাৰিওফালেৰ গাঁৱে, ভূয়ে গৈ কিবাকিবি কিনিবলৈ তেওঁলোকক বিদায় দিয়ক। তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁবিলাকক কলে, তোমালোকেই তেওঁবিলাকক খাবলৈ দিয়া। তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কলে, আমি গৈ দুশ আধলিৰ পিঠা কিনি তেওঁবিলাকক খাবলৈ দিমনে? কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ লগত কেইটা পিঠা আছে? চোৱাগৈচোন। পাছে তেওঁবিলাকে বুজ লৈ কলে, পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে। তেতিয়া কেঁচা ঘাহঁৰ ওপৰত সকলোকে জুম জুমকৈ বহুৱাই দিবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে। তাতে তেওঁবিলাকে এশ এশ, আৰু পঞ্চাচ পঞ্চাচ কৰি শাৰী শাৰীকৈ বহিল। তেতিয়া তেওঁ সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ স্বৰ্গলৈ চাই আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু তেওঁবিলাকক বিলাই দিবলৈ তেওঁ পিঠা ভাঙ্গি ভাঙ্গি শিষ্যবিলাকক দি থাকিলে। আৰু মাছ দুটাও সকলোলৈকে ভাগ কৰি দিলে। তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হল। পাছে তেওঁলোকে ডোখৰা ডুখৰি পিঠা আৰু মাছেৰে ভৰা বাৰটা পাচি তুলি ললে। সেই পিঠা খোৱা মানুহ পাঁচ হাজাৰ আছিল।*
>
> -মাৰ্ক 6:35-44

এইটো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ সঞ্চালনৰ এটা মহান কাহিনী তথা দৃষ্টান্ত। কেৱল পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছেৰে 20000 হাজাৰ মানুহক খুওৱা হয়।কিন্তু আপুনি কৈছে, গেৰী বাইবেলত কৈছে যে তাত কেৱল 5000 হাজাৰ লোক আছিল, বাইবেল এনেকৈ কৈছে, কিন্তু মোৰ মতে তাত পূৰুষবিলাকৰ

বাহিৰে তাত মহিলাবোৰ আৰু সৰু লৰা ছোৱালীবোৰ আছিল। এইকাৰণে অনুমান যে তাত প্ৰায়ে 20000 হাজাৰ লোক আছিল।

যেতিয়া শিষ্য বিলাকে আহাৰৰ সমস্যা লৈ যীচুৰ ওচৰলৈ আহে, তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ৰাজ্যৰ বিষয়ে কিছু শিকাবলৈ বিচাৰিছিল, এই কাৰণে তেওঁ কৈছিল, তোমালোকেই খুউৱা। যীচুৰ এই কথা তেওঁলোকৰ বাবে কিছু বিভ্ৰান্তি দিয়া যেনে আছিল। ইমান লোকবোৰৰ কাৰণে খাবলৈ তেওঁলোকক ইমান অধিক আহাৰ কৰ পৰা পাব? তেওঁলোকৰ বুজা শক্তিৰ অনুসাৰে ব্যৱস্থাৰ একমাত্ৰ সোঁত যিটো তেওঁলোকে জানিছিল তাৰ অনুসাৰে তেওঁলোক উত্তৰ দিলে- পৰিশ্ৰম! তেওঁলোকে কয়, ঠিক কিন্তু এনে কৰিবলৈ এজন মানুহৰ 8 মাহৰ বেতনৰ আয়ৰ প্ৰয়োজন হব! তাৰ তেজ-ঘাম দুখদায়ী পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ অনুসাৰে ঘন্টাযোৱা কাম কৰি উপাৰ্জনৰ আয়ৰে তেওঁলোকক খুউৱাটো অসম্ভৱ আছিল।

কিন্তু ৰাজ্যত সঞ্চালনৰ বিভিন্ন নিয়ম আছে যিটো সকলোখিনি সম্ভৱ কৰে। যীচুৱে তেওঁলোকক অভিশপ্ত প্ৰণালীতকৈ আগত চাবলৈ আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ দ্বাৰা এটা নতুন সম্ভৱনা শিকিবলৈ সহায় কৰিবলৈ বিচাৰিছিল।যীচুৱে তেতিয়া তেওঁলোকক কলে যে তেওঁলোকে চাওক যে তেওঁলোকৰ লগত ভিৰটোক খুৱাবলৈ কি উপলব্দ আছে। তেওঁলোকে গল আৰু বিচাৰিলে আৰু যীচুক কলে যে তেওঁলোকে পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ পাইছে কিন্তু তেওঁলোকে জানছিল যে এইটো কোনোপ্ৰকাৰে পৰ্য্যাপ্ত নহব। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ পৰা পিঠা আৰু মাছ খুজিলে। সেইবোৰ নিজৰ হাতত ধৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু সেইটো আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁ নিজৰ শিষ্য বিলাকক ভিৰক বাটিবলৈ পুনৰ দিলে। আপুনি ইয়াৰ পাছৰ গোটেই কাহিনী জানে, তাত উপস্থিত সকলো 20000 হাজাৰ লোকবিলাকে হেপাহ পলুৱাই খালে আৰু তেতিয়াও 12 টা পাচি বাছি গল।

মোৰ লগত কিছু প্ৰশ্ন আছে, যীচুৱে পিঠা আৰু মাছ লোকবিলাকক খাবলৈ দিয়াৰ আগতে সেইবোৰ নিজৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ কিয় কলে? পিঠা আৰু মাছ পোৱাৰ পাছত যীচুৱে শিষ্য বিলাকক কেৱল সেইটো বিলাবলৈ কিয় নকলে? কি এই আহাৰক আগতে যীচুৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদ কৰাটো আৱশ্যক আছিলে? সঠিক উত্তৰ এইটো যে যীচুৱে প্ৰথমে পিঠা আৰু মাছক আশীৰ্বাদ কৰিব লাগিছিল। আপুনি চাওক আৰু বুজক, যেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে পিঠা আৰু মাছক পালে তেতিয়া সেইটো পৃথিৱীৰ মানুহৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ প্ৰাধিকৰণত আছিল। এনে স্থিতিত যীচুৰ তাৰ ওপৰত কোনো অধিকাৰ নাছিল। কিন্তু যেতিয়া পিঠা আৰু মাছক স্বেচ্ছাৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ অনা হল, তেতিয়া তেওঁ সেইবোৰ আশীৰ্বাদ কৰাৰ যোগ্য আছিল। আশীৰ্বাদৰ শব্দৰ অৰ্থ পবিত্ৰ কৰা অথবা পৃথক কৰা। এতিয়া ইয়াত ৰাজ্যৰ এটা আইন প্ৰকাশ হয়।

যেতিয়া যীচুৱে পিঠা আৰু মাছক আশীৰ্বাদ কৰিলে, তেতিয়া মাছ আৰু পিঠা ৰাজ্যত সলনি হল।

মূখ্য ভাৱে পিঠা আৰু মাছৰ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰত সলনি হল। ঈশ্বৰৰ লগত এতিয়া লোকবিলাকৰ বাবে পিঠা আৰু মাছক বঢ়াই অধিক কৰাৰ আইনী অধিকাৰ আছিল।

যদি যীচুৱে পিঠা আৰু মাছক নললেহেতেঁন আৰু সেইবোৰক আশীৰ্বাদ নকৰিলেহেঁতেন তেতিয়া সেইবোৰ বাঢ়ি অধিক নহলহেঁতেন।

যেতিয়া আমি আহাৰ আশীষিত কৰো যে যেতিয়া এই আইনৰ ব্যৱস্থাৰ ব্যৱহাৰ কৰোঁ, যদিও মই ভাৱো যে যি অধিকাংশ লোকক এইটো অনুভৱ নহয় যে তেওঁলোকে বাস্তৱত কি কৰি আছে যেতিয়া তেওঁলোকে আহাৰৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰে। কিন্তু চিধাকৈ কবলৈ হলে যেতিয়া আমি আহাৰৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰো, তেতিয়া তাৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰ সলনি হয়,এই ধৰণে আমি ঈশ্বৰক যি আমি খাওঁ তাৰ পৰা কোনো হানিকাৰক বস্তুৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ অনুমতি দিওঁ।মই ইয়াত পৃথক টোকা কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে। যদি আমি স্বেচ্ছাপূৰ্বক বাহ্যিক আহাৰ খাবলৈ মন কৰি থাকো আৰু সেই বস্তুবোৰ খাওঁ যিটো আমি জানো যে আমাৰ বাবে হানিকাৰক, তেতিয়াহলে আমি সেইটোৱেই দাম যিটো আমি বওঁ।কিন্তু যদি আমি নজনাকৈ কিবা ভয়ঙ্কৰ খাদ্য খাওঁ, যিটোৰ বিষয়ে আমি নাজানো যে আমাৰ লুকচান হব, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্যই ঠিক সেই ধৰণে ৰক্ষা কৰিব যি ধৰণে তেওঁ মোৰ বিমানৰ ৰক্ষা কৰিলে।মই আদতন কৰা প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে কথা কৈ আছোঁ, যিটো আপুনি অধিকতৰ লোকক নিজৰ আহাৰৰ বাবে কৰা শুনে। কিন্তু বিশ্বাসত প্ৰাৰ্থনা কৰা, ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা সেইটোৱেই আমাৰ বেমাৰীক দুৰ কৰে, আমাক, তেওঁৰ মহান ৰাজ্যৰ নাগৰিক ৰূপে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ আনন্দ লোৱাৰ অনুমতি দিয়ে।

> *আৰু প্ৰাণনাশক কোনো বস্তু পান কৰিলেও তেওঁবিলাকৰ একো হানি নকৰিব। নৰিয়াৰ গাত হাত দিলে তেওঁবিলাকে ভাল হব।*
>
> -মাৰ্ক 16:18

আজিৰ পৃথিৱীত। আমি বিশ্ৰাম পাবলৈ ঈশ্বৰৰ সুৰক্ষাৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰখাৰ আৱশ্যকতা আছে। এনে বহুত কথা আছে যিটো আমাৰ প্ৰতিটো খোজত আমাৰ শান্তিক নষ্ট কৰিব পাৰে, যাৰ অন্তৰ্গত যি আহাৰ আমি খাওঁ সেইটোৱোও সন্মিলিত আছে। মোৰ বিশ্বাস কৰক যে আপুনি সুনিশ্চিত কৰিব পাৰে যে চয়তানৰ লগত পৃথিৱীৰ আহাৰৰ দ্বাৰা আমাৰ স্বাস্থ্য তথা আমাৰ যোগ্যতা, যি তাৰ বিপৰীত প্ৰভাৱশীল আছে, চুৰ কৰিবলৈ বা নষ্ট কৰিবলৈ যোজনা কৰে।

ফিলিপীয়া 4-6:7 ত আমি নিজৰ সমস্যাবোৰ, বিবাদবোৰ, আমাৰ মনৰ শান্তি, বাস্তৱত আমাৰ জীৱনৰ হাৰ এটা বস্তুক ৰাজ্যৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰত আনিবলৈ এটা উদাহৰণ চাব পাৰোঁ।

> *তোমালোকে একোলৈ চিন্তা নকৰিবা, কিন্তু সকলো বিষয়তে তোমালোকৰ যাচনা*

ধন্যবাদযুক্ত প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদনেৰে ঈশ্বৰৰ আগত জনোৱা হওক। তাতে সকলো বুদ্ধিতকৈ উত্তম যি ঈশ্বৰৰ শান্তি সেয়ে যীচু খ্ৰীষ্টত তোমালোকৰ হৃদয় আৰু মতিক পহৰা দিব।

-ফিলিপীয়া 4:6-7

যেতিয়া আমি কোনো বিষয়ৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তেতিয়া সেই সমস্যা অথবা চিন্তাক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰৰ অন্তৰ্গত আনে। যদি আমি সেই কথাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা নকৰোঁ, তেনেহলে কাৰ্য্য কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ হাত বন্ধ আছে। বাইবেলে কৈছে যে নিৰন্তৰে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকা।(1 থিচলনীকিয়া 5:17) আৰু তুমি এইকাৰণে নোপোৱা, যে ঈশ্বৰক নিবিচাৰা।(যাকোব 4:2)।

যেতিয়া মই নিজৰ বিমান কিনিলো আৰু যেতিয়া মই কিবা কিনো, তেতিয়া মই তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তাৰ ওপৰত হাথ থওঁ। আৰু সেইটো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰৰ অন্তৰ্গত আনো যাতে তেওঁৰ দ্বাৰা সেই কাম কৰা হওক যাৰ বাবে সেইটো বনোৱা হৈছিল কিয়নো এইটো এতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰিচৰ্য্যা কৰে তথা মোক সমৰ্পিত কাৰ্য্যৰ বাবে উপযুক্ত হৈ পৰে। এই কাৰণে মোৰ বিমান এতিয়া চয়তানৰ আৰু তাৰ সেৱকবোৰৰ সীমাৰ বাহিৰ হৈ যায়। সেই বিমানৰ পৰা মোক কোনো হানি নহব!

প্ৰায়ে এক মাহৰ আগতে, মই এটা সন্মিলনৰ পাছত হুইস্টনৰ পৰা অহিঅলৈকে মিৰাজ উৰাই লৈ গৈ আছিল। বহুত দেৰি হৈ গৈছিল কিয়নো আমি অন্ধাৰত গ্ৰামীন ক্ষেত্ৰবোৰত গৈ আছিলো। আমাৰ সোঁফালে আৰু কিছু দুৰত আকাশত বিজুলী মাৰিলে আৰু তাতে বাওঁফালে আৰু এটা ধুমুহা দেশৰ ফালে আহি আছিল। ধুমুহাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আমি নিজৰ আকাশী মাৰ্গত সলনি কৰিবলগীয়া হল, আৰু এই কাৰণে আমি যি ভাৱিছিলো তাতকৈ অধিক ইন্ধনৰ ব্যৱহাৰ হল। তেনেহলে এইটো সুনিশ্চিত কৰিবলৈ আমি ঘৰত সুৰক্ষিত গৈ পালোঁ আৰু FAA ৰ জাহাজৰ ওপৰত স্থিত ইন্ধন ভৰাল সমন্বিত অধিনিয়মবোৰক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ, আমি কেটেক্কীৰ লুইস্ৱাইলত ইন্ধন লবলৈ ৰবলৈ নিৰ্ণয় ললো। আমি তাত নামিলো তেতিয়া বিমান প্ৰায়ে 30 গিলান ইন্ধন আছিল, কিন্তু ইমান ইন্ধনত আমি কেৱল 1 ঘন্টা আৰু যাব পাৰিলো হেতেঁন কিন্তু আমি ইন্ধনৰ নাটনিৰ সংঘৰ্ষ কৰিবলৈ বিচাৰা নাছিলো। আমি FBO ত বিমান নমালো আৰু তেওঁলোকক প্ৰতিটো টেঙ্কত 20 গিলান ভৰাবলৈ কলো। তাৰ আমাৰ লগত প্ৰায়ে 70 গিলান ইন্ধন হব, যিহৰে আমি অহিঅ যিমান দূৰ তালৈকে উৰা মাৰিবলৈ পূৰ্ণ ৰূপে পৰ্য্যাপ্ত আছিল কিয়নো মিৰাজ এক ঘন্টাত প্ৰায়ে 22 গিলান ইন্ধনৰ ব্যৱহাৰ কৰে।

যেতিয়া আমি FBO ত অপেক্ষা কৰি আছিলো, তেতিয়া কাউন্টাৰত বহা ছোৱালীয়ে আমাক কলে যে আমাৰ বিমানত 40 গিলান ইন্ধন ভৰাব পৰা যাব। যেতিয়া তাই এই কথা কৈ আছিল, তেতিয়া লাইনমেন লেনদেনৰ হিচাপ সমন্বিত কিছু কাগজ লৈ তাত আহিল। ছোৱালীজনীয়ে সেই কাগজ তাৰ পৰা ললে, সেইবোৰ ধ্যানেৰে চালে, আৰু কলে, ইয়াত কিছু অকামিলা আছে। সংখ্যা সঠিক হোৱা নাই। লাইনমেনে কলে যে তেওঁ ইন্ধন ভৰাই দিব আৰু পাছত সংখ্যা ঠিক কৰিব পৰা যাব। তেওঁ কলে, ঠিক আছে, কিন্তু তেওঁ কলে যে যেতিয়ালৈকে সংখ্যা ঠিক নহয়, তেতিয়ালৈকে তেওঁ মোক ৰচীদ নিদিয়ে, কিন্তু তেওঁ সেইটো ইমেইল কৰি দিব। মই কলো ঠিক আছে, আৰু

লাইনমেনৰ সৈতে বিমানত গলো। মোৰ পাইলটে লাইনমেনক এইটো সুনিশ্চিত কৰিবলৈ কলে যে তেওঁ বাস্তৱত প্ৰতিটো টেঙ্কত 20 গিলান ইন্ধন ভৰাইছে, আৰু তেওঁ কলে, হয়, মই প্ৰতিটো টেঙ্কত 20 গিলান ভৰাই দিছো।

আকৈ আমি অহিঅৰ বাবে উৰা মাৰিলো, আৰু আমাৰ উৰণৰ প্ৰায় 40 মিনিটত অক্সমাতে বাওঁফালৰ টেঙ্ক শুকাই গৈছিল। আমি আচৰিত হলো, এনে কেনেকৈ হব পাৰে? এক মিনিট পাছত সোঁফালৰ টেঙ্ক শুকাই গল। সেইটো অন্ধকাৰ ৰাতি আছিল আৰু ৰাতি মন্ধ্যান্য হৈ আছিল, আৰু আমি বিনা ইন্ধনৰে 15000 ফুট উচ্চতাত আছিলো। এইটো কি হল? আমি অলপতে ইন্ধন ভৰাইছিলো। লোকবিলাকে মোক কব, কি আপোনাৰ বিমানত ইন্ধনৰ মিটাৰ নাই নেকি? হয়, একেবাৰে আছে,কিন্তু ইন্ধন ভৰাওঁতে আমাৰ বিমানৰ ইন্ধন মিটাৰ লাহে লাহে দেখুৱাই। যদি আপুনি কেতিয়াবা পুৰনি সবঅৰ্বন চলাইছে, তেনেহলে হয়তো আপুনি এই কথা বুজি পাব যে মই কি বিষয়ে কথা কৈ আছো। ইন্ধন লাহে লাহে ভৰাওঁতে মিটাৰ ইন্ধনৰ সৈতে বাঢ়ে।

ইন্ধন ভৰোৱা সময়ত, মোৰ পাইলটে লাইনমেনক সুধিছিল যে কি তেওঁ ঠিকমতে ইন্ধন ভৰাইছিলে নে নাই আৰু এইটোও সুধিছিলে যে কিমান ইন্ধন ভৰাইছে। আমি নিজেই সেই বিমানত ইন্ধনৰ ট্ৰাকৰ সৈতে ভৰোৱা দেখিছিলো। মোৰ পাইলটে সম্পূৰ্ণ বিশ্বাসেৰে, চাইছিল যে ট্ৰাকৰ দ্বাৰা ইন্ধন ভৰোৱা হৈছিল নে নাই আৰু দুবাৰ তেওঁক চিধাই সুধি সুনিশ্চিত কৰিছিল যে 40 গিলান ইন্ধন বিমানত ভৰোৱা হৈছে নে নাই। এবাৰ যেতিয়া আমি ইন্ধন ভৰালো এইটো সুনিশ্চিত কৰিবলৈ এটা গিলান কিমান পৰিমান ইন্ধনৰ ব্যৱহাৰ হৈছে দেখুৱাই। আমি ভাৱিছিলো যে আমি সুৰক্ষিত থাকিবলৈ যি খিনি কৰিবলগীয়া আছিল আমি নিজৰ ফালৰ পৰা কৰিছো।

ৰাজ্যত এনে আইন আছে যিবোৰ আপোনাক প্ৰভাৱী, সুৰক্ষিত হবলৈ আৰু ইয়াত পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত ব্যৱস্থা কৰিবলৈ শিকাৰ প্ৰয়োজন আছে।

আমি আপাতকালৰ ঘোষনাৰ আৰু গ্ৰেটৰ সিনসিনাটী উৰা বন্দৰত বিমান নমাবলগীয়া হল, যি বাস্তৱত কোনো সমস্যা নাছিল কিয়নো টেঙ্ক শুকোৱাৰ পাছত আমি তাৰ ওপৰতে আছিলো, কিন্তু এইটো নিশ্চিত ভাৱে অলপ ৰহস্যজনক আছিল। কিয়নো আমি পাছত গম পালো, এইটো প্ৰথম বিমান আছিল যত লাইনমেনে ইন্ধন ভৰাইছিল। তেওঁ প্ৰত্যেক টেঙ্কত 2 গিলান ইন্ধন ভৰাইছিল, 20 গিলান নহয়। যতি লাইনমেনে ইন্ধন ভৰাইছিল। তেওঁ প্ৰতিটো টেঙ্কত 2 গিলান ইন্ধন ভৰাইছিল, 20 গিলান নহয়। তেওঁ মিটাৰ পঢ়িব জনা নাছিল। কি, সচাকৈয়ে? আৰু তেওঁক নেশ্বনেল কোম্পানীত কেৱল কামৰ বাবে মানে ইন্ধন ভৰোৱাবলৈ ৰখা হৈছিল?কি অবিশ্বাশনীয় কথা!

শত্ৰুৱে যি হানি কৰিবলৈ বিচাৰিছিল সেইটো কোনো ডাঙৰ সমস্যা নাছিল, কিন্তু এইটো এটা ডাঙৰ সমস্যা হবলগীয়া আছিল যদি আমাৰ টেঙ্ক 15000 ফুটৰ ঠাইত কৰবাত শুকাই যোৱা হলে। কিন্তু হয় শত্ৰুৱে মোক বা সেই বিমানক হানি কৰিব নোৱাৰিলেহেতেঁন। আমাৰ বিৰোধী চয়নতানৰ কোনো চেষ্টাৰ পৰা বাচিবলৈ। তেতিয়াৰে পৰা আমি নিজৰ ইন্ধন ভৰোৱাৰ প্ৰক্ৰিয়াত কিছু সলনি

কৰিলো। এতিয়া আমি বিমানত ইন্ধন ভৰাবলৈ লাইনমেনৰ ভাৰসাত এৰি নিদিওঁ। কিন্তু এতিয়া আমি তেওঁৰ সৈতে থিয় হৈ সকলো ইন্ধনৰ ওপৰত ধ্যান দিওঁ। যদি আমি কাৰ্য কৰাত লেহেমীয়া আৰু অভাৱী বা বতৰৰ বেয়া হলহেতেঁন তেনেহলে সেইটো দুৰ্ঘনাগ্ৰস্থ বিনাশকাৰী হলহেতেঁন, কিন্তু কথমপি, এনে নহল কিয়নো মোৰ লগত এটা সুৰক্ষা প্ৰতিজ্ঞা আছিল।

বিমানৰ সৈতে নিজৰ সুৰক্ষা সমন্ধে মোৰ বিমানৰ সৈতে ঘটি থকা দুয়ো ঘটনাবোৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ মোৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ, ৰাজ্যত মোৰ আইনী অধিকাৰৰ পৰিনাম আছিল। মই আপোনাক সেই কাহিনী শুনাবলৈ বিচাৰিছো যে এই বিমান মই কেনেকৈ পালো, কিন্তু মই সেইটো এতিয়া নুশুনাও মই ভাৱিছো যে এতিয়া আপুনি এটা কথা বুজি পাইছে? ঈশ্বৰ অদ্ভূত!

ৰাজ্যৰ এনে আইন যিটো আপোনাক প্ৰভাৱশালী, সৰুক্ষিত থাকিবলৈ, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত ব্যৱস্থা পাবলৈ শিকাৰ আৱশ্যকতা আছে। চয়তানে আমাক ঘৃণা কৰে, কিন্তু তেওঁ আমাৰ বাধা দিব নোৱাৰে, ঈশ্বৰৰ মহিমা হওক। সুৰক্ষাত বিশ্ৰাম আছে, কোনো ধৰণৰ চিন্তা নকৰা, আৰু কোনো ভয় নোহোৱা, এইটো আপোনাৰ আইনী অধিকাৰ আছে।

তেনেকৈয়ে যি আইনৰ মই এতিয়া বৰ্ণনা কৰিলো আৰু ব্যৱহাৰ কৰিলো, ইয়াকে মই ক্ষেত্ৰাধিকাৰৰ আইন বুলি কওঁ, কেৱল আপোনাৰ মনত কোনো সন্দেহ নহওক এইকাৰণে কৈছোঁ।

এটা আৰু বাক্য যি ঈশ্বৰে আৰম্ভণিতে মোক নিজৰ ৰাজ্যৰ সমন্ধে দিছিল, সেইটো আছিল লূক 6:20।

পাছে তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকলৈ চকু তুলি চাই কলে, ধন্য দৰিদ্ৰবিলাক কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ।

-লূক 6:20

যেতিয়া প্ৰভুৱে প্ৰথম বাৰ মোক দিলে এই বাক্য দেখুৱালে, তেতিয়া ডেণ্ড্ৰা আৰু মই অধ্যয়ন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো যে ঈশ্বৰৰ বাক্যত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য, ইয়াৰ লগত ঈশ্বৰৰ কি অৰ্থ আছে। আকৌ তেওঁ আমাক দেখুৱালে যে তেওঁ সেই ৰাজ্যৰ ৰজা, যি আইনবোৰৰ দ্বাৰা শাসিত আৰু সঞ্চালিত হয়। উদাহৰণৰ বাবে আমি নিজৰ দক্ষিণ সীমাক চাওঁ। তাৰ পৰা প্ৰতি বছৰে, হাজাৰ হাজাৰ লোক আমেৰিকাত সোমাবলৈ চেষ্টা কৰে। কিয়? কি এনে এইকাৰণে কিয়নো যত তেওঁলোকে থাকে সেইটো সুন্দৰ দেশ নহয়? নহয়, একেবাৰে নহয়। তেওঁলোকে ইয়াৰ চৰকাৰৰ কাৰণে আমেৰিকাত যাবলৈ চেষ্টা কৰি থাকে। আমাৰ চৰকাৰৰ লগত এনে আইন আছে যি লোকবিলাকৰ অধিকাৰ ৰক্ষা কৰে আৰু কেইবাটাও স্বতন্ত্ৰতা প্ৰদান কৰে যিটো আন দেশ বিলাকত উপলব্ধ নহয়। সম্পত্তিৰ গৰাকী, নিজৰ স্বয়ংৰ ব্যৱসায়ৰ মালিক হোৱাৰ অধিকাৰ, আপোনাক যেনে ভাল লাগে তেনেকৈ আৰাধনা কৰিবলৈ অধিকাৰ, আৰু কবলৈ স্বাধীনতা। এই সকলোখিনি আন দেশবোৰ উপলব্দ নাই।

আমি আগতে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য, সেই চাবিবোৰ, সিদ্ধান্তবোৰ আৰু আইনবোৰৰ শিপাৰ বিষয়ে বহুত কথা পাতিলো যিবোৰৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে আমাক নাগৰিক হবলৈ দিছে। এই আইনবোৰৰ বিষয়ে আপোনাৰ

জ্ঞান বা জ্ঞানৰ অভাৱ, জীৱন অথবা মৃত্যু, জিকা বা হাৰাৰ পাৰ্থক্য হব পাৰে। সেই 9 বছৰ দুৰ্বল কৰি দিয়া আৰ্থিক ভয়ৰ সৈতে যুজাৰ পাছত এতিয়া স্বতন্ত্ৰ হোৱাত মই লাগিলে যিমানেই নকও সিমান কম হব, যে এইটো জনা যে কিমান গুৰুত্বপূৰ্ণ যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিক হোৱাৰ অৰ্থ কি আৰু সেই সকলো নিময়বোৰৰ সিদ্ধান্তবোৰক জনাৰ কি মহত্ব যাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ ৰাজ্য নিৰ্মান হয়।

হাজাৰ বছৰৰ পৰা পৃথিৱী অস্তিত্বত আছে, তথাপিও যিহৰ আজি আমি আনন্দ লৈছো সেইবোৰ কিছু কথা সেই সময় বুজাৰ বাহিৰত আছিল। উদাহৰণ স্বৰূপে, মই বিচাৰো যে আপুনি ইয়াৰ কল্পনা কৰক যে 1906 ত খ্ৰীষ্টমাচৰ পূৰ্ব সন্ধিয়াত অশ্বন ব্লক-ব্ৰেন্ড ৰক, মেচাচুট্ৰেচত কি ধৰণৰ বাতাবৰণ। কিবা এনে হল যে যিয়ে সেই পৃথিৱীক সলনি কৰি পেলালে। ৰেজিনাল্ড ফেচেডেননে ৰেডিঅ তৰঙ্গৰ মাধ্যমেৰে সমূদ্ৰত জাহাজবোৰৰ কাৰণে অহ,হলী নাইট,এই গান বজালে আৰু লূকৰ দ্বিতীয় অধ্যায় পঢ়িলে। এইটো পৃথিৱীৰ প্ৰথম ৰেডিঅ প্ৰচাৰণ আছিল। এতিয়া আমি এটা চেলফোন উঠাওঁ আৰু পৃথিৱীত যিকোনো কথা পাতিব পাৰো আৰু এইটো কেনেকৈ কাৰ্য্য কৰে ইয়াৰ বিষয়ে ভাৱো।

বা আকৌ জানুৱাৰী 1879 ৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব পাৰোঁনে? থমাচ এডিচনে প্ৰকাশ দিয়া বাল্বক সফলতাপূৰ্ণ আৱিষ্কাৰ কৰিলে, আৰু এতিয়া পৃথিৱীত প্ৰত্যেক দেশ ৰাতি চাবলৈ বিজুলীৰ নিয়মবোৰ আৰু ভৌতিক নিয়ন্ত্ৰিত কৰিবলগীয়া আইনবোৰৰ ব্যৱহাৰ কৰে।

বা ডিচেম্বৰ 1903 ৰ বিষয়ে কি বিচাৰ আছে? ৰাইট ভাই বিলাকে প্ৰথমে উৰা জাহাজক সফলতাপূৰ্ণভাৱে উৰালে, আৰু এতিয়া আমি এটা আধুনিক উৰা জাহাজত উঠিব পাৰোঁ আৰু কিছু সময়তে পৃথিৱীত উৰা মাৰিব পাৰোঁ। A380 সকলোতকৈ ডাঙৰ ব্যৱসায়িক উৰা জাহাজ, যাৰ উজন 1.2 মিলিয়ন পাউন্ড, পৃথিৱীৰ প্ৰায়ে 600 মাইল প্ৰতি ঘন্টাৰ তীব্ৰতাৰে, 9 ঘন্টাৰ অধিক সময় লৈকে ইন্ধন নভৰোৱাকৈ, 800 ত কৈ অধিক লোকক উৰাই লৈ যাব পাৰে। যদি লোকবিলাকে 1800 শতিকাত এনে কোনো বস্তু দেখা হলে তেতিয়া ইয়াৰ বাতাবৰণক চাই অচেতন হলহেঁতেন। কিন্তু এতিয়া এইটো আমাৰ কাৰণে সিমানেই সাধাৰণ যিমান এটা চুইচক দবাই বাল্বটো জ্বলোৱা।

মই যিটো দৰ্শাব বিচাৰিছো সেইটো হৈছে যে সকলো নিয়ম আগৰ পৰাই বিদ্যমান থাকে, সদায় ইয়াতেই, পৃথিৱীৰ ওপৰত তেতিয়াৰে পৰাই যেতিয়া মানুহৰ ৰচনা কৰা হল। তেওঁলোকে সদায়ে মানুহৰ উপয়োগ কৰিবৰ বাবে উপলব্ধ আছিল, কিন্তু তেওঁলোকে এইবোৰ দেখা পোৱা নাছিল। তেওঁ পক্ষীবোৰক উৰা দেখা, বিজুলীৰ দৰে পৰা দেখিলোঁ, কিন্তু আকৌ সেইটো বুজি নাপালে।

পবিত্ৰ শাস্ত্ৰতৰ বিষয়ে এইটোৱেই সত্য। ধৰ্মই ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ অৰ্থক সীমাবোৰত নিৰ্ধাৰিত কৰি দিয়া হৈছে। নিজৰ মনত আৰু মই বছৰৰ ধৰি শুনিছোঁ, যে সকলো কথা পাৰ হৈ গল, ঈশ্বৰ এতিয়া আচৰিত কৰ্ম নকৰে। আত্মাৰ বৰদান কেৱল পাঁচনিবোৰৰ বাবে বা পৌলৰ কাইট এটা বেমাৰ আছিল, বাস্তৱত, বাক্য বহুত সৰল। ইয়াৰ সেইটোৱেই অৰ্থ হয় যে যিটো এইটো কৈছে। কিন্তু ৰাজ্যত শীলাস্তাপন হব লাগে প্ৰমূখ্য চাবি যি আপোনাক অন্য সকলো দুৱাৰ মুকলি কৰিবলৈ পানী হব।

এতিয়া ইয়াত এটা আৰু প্ৰমূখ্য চাবি আছেঃ

আইন সলনি নহয়!

এটা শিল পেলোৱা তেতিয়া সি পৰি যাব। সেইটো কিমান বাৰ পৰিব? প্ৰে্ত্যক বাৰ! গুলাবৰ্ষণৰ নিয়ম এইটো সুনিশ্চিত কৰে যে আপোনাক প্ৰত্যেকবাৰ এটাই উত্তৰ পোৱাটো। ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়েও একে নিময় এইটো সত্য।

অধ্যায় 5

উৰা মৰাটো চলাতৈকৈ ভাল

উৰা মৰাটো চলাতকৈ ভাল। যেতিয়া এই অধ্যায় লিখি আছিলো, তেতিয়া মই কানাডাত স্থিত নিজৰ নিজৰ ঘৰৰ পৰা গৰম দিনবোৰত অহিঅত স্থিত নিজৰ ঘৰলৈ যাবলৈ নিজৰ বিমানেদি, প্ৰায় 250 মাইল প্ৰতি ঘন্টাৰ তীব্ৰতাৰে ভূমিৰ পৰা 23000 ফুট উচ্চতাত উৰা মাৰিছিলো। অনেক বছৰৰ পৰা আমি অহিঅত স্থিত নিজৰ ঘৰৰ পৰা কানাডাৰ পৰা গাড়ী চলাই গৈছিলো। সেইটো 31 ঘন্টাৰ দীঘলীয়া ভাগৰাই যোৱা যাত্ৰা হৈছিল। মোক আগদিনা গৈ পাবলৈ গোটেই ৰাতি গাড়ী চলাবলগীয়া হৈছিল। হয়, কেতিয়াবা কেতিয়াবা আমি নিজৰ যাত্ৰাত বৈ 2 দিনত এই যাত্ৰা সম্পূৰ্ণ কৰিছিলো, কিন্তু যেতিয়া আপোনাক 2 সপ্তাহৰ ছুটী পায় আৰু আপুনি 4 দিন গাড়ী চলোৱাতে কটায়, তেনেহলে আপুনি কিছু সময় যাত্ৰাত হেৰুৱাই দিব। মই তাত গৈ পাই সম্পূৰ্ণভাৱে ভাগৰি পৰিছিলো, আৰু তেতিয়া মই অহিঅ ঘুৰি যাবলৈ তাৰ পৰাই 31 ঘন্টা গাড়ী চলাবলগীয়া হৈছিল।

মই সদায় উৰা জাহাজ ভাল লাগে, আৰু এতিয়া মই 19 বছৰৰ আছিলো তেতিয়াৰ পৰাই মোৰ লগত পাইলটৰ অনুমোদন আছিল। কিন্তু মই কেতিয়াও ভৰা নাছিলো যে মোৰ লগত নিজৰ বিমান হব। মোৰ মতে কি আপুনি জানে যে উৰা জাহাতৰ দাম কিমান? কিন্তু যিমান অধিক মই ৰাজ্যৰ বিষয়ে শিকি আছিলো, সিমানেই মই অনুভৱ কৰিছিলো যে সেইজন মইয়েই হওঁ, নিজৰ না, আৰু দৰিদ্ৰতাৰ বিচাৰধাৰাক লৈ চলি সেই উৰা জাহাজক নিজৰ পৰা দূৰত চাইছিলো। বাস্তৱত এতিয়া মোৰ লগত 2 উৰা জাহাজ আছে, এটা যিটো মই নিজৰ আনন্দৰ বাবে উৰাও, মোৰ প্ৰথম বিমান। আৰু আনটো যাত্ৰা কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰোঁষ যেনেকৈ মই কলো যে আগৰ অধ্যায়ত উল্লেখ কৰিছো, আমাৰ না, শিকাটো সপোনত সেইটো সম্ভৱনাবোৰক অনুমতি নিদিয়ে। আমি সেইটো আৰম্ভ হোৱাৰ আগতে শেষ কৰি দিওঁ।

মই আগতে কেতিয়াও জাহাজ লোৱাৰ বিষয়ে ভৰা নাছিলো। মই গমেই নাপালো যে এইটো কেনেকৈ সম্ভৱ হব পাৰে, মই যি জাহাজক উৰাইছিলো সেইটো ভাড়াত লৈছিলো। কিন্তু যেতিয়া মই ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰক পঢ়িলো আৰু এটাৰ পাছত এটা ঘটনাবোৰক নিজৰ জীৱনত ৰাজ্যক প্ৰদৰ্শিত কৰা দেখা পালো, মই নিৰ্ণয় কৰিলো যে মই নিজৰ কাৰণে উৰা জাহাজৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিম। মোৰ লগত তেতিয়া উৰা জাহাজ কিনিবলৈ কোনো টকা নাছিল। কিন্তু মই এটা চেক উলিয়ালো, আৰু তাৰ কোনত লিখি দিলো, মোৰ উৰা জাহাজৰ বাবে। মই একেবাৰে সেই ধৰণৰ জাহাজ লিখিলো যেনেকৈ মোৰ প্ৰয়োজন আছিল। মোৰ পত্নীয়ে আৰু মই সেই চেক মাৰ্ক 11:24ৰ অনুসাৰে ৰাজ্যত সিচিলোঁ, এই বিশ্বাস কৰি যে সেইটো মই পাই গলো বুলি যেতিয়া মই তাৰ বাবে

প্ৰাৰ্থনা কৰিলো। এইটোৱেই আছিল সেই যে ঈশ্বৰে মোক ৰাজ্যৰ বিষয়ে আৰম্ভণিত দেখুৱাইছিল। মই এইটো জীৱনত বহুত বাৰ ফল পোৱা দেখা পাইছোঁ। বহুত বাৰ।

কিছু সপ্তাহৰ পাছত, মই ডাক্তৰৰ ওচৰত নিজৰ নিয়মীয়া পৰীক্ষাৰ বাবে গৈছিলো আৰু ডাক্তৰে মোক কলে, কি আপুনি কোনো এজন মানুহক জানে নেকি যি উৰা জাহাজ কিনিবলৈ বিচাৰে? মই আচৰিত হৈ গলো, কিয়নো কোনোবাই মোক এইটো আগতে কেতিয়াও সুধা নাছিল। সেইটো কি ধৰণৰ বিমান? মই সুধিলো। বিমান কি ধৰণৰ আছিল ইয়াৰ বৰ্ণনা তেওঁ কৰিলে আৰু মোক কলে যে যদি মই সেইটো চাবলৈ বিচাৰো তেনেহলে সেইটো এটা স্থানীয় বিমান বন্দৰত আছে। আশ্চৰ্যৰ কথা যে এইটো একেবাৰে সেই ধৰণৰ বিমান আছিল যাৰ বাবে মই বিশ্বাস কৰিছিলো আৰু দান দিছিলো। মই বিমান বন্দৰত গলোঁ আৰু সেই বিমানটো চালো, আৰু সেইটো বহুত ভাল অৱস্থাত আছিল। মই জানিছিলো যে এইটো মোৰ বিমান। কি্ন্তু এটা সমস্যা আছিল মোৰ লগত বিমান কিনিবলৈ একেবাৰে টকা নাছিল। মই ডাক্তৰক কলো যে মই বিমানৰ প্ৰতি ইচ্ছুক আৰু মই ঘুৰি গৈ ইয়াৰ বিষয়ে তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিম।

কিছু সপ্তাহ পাৰ হল আৰু এদিন মোৰ ভাইয়ে মোক ফোন কৰিলে, সেইটো মোৰ পিতৃৰ ৰেস্টুৰেটত কাম কৰিছিল আৰু এই ৰেস্টুৰেন্টটো মোৰ সেই ঘৰৰ কাষতে আছিল যিটো মই কিছু আগতে কিনিছিলো।মই কিছু মাহৰ আগতে বহাগ মাহ শেষ হওঁতে কিনিছিলো। মই এই ঘৰখন নিজৰ কাৰ্য্যালয়ৰ বাৰে পৰিকল্পনা কৰি আছিলো। মই যি কামৰ কাৰণে এই ঘৰখনৰ ব্যৱহাৰ ব্যৱসায়িক কাম কৰিবলৈ বিচাৰিছিলো, কিন্তু তাৰ বাবে ঘৰখন চৰকাৰী নিয়মানুসৰিৰ ভিতৰত পৰা নাছিল। মই জানিছিলো যে সেই নিময়বোৰৰ অনুসাৰে হবলৈ হলে মই তাৰ আকৌ পুনৰ নিৰ্মান কৰিব লাগিব। মই এজন ঘৰ নিৰ্মানকৰ্তাৰ সৈতে সম্পৰ্ক কৰিলো আৰু পৰিকল্পনা কৰিলো। আৰু আমি তাৰ বাবে দস্তাবেজত স্বাক্ষৰ কৰিলো, কিন্তু আমি নিৰ্ণয় ললো যে বতৰক চাই এই পৰিকল্পনা আৰম্ভ কৰাৰ আগতে বসন্ত কালৰ প্ৰতীক্ষা কৰিব লাগিব। এই ঘৰখনত থকা বা কাম আৰম্ভ কৰাৰ আগতে আমি এই ঘৰখনক সম্পূৰ্ণভাৱে নিৰ্মান কৰাৰ আৱশ্যক আছিল।

ঘৰখনৰ পিছফালৰ মালিকে মোক কলে যে ঠাণ্ডা দিনত ঘৰখনৰ পানী বন্ধ কৰি দিয়া হৈছিল, এই কাৰণে মই কেতিয়াও পৰীক্ষা কৰা নাছিলো। মোৰ ভাইয়ে মোক ফোন কৰি ফেব্ৰুৱাৰীৰ শেষত আহিছিল সেই সময়ত অলপ গৰম আৰম্ভ হৈ গৈছিল আৰু ঠাণ্ডাত বৰফক গলাবলৈ লৈছিল। মোৰ ভায়ে মোক কলে যে মোৰ ঘৰখনত বহুত লোকচান হৈ গৈছিল, কিয়নো তাৰ পৰা পানী বাটলৈকে বৈ গৈ আছিল। মোৰ ভাইয়ে জানিছিল যে তাৰ মানে কি? পানী বন্ধ কৰা হোৱা নাছিল। যেতিয়া মই ক্ষতিৰ পৰীক্ষা কৰিলো তেতিয়া দেখিলো যে ওপৰৰ বাথৰুমৰ পাইপ, লগতে তলৰ বাথৰুমৰ আৰু পাকঘৰৰ পাইপ সকলো ফাটি গৈছিল আৰু ঘৰখনত পানী ভৰি গৈচিল। সকলো দেৱাল,আৰু চাতৰ মূখ্য বীমবোৰ অধিক মাত্ৰাত ভাঙি পৰিছিল।

একেবাৰে দেখিলেই, এইটো এটা অপদ যেন লাগিছিল, কিন্তু ঘৰখন পুনৰনিৰ্মানৰ পৰিকল্পনাৰ অনুসাৰে দেৱালবোৰৰ পুৰনা পালাষ্টাৰ আঁতৰাই নতুন কোঠাৰ আকাৰত দিবলৈ আছিল। বাহিৰৰ

পালাষ্টাৰকো সলনি কৰিবলগীয়া আছিল। তেনেহলে বাস্তৱত পানীয়ে ঘৰখনক অলপো লোকচান কৰা নাছিল। যিখিনি লোকচান হৈছিল সেইটো কেৱল বাহিৰ অংশত যিটো পুনৰ সেইখিনি মেৰামতি কৰিবই লাগিলেহেতেঁন। যদিও যেতিয়া মই ঘৰখন কিনিলো, তেতিয়া মই তাৰ লগত বীমা কৰাইছিলো। তাত গোটে লোকচানৰ পৰিশোধৰ ব্যৱস্থা আছিল, এইকাৰণে বীমা কোম্পানীয়ে মোক লোকচান পূৰ্ণ কৰিবলৈ এখন চেক দিছিল- হয়, আপোনাৰ অনুমান একেবাৰে সঠিক-যিটো মোৰ উৰা জাহাজক পৰিশোধ কৰিলবলৈ যথেষ্ট আছিল। এইটো পাইপৰ ৱাৰিয়ৰ বিমান আছিল, উৰা মাৰিবলৈ ইন্ধন ভৰাবলৈ অতি সহজ আছিল, আৰু মই এইটো বহুত আনন্দৰ বাবে উৰাও। প্ৰত্যেক বাৰ যেতিয়াই মই এইটো উৰাও তেতিয়া মই এই কথাক ভাৰি ধন্যৱাদ দিওঁ যে নিজৰ কিনা বিমানক উৰাবলৈ কিমান আনন্দ লাগে। মোৰ লগত এতিয়াও সেই বিমন আছে, আৰু এইটো 20 বছৰ ধৰি চলি আছে।

যদিও এই কাহিনীত যি ঘটনাবোৰ হল সেইবোৰ বহুত অদ্ভুত আছিল, কিন্তু এই সকলো কি ধৰণে কাৰ্য্য কৰে ইয়াৰ বিষয়ে মই আপোনাক এটা ভূল দৃষ্টিকোনৰ সৈতে এৰি দিব নিবিচাৰোঁ। প্ৰতি কাৰ্য্য এই কাহিনীৰ সমান অক্সমাতে নহয়। হব পাৰে ঈশ্বৰে আপোনাক নিজৰ বিমানৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ টকা উপাৰ্জন কৰিবলৈ সুযোগ দিব পাৰে, বা আপোনাক কিনিবলৈ ভাল বুজাবুজি প্ৰাপ্ত হব পাৰে। ৰাজ্যত দানক দিয়া সময়ত যি দৃষ্টিকোনৰ আপোনাক আৱশ্যকতা আছে সেইটো এই যে ঈশ্বৰে আপোনাক ফল-উপজ তথা সেইটো প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ যোজনাবোৰ দৰ্শাব। দ্বিতীয় কথা এইটো যে আপুনি নিজকে বিকশিত বিশ্বাস আৰু ক্ষমতাত স্থিৰে থাকিব লাগিব। মই এনে লোকবিলাকক দেখিছোঁ যিবিলাকে এইটো ভাৱে যে যেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এখন গাড়ী কিনিবলৈ পথ দেখুৱালে তেনেহলে তেওঁ এতিয়া এক আৰৱ ডলাৰ প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ বীজ সিচিব পাৰে। আপোনাৰ লগত এক আৰৱ ডলাৰৰ কাৰণে বিশ্বাস নাই, আপুনি যৰ পৰা আৰম্ভ কৰিব আৰু ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰ সংলগ্ন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব আৰু ৰাজ্যৰ নিময়বোৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব। আৰু ঈশ্বৰে আপোনাক যি দেখুৱাব সেইটো প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ নিজৰ ক্ষমতাৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখিব।

কিন্তু মই বিচাৰো যে এটা বিশেষ কথাক আপোনাক নিশ্চয়কৈ বুজাটো। সেই বিমানক কিনিবলৈ আগতে 20 তকৈ অধিক বছৰৰ পৰা মই পাইলট আচিলো। কি আপুনি ভাৱে নেকি যে ৰাজ্যৰ আইন 20 বছৰ আগতেও কাৰ্য্য কৰি আছিল? হয়, একেবাৰে কাৰ্য্য কৰি আছিল। কিন্তু মোৰ ভাৱনাই, বা মই কব লাগিব যে মোৰ চিন্তাৰ নাটনিৰ বাবে, মই নিজৰ এখন বিমান কিনিবলৈ কল্পনা কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া নাছিল।

মানুহে হাজাৰ হাজাৰ বছৰ ধৰি পক্ষীবোৰক উৰা দেখিছে, লিপ্টৰ নিয়ম বা যিহৰে আমি ওপৰলৈ ওঠাই যোৱাৰ নিয়ম কব পাৰো যিহৰে বিমন উঠি আকাশত স্থিৰে হৈ উৰিবলৈ ধৰে, সেইটোৱও সদায় সকলোৰে আগত আছিল, কিন্তু কোনোৱে সেইটো দেখা পোৱা নাছিল। আপুনি কি দেখা পাইছিলো নেকি? ইয়াৰ বিষয়ে চিন্তা কৰক।

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ব্যৱস্থাত বিশ্ৰাম কৰাৰ বিষয়ে যি শাস্ত্ৰবাক্য ঈশ্বৰে মোক আৰম্ভিক দিনত শিকাইছিল,

তাৰ পৰা এটা হিতোপদেশ 10:22 আছিল।

যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদে ধনৱন্ত কৰে, আৰু তেওঁ তাৰ লগত মনৰ দুখ যোগ নকৰে।

-হিতোপদেশ 10:22

এই বাক্য আদিপুস্তক 3:17 তো দৰ্শোৱা সিন্ধান্তৰ সন্দৰ্ভত আছে যাৰ বিষয়ে মই আগতে আপোনাক কৈছো।

এই কাৰণে ভূমি অভিশপ্ত হৈছে, তুমি জীৱনৰ গোটেই কালত দুখেৰে তাৰ পৰা খাবলৈ পাবা। কাইট আৰু কাঁইটিয়া বন সি তোমালৈ উৎপন্ন কৰিব আৰু তুমি পথাৰৰ শস্য ভোজন কৰিবা। তুমি মাটিলৈ উলটি নোযোৱামানে তোমাৰ মুখৰ ঘামেৰে আহাৰ কৰিবলৈ পাবা কিয়নো তোমাক মাটিৰ পৰা লোৱা হৈছিল কাৰণ তুমি ধুলি মাথোন, পুনৰায় ধুলিলৈকে উলটি যাবা।

-আদিপুস্তক 3:17-19

যেতিয়া আদমে ৰাজ্য হেৰুৱালে, তেতিয়া তেওঁ ৰাজ্যৰ ব্যৱস্থাক হেৰুৱালে আৰু তেতিয়া তেওঁ নিজে নিজৰ প্ৰয়াসেৰে জীয়াই থাকিবলৈ এৰি দিয়া হল। কিন্তু যেনেকৈ আপুনি আৰু মই আগতে চালো, আমি সেই স্বাধীনতা যাৰ আমাক আগ্ৰহতাৰে দীঘলীয়া সময়লৈকে অপেক্ষা কৰিছিলো, তেজ, ঘাম দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰা ইমান সোনকালে প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰো। কিন্তু এতিয়া এটা শুভবাৰ্তা আছে!!! যীচুৱে দৰিদ্ৰবিলাকক শুভবাৰ্তাৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আহিছিল।

প্ৰভু যিহোৱাৰ আত্মা মোত স্থিত হৈছে, কিয়নো লোকবিলাকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ যিহোৱাই মোক অভিষেশ কৰিলে, ভগ্নচি্ত্তীয়াবিলাকৰ ঘা বান্ধিবলৈ,বন্দী লোকবিলাকলৈ মুক্তি আৰু বন্দীয়াৰ বিলাকলৈ বন্দীশাল মুকলি কৰা কথা ঘোষনা কৰিবলৈ,

-যিচয়া 61:1

যীচুক দৰিদ্ৰবিলাকক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠিওৱা হৈছিল। দৰিদ্ৰবিলাকৰ বাবে শুভবাৰ্তা কি হব পাৰে? সৰল কথা, তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ ব্যৱস্থাৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰে নাটনি আৰু দৰিদ্ৰতাত বান্ধ খাই থাকিবলৈ আৱশ্যকতা নাই। মোৰ বিশ্বাস কৰক, ন বছৰ লৈকে ঋণৰ হতাশা আৰু ব্যৱস্থাৰ নাটনিৰ সৈতে- এই শাস্ত্ৰবাক্যই মোৰ বাবে শুভবাৰ্তা আছিল, আকৌ এইটোও বেমেজালীলৈ পৰিণত হলহেতেঁন। কি ইয়াৰ বাস্তৱত সেইটোৱেই অৰ্থ যেনেকৈ এই বাক্যত কোৱা হৈছে? কি এইটো বহুত অদ্ভূত আৰু ভাল নহব নেকি যে ইয়াৰ বাস্তৱত সেইটোৱেই অৰ্থ যেনেকৈ এইটোৱে কৈছে। যে প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ বাস্তৱত কোনো প্ৰকাৰৰ আমাৰ জীৱনত ধন লৈ অহাটো? মোৰ বাবে এইটো জনা

যে সত্যতে বহুত গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল যে এই কথা বাস্তৱত সত্য আছিল আৰু এইটো কেনেকৈ সংলগ্ন কৰিব পৰা যায়। যদিও এটা কথা যিটো মই বুজি পাইছিলো, সেইটো আছিল যে তেজ ঘামৰ দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ অভিশাপ কেৱল সংঘৰ্ষকাৰী জীৱন জীয়াই থকাৰ স্তৰত থাকিবলৈ প্ৰদান কৰা হৈছিল- আৰু জীৱন কেৱল জীয়াই থকাটো যি কোনো প্ৰকাৰে ভাল কথা নাছিল। মই এই অভিশাপৰ পৰা সচাঁকৈ মুক্ত হবলৈ বিচাৰিছিলো, যিমান হয়তো আন কোনোৱে নিবিচাৰিব। কিন্তু মই একেবাৰে জনা নাছিলো যে এইটো নিজৰ জীৱনত কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিব পৰা যায়। মই ভাৱো যে বহুত খ্ৰীষ্টান বিলাকে এই ধৰণৰ জীৱন জীয়াই আছে- ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰক পঢ়ে কিন্তু নাজানে যে সেইবোৰ জীৱনত কেনেকৈ সংলগ্ন কৰিব লাগে আৰু তেওঁলোকে এই পৃথিৱীত নিজৰ জীৱনত কেনেকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰি।

যেতিয়া মই অধ্যয়ন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো আৰু যেতিয়া ঈশ্বৰে ৰাজ্যৰ সিদ্ধান্তবোৰক বুজিবলৈ মোৰ আগ ধৰিলে, তেতিয়া মই পঢ়িলো যে কেনেকৈ অব্ৰাহামে বহুত ধনৱন্ত হৈছিল। ৰব! কি সেই সময়ত পৃথিৱীত অভিশপ্ত প্ৰণালী নাছিল, তেনেহলে আকৌ সেই প্ৰণালীৰ পৰা কেনেকৈ বাহিৰলৈ আহিল।

অব্ৰাম পশুৰ জাক আৰু সোণ-ৰূপেৰেওঁ অধিশয় চহকী আছিল।

-আদিপুস্তক 13:2

তেওঁ ধনৱন্ত হৈ গল- নহয়, বাইবেলে কৈছে যে অতিশয় ধনৱন্ত? কিন্তু কেনেকৈ? ঠিক আছে, আপুনি কব পাৰে, এনে এইকাৰণে আছিল কিয়নো তেওঁ অব্ৰাহাম আছিল, নহয়, এনে নহয়, আৰু ইয়াতেই আপুনি সিদ্ধান্তবোৰৰ বিষয়ে ৰাজ্যক বুজিবলৈ বিচাৰিব লাগে। নিয়ম এই কথাৰ ওপৰত ধ্যান নিদিয়ে যে আপুনি কোন। তেওঁত লোকবিলাকৰ প্ৰতি ভেদ ভাব নাই। যদি কোনো, কোনোৱে পেৰাচুটৰ অবিহনে এম্পায়াৰ ষ্টেট বিল্ডিং ওপৰৰ পৰা জপিয়াই, তেতিয়াহলে তেওঁ কিমান মহান ব্যক্তি বা কিমান সৰু কথা এই বিলাকৰ ওপৰত একো প্ৰভাৱ নপৰে, তেওঁ লাগিলে যিখিনি পৰিনাম নহওক সকলো খিনি একেসমানে হব, আৰু আপুনি জানে যে সেই পৰিনাম কি হব। গুলাবৰ্ষনৰ সিদ্ধান্ত প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ বাবে একেসমানে কাৰ্য কৰিব। তেনেহলে পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ বিপৰীতে অব্ৰাহামে কেনেকৈ সমৃদ্ধ হল? কি তেওঁৰ কাহিনীত এনে সংকেত আছে যিটো আমি পাব পাৰোঁ- কিছু মাত্ৰাত ইয়াৰ উত্তৰ আদিপুস্তক 12 ত পোৱা যায়। তাত, ঈশ্বৰে অব্ৰামক, পাছত অব্ৰাহাম হবলৈ আৰু তেওঁৰ জীৱন আৰু তেওঁৰ বংশৰ বিষয়ে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে।

যিহোৱাই অব্ৰামক কল, তুমি নিজ দেশ নিজ জাতি-কুটুম্ব আৰু নিজ পিতৃৰ ঘৰ ত্যাগ কৰি মই যি দেশ তোমাক দেখুৱাম সেই দেশলৈ বলা, আৰু মই তোমাৰ পৰা এক মহাজানি উৎপন্ন কৰিম আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰি তোমাৰ খ্যাতিমন্ত কৰিম তাতে তুমি আশীৰ্বাদৰ আকৰ হব। যিবিলাকে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে, সিবিলাকক মই আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু

তোমাক যি কোনোৱে শাও দিয়ে, তাক মই শাও দিম আৰু তোমাতেই পৃথিৱীৰ সমূদায় গোষ্ঠীয়ে আশীৰ্বাদ পাব।

-আদিপুস্তক 12:1-3

এই প্ৰতিজ্ঞা অব্ৰাহামৰ বাবে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাত নিৰ্ভৰ আছিল, নিজৰ প্ৰিয়জনক এৰি আগত কত যাব লাগে এইটো নজনাকৈয়ে আগবাঢ়িবলৈ এক মহান বিশ্বাসৰ আৱশ্যকতা আছিল।

বিশ্বাসৰ গুনে অব্ৰাহাম আমন্ত্ৰিত হলত, অধিকাৰৰ অৰ্থে যি ঠাই পাবৰ আগন্তুক আছে, তেওঁ সেই ঠাইলৈ ওলাই যাবলৈ আজ্ঞা মানিলে, আৰু কলৈ যায় তাক নাজানিও ওলাই গল।

-ইব্ৰী 11:8

এই কাৰণে আমি দেখা পাওঁ যে ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা ব্যক্তিৰ দ্বাৰা পৃথিৱীত আইনী অধিকাৰ পালে। লাগিলে ইয়াৰ কোনো সুযোগ হোৱা নাছিল। অব্ৰাহামৰ বিশ্বাসৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক ব্যক্তিগত ভাৱে আশীৰ্বাদ দিবলৈ পাৰিলে। কিন্তু পাছত, অব্ৰাহামৰ বিশ্বাসৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁৰ বংশৰ বিষয়ে তেওঁৰ সৈতে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। এইটো কিছু বিচিত্ৰ কথা এনে নাভাৱিব। সোঁৱৰণ কৰক, চয়তানে আৰম্ভণিত নিজেই পৃথিৱীত এই ধৰণেই প্ৰৱেশ কৰিছিল। আদমে, যাৰ লগত পৃথিৱীৰ ওপৰত আইনী অধিকাৰ আছিল, যেনেকৈ ইব্ৰী 2:7-8 ত লিখা আছে, ঈশ্বৰৰ সলনি চয়তানৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰাৰ নিৰ্বাচন কৰিলে।

অব্ৰাহামৰ বিশ্বাস যি কাৰণত তেওঁৰ জীৱনত স্বৰ্গৰ প্ৰভাৱ হবলৈ আইনী দুৱাৰ মুকলি হল, তেওঁ তেওঁৰ বাবে সমৃদ্ধ হোৱাৰ বিষয় হল। এই সমৃদ্ধ অব্ৰাহামৰ সকলো বংশতো বাঢ়ি গৈ থাকিল। যেনেকৈয়ে মই ইয়াৰ অধ্যয়ন কৰিলো, মই যোচেফৰ বিষয়ে পঢ়িবলৈ ধৰিলো, যি অব্ৰাহামৰ আজু নাতি আছিল। তেতিয়া মই ৰাজ্যৰ এটা মহান উদাহৰণ দেখিবলৈ পালোঁ আৰু এইটো কেনেকৈ কাম কৰে ইয়াৰ বিষয়ে বুজিলো, আৰু বিশেষভাৱে হিতোপদেশ 10:22 ত বাস্তৱত কি দৰ্শাইছে এইটো জ্ঞাত হল।

যোচেফৰ ককায়েকহঁতে তেওঁক ঘৃণা কৰিলে আৰু তাক দাসত্বৰ বাবে বেপাৰীক যিবিলাকে প্ৰায়ে তেওঁলোকৰ অঞ্চলত গৈ আছিল তেওঁলোকক দাসত্বৰ বাবে বিক্ৰী কৰিলে। তেওঁলোকে যোচেফক মিচৰলৈ লৈ গল, যত তেও পোটিফৰক যি মিচৰৰ সেনাৰ নায়ক আছিল, বেচি দিলে। তলত দিয়া বাক্যত মই অব্ৰাহামৰ সেই স্তৰলৈকে সমৃদ্ধ হোৱাৰ ক্ষমতাৰ সমন্বিত বিষয়ৰ এটা মূখ্য অংশ পালো।

যিজন বেপাৰীয়ে যোচেফক কিনিছিল তেওঁ তাক মিচৰ দেশলৈ লৈ গল। তেওঁ ফৰৌণৰ অংগৰক্ষক বিষয়াৰ হাতত বেচি দিলে। কিন্তু যিহোৱা যোচেফক সহায় কৰিলে। যোচেফ

এজন সফল ব্যক্তি হৈ পৰিল। যোচেফ তেওঁ তেওঁৰ মিচৰীয় প্ৰভুৰ পোটিফৰৰ ঘৰত থাকিল। পোটিফৰে দেখিলে যে যিহোৱা যোচেফৰ লগত আছে। পোটিফৰে এইটোও চালে যিহোৱাই যোচেফে যিখিনি কৰে, সেইবোৰত সফল কৰি তুলিছে। সেয়ে পোটিফৰে যোচেফৰ পাই বহুত সন্তোষ্ট আছিল। পোটিফৰে তেওঁক নিজৰ কাম কৰিবলৈ তথা ঘৰৰ প্ৰবন্ধক সহায় কৰিবলৈ লগালে। পোটিফৰে যোচেফক নিজৰ ঘৰৰ অধ্যক্ষ পাতিলে। যোচেফক তেওঁ নিজ ঘৰ আৰু সৰ্বস্বৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পতাৰ পাছত যিহোৱাই সেই ঘৰক আৰু পোটিফৰৰ সকলো বস্তুতে আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। যিহোৱাই এই যোচেফৰ কাৰণে কৰিলে আৰু যিহোৱাই পোটিফৰৰ খেতি-পথাৰ সকলোৰে ওপৰত যিহোৱাৰ আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। সেয়ে পোটিফৰে নিজৰ সৰ্ব্বস্ব যোচেফৰ তত্ত্বাৱধানত শোধাই দিলে। কেৱল নিজৰ খোৱা আহাৰৰ বাহিৰে পোটিফৰে আৰু আন একো চিন্তা নকৰিছিল।

-আদিপুস্তক 39:1-6

এই শাস্ত্ৰভাগে স্পষ্ট কৰিছে যে এইটো প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ আছিল যিহৰ কাৰণে যোচেফৰ সমৃদ্ধি হল। কিন্তু প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ কি আছিল বা কি হয়? মই দেখিছো যে এইটো প্ৰভুৰ ৰেই আশীৰ্বাদ আছিল। প্ৰভুৰ এটা আশীৰ্বাদ নহয়। আমি সকলোৱে যি কোনো মহান কাৰ্যৰ বিষয়ে কওঁ যে এইটো এটা আশীৰ্বাদ আছিল। কিন্তু এই বাক্য কোনো সামান্য বা কোনো ভাল কথাহোৱাৰ বিষয়ে কৰা নাই। এইটো কেৱল সেই আশীৰ্বাদৰ বিষয়ে কৈ আছে।

মই অনুভৱ কৰিলো যে প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ, বাস্তৱত ঈশ্বৰৰ আৰু আব্ৰাহামৰ আৰু তেওঁৰ বংশৰ মাজত কৰা হৈছিল। বিশেষকৈ সেই আশীৰ্বাদ সেই প্ৰতিজ্ঞাত অব্ৰাহামক দিয়া প্ৰতিজ্ঞা আছিল। এটা আইনী বুজাবুজিৰে দুয়ো পক্ষ্যৰ কৰ্তব্যবোৰ আৰু দায়িত্ববোৰক স্থিত কৰা হৈছিল। কিন্তু এইটোত কোৱা হৈছিল যে দুয়ো পক্ষ্যৰ লাভ প্ৰাপ্ত আচিল। এই ক্ষেত্ৰত অব্ৰাহামক দিয়া নিয়মবোৰৰ পালন কৰাটো আছিল। মই এইটো স্পষ্টভাৱে চাইছোং যে যোচেফে যিখিনি নিজৰ আইনী অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰত আনিলে, তেওঁ সকলো সেই প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ অথবা লাভবোৰৰ অন্তৰ্গত আহিল আৰু তেওঁ সেই সকলোবোৰৰ আনন্দ উপভোগ কৰিলে।

এটা মূখ্য চাবিঃ

যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদে (অব্ৰাহামক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাবোৰ) ধনৱন্ত কৰে, আৰু তেওঁ তাৰ লগত মনৰ দুখ যোগ নকৰে।

তেওঁ তাৰ লগত মনৰ দুখ যোগ নকৰে, এইটো আদিপুস্তক 3:17 ত পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ সন্দৰ্ভত- তেজ ঘামৰ দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰা। দুখৰ বাবে প্ৰযুক্ত ইব্ৰানী ভাষাত ইয়াৰ অৰ্থ কঠিন

পৰিশ্ৰম কৰা। কি আপুনি এইটো বুজি পাইছে? মানুহ অব্ৰাহামত দিয়া প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ সৈতে তেজ ঘামৰ দুখদায়ী কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীত সীমিত হোৱাৰ পৰা ৰক্ষা পৰিব পাৰে। হয়, মই জানো যে আপুনি কি ভাৱিছে? সেই প্ৰতিজ্ঞা কেৱল অব্ৰাহামৰ আৰু তেওঁৰ বংশক দিয়া হৈছিল। হয়, কিন্তু মই আপোনাক পবিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ আৰু এটা বাক্য দেখুৱাবলৈ বিচাৰিছো, গালাতীয়া 3:13-14

অব্ৰাহামৰ আশীৰ্বাদ যেন খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই পৰজাতি বিলাকলৈ আহে, আৰু আমি যেন অঙ্গীকৃত আত্মা বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই পাওঁ এই কাৰণে খ্ৰীষ্টে বিধানৰ পাপৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিলে, তেওঁ আমাৰ কাৰণে শাসনকৰ্তা হল কিয়নো লিখা আছে যি জনক কাঠত অৰা হয়, তেওঁ শাপগ্ৰস্থ।

-গালাতীয়া 3:13-14

এতিয়া বিশ্বাসৰ দ্বাৰা আমি যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসী হোৱাৰ বাবে অব্ৰাহামক দিয়া আশীৰ্বাদৰ অংশীদাৰ। তেনেহলে অব্ৰাহামক কি আশীৰ্বাদ দিয়া হৈছিল? আমি দ্বিতীয় বিৱৰণত 28 ত প্ৰতিজ্ঞাবোৰ এটা তালিকা পাব পাৰোঁ।

“এতিয়া, যদি তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ সাৱধান হ’বা আৰু আজি মই তোমালোকক কোৱা তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবা, তেন্তে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক পৃথিৱীৰ সকলো জাতিৰ ওপৰত উচ্চ স্থান দিব। যদি তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেন্তে এই সকলো আশীৰ্ব্বাদ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহি তোমালোকৰ হ’ব।“নগৰত আৰু পথাৰত তেওঁ তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব। তেওঁ তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব আৰু বহুতো সন্তান দিব। তেওঁ তোমালোকৰ মাটিত আশীৰ্বাদ কৰিব আৰু ভাল শস্য দিব। তেওঁ তোমাৰ জীৱ-জন্তুবোৰক আশীৰ্বাদ কৰিব আৰু সিহঁতৰ বহুত কেঁচুৱা হ’বলৈ দিব। তেওঁ তোমালোকক পোৱালি আৰু মেৰ পোৱালি দি আশীৰ্বাদ কৰিব। তেওঁ তোমালোকৰ টোপোলা আৰু কেৰাহীবোৰ আশীৰ্বাদ কৰি খাদ্যৰে ভৰাই দিব। তোমালোকৰ সকলো কামতে তেওঁ তোমালোকক সকলো সময়তে আশীৰ্বাদ কৰিব। “তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ অহা তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰক পৰাস্ত কৰাত যিহোৱাই তোমালোকক সহায় কৰিব। তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰ তোমাৰ বিৰুদ্ধে এটা দিশত আহিব, কিন্তু সিহঁতে তোমাৰ পৰা সাতটা বেলেগ বেলেগ পথেৰে পলাই যাব! “যিহোৱাই তোমালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব আৰু তোমালোকৰ ভঁৰালবোৰ পূৰণ কৰিব। তোমালোকে কৰা সকলো কামতে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব। তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক যি দেশ দিছে, সেই দেশত তোমালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব। যদি তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ

অনুগামী আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেন্তে তেওঁ যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তাকেই পালন কৰিব। যিহোৱাই তোমালোকক নিজৰ বিশেষ লোক হিচাপে গঢ়ি তুলিব। তেতিয়া সেই দেশৰ সকলো লোকে দেখিব যে তোমালোকক যিহোৱাৰ লোক হ'বলৈ আহ্বান কৰা হৈছে, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক ভয় কৰিব। "আৰু যিহোৱাই তোমালোকক বহুতো ভাল বস্তু দিব। তেওঁ তোমাক বহুত সন্তান দিব। তেওঁ তোমালোকৰ গৰুবোৰক বহুত পোৱালি দিব। যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমালোকক দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশত তেওঁ তোমালোকক ভাল শস্য দিব। 12 যিহোৱাই তেওঁৰ ভঁৰাল খুলিব য'ত তেওঁ নিজৰ সমৃদ্ধ আশীৰ্ব্বাদ ৰাখে। তেওঁ তোমালোকৰ মাটিৰ বাবে উপযুক্ত সময়ত বৰষুণ পঠাব। তোমালোকে কৰা সকলো কামতে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব। বহু জাতিক ধাৰ দিবলৈ আপোনাৰ হাতত টকা থাকিব। আৰু তেওঁলোকৰ পৰা একো ধাৰ লোৱাৰ প্ৰয়োজন নহ'ব। যিহোৱাই তোমালোকক ঠেংৰ দৰে নহয়, মূৰৰ দৰে কৰি তুলিব। তোমালোকে ওপৰত থাকিবা, তলত নহয়। যদি তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আজি মই তোমালোকক কোৱা আজ্ঞাবোৰ শুনিবা। তোমালোকে এই আজ্ঞাবোৰ সাৱধানে পালন কৰিব লাগিব। আজি মই তোমালোকক যি শিক্ষা দিছো, তাৰ পৰা তোমালোকে আঁতৰি নাযাবা। তোমালোকে সোঁফালে বা বাওঁফালে ঘূৰি নাযাব। তোমালোকে আন দেৱতাৰ সেৱা কৰিবলৈ অনুসৰণ কৰিব নালাগে।

-দ্বিতীয় বিৱৰণ 28:1-14

এই সকলো প্ৰতিজ্ঞাবোৰ যদিও পুৰনি নিয়মত আছে, এতিয়া তাৰ লাভ উঠোৱাটো আপোনাৰ। পাৰ্থক্ এইটোৱেই যে পুৰনি নিয়মত লোক বিলাকে যেনেকৈ কৰিছিল তাৰ অনুসাৰে পাইছিল, কিন্তু আমি নতুন প্ৰতিজ্ঞাৰ অধীনত যীচু খ্ৰীষ্টত নিজৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰা সেইটো প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰোঁ। আপুনি আৰু মই, অন্য জাতি হোৱা হেতুকে যোগ কৰা হলো, আৰু এতিয়া যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমি অব্ৰাহামৰ আশীৰ্বাদৰ অংশীদাৰ হলো। কিন্তু আমাৰ লগত অব্ৰাহামৰ ভৌতিক, সাংসাৰিক আশীৰ্বাদ, আছে। কিন্তু আমাৰ লগত স্বৰ্গৰ অনন্ত আশীৰ্বাদ পবিত্ৰ আত্মাও আছে যিটো বাস্তৱত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আৰু পুত্ৰী হোৱাৰ হেতুকে আমাৰ অন্তৰত বাস কৰে। মনত ৰাখিব, কেৱল পুত্ৰ আৰু পুত্ৰীয়ে উত্তৰাধিকাৰ পায়, দাসক দিয়া নহয়। নতুন জন্মৰ অবিহনে যদিও অব্ৰাহাম ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিছিল তথাপিও পবিত্ৰা আত্মা তেওঁত নিবাস কৰা নাছিল, আনকি তেওঁ স্বৰ্গতো প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন। যীচুৰ দ্বাৰা পাপৰ ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ পাছত তেওঁ স্বৰ্গ প্ৰাপ্ত কৰিলে।

এতিয়া মই বুজি পালো যে হিতোপদেশ 10:22ত বাস্তৱত কি অৰ্থ আছিল। যেতিয়া তেওঁ কৈছে যে ধন যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদৰ দ্বাৰা পোৱা যায়, আৰু তাৰ লগত মনৰ দুখ যোগ নকৰে। ইব্ৰানী ভাষাত দুখৰ অৰ্থ কঠিন পৰিশ্ৰম কৰা, যিটো মই এতিয়া বুজি পাইছো যে তেজ ঘামৰ দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীক দৰ্শায়। মই বুজি পালো যে এইটো প্ৰতিজ্ঞা ঈশ্বৰৰ সহায়ৰ আৰু তেওঁৰ লাভৰ এই প্ৰতিজ্ঞাৰ আশীৰ্বাদ, এইবোৰে অব্ৰাহামক পৃথিৱীৰ অভিশাপৰ পৰা ওপৰলৈ তুলি ধৰিলে

আৰু তেওঁক সমৃদ্ধ কৰিলে। মই অনুভৱ কৰিলো যে সেই আশীৰ্বাদৰ লাভ যি দ্বিতীয় বিৱৰণৰ 28 ত উল্লখিত আছে, মোক স্পষ্ট ভাৱে দৰ্শাই আছে যে মই সমৃদ্ধ হবলৈ গৈ আছো। এই প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ প্ৰভাৱ এইটো হব যে মই উচ্চ হবলৈ নিযুক্ত হৈছোঁ, তলত পৰিবলৈ নহয়, দিবৰ বাবে কিন্তু ধাৰ লবলৈ নহয়। এইটো ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যেকজন সন্তানবোৰক আইনী অধিকাৰ আছে। যোচেফৰ দৰে, মোৰ লগত ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ আছে, আৰু মই সমৃদ্ধ হবলৈ বিচাৰো, মোৰ লগতো ঈশ্বৰৰ সম্পূৰ্ণ ৰাজ্যৰ উত্তৰাধিকাৰ আছে। এজন পুত্ৰ হোৱাৰ হেতুকে এই সকলো আগৰ পৰাই আইনীভাৱে মোৰ হয়।

যেতিয়া মই আদিপুস্তৰ 39 ত যোচেফৰ কাহিনীক আকৌ চালো, তেতিয়া মই দেখিলো, মই একেবাৰে স্পষ্টকৈ দেখিলো যে যোচেফৰ সফলতা আছিল যিটো পোটিফৰৰ ধ্যান কেন্দ্ৰতি কৰিছিল, আৰু এইটো দৃশ্যমান সফলতাও আছিল যিটো পৃথিৱীৰ ৰাষ্ট্ৰবোৰৰ ধ্যান আকৰ্ষিত কৰি আছিল আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকৰ মাজত পাৰ্থক্য দেখা পোৱা গৈছিল।

> *তেতিয়া সেই দেশৰ সকলো লোকে দেখিব যে তোমালোকক যিহোৱাৰ লোক হ'বলৈ আহ্বান কৰা হৈছে, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক ভয় কৰিব। "আৰু যিহোৱাই তোমালোকক বহুতো ভাল বস্তু দিব। তেওঁ তোমাক বহুত সন্তান দিব। তেওঁ তোমালোকৰ গৰুবোৰক বহুত পোৱালি দিব। যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমালোকক দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশত তেওঁ তোমালোকক ভাল শস্য দিব।*
>
> -দ্বিতীয় বিৱৰণ 28:10-11

আদিপুস্তক 39:6 ত এটা আৰু ডাঙৰ সংকেত আছিল যিহৰ ওপৰত মই মন কৰিলো আৰু ভাৱিছো যে আপুনিও এইটো চাওক। পোটিফৰৰ বিষয়ে এইটোৱেই কৈছে যে, এই কাৰণে তেওঁ নিজৰ সকলো খিনি যোচেফৰ হাতত এৰি দিলে আনকি তেওঁৰ কেৱল খোৱাৰ বস্তুৰ বাহিৰে তেওঁ নিজৰ সম্পত্তিৰ সকলো খিনি। মই চালো, এইটো সেই বিশ্ৰামৰ এটা উদাহৰণ আছিল যিহৰ বিষয়ে আমি কথা পাতি আছোঁ। পোটিফৰে নিজৰ খোৱাৰ বাহিৰে কোনো বস্তুৰ চিন্তা কৰাৰ আৱশ্যকতা নাছিল। এই তাপৰ্য্য এইটো যে যি সফলতা যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা লৈ আহিছিল, অৰ্থাত ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ, তাৰ ফলাফল এইটো হল যে পোটিফৰে নিজৰ কাৰ্যৰ ওপৰত ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিব পাৰিলে তেওঁক জীয়াই থাকিবলৈ সংঘৰ্ষ কৰাৰ আৱশ্যকতা নহল।

ডেণ্ড্ৰা আৰু মই এষাৰ কথাক অনেক বছৰ ধৰি ব্যৱহাৰ কৰিলো, যেতিয়ালৈকে আপুনি টকাৰ সমস্যাটো সমাধান কৰি নলয়, তেতিয়ালৈকে আপুনি নিয়তিক বিচাৰি নাপায়। আৰু কেতিয়াও জানিব নোৱাৰিব যে আপুনি বাস্তৱত কোন হয়। আপুনি কেতিয়াও নিজৰ স্থান, নিজৰ আবেগ, সন্তোষ্ট কেতিয়াও নাপাব। আপুনি নিজৰ জীৱনৰ সকলো নিৰ্ণয় কেৱল এইকাৰণে লব যে আপোনাক সংঘৰ্ষ কৰিব লগীয়া আছে। টকা উপাৰ্জন কৰা আৰু সঞ্চয় কৰা, আপুনি যিটো নহয় সেই ব্যক্তি হবলৈ চেষ্টা কৰিব, বা মাহৰ শেষত দৰমহা পাবলৈ। ইয়াত আমি প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদৰ প্ৰভাৱ পোটিফৰৰ ওপৰত

দেখা পাইছো, যি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে একো জনা নাছিল। নিজৰ সকলোখিনি, অৰ্থাত নিজৰ সম্পূৰ্ণ সম্পত্তি, সকলো চিন্তা, যোচেফক চোৰাচিতা কৰিবলৈ দি তেওঁ এই সকলোখিনি সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অধীন কৰি দিলে যি যোচেফৰ জীৱনত আছিল। অধ্যায় 39ৰ 5 পদত যি ক্ষণত এই প্ৰতিজ্ঞাৰ অধীন হল আপুনি স্পষ্টকৈ চাব পাৰে।

যেতিয়াৰে পৰা তেওঁ যোচেফক নিজৰ ঘৰ আৰু সৰ্ব্বোচৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পাতিলে, তেতিয়াৰে পৰা যিহোৱাই যোচেফলৈ চাই সেই মিচৰীয়াৰ ঘৰৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ দিলে। তাতে তেওঁৰ ঘৰত আৰু পথাৰতো যি যি আছিল সেই আটাইৰে ওপৰত যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ থাকিল।
-আদিপুস্তক 39:5

ইয়াত আমি আকৌ পৃথিৱীৰ কোনো বস্তুক এই ধৰণনে স্থানন্তকৰণক দেখা পাইছো, যিটো পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ অধীনত আছে। আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰত আহে তেতিয়া অত্যন্ত স্পষ্ট দেখা পোৱা পৰিবৰ্তন হয়। আহক এইটো অধিক স্পষ্টতাৰে চাওঁ, যদি ঈশ্বৰে নিজৰ বুদ্ধিৰ দ্বাৰা আপোনাৰ সহায় কৰি আছে, আপোনাৰ সঠিক নিৰ্ণয়ৰ ফালে লৈ গৈ আছে, আৰু আপোনাক সম্ভৱনাৰ লোকচানৰ পৰা সমাধান কৰি আছে, তেতিয়া কোনো সমৃদ্ধি হব পাৰেনে! কি আপুনি এই কথাক দেখা পাইছে? প্ৰভুৰ সেই আশীৰ্বাদ আপোনাৰ বাবে হয়।

যতিয়া প্ৰভুৱে মোক ৰাজ্যৰ বিষয়ে শিকাই আছিল তেতিয়া মই ইয়াৰ অধ্যয়ন কৰিলো, তেতিয়া মই এইটো ভাৰি আচৰিত হৈছিলো যে যোচেফক এই আশীৰ্বাদৰ কাৰণে ইমান অধিক সফলতা কিয় দিয়া হল, আৰু বহুত খ্ৰীষ্টীয় লোকে যিসকলক মই জানো নিজৰ বিলবোৰো পৰিশোধ কৰিবলৈ সংঘৰ্ষ কৰি আছে। অধিকাংশ লোকে ভাৱে যে আৰ্থিক কথাবোৰৰ চিন্তাবোৰ পূৰ্ণৰূপে স্ৱতন্ত্ৰ হোৱাটো কেতিয়াও সম্ভৱ নহয়। তথাপিও আমাৰ লগত পুৰনি নিয়মত কৈ ভাল প্ৰতিজ্ঞাবোৰ আছে তাৰ আধাৰত এটা সুন্দৰ প্ৰতিজ্ঞা আছে। মই স্পষ্টকৈ প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদক বুজি পালো, তথাপিও বুজি পোৱা নাছিলো যে সেই আশীৰ্বাদ মোক মোৰ সেই প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ কেনেকৈ প্ৰদান কৰিব যিবোৰৰ মোৰ আৱশ্যকতা আছিল। কিন্তু মই শিকি আছিলো আৰু যেনেকৈয়ে মই ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা দিয়া শিক্ষাক সংলগ্ন কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো, মই অত্যাধিক স্বাধীনতাৰ আনন্দ লবলৈ ধৰিলো।

আৰু মই নিজৰ ধ্যান নতুন নিয়মত কেন্দ্ৰিত কৰিলো, আৰু যীচু আৰু তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যাক চালো, যাতে এই বিষয়ে অধিক জানিব পাৰোঁ যে কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই তাৰ পৰিস্থিতিবোৰক সলনি কৰি আছিল।

যেতিয়া লোকসমূহে তেওঁক বেৰি ধৰি ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি আছিল, তেতিয়া তেওঁ গিনেচৰত সৰোবৰৰ পাৰত থিয় হৈ থাকোঁতে সৰোবৰৰ দাঁতিতে দুখন নাও দেখিলে। কিন্তু জালোৱাবিলাকে তাৰ পৰা নামি গৈ জাল ধুই আছিল। সেই দুখন নাৱৰ যি খন চিমোনৰ সেই

খনতে তেওঁ উঠি বামৰ পৰা অলপ আঁতৰাই নিবলৈ তেওঁক মিনতি কৰিলে, পাছে তেওঁ বহি নাৱঁৰ পৰা লোকসমূহক উপদেশ দিলে। তেওঁ কথা কৈ এটালত চিমোনক কলে, দলৈ গৈ মাছ ধৰিবলৈ জাল খেও দিয়াহঁক। তাতে চিমোনে উত্তৰ দি কলে, হে নাথ, আমি ওৰে ৰাতি শ্ৰম কৰি একো নাপালোঁ। তথাপি আপোনাৰ কথাত জাল পেলাওঁ। পাছতে তেওঁলোকে তাকে কৰিলত বহু বহু মাছ লাগিল, আৰু তেওঁলোকৰ জাল ফাটিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া আহি সহায় কৰিবলৈ আন নাৱত থকা তেওঁলোকৰ ভাগী মানুহক হাত বাউল দি মাতিলত তেওঁলোকে আহি দুয়োখন নাও এনেকৈ ভৰালে যে নাওঁ ডুবোঁ ডুবোঁ হল। চিমোন পিতৰে তাকে দেখি যীচুৰ চৰণত পৰি কলে, হে প্ৰভু মোৰ ওচৰৰ পৰা আপুনি আঁতৰ হওক, কিয়নো মই পাপী মানুহ। কিয়নো খেও দি যি মখা মাছ ধৰিলে তাৰ কাৰণে চিমোন আৰু তেওঁৰ সৈতে যিবিলাক আছিল আৰু চিমোনৰ লগৰ ভাগী চিবদিয়ৰ দুজন পুতেক যি যাকোব আৰু যোহন, এই সকলোৰে বিস্ময় লাগিল। তেতিয়া যীচুৱে চিমোনক কলে, ভয় নকৰিবা, এতিয়াৰ পৰা তুমি মনুস্যধাৰী হবা। পাছে নাওঁ কেইখন বামলৈ আনিলত তেওঁলোকে সকলোকে ত্যাগ কৰি তেওঁৰ অনুগামী হল।

-লূক 5:1-11

এইটো এটা কাহিনী যিটোৱে কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই এদিন ৰাতিপূৱা তিনিজন মাছমৰীয়াৰ জীৱনত পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীক সলনি কৰিলে। যদি আপুনি বাক্য পঢ়ে তেনেহলে পাব যে পিতৰ,যাকোব আৰু যোহনে গোটেই ৰাতি মাছ ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে কিন্তু একো ধৰিব নোৱাৰিলে, একোৱেই নাই। তেজ ঘাম দুখদায়ী কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰে চলি গোটেই ৰাতিটো তেওঁলোকৰ বাবে কম পৰিলে আৰু তথাপিও তেওঁলোকে নিজৰ পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰা একো দৰ্শাব নোৱাৰিলে। কিন্তু যেতিয়া যীচুৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ কাৰ্য্যত সংলগ্ন কৰে, তেতিয়া সেই মাছমৰীয়াবিলাকে ইমানেই মাছ ধৰিলে যে তেওঁলোকৰ নাওঁ ডুবিবলৈ ধৰিলে।

এক মিনিট ৰব! আমি অলপতে যি পঢ়িলো তাৰ বিষয়ে বিচাৰ কৰোঁ। তেওঁলোকে একো পোনা নাছিল, কোনো মাছ ধৰিব নোৱাৰিলে, খালী হাত, আৰু আকৌ ইমান ডাঙৰ পৰিবৰ্তন আহিল যি দুটা নাওঁ ডুবিবলৈ ধৰিলে-লোকবিলাকে এই কাহিনীক প্ৰতিদিনে পঢ়ে আৰু অনেক বছৰৰ পৰা পঢ়ি আহিছে, তথাপিও তেওঁলোকে দেখা নাপায় আৰু কোনো চিন্তা নকৰে যে এই সকলো তেওঁলোকৰ বাবেও হব পাৰে। কিয়? সামান্য উত্তৰ এইটো হব যে এই ঘটনাৰ সময়ত যীচু তাত আছিল, আৰু তেওঁ কাৰ্য্য কৰিলে। সেই কাহিনীক মনত পেলাওক যিটো মই আপোনাক মাৰ্ক 6 ত কৈচিলো যত যীচুৱে লোক বিলাকক সুস্থতা কৰিবলৈ নোৱাৰিলে কিয়নো সেই লোকবিলাকে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা নাছিল, আৰু তেওঁলোকৰ বিশ্বাস নোহোৱাৰ বাবে ৰাজ্যৰ কোনো অধিকাৰ তাত নাছিল? ইয়াৰ আগতে যে স্বৰ্গই এই স্থিতিত কাৰ্য্য কৰিব পাৰিহেতেঁন, কাৰোবাক স্বৰ্গক এনে কৰিবলৈ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ দিব লাগে।

চিমোনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, হে স্বামী, আমি গোটেই ৰাতি পৰিশ্ৰম কৰিলো আৰু একো ধৰিব নোৱাৰিলো, তথাপিও আপোনাৰ কোৱাৰ বাবে মই জাল পেলাওঁ।

পিতৰে স্বৰ্গৰ সৈতে একমত হল আৰু বুজাবুজি কৰিলে, আৰু এই ঘটনাত স্বৰ্গক আইনী অধিকাৰ দিয়া হল। আকৌ আমি পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ দ্বাৰা পৰিবৰ্তিত হোৱা দেখিবলৈ পাওঁ। ৰহস্যজনক, হয়নে? যি ধৰণে লোকবিলাকে পক্ষীবোৰক হাজাৰ বছৰ ধৰি উৰি থকা দেখা পাই আছে, কিন্তু এইটো অনুভৱ কৰিব পৰা নাছিল যে সেই উৰণৰ বাবে তেওঁলোকৰ বাবেও সম্ভৱ আৰু এইকাৰণে কেতিয়াও সেইটো প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰিলে। আজিৰ খ্ৰীষ্টীয় বিশ্বাসী বিলাকেওঁ এনেকুৱাই, তেওঁলোকে অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে যে তেওঁলোকে কেৱল জান ধৰি বহি থকাৰ আৱশ্যকতা নাই কিন্তু জীৱনত সমৃদ্ধি হবলৈ তেওঁলোকৰ লগত স্বৰ্গৰ সামৰ্থ্যৰ অধিকাৰ আছে। যি কথা মই আপোনাক দেখুৱাবলৈ বিচাৰিছো সেইটো হৈছে যি লোকবিলাকে খালী হাত বহি আছিল, এইটো সেইটোৱেই যিবিলাকৰ দুটা নাওঁ মাছেৰে ইমানেই ভৰিল যে নাওঁ ডুবিবলৈ ধৰিলে।

মোৰ বন্ধু, পাৰ্থক্য ৰাজ্যৰ, লোকবিলাকৰ নহয়, হব পাৰে যে আপুনি চিন্তা কৰে যে আপোনাৰ কোনো ভৱিষ্যত নাই, আপুনি খালী হাত ধৰি বহি আছে, আপোনাৰ জীৱনত কোনো সফলতা নাই, কিন্তু বাস্তৱত আপোনাক নিজৰ জীৱনক এক সফল কাহিনীত পৰিবৰ্তিত কৰিবলৈ কেৱল ৰাজ্যৰ আৱশ্যকতা আছে। হয়, আপোনাক নিজৰ ভূমিকা সাৱস্থ্য কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে। তেওঁলোকক মাছ ধৰিবলৈ যাব লগা হল? তেওঁলোকে নিজৰ জাল মেৰামতি কৰিবলগীয়া হল, আৰু মাছ ধৰিবলৈ প্ৰস্তুত কৰিবলগীয়া হল? কিন্তু কোনো মাছ ধৰিব পাৰে যদি ঈশ্বৰে আপোনাক দেখুৱাই যে মাছ কোন ঠাইত ধৰিব লাগে।

মন কৰিব, পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ কাৰণে, দৌৰা দৌৰি কৰি তথা তেজ ঘাম বোৱাই এই সকলো হব নোৱাৰে। আপুনি নিজৰ সপোনবোৰক পাবলৈ ইমান তীব্ৰতাৰে বা দীঘলীয়া সময়লৈকে দৌৰিব নোৱাৰে। ঈশ্বৰে কেতিয়াও আপোনাৰ বাবে কোনো কাৰ্য্য দাঁত কৰচি তথা নিজৰ সামৰ্থ্যৰে কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰা নাই।

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নিময়বোৰ আৰু প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ ব্যৱহাৰ কৰি, আমি চলাৰ সলনি উৰিব পাৰোঁ। মই এইটো আন ভাৱে বুজাইছোঁ। লাগিলে গুলাবৰ্ষণৰ নিয়ম এতিয়া প্ৰভাৱী, কিন্তু আমি আন নিয়মৰ ব্যৱহাৰ কৰি উৰিব পাৰোঁ। ওঠোৱাৰ নিয়ম, আৰু জীয়াই থকাৰ একেবাৰে নতুন পদ্ধতিৰ আনন্দ লব পাৰোঁ।

মনত ৰাখিব, যেতিয়া আপুনি যীচুৰ ওচৰলৈ আহে, তেতিয়া আপুনি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ এজন সদস্য হয়। এজন নাগৰিক হোৱাৰ হেতুকে আইনী অধিকাৰবোৰৰ পৰিনাম প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে, আৰু এজন পুত্ৰ বা পুত্ৰী হোৱাৰ হেতুকে আপুনি এই পৰিনামলৈকে যাব পাৰে যিটোৰ আপোনাৰ উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰে অধিকাৰ আছে। আপোনাৰ আইনী অধিকাৰবোৰ তথা লাভবোৰে আপোনাক পৃথিৱীৰ দৰিদ্ৰতা, ব্যাধি,

আৰু অসফলতাৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ পৰা বহুত ওপৰলৈ উঠাই দিয়া হৈছে।

কল্পনা কৰক যে এই বাক্য এজন ইস্ৰায়েলীক কেনেকৈ লাগে, যি জীৱনত দাসত্বত থাকিছে। বাস্তৱত তেওঁলোকে যিমানখিনি লৈকে জানে কেৱল দাসত্বৰ কথা জানে। তেওঁলোকে সেই শব্দ যিটো মোচিয়ে ইস্ৰায়েল ৰাষ্ট্ৰক কৈছিল যে যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ খোজ লৈছিল।

> *তোমাৰ পূৰ্বপূৰুষ অব্ৰাহাম, ইচাহাক, আৰু যাকোবৰ আগত তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক যি দেশ দিবলৈ শপত কৰিছিল, সেই দেশত তেওঁ আমাক সুমুউৱাৰ পাছত তুমি যিহক সজা নাই এনে ডাঙৰ আৰু সুন্দৰ নগৰ, আৰু যিহক তুমি ভৰোৱা নাই সকলো উত্তম দ্ৰব্যৰে পুৰ হোৱা এনে ঘৰ, আৰু যিহক তুমি খনা নাই এনে নাদ, আৰু যিহক তুমি বোৱা নাই এনে দ্ৰাক্ষালতা আৰু জিতগছৰ বাৰী, এই সকলোৰে পাই তুমি যেতিয়া হেঁপাহ পলুৱাই খাবা। তেতিয়া যি জনাই বন্দীঘৰস্বৰুপ মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাক উলিয়াই আনিলে, সেই জনা যিহোৱাক যেন নাপাহৰা, তালৈ সাৱধান হোৱা।*
>
> -দ্বিতীয়বিৱৰণ 6:10-12

আৰম্ভণিৰে পৰা দাসত্বৰ অৱস্থাত থকাৰ বাবে, তেওঁলোকে কেৱল এটাই কথা জানিছিল যে যিকোনো প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ তেজ-ঘাম বোৱাই দুখদায়ী পৰিশ্ৰম কৰাই একমাত্ৰ পথ। কিন্তু ইয়াত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক কৈ আছে যে তেওঁলোকৰ নিজৰ পৰিশ্ৰম তেওঁলোকৰ আৱশ্যখতাৰ আপুৰ্তি কৰিব নোৱাৰে। তেওঁ তেওঁলোকক এইটো কোৱা নাই যে এতিয়া তেওঁলোকে কিবা এটা বস্তু পাবলৈ পৰিশ্ৰম কৰাৰ আৱশ্যকতা নাই, কিন্তু তেওঁলোকে এটা এনে প্ৰণালীৰে বান্ধ খাই থখা নহয় যত জীয়াই থাকিবলৈ কেৱল পৰিশ্ৰমৰ আৱশ্যকতা হয়। ঈশ্বৰে কৈছে যে তেওঁলোকে সেই ভূমিত সমৃদ্ধি হব যত তেওঁ সিহঁতক নেতৃত্ব কৰি আছিল।

মই যি কবলৈ বিচাৰিছো সেইট আৰু অধিক স্পষ্ট কৰিবলৈ মই এই অধ্যায়ক এটা উদাহৰণৰ দ্বাৰা সমাপ্ত কৰিবলৈ বিচাৰিছো। ডেণ্ড্ৰা আৰু মই বাস্তৱত গাড়ীবোৰৰ প্ৰতি ইমান চখিন নহয়।কিছুমান লোকে গাড়ী বহুত চখিন হয়। আৰু তেওঁলোকে সেই সকলো গাড়ীবোৰৰ বিষয়ে কব পাৰে যিবোৰ তেওঁলোকে পচন্দ কৰে। কিবা কাৰণবশত, আমাক কেতিয়াও গাড়ীৰ চখিন নাই। এতিয়া মোক ভূল নুবুজিব। আমাক ভাল বস্তুবোৰ পচন্দ আছে, কিন্তু আমি কেতিয়াও এনে কোৱা নাই যে আমাৰ লগত কোনো বিশেষ প্ৰকাৰৰ গাড়ী থাকিব লাগে। আমি প্ৰায়ে এখন গাড়ী কিনো আৰু সেইটো 10 বা তাতকৈ অধিক বছ চলাওঁ। আমি নিজৰ গাড়ীবোৰৰ ভালকৈ চোৱাচিতা কৰোঁ, আৰু সেইবোৰ পুৰিনি দেখা নাযায়, কিন্তু যেতিয়ালৈকে ভাল দেখায় আৰু

আপোনাক নিজৰ জীৱনত এটা সফল কাহিনীত পৰিবৰ্তিত কৰিবলৈ কেৱল ৰাজ্যৰ আৱশ্যকতা আছে। কিন্তু হয়, আপোনাক নিজৰ ভূমিকা সাৱস্থ্য কৰতা আৱশ্যকতা আছে।

বহুত ভাল চলে, তেতিয়া আমাৰ বাবে কোনো সমস্যা নাই।

কিন্তু কিছু বছৰ আগতে, আমি এখন সন্মিলনীৰ বাবে যিটো আমি আয়োজিত কৰি আছিলো, আমাৰ মণ্ডলীৰ ফালৰ পৰা, কিছু এক্লেলেড ভাড়াত ললোঁ। আমি সেইবোৰ আমাৰ অতিথিবোৰক চাৰিফালে ফুৰাবলৈ ভাৰাত লৈছিলো, কিয়নো আমি নিজৰ অতিথিবোৰক সকলোতকৈ ভাল গাড়ীত ফুৰাবলৈ বিচাৰিছিলো। এতিয়া, এইটো প্ৰথম বাৰ নাছিল যে আমি এনে কৰিছিলো। আমি প্ৰায়ে এনে কৰিছিলো। কিন্তু এইটো প্ৰথম বাৰ আছিল যেতিয়া এই গাড়ী সন্মিলনীৰ বাবে আমাৰ চোতালত আছিল আৰু মই নিজেও সেইটো চলাইছিলো। মই গম পোৱা নাছিলো যে আমি এই বিশেষ সন্মিলনীৰ সময়ত এই গাড়ীক কিয় চলাইছো, আৰু আনকি আমি এইটো ৰাতি চলাই ঘৰলৈ গলো। আৰু আপুনি জানেনে কি? আমাক সেই গাড়ীখন বহুত পচন্দ লাগিল। ডেণ্ড্ৰা আৰু মোক এই গাড়ীৰ ড্ৰাইবিং আৰু তাৰ সুন্দৰতা বহুত ভাল লাগিল।

সেই সময়ত আমাৰ লগত এটা হুন্ডা পায়লট আছিল, কিন্তু এক্লেলেড নিশ্চিতভাৱে পাইলটৰ এখোজ ওপৰত আছিল। এইটো প্লেটিনম পৰ্ল ৱাইট মডেল আছিল আৰু লঘু উপকৰণ আছিল। যদি আপুনি এই এক্লেলেডৰ বিষয়ে জানে, তেনেহলে আপুনি গম পাব যে সেইটো দুটা আকাৰত আহে, এটা দীঘল আৰু এটা সৰু। আমাক সৰুটো বেছি পচন্দ লাগিল কিয়নো তাৰ তীব্ৰতা ভাল আছিল, আৰু সেইটো নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ সহজ আছিল। যেতিয়া মই ডেণ্ড্ৰাৰ সৈতে এক্লেলেড চলাই আছিলো, তাই কল, মোক এই গাড়িখন বহুত পচন্দ লাগিছে, মই ভাৱো যে আমি এইবিলাকৰ এটা লব লাগে। মই তাইৰ কথাৰ সৈতে একমত আছিলো। আমাক এই ধৰণৰ গাড়ী লব লাগে।পৰ্ল ৱাইট ৰংঙৰ লঘু উপকৰণ। আমি দুয়ো এই কথাত সন্মত হলোঁ।

যদিও আমি আমাৰ কথাবতাৰৰ কথাৰ বিষয়ে কাকো জনোৱা নাছিলো, প্ৰায়ে এক মাহ পাছথ, যেতিয়া মই নিজৰ বাতৰিকাকত উঠাবলৈ বাহিৰলৈ গৈ আছিলো, তেতিয়া মোৰ চেল ফোনটো বাজিল। মই কল কৰাজনৰ শব্দ চিনি পালো, সেইটো মোৰ মণ্ডলীৰ এজন ব্যক্তিৰ আছিল। তেওঁ কলে, হেল্লো, আৰু আকৌ তেওঁ কলে যে তেওঁ মোক এখন এক্লেলেড দিয়াব বিচাৰিছে। মই এক মিনিটৰ বাবে আচৰিত হলোঁষ কিন্তু কলো, অদ্ভুত, আকৌ তেওঁ মোক সুধিলে যে মোক কোনটো ৰঙৰ লবলৈ পচন্দ কৰিম, আৰু মই তেওঁক কলো যে আমাক পৰ্ল ৱাইট পচন্দ আছে। তেওঁ কলে, যেতিয়া মই এই ৰঙৰ গাড়ী পাই যাম তেতিয়া মই আপোনাক পুনৰ কল কৰিম। যদিও, তেওঁ মোক এইটো সুধা নাছিল যে মোক সৰু টো লাগে নে দীঘলটো। এক মাহ পাৰ গৈ গল আৰু মই ভাৱিলো যে সম্ভৱত তেওঁ গাড়ীৰ বিষয়ে পাহৰি গৈছে, কিন্তু তেওঁ ফোন কৰিলে আৰু আমাক নিজৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ কলে, আৰু কলে, যে তেওঁৰ লগত আমি নিবলৈ এক্লেলেড প্ৰস্তুত আছে।

যেতিয়া আমি তেওঁক লগ কৰিলো, আমি তাত এখন সুন্দৰ পাৰ্ল ৱাইট লঘু উপকৰণ এক্লেলেড দেখিলো। এইটো সকলোফালৰ পৰা ধুনীয়া আছিল, একো দাগ নাছিল, সকলো নতুন। আমি তেওঁক কলো যে আমাক এইটো বহুত পচন্দ আছে। তেওঁ ক্ষমা বিচাৰিলে, আৰু কলে যে তেওঁ দুখিত যে তেওঁক দীঘলীয়া সময় লব লগা হল কিন্তু তেওঁ আমাৰ বাবে দীঘল গাড়ী বিচাৰি আছিলষ কিন্তু

কেৱল সৰু মডেলহে পালে। আমি হাঁহিলে আৰু কলোঁ, আমাক এই সৰু মডেলেই লাগিছিল, আমি সেই গাড়ীখন চলাই ঘৰলৈ গলো আৰু ভাৰিবলৈ ধৰিলো য়ে আমি সেই গাড়ীখনক চলোৱা লোক সকলোতে কৈ পৃথিৱীত ধনী থাকে। কিন্তু আপুনি জানেনে কি? এই এক্লেলেড গাড়ীবোৰ দীঘলীয়া সময় ধৰি বিক্ৰী হৈ আছিল। মই কেৱল এখন নিজৰ বাবে গাড়ী লবলৈ চিন্তা কৰা নাছিলো, এই কাহিনীক সম্পূৰ্ণ ভাৱে বুজিবলৈ, আপোনাক এইটো জনাটো আৱশ্যক হব যে কিছু সময়ৰ আগতে আঠখন গাড়ী লোকবিলাকক মই দান ৰূপে দি দিছোঁ, এই ধৰণে মই এইধৰণৰ গাড়ী পোৱাৰ আগতে বীজ সিচিঁ দিছিলো। কেৱল মই কেতিয়াও এইটো কোৱা নাছিলো যে মোক এখন গাড়ী লাগে বুলি।

বিশেষ টোকা- মই জানো যে আপুনি কি ভাৱি আছে, যে এই ধৰণৰ বস্তু কেৱল প্ৰচাৰক বিলাকৰ সৈতেহে হয়। মই 36 বছৰ বিত্তীয় বিভাগত আছোঁ, আৰু বহুত প্ৰচাৰকবোৰৰ সৈতে কথা পাতিছো। সচাঁ কবলৈ হলে তাৰ ভিতৰত বেছিভাগ প্ৰচাৰকৰ লগত কালিৰ বাবে নিৰ্বাহ কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয়তাবোৰো উপলব্ধ নহয়। নহয়, এই বিষয়ে আমাৰ সৈতে এইকাৰণে নহল কিয়নো আমি ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰোঁ, কিন্তু এইকাৰণে হল কিয়নো আমি ৰাজ্যত থাকো আৰু ৰাজ্যৰ নিময়বোৰক নিজৰ জীৱনত সংলগ্ন কৰোঁ। বাস্তৱত মই নিজৰ মণ্ডলীৰ আৰম্ভ কৰাৰ আগতে ঋণৰ পৰা মুক্ত হৈ গৈছিলো। মই নিজৰ মণ্ডলীৰ এই কাৰণে আৰম্ভ কৰাৰ আৱশ্যকতা নাছিল যাতে মই নিজৰ বিলৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ এখন চাকৰি পাই যাওঁ। মই নিজৰ মণ্ডলীৰ আৰম্ভণিত লোকবিলাকক এইটো কবলৈ যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই যি শিকিলো আৰু পালো-ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা!

অধ্যায় 6

জীৱনত বিল পৰিশোধ কৰাৰ বাহিৰেওঁ আৰু বহুত খিনি আছে!

মই জীৱনত ধুমূহাৰ সংঘৰ্ষ কৰি আছিলো সেইটো অলপ সময়ৰ বাবে মৰুদ্বীপৰ সমান প্ৰতীত হৈ আছিল। মই এদিন দুপৰীয়া ৱাৰ্নফায়াৰ, হট ৰ্ডা'গ্স আৰু আন জনৰ সংগতিৰ আনন্দ লবলৈ নিজৰ পুৰনি ব্যৱসায়িক ঘৰত প্ৰায়ে 50 জন লোকক আমন্ত্ৰিত কৰিছিলো। এইটো সেই ভয়ানক হতাশাৰ পূৰ্ণ সময়ৰ কথা, যেতিয়া মোৰ লগত টকা নাছিল, মই আৰু এসপ্তাহ জীয়াই থাকিবলৈ সংঘৰ্ষ কৰি আছিলো। মই এই সংগতিৰ সময়ৰ অপেক্ষা কৰি আছিলো কিয়নো ভাৱনাত্মক ভাৱে ভাগৰি পৰিছিলো আৰু মোক ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিবলৈ কোনো ধনাত্তামক বাতাবৰণৰ আৱশ্বকতা আছিল। সেই গধুলি এটা ডাঙৰ সফলতাৰ গধুলি আছিল, আহাৰ অদ্ভূত আছিল, আমাৰ কেইবাজনো বন্ধুৱে নিজৰ সন্তানসকলৰ সৈতে আহিছিল, আৰু আমি সকলোৱে আনজনৰ সৈতে ভাল সময় পাৰ কৰি আছিলো। ঘৰ সম্পূৰ্ণ ভৰি পৰি আছিল তেতিয়াই দুৱাৰত এটা মাত শুনিলো। মই ভাৱিলো যে এইটো আমাৰ বৈঠকত দেৰিকৈ অহা কোনোবা হব, কিন্তু যেনেকৈয়ে মই দুৱাৰ খুলিলো, তেতিয়া আগত বিজুলীৰ কৰ্মচাৰী আছিল। তেওঁ বিনম্ৰতাৰে কলে যে তেওঁ বিল পৰিশোধ নকৰাৰ বাবে তেওঁ বিজুলী বন্ধ কৰিবলৈ আহিছে। মই ভয়াতুৰ হৈ আছিলো। মোৰ ঘৰৰ অতিথিৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল আৰু বিজুলীৰ আৱশ্যকতা আছিল, আৰু যি অপমান এই কাৰণত হবলগীয়া আছিল সেইটো পৃথকভাৱে।

মই সেই কৰ্মচাৰীক সোনকালে এক মিনিটৰ কাৰণে ঘৰৰ পিছফালৰ চোতালত যাবলৈ কলোঁ। মই তেওঁক সুধিলো যে বিজুলী চালিত ৰাখিবলৈ কি কৰিব লাগিব আৰু তেওঁ মোক এটা ধনৰ পৰিমান কলে। এইটোতো বহুত বেছি, মই ভাৱিছিলো। কি আপুনি এইটো অলপ কম কৰিব পাৰিব- তেওঁ এক মিনিটৰ বাবে ভাৱিলে আৰু আকৌ মোক কম টকা কলে। কি আপুনি এইটো জমা কৰিবলৈ আগৰ মঙ্গলবাৰলৈকে চেক দিব পাৰিম নেকি? মই সুধিলো? তেওঁ কলে ঠিক আছে। আৰু মই এখন চেক লিখিলো। সেই শুক্ৰবাৰত মোৰ একাউন্টত টকা নাছিল, আৰু মই গম পোৱা নাছিলো যে মঙ্গলবাৰৰ আগলৈকে কেনেকৈ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিম, কিন্তু অতিকমেও সপ্তাহযোৱা বিজুলী চালিত ৰাখিব লাগিব। মই গমেই নাপালো যে কি কেনকৈ কৰ পৰা টকাৰ ব্যৱস্থা কৰিলো, কিন্তু হয়তো মই বন্ধকত থবলৈ কিবা মই পাইছিলো।

আৰ্থিক অসক্ষমতা আৰু হতাশাত থকাৰ পাছত আমাৰ জীৱনত এইটো এটা দিন আছিল। এতিয়া এই ধৰণে ন বছৰলৈকে জীৱন জীয়াই থকাৰা কল্পনা কৰক, এই ধৰণৰ সঘনাই আগি থকা জীৱনৰ সকলো আশাবোৰ আৰু উদ্দেশ্য থমকি যায় আৰু কোনো এদিন পোৱা আনন্দ আৰু সুখক

বতাহৰ সমান উৰাই লৈ যায়। প্ৰত্যেকটো চিন্তা এই কথাতে কেন্দ্ৰিত আছিল যে জীয়াই কেনেকৈ থাকিব লাগে, আগৰ বিল পৰিশোধ কৰিবলৈ কৰ পৰা ধন পোৱা যাব। পিছৰ সপ্তাহত মই অলপ বেছি তো খৰচ কৰি দিয়া নাই? কি মই ঘৰৰ বস্তুবোৰ কিনোতে নিজৰ হিচাপ কৰা যন্ত্ৰ লগত লৈ যাব লাগিব যাতে মই অধিক খৰচ কৰিব নোৱাৰিম- প্ৰত্যেক সময়ত এই কথাৰ চিন্তা কৰি থকা কিবা কাম বা অতি কম দামত কেনেকৈ কিনিব পৰা যায়, এই জীৱন জীৱন নহয়। মথি 6:25 পদটো চাওক কি কৈছে।

> *এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, কি ভোজন কৰিম বা কি পান কৰিম? এই বুলি প্ৰাণৰ নিমিত্তে নাইবা কি পিন্ধিম এই বুলি শৰীৰৰ নিমিত্তে চিন্তা নকৰিবা। আহাৰতকৈ প্ৰাণ, আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ নহয় নে?*
>
> -মথি 6:25

যীচুৱে কৈ আছিল যে জীৱনৰ বস্তুবোৰ জীৱন নহয়। ইয়াত জীৱনত কিছু আছে সেইবোৰ জীৱনক সমৰ্থন কৰিবলৈ, আৰু আমাৰ উদ্দেশ্যক পূৰ্ণ কৰিবলৈ আছে। কিন্তু যেতিয়া আদমে ৰাজ্যৰ ব্যৱস্থা হেৰুৱালে, জীৱন উখল মাখল হৈ গল আৰু এতিয়া জীৱনক সমৰ্থন কৰিবলৈ প্ৰতিটো বস্তু জীৱনতকৈ অধিক আৱশ্যক হৈ পৰিল। লোকবিলাকক কোনো অনুভৱ নাই যে বাস্তৱিকতাত জীৱন কি আৰু নিশ্চিত ভাৱে সিঁহতে গম নাপায় যে বাস্তৱত তেওঁলোক কোন। যদি আপুনি কাৰোবাক সুধে যে তেওঁ কোন, তেতিয়া তেওঁ আপোনাক কব যে তেওঁ কি কৰে, মই এজন ডাক্তৰ, মই এজন ৰিয়েল্টৰ, ইত্যাদি ইত্যাদি, নহয়, আপুনি এইটো নহয়, এইটো আপোনাৰ পেচা। মানুহ নিজৰ সপোনবোৰক হেৰুৱালে। মোৰ কোৱাৰ অৰ্থ এইটো যে মানুহ এতিয়া কেৱল অধিক ধন উপাৰ্জন কৰাৰ সপোন চায় কিন্তু নিজৰ উদ্দেশ্যৰ সপোনক হেৰুৱাই পেলাইছে। যিকোনো কাম অধিক উপাৰ্জন দিয়ে সেইটোৱেই মানুহৰ সপোন হৈ পৰে। যদিও কিয়নো প্ৰত্যেক ব্যক্তিক পৃথক পৃথক প্ৰতিভাবোৰ তথা ক্ষমতাবোৰ সৈতে বিশিষ্ট ভাৱে বনোৱা হৈছে, কিন্তু তেওঁলোক নিজকে এটা এনে ব্যৱসায় অথবা চাকৰিত পায় যি তেওঁৰ আবেগ, ইচ্ছা নহয়। এইকাৰণে জীৱন দীঘলীয়া প্ৰতীত হোৱা যেন লাগে, গোটেই সপ্তাহৰ শেষত পোৱা স্বাধীনতাৰ অপেক্ষা কৰাত, অথবা গোটেই জীৱন সেৱানিবৃতৰ প্ৰতীক্ষাত টানি চলি গৈ থাকে।

তেনেহলে মই আপোনাক এটা প্ৰশ্ন সুধিছোঁ। যদি আপোনাক টকাৰ কোনো আৱশ্যকতা নাই, আপোনাৰ লগত গোটেই জীৱনকালত খৰচ কৰিবলৈ অধিক ধন আছে, তেতিয়া আপুনি কি কৰিব? আপুনি সম্ভৱত, যি কাৰ্য্য এতিয়া কৰি আছে তাতকৈ পৃথক কৰিব। যেনেকৈ মই আগতে উল্লেখ কৰিছো, মই অধ্যয়ন কৰি গম পালো যে 70 শতাংশ আমেৰিকাবাসীক যেতিয়া সুধা হল যে কি তেওঁলোকে নিজৰ চাকৰিত সন্তুষ্ট আছে, তেতিয়া তেওঁলোকে কলে যে তেওঁলোকে সেইটো কৰা নাই যিটো তেওঁলোকৰ পচন্দ অথবা কৰিবলৈ বিচাৰে। মই আপোনাক বুজাব বিচাৰিছোঁ যে এই ধনৰ পাছত দৌৰা, প্ৰদৰ্শ কৰাৰ এই হেচা, আৰু কালিৰ বাবে নিৰন্তৰ চিন্তা কৰা আদিত কেতিয়াও ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা নাছিল।

> *সেয়ে ঈশ্বৰে মানুহক নিজ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰে সৃষ্টি কৰিলে। ঈশ্বৰে মানুহক নিজৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰেই সৃষ্টি কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকক কলে, "তোমালোকৰ বহু সন্তান হওক। পৃথিৱীখন পৰিপূৰ্ণ কৰা আৰু ৰাজত্ব কৰা। সমুদ্ৰৰ মাছবোৰ আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰা। প্ৰত্যেকটো পৃথিৱীৰ জীৱ-জন্তুৰ ওপৰত অধিকাৰ চলোৱা।" ঈশ্বৰে ক'লে, "চোৱা, মই তোমালোকক সকলো গুটি থকা ফলধৰা গছ মই তোমালোকক দিলোঁ। সেয়ে এইবোৰ অন্ন তথা ফল তোমালোকৰ আহাৰ হ'ব। মই প্ৰত্যেকটো সেউজীয়া বৃক্ষ জন্তু বিলাকৰ কাৰণে দিছোঁ। এই সেউজীয়া তৃণ-বন সিবিলাকৰ আহাৰ হব। পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেকটো জন্তু , আকাশৰ সকলো চৰাই আৰু মাটিত বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীয়ে এই আহাৰ খাব।" তাতে তেনেকুৱাই হ'ল। ঈশ্বৰে নিজে নিৰ্ম্মাণ কৰা সকলোকে বস্তুবোৰক চালে আৰু সেইবোৰ চাই অতি উত্তম পালে। গধূলি হল আৰু ৰাতিপুৱা হল। এইটো ষষ্ঠ দিন আছিল।*
>
> -আদিপূস্তক 1:27-31

মানুহৰ সৃষ্টিৰ ষষ্টম দিনা হল- কোৱা হয় ষষ্ট দিনৰ শেষত। তাক ষষ্ট দিনৰ শেষত নিৰ্মান কৰা হৈছিল কিয়নো তেওঁ সপ্তম দিনা ঈশ্বৰৰ সৈতে থাকিবলৈ বনোৱা হৈছিল, যি দিনা আমি বিশ্ৰাম দিন হিচাপে জানো।

> *এনেদৰে পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডল সকলোৰে পৰিপূৰ্ণ নিৰ্ম্মাণ কৰা সম্পূৰ্ণ হ'ল। ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰা কাম শেষ কৰিলে। সেয়ে সপ্তম দিনত ঈশ্বৰে নিজৰ কামৰ পৰা তেওঁ বিশ্ৰাম ল'লে। ঈশ্বৰে সেই সপ্তম দিনক আশীৰ্ব্বাদ কৰি পবিত্ৰ কৰিলে। ঈশ্বৰে সেই দিনক পবিত্ৰ এইকাৰণেই কৰিলে যে সংসাৰৰ নিৰ্ম্মানৰ সময়ত যি কাৰ্য্য তেওঁ কৰি আছিল সেই সকলো কাৰ্য্যৰ পৰা তেওঁ সেইদিনা বিশ্ৰাম কৰিলে।*
>
> -আদিপূস্তক 2:1-3

বাইবেলে কয় যে ঈশ্বৰে সপ্তম দিন বিশ্ৰাম কৰিলে। তেওঁ ভাগৰি পৰা নাছিল। তেওঁ সকলো সমাপ্ত কৰিছিল। সকলো সম্পূৰ্ণ হৈ গৈছিল। তেওঁ প্ৰত্যেকটো বস্তু যিবিলাকৰ মানুহৰ পৃথিৱীত আৱশ্যকতা আছিল যেতিয়া মানুহ প্ৰকাশ হল পৃথিৱীত আগৰ পৰাই উপলব্ধ আছিল। শান্তি! মানুহৰ লগত সেই সকলো ব্যৱস্থা আছিল যিবিলাকৰ তেওঁক কেতিয়াবা আৱশ্যকতা আছিল। বিলৰ পৰিশোধ কৰাৰ বিষয়ে কোনো চিন্তা নাছিল, বেমাৰ হোৱাৰ কোনো চিন্তা নাছিল। তেওঁৰ লগত উত্তম শৰীৰ আৰু এজনী উত্তম পত্নী আছিল। তেওঁক কেৱল তেতিয়া এজনে আনজনৰ ওপৰত, ঈশ্বৰৰ ওপৰত আৰু নিজৰ কাৰ্য্ ওপৰত, বা নিজৰ উদ্দেশ্যৰ ওপৰত ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰাটো আছিল। আদম পৃথিৱীৰ ওপৰত কাৰ্য্যভাৰী আছিল, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰ তথা সামৰ্থ্যৰ দ্বাৰা পৃথিৱীত সম্পূৰ্ণভাৱে

শাসন কৰিলে। কিন্তু আমি আগতে জানো যে এই কাহিনী কেনকৈ সমাপ্ত হল। আদম আৰু হাৱাই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিদ্ৰোহ কৰিলে আৰু নিজৰ পদ হেৰুৱালে, নিজৰ ব্যৱস্থা হেৰুৱালে, আৰু নিজৰ উদ্দেশ্যও হেৰুৱালে। তেওঁলোকৰ এটাই উদ্দেশ্য হৈ পৰিল, সংঘৰ্ষকাৰী জীৱন জীয়াই থকাটো। এতিয়া চিন্তা আৰু ভয়ে আৰু জীয়াই থকাৰ বাবে সংঘৰ্ষ তেওঁলোকক চিন্তাধাৰাই আগুৰি ধৰিলে। যেনেকৈ লিখা আছে আদিপুস্তক 3:17ত কোৱা হৈছে তেওঁলোকৰ বাবে ঘাম বোওৱা আৰু কঠিন পৰিশ্ৰম কৰাটো আৱশ্যক আছিল।

ধনে আমাক বিশ্ৰামৰ এটা ঠাইত সম্ভৱত পলায়নৰ বাবে লোভায়- এটা এনে ঠাই যত আমি তাৰ ওপৰত মন দিব পাৰো যিটো আমি বাস্তৱত কৰিব বিচাৰো, জীৱন জীয়াবলৈ সংঘৰ্ষৰ সলনি উদ্দেশ্যৰে ভৰা জীৱন জীয়াবলৈ শিকক

আদমে সপ্তম দিনক হেৰুৱালে!

তেতিয়া কোনো বিশ্ৰাম নাছিল, কোনো শান্তি নাছিল, এটা অপূৰ্ণতাই তেওঁৰ জীৱনক আগুৰি ধৰিছিল, আৰু তেতিয়া আদমক শূন্যৰ পৰা আগত থাকিবলৈ দৌৰিব লগীয়া হল। মানুহ তেতিয়াৰে পৰা অপূৰ্ণতাৰ এই অপূৰ্ণতাৰ অৱস্থাত জীয়াই আছে। কিন্তু আশা আছিল। যেতিয়া মানুহ পৰিল, ঈশ্বৰে তেওঁক এটা স্মৃতি দিলে, এটা ছবি দিলে, যে যদি তুমি বিচৰা, তেনেহলে তেওঁ এদিন নিজৰ সৃষ্টিক পুনৰস্থাপিত কৰিব।এইটোক চৱথ দিন কোৱা হল। চবথ শব্দৰ মূল অৰ্থ বিশ্ৰাম। সপ্তাহৰ সপ্তম দিন মানুহক বিশ্ৰামৰ দিন হিচাপে দিয়া হৈছিল। বিশ্ৰামৰ দিনৰ আৱশ্যকতা যেনেকৈ আপুনি বিচাৰ কৰে, কোনো কাম কৰিব নালাগে, কোনো ঘাম বোৱাব তথা দুখদায়ী পৰিশ্ৰম কৰাৰ অনুমতি নাছিল। এইটো এটা এনে দিন আছিল মানুহে বৈ নিজৰ পৰিয়ালৰ সৈতে আনন্দ উপভোগ কৰাটো আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰাটো। আনকি দিনৰ বাবে সকলো ব্যৱস্থাবোৰ বিশ্ৰাম দিনৰ আৰম্ভনি হোৱাৰ আগতেই পূৰ্ণ কৰিবলগীয়া হৈছিল। এইটো পূৰ্ণ ব্যৱস্থা তথা প্ৰত্যেক গুৰুত্বপূৰ্ণ আৱশ্যকতাবোৰক পূৰ্ণ কৰাৰ লগতে এটা বিশ্ৰাম দিন আছিল। সেই দিনা মানুহ বৈ জীয়াই থকাৰ সংঘৰ্ষৰ বাহিৰে কিছু আন চিন্তা কৰিব পাৰিছিলে।

চৱথৰ দিন কেৱল ইমানেই আছিল, এদিন। কিন্তু মানুহ তেতিয়াৰে পৰাই বিশ্ৰামৰ জীৱনৰ বাবে সপোন চাই আছে। ধনৰ বাবে মানুহৰ বিচাৰা সেই ঘাঁম বোৱাই দিয়া দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ পৰা স্বতন্ত্ৰ হবলৈ বিচৰা এটা লক্ষণ যিয়ে তেওঁক আজীৱন বন্ধক বনাই আছে। ধন আমাক বিশ্ৰামৰ ঠাইত সম্ভৱ পলাবলৈ লোভায়- এখন এনে ঠাইত যত আমি তাৰ ওপৰত ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিব পাৰোঁ যি আমি বাস্তৱত কৰিব বিচাৰোঁ, জীৱন জীয়াবলৈ সংঘৰ্ষৰ সলনি উদ্দেশ্যৰে পৰিপূৰ্ণ জীৱন জীয়াই থাকিব পাৰোঁ।

আজি চৱথ সপ্তম দিন, লাগিলে আপুনি এইটো শনিবাৰে পালন কৰক বা দেওবাৰে পালন কৰক,

আমাৰ সংস্কৃতিত উচ্চতম সন্মানেৰে আয়োজিত কৰা নহয়। হয়, মণ্ডলীত যোৱা অধিকাংশ লোক দেওবাৰে ৰাতিপূৱা যায়। আকৌ সংস্কৃতিক পূৰ্ণতাৰে যদি চোৱা হয়, তেনেহলে আপুনি এইটো আন দিনতকৈ পৃথক কব নোৱাৰে। যেতিয়া মই সৰু আছিলো, তেতিয়া দেওঁবাৰে সকলো বন্ধ থাকিছিল। আপুনি দেওঁবাৰে কিনাবেচা কৰিবলৈ যাব নোৱাৰে, আপুনি দেওঁবাৰে গাড়ীত পেট্ৰল লৈকে ভৰাব নোৱাৰে. মোৰ পিতৃয়ে মনত পেলাই শনিবাৰে ৰাতি পেট্ৰল ভৰাই লৈছিল যাতে এইটো সুনিশ্চিত কৰিব পাৰে যে দেওঁবাৰৰ বাবে যিখিনি আৱশ্যক সেইখিনি তেওঁৰ লগত থাকক। যদি আপুনি মোৰ বিষয়ে অধিক জানে, তেনেহলে আপুনি গম পাইছে যে মই চিকাৰ কৰি ভাল পাইছিলো।কিন্তু এজন চিকাৰী হৈও মই দেওবাৰে চিকাৰ কৰিব পৰা নাছিলো। দেওঁবাৰে চিকাৰ কৰাটো অবৈধ্য আছিল। লোকবিলাকে দেওবাৰে নিজৰ ভাল বস্ত্ৰ পিন্ধিছিল আৰু ৰাতি ডাঙৰ পাৰিবাৰিক ভোজনৰ আয়োজন কৰিছিল। কিন্তু নিশ্চিত ভাৱে আজি এই সকলো সলনি হল। কিন্তু চৰথৰ দিনৰ উচিত ছৱি সলনি হোৱা নাই।

কিন্তু আপুনি চৰথৰ দিনৰ বাবে লাগিলে যিমানেই ভাল প্ৰস্তুত কৰিলেওঁ, লাগিলে ভাল পাৰিবাৰিক আহাৰ থাকিলেওঁ, কিন্তু আগ দিনা সোমবাৰ আহে। মোৰ যিমানলৈকে মনত আছে, সোমবাৰৰ ৰাতিপূৱা বৰ দুখদায়ী হয়। এইটো ভয়ৰ শব্দ পৰ্যাপ্ত থাকেই। মোক কামত, আৰু আকৌ সেই পুৰনা কষ্টদায়ক চাকৰিত যাব লাগিব। এই ধৰণৰ কথাবোৰ সোমাবাৰৰ ৰাতিপূৱাৰ বৰ্ণনা কৰিবলৈ কৰা হয়। আৰু যদি আপুনি বৈ ইয়াৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, তেনেহলে এইটো প্ৰায়ে দাসত্বৰ সমানেই লাগিছিল। ঈশ্বৰৰ ধন্যৱাদ যে আজি শুক্ৰবাৰ! কিয়নো আজিও সপ্তাহৰ শেষ তথা চৰথ দিন অধিকাংশ লোকক বিশ্ৰামৰ বাবে সময় প্ৰদান কৰে। কিন্তু এইটো অল্পকালিক আৰু সোমবাৰৰ ৰাতিপূৱা আমাৰ অপেক্ষা কৰি থাকে।

কিন্তু কি হব যদি সদা কালৰ বাবে চৰথত জীৱন জীয়াই থাকিবলৈ পথ হয়। এইটো কিমান আনন্দ হলহেতেঁন যদি বাস্তৱত ভয় মুক্ত, ব্যৱস্থাৰে পৰিপূৰ্ণ, উদ্দেশ্যৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু বিশ্ৰাম দায়ী জীৱন জীয়াই থকাৰ কোনো পথ থাকিলেহেতেঁন! ডেণ্ড্ৰা আৰু মই সম্পূৰ্ণ ন বছৰলৈকে যাতনা ভয়, ব্যাধি তথা অসুৰক্ষিত পূৰ্ণ জীৱন জীয়ালো, যেতিয়ালৈকে আমি এইটো নাপালো যে চৰথৰ দিন বিশ্ৰাম দিন বাস্তৱত আমাৰ জীৱনৰ বাবে এটা বিকল্প আছিল। মই গভীৰতাৰে কৈছো।

> *এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে বিশ্ৰাম বাৰৰ ভোগ বাকী আছে, কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে, তেনেকৈ যি জনে তেওঁৰ বিশ্ৰামত সোমাল সেই জনেও নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে। এতেকে কোনেও যেন এই অবিশ্বাসক আৰ্হিৰ দৰে পতিত নহয় এই কাৰণে আমি সেই বিশ্ৰামত সোমাবলৈ যত্ন কৰোহঁক।*
>
> -ইব্ৰী 4:9-11

বন্ধুগন, এইটোৱেই নতুন নিয়ম। চৰথ এটা এনে বিশ্ৰাম যি ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকৰ বাবে আজিও

উপলব্ধ। এই পবিত্ৰশাস্ত্ৰই এইটো দৰ্শাইছে যে আমি ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰোঁ আৰু নিজৰ কাৰ্য্যবোৰৰ পৰা মুক্তি পাব পাৰোঁ। মন কৰিব যে যিহৰ অধ্যয়ন আমি এতিয়া কৰিলো, ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰাম কৈছে যে সকলোখিনি পূৰ্ণ আছে, সম্পূৰ্ণ তথা ব্যৱস্থা সুসজ্জিত উপলব্ধ আছে। সংঘৰ্ষপূৰ্ণ জীৱন জীয়াই থকাৰ পৰা মুক্তি, দৰিদ্ৰতাৰ বন্দীৰ পৰা মুক্তি, তথা ৰোগ বা ব্যাধিৰ পৰা মুক্তি উপলব্ধ আছে। নতুন বিকল্প উপস্থিত আছে! চবাথ কেৱল পুৰনি নিয়মৰ উজাগৰ নাছিল, এইটো আজিও আমাৰ বাবে আছে।

এইটো কিমান আনন্দ হয় যদি বাস্তৱত ভয়মুক্ত, ব্যৱস্থাৰে পৰিপূৰ্ণ, উদ্দেশ্যৰে ভৰা আৰু বিশ্ৰামদায়ী জীৱন জীয়াবলৈ কোনো এনে পথ থকা হলে।

কিন্তু ইয়াৰ আগতে আপুনি চিন্তা কৰিব মই আকৌ পুৰনি নিয়মৰ সকলো আইনবোৰ তথা অনুষ্ঠানবোৰৰ অধীন থকাৰ বিষয়ে কথা কৈ আছো, এনে নহয়। ইয়াৰ সলনি মই চাবাথৰ দিনৰ বিশ্ৰামৰ পৰীক্ষণ কৰিবলৈ বিচাৰিছো যাৰ ইব্ৰীত উল্লেখ কৰা হৈছে। কিয়নো যেনেকৈ ডেণ্ড্ৰা আৰু মই পাইছো, ইয়াত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰ্যয পদ্ধতি তথা তাৰ আমাৰ জীৱনত ব্যৱহাৰ হোৱা ধৰণে যে ঈশ্বৰৰ প্ৰয়োজন আছিল, এটা বহুত গুৰুত্বপূৰ্ণ চাবি আছিল।

উত্তেজনাঃ চাৱাথ এতিয়া কেৱল এক দিনৰ নহয়!

মোৰ বিশ্বাস যে এই বাক্যই আপোনাৰ ধ্যান আকৰ্ষিত কৰিছে। খ্ৰীষ্টীয় মণ্ডলীত এই বিষয়ে বহুত বিবাদ হৈছে যে চাৱাথৰ দিন কেতিয়া পালন কৰিব লাগে, শনিবাৰে, দেওঁবাৰে, বা শুক্ৰবাৰে ৰাতি সূৰ্য্যউদয়ৰ পৰা শনিবাৰ গধুলি সুৰ্য্যাস্ত লৈকে। চাবাথৰ ব্যাখ্যাৰ ওপৰত আধাৰিত কেইবাটাও সম্প্ৰদায় হৈ পৰিছে। ইয়াৰ আগতে আপুনি ঘৃণাৰে সৈতে এই পুস্তকখনক পেলাব যে মই পাখণ্ডী বুলি, অনুগ্ৰহ কৰি মই যি কবলৈ বিচাৰিছো তাৰ প্ৰতি ধ্যান দিয়ক আৰু কলচীয়া 2:16-17 পদক চাওঁক।

> *এতেকে ভোজন বা পান বা উৎসৱ বা ন জোন, বা বিশ্ৰাম বাৰৰ কথাত কোনেও তোমালোকৰ সোধ বিচাৰ নকৰক। এই সকলো ভাবী বিষয়ৰ ছাঁ মাথোন, কিন্তু শৰীৰ খ্ৰীষ্টৰ।*
> -কলচীয়া 2:16-17

কিন্তু পৌলে কৈছে যে ইয়াৰ ওপৰত বিশেষভাৱে ধ্যান দিবলৈ। চাৱাথৰ দিন সেই কথাবোৰৰ ছৱি যি আহিবলগীয়া আছে, যদিও বাস্তৱিকতাত খ্ৰীষ্টত পোৱা যায়। চাৱাথৰ দিন এটা ছাঁ আছিল, সেইটো বাস্তৱিকতা নাছিল। যদি খ্ৰীষ্টই বাস্তৱিকতা, তেনেহলে চাৱাথৰ দিন এটা ছাঁ আছিল যে সেইটো কোন আৰু তেওঁ কি কৰিলে। মই এইটো আন ভাৱে কৈছো, চাৱাথৰ দিনত যি ঘাম বোওৱা দুখদায়ী পৰিশ্ৰমৰ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালী আদমে এই পৃথিৱীত আনিছিল,সেইটো আঁতৰ কৰিবলৈ

বা সলনি কৰিবলৈ সামৰ্থ্য নাছিল, যদি আপুনি ধাৰ্মিক ভাৱে ইয়াৰ নিজতে আৰু তাৰ অস্তিত্বৰ সন্মান কৰে, তেনেহলে ইয়াৰ লগত আপোনাক মুক্ত কৰিবলৈ কোনো সামৰ্থ্য নাই, কিন্তু এইটো এটা ছাঁ, এটা ছৱি, যে আপুনি খ্ৰীষ্টত কি পাব।

যেতিয়া মই প্ৰথম শ্ৰেণীত আছিলো, তেতিয়া মোৰ শিক্ষকে আমাক সকলোৰে মূৰৰ এটা ফালৰ ছৱি আকিঁবলৈ কলে। তেওঁ এটা প্ৰক্ষেপক যন্ত্ৰ ললে আৰু আমাক তাৰ কাষত বহালে, আৰু এখন কাগজৰ বগা ভাগত আমাৰ মূৰৰ ছাঁ দেখুৱালে। আৰু তেওঁ আমাৰ ৰূপৰেখা প্ৰস্তুত কৰিলে আৰু আমাৰ ছৱি-আঁকিলে, যিটো আমি কাটিলো আৰু নিজৰ মাতৃবিলাকৰ ওচৰলৈ মাতৃ দিৱসত ঘৰলৈ লৈ গলো। সেই ছাঁই মোৰ কিছুমান সমানতা যদিও দেখুৱাইছিল, কিন্তু এইটো মোৰ মূৰ, মোৰ চৰিত্ৰ, বা ব্যক্তিত্বত দৰ্শাব পৰা নাছিল। কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা মোৰ বিষয়ে কিছু জাননী অৱশ্যেই দিলে।

চাৱাথৰ দিনতো এই ধৰণে আছিল। তেওঁৰ ছাঁয়ে কাৰ্য্য কৰিবলৈ মানা কৰিলে, কোনোৱে ঘাম বোৱাই দুখদায়ী পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ মানা কৰিলে। যদিও, এইটো কেৱল এটা ছাঁ আছিল, বাস্তৱিকতাত নহয়। কিন্তু এইটো যীচুৰ ফালে সংকেত কৰিছিল, যিয়ে বাস্তৱত আমাক ব্যৱস্থাৰ আৰু পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ অভিশাপৰ পৰা মুক্ত কৰি দিলে আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বা পুত্ৰী আৰু ঈশ্বৰৰ মহান ৰাজ্যৰ নাগৰিকবোৰৰ ভাৱে পুনৰ স্থাপনা কৰিলে। আকৌ এবাৰ, এইটো এটা ছৱি আছিল যে যীচুৱে আমাৰ বাবে পুনৰ কি আনিব। এতিয়া এইটো এটা সম্পূৰ্ণ হৈ থকা কাৰ্য্য যতি প্ৰত্যেক বস্তু যিহৰ আমি জীৱনত আৱশ্যকতা আছে আমাক উভতাই দিয়া হল। যদিও, যেনেকৈ ইব্ৰীত লিখা আছে, কিয়নো আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰা তেওঁৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰোঁ। মনত ৰাখিব, পৃথিৱীৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰাধিকাৰ পাবলৈ বিশ্বাসক স্বৰ্গত বৈধ্য হবলৈ আৱশ্যক। ক্ৰুচত যীচুৱে চিঞঁৰি কলে, সম্পূৰ্ণ হল, ঠিক সেই ধৰণে যেনেকৈ ঈশ্বৰে ষষ্ট দিনৰ শেষত কৈছিল সম্পূৰ্ণ হল।

আজি অধিকাংশ লোকৰ বাবে চাৱাথ এটা ধাৰ্মিক দিন। লোকবিলাকে চাৱাথৰ দিনক ঈশ্বৰৰ দিন ৰূপে চায়, এটা এনে দিন যত মণ্ডলীত যাবলৈ, ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিলবলৈ তথা অন্য ধাৰ্মিক কাৰ্য্য কৰিবলৈ, সেই দিনৰ প্ৰতি নিজৰ বাধ্যতাক পূৰ্ণ কৰিবলৈ। যীচুৰ শিষ্যৰ সিহঁতৰ দৃষ্টিকোণ এই ধৰণৰ আছিল, তেওঁলোকক এইটো সঠিৱ ভাৱে বুজিবলগীয়া হল।

যীচুৱে তাকে শুনি তেওঁবিলাকক কলে, নিৰোগী মানুহৰ বেজত সকাম নাই, কিন্তু ৰোগীৰহে সকাম আছে। মই ধাৰ্মিকক নহয় কিন্তু পাপীকহে নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আহিছোঁ।

-মাৰ্ক 2:17

চাৱাথ মানুহৰ বাবে বনোৱা হৈছিল, মানুহক চাৱাথৰ বাবে নহয়। কি আপুনি জানে যে বহুত লোকে নিজকে নিৰ্দোষী অনুভৱ কৰে যদি তেওঁলোকে গীৰ্জালৈ যাবলৈ নোৱাৰে- তেওঁলোকে গীৰ্জাত যাবলৈ নোৱাৰাৰ বাবে নিজকে কিয় দুখী অনুভৱ কৰিব, যেতিয়া নেকি বাস্তৱত তেওঁলোকেই মণ্ডলী- মই এইটো কোৱা নাই যে আমি আৰাধনাৰ বাবে একেলগে একেবাৰে একত্ৰিত হব নালাগে।

কিন্তু তেওঁলোকৰ দৃষ্টিকোণ এইটো দৰ্শায় যে চাব্বাথৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ ধাৰণা অনুচিত বুলি।

মই জানো যে আপুনি এতিয়া উশৃংখলত আছে, এইকাৰণে যীচুৱে যোহন 11 ত কোৱা এটা কথাক চাই মই অলপ আৰু গভীৰতাত যাবলৈ বিচাৰিছো।

তাতে যীচুৱে আহি তেওঁক মৈদামত থবৰ চাৰিদিন হল, তাকে জানিবলৈ পালে, বৈথনিয়া যিৰূচালেমৰ ওচৰতে দুমাইল মানতহে আছিল। তাতে মাৰ্থা আৰু মৰিয়মৰ ভায়েকৰ বিষয়ে শান্তনা কৰিবলা যিহুদীবিলাকৰ বহুতে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিছিল। এতেকে যেতিয়া মাৰ্থাই যীচু অহা শুনিলে, তেতিয়াই তেওঁ আহি তেওঁৰ লগত দেখা কৰিলে। কিন্তু মৰিয়ম ঘৰতে বহি আছিল। তাতে মাৰ্থাই যীচুক কলে, হে প্ৰভু আপুনি ইয়াত থকা হলে মোৰ ভায় নমৰিলেহেতেঁন। কিন্তু এতিয়াও ঈশ্বৰৰ আগত আপুনি যিহকে যাচনা কৰিব ঈশ্বৰে আপোনাক তাকে দিব, ইয়াক মই জানো। যীচুৱে তেওঁক কলে, তোমাৰ ভায়েৰা পুনৰ জী উঠিব। মাৰ্থাই কলে, সি যে শেষৰ দিনা পুনৰুত্থানৰ কালত উঠিব তাক মই জানো। যীচুৱে তেওঁক কলে, ময়েই পুনৰুত্থানো আৰু জীৱনো, যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে তেওঁ মৰিলেও জীব। আৰু যি কোনোৱে জীয়াই থাকি মোত বিশ্বাস কৰে তেওঁ কেতিয়াও নমৰিব। তুমি এই কথা বিশ্বাস কৰিছানে? তেওঁ কলে, হয় প্ৰভু, জগতলৈ যি জনা আহিব লগা আছিল, আপুনিয়েই য়ে ঈশ্বৰৰ সন্তান সেই অভিষিক্ত জনা ইয়াকে বিশ্বাস কৰিছোঁ।

-যোহন 11:17-27

যীচুৱে কলে যে তেওঁ পুনৰুত্থান, এইটো কেৱল এদিনৰ কথা নাছিল। চাব্বাথৰ দিনত যীচুৱে ক্ৰুচৰ ওপৰত আমাৰ বাবে যি কৰিলে তাৰ ছাঁ আছিল। যীচুৱেই সত্য চাব্বাথ আৰু তেওঁতেই আমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ লগত যি খিনি আছে তালৈকে গৈ পাব পাৰোঁ। এই ধৰণে আমি বিশ্ৰাম কৰিব পাৰোঁ।

তেনেহলে আহক আকৌ এবাৰ নতুন নিয়মত ইব্ৰীৰ পত্ৰখনৰ ফালে যাওঁ।

এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে বিশ্ৰাম বাৰৰ ভোগ বাকী আছে, কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে, তেনেকৈ যি জনে তেওঁৰ বিশ্ৰামত সোমাল সেই জনেও নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে। এতেকে কোনেও যেন এই অবিশ্বাসক আৰ্হিৰ দৰে পতিত নহয় এই কাৰণে আমি সেই বিশ্ৰামত সোমাবলৈ যত্ন কৰোহঁক।

-ইব্ৰী 4:9-11

চাব্বাথৰ দিনৰ ছাঁ য়ে কয় যে চাব্বাথৰ দিন আপোনাক যি লাগে তাৰ বাবে আপোনাক পৰিশ্ৰম কৰাটো আৰু ঘাম বোওৱাটো নিষিদ্ধ, কিন্তু এইটো আমাক কেৱল যীচুৰ কাৰ্য্যৰ এটা ফিৰিঙতি দি আছিল, যিটো আমাক জীয়াই থাকিবলৈ পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোৱাবলৈ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ পৰা

মুক্ত কৰি আছিল। আন শব্দত এইটো যি চিত্রিত কৰিছে সেইটো যীচু খ্রীষ্টত বাস্তৱিকতা হৈ পৰিল। বাস্তৱত যীচুৰ দ্বাৰা দিয়া প্রথম সংবাদ চাৱাথৰ দিনক ধ্যান কৰি দিয়া হৈছিল। যিচয়া 61 আমি তাৰ প্রথম উপদেশৰ শব্দক পাওঁ। যাৰ প্রচাৰ তেওঁ লূক 4 ত কৰিছিল।

প্রভু ঈশ্বৰৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে। যিহোৱাই মোক দৰিদ্র লোকসকলক শুভবার্তা কবলৈ আৰু দুখীসকলক সান্ত্বনা দিবলৈ বাছি লৈছে। তেওঁ মোক বন্দী আৰু বন্দীসকলক ক'বলৈ পঠিয়াইছিল যে তেওঁলোকক মুক্ত কৰা হৈছে।

-যিচয়া 61:1

এইটো কৈছিল যে দৰিদ্রতাৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ পথ আছে, তেওঁ কৈ আছিল যে দুখদায়ী পৰিশ্রম আৰু ঘাম বোওৱাৰ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্রণালীৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ পথ আছে। এই ব্যৱস্থা বিচাৰা দাসত্ব আছিল যিটো মানুহক বন্দী কৰি লৈছিল আৰু তেওঁলোকে বিশ্রাম পাবলৈ অসমর্থ আছিল। কিন্তু যি যিকোনো সময়ত প্রাপ্ত হবলগীয়া আছিল তাৰ বাবে চাৱাথৰ দিনেই একমাত্র ছৱি নাছিল। ইয়াৰ বাহিৰে চাৱাথ বৰ্ষও আছিল।

"প্রতি সাত বছৰৰ শেষত ঋণ বাতিল কৰিব লাগিব। তোমালোকে এনেদৰে কৰিব লাগিব: যি জনে আন ইস্রায়েলীক ধাৰে দিছে, তেওঁলোকে সেই ঋণ বাতিল কৰিব লাগিব। তেওঁ কোনো সতীর্থ ইস্রায়েলীক ঋণ পৰিশোধ কৰিবলৈ ক'ব নালাগে, কাৰণ যিহোৱাই সেই বছৰত ঋণ বাতিল কৰিবলৈ কৈছিল। তোমালোকে কোনো বিদেশীক তোমালোকৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ বিচাৰিব পাৰা, কিন্তু তোমালোকে আন ইস্রায়েলী লোকৰ ওচৰত থকা যিকোনো ঋণ বাতিল কৰিব লাগিব। তোমালোকৰ দেশত কোনো দৰিদ্র লোক থাকিব নালাগে, কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক এই দেশ দিছে। আৰু যিহোৱাই তোমালোকক বহুত আশীর্বাদ কৰিব। কিন্তু তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰিলেহে এনে হ'ব। আজি মই তোমাক কোৱা প্রতিটো আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ সাৱধান হ'ব লাগিব। তেতিয়া তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই প্রতিজ্ঞা কৰাৰ দৰে তোমালোকক আশীর্বাদ কৰিব। আৰু বহুতো জাতিক ঋণ দিব পৰাকৈ তোমালোকৰ হাতত যথেষ্ট টকা থাকিব। কিন্তু কাৰো পৰা ধাৰ লোৱাৰ প্রয়োজন নহ'ব। তুমি বহুতো জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিবা। কিন্তু এই জাতিবোৰৰ কোনো এটাই তোমালোকৰ ওপৰত শাসন নকৰে।

-দ্বিতীয়বিৱৰণ 15:1-6

মন কৰিব যে তেওঁলোকক সাত বছৰত সকলো ঋণবোৰক পৰিশোধ কৰিলগীয়া আছিল, ক্ষমা কৰিলগীয়া আছিল। আকৌ আমি দেখা পাওঁ যে ঈশ্বৰে সাত অংকৰ ব্যৱহাৰ এইটো দেখুৱাবলৈ

কৰিছিল যে সকলো খিনি সম্পূৰ্ণ হৈ গল। একো বাকী নাই, তেওঁ মানুহৰ বাবে আৱশ্যক সকলো খিনি প্ৰদান কৰিলে। আৰু যদি কিছুমান লোকে তেওঁৰ বুদ্ধি ৰ এই কথাত প্ৰশ্ন কৰে যে তেওঁ ঋণ ক্ষমা কৰিবলৈ কৈছে, তেনেহলে তাৰ বিষয়ে কি কৈছে. তথাপিও তোমালোকৰ কোনোবা দৰিদ্ৰ নহওক, কিয়নো যি দেশ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক তোমালোকৰ নিজ অংশ কৰি দিয়ে, তাত তেওঁ অধিকৈ আশীৰ্বাদ দিব। তেওঁ আগত এইটোৱও কৈছে যে তেওঁলোকক ইমান আশীৰ্বাদ দিয়া হব যে তেওঁলোকে ঋণদাতা হৈ পৰিব ঋণ লোৱা নহয়। আকৌ আমি ইয়াত দেখা পাইছোঁ যে দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোওৱাৰ পৃথিৱীত অভিশপ্ত প্ৰণালীক জীৱনৰ নতুন আইনৰ দ্বাৰা শূন্য আৰু অবৈধ্য কৰি দিয়া হল যি আমাক পাপ আৰু মৃত্যুৰ আইনৰ অভিশাপত পৰা বাহিৰ উলিয়ালে।

চাৱাথৰ দিনৰ সমান, তেওঁলোকে সেইটো গোটেই বছৰ কষ্টদায়ক পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোৱাই কাম কৰাটো নাছিল। এইকাৰণে তেওঁ শস্য ৰুৱলৈ অনুমতি দিয়া নাছিল। কিন্তু আকৌ বস্তুবোৰ অলপ আৰু কঠিন হৈ পৰিছিল। ইমানেই নহয় যে তেওঁলোকে কোনো ঋণ কেৱল ক্ষমা কৰাটো আছিল, কিন্তু তেওঁলোকে শস্য ৰুৱলৈয়ো অনুমতি পোৱা নাছিল। এইটো শুনি কোনোবাই কব পাৰে যে, আৰে মই ফ্ৰিজত যি খিনি আছে তাৰ সৈতে এদিন জীয়াই থাকিব পাৰোঁ, কিন্তু বিনা কাম কৰি গোটেই বছৰ জীয়াই থকাটো অলপ কঠিন আছে।

তেনেহলে ইয়াত আকৌ দেখা পাইছোঁ যে ছাঁ আমাক আমাৰ ঋণ ক্ষমা কৰিবলৈ কৈ আছে। তেওঁ তেওঁলোকক কলে যে তেওঁলোকে ঋণৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলগীয়া নহব কিয়নো তেওঁলোকৰ লগত ইমানেই অধিক হব যে তেওঁলোকে লোৱা নহয় কিন্তু ঋণদাতা হব। ঋণ অপৰ্য্যাপ্তৰ ওপৰত আধাৰিত এটা প্ৰণালী, কিন্তু ঈস্বৰে তেওঁলোকৰ বাবে সম্পূৰ্ণভাৱে প্ৰদান কৰিবলৈ গৈ আছে এইকাৰণে ঋণৰ আৱশ্যকতা নাই। পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ বাহিৰত জীয়াবলৈ এটা নতুন পদ্ধতিৰ সমীক্ষা কৰি ছাঁ য়ে কি কৈছে। আপোনাক নিজৰ শস্য লগাব নালাগে, এতিয়া এই সকলো যীচু খ্ৰীষ্টত পোৱা যায়।

কিন্তু ৰব! আৰু বহুত খিনি আছে, আগত আৰু কি আহিবলগীয়া আছে এইটো ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকক দেখুৱাবলৈ এটা বহুত ডাঙৰ ছৱি আছে। এইটো জয়ন্তী বৰ্ষ কোৱা হৈছিল।

অধ্যায় 7

এনেকুৱা হবলৈ নোৱাৰে!

এতিয়া আপুনি যি পঢ়িবলৈ গৈ আছে সেইটো অদ্ভুত। নহয়, মই এইটো আকৌ লিখিব লাগে। আপুনি বাস্তৱত ভাৱিব যে এইটো সম্পূৰ্ণ ভাৱে অসম্ভৱ। মই জয়ন্তী বছৰৰ বিষয়ে কথা কৈ আছো, পুৰনি নিয়মত লিখা আপোনাৰ আৰ্থিক স্থিতিৰ বিষয়ে যীচুৱে কি কৰিব বিচাৰিছে, ইয়াৰ সকলোতকৈ ডাঙৰ ছবি,আকৌ বহুত কম লোকে জানে বা বুজি পায় যে ইয়াত কি কোৱা হৈছে। আমি চাৱাথৰ দিন আৰু চাৱাথৰ বছৰৰ বিষয়ে আগৰ পৰাই কথা পাতিছোঁ, যিটো খ্ৰীষ্টত আমাৰ লগত যি খিনি তেওঁৰ ছাঁ আছে, কিন্তু এতিয়া আমি ডাঙৰ ঘটনা, জয়ন্তী বছৰলৈ আহোঁ।

জয়ন্তী বৰ্ষ, কেৱল নামেৰেই উৎসৱ যেনে লাগে, হয়নে? যদিও, আৰ্থিক ক্ষেত্ৰত, প্ৰায়েভাগ লোকে আৰু যেতিয়া মই কৈছো যে প্ৰায়ভাগ লোক, দুখৰ কথা, ইয়াৰ অৰ্থ প্ৰায়ভাগ খ্ৰীষ্টীয়ৰ লগতো, আনন্দ কৰিবলৈ একোৱেই নাই। যেনেকৈ মই আগতে কৈছোঁ, মই 36 বছৰ বিত্তীয় ক্ষেত্ৰত সক্ৰিয় আছিলো। এই সময়ৰ কালছোৱাত মই অনেক কোম্পানীবোৰৰ নিৰ্মান কৰিলো আৰু এই সময়ছোৱাত হাজাৰ হাজাৰ লোকক তেওঁলোকৰ আৰ্থিক কঠিন স্থিতিৰ পৰা বাহিৰ ওলাবলৈ সহায় কৰিলো। এই কাৰণে মই জানো যে এই ক্ষেত্ৰত কি হয়। আৰু মই জানো যে প্ৰায়ে সময়ত আচৰিত নতুন গাড়ী বা ভাল ডাঙৰ ঘৰৰ পিছত কি হয়। তাত প্ৰায়ে বহুত অধিক ঋণ আৰ হতাশা হয়। মি এইটো কব বিচৰা নাই যে ভাল গাড়ী বা ডাঙৰ ঘৰ হোৱাটো বেয়া কথা। আজিৰ সময়ত জীয়াই থাকিবলৈ কেৱল বহুত টকা খৰচ কৰিলগীয়া হয়।

আৰু পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালী কেৱল জীয়াই থাকিব লাগে এইকাৰণে জীয়াই থকাৰ প্ৰণালী যিটো লোক বিলাকক মুক্ত কৰিবলৈ সক্ষম নহয়। মোৰ বিশ্বাস কৰক, মই হাজাৰ হাজাৰ লোকক লগ কৰিছোঁ, তাৰ ভিতৰত প্ৰায়েভাগ লোক বেয়া স্বভাৱৰ নাছিল, কঠিনতাৰ সংঘৰ্ষ কৰাৰ সঠিক ভাৱে কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। তেওঁলোকে নিজৰ পৰা যিমান ভাল কৰিব পাৰিছিল কৰি আছিল, কিন্তু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে জনা নাছিল বা যি মই এই পুস্তকত ভাগ বতৰা কৰি আছোঁ সেইটো তেওঁলোকে জনা নাছিল। নিশ্চিতভাৱে আপুনি জানে যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই নিজেই 9 বছৰ দীঘলীয়া সময় আৰু কঠিন পৰিশ্ৰমৰ বছৰলৈকে আৰ্থিক ভাৱে হতাশাগ্ৰস্থ জীৱন শৈলীত আছিলো। যেতিয়ালৈকে আমি চাৱাথৰ আৰামৰ বিষয়ে শিকা নাছিলো। ইমান দীঘলীয়া সময়লৈকে এই ধৰণে জীয়াই থাকাৰ পাছত, আপুনি অনুভৱ কৰিব নোৱাৰিব যে আপুনি কিমান সময় হতাশাত উলমি আছিলে আৰু ভাৱে যে কি এইটো সামান্য আছে বুলি।

কেইবা বছৰ আগতে ঈশ্বৰে মোৰ সৰু বিচাৰৰ বিষয়ে মোৰ লগত সংঘৰ্ষ কৰিলে আৰু মোক কলে যে মই জয়ন্তী বছৰৰ আনন্দ উপভোগ কৰিব লাগে, আনন্দ কৰিব লাগে, কিন্তু মই এনেকৈ কৰা নাছিলো। হয়, মই ঋণৰ পৰা মুক্ত হৈছিলো, হয়, মই কিছুমান আশ্বৰ্যজনক বস্তুবোৰক ঘটিত হবলৈ দেখা পাইছিলো। আৰু হয়, মই আনন্দিত আৰু সুখী আছিলো। কিন্তু মই সপোন চোৱা বন্ধ কৰি দিছিলো আৰু ঈশ্বৰে এইটো জানিছিল, আৰু তেওঁ বিচাৰিছিল যে মই আকৌ চিন্তা কৰা আৰম্ভ কৰাটো, আকৌ বাঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰাটো, যাতে মই ক্ৰিয়াশীল হৈ যাওঁ আৰু সপোন চাই থাকোঁ। মই আনন্দিত আছিলো কিন্তু কিছু বেছি হৈ গৈছিলো।

যেনেকৈ মই কৈছো, মই এজন বিত্তীয় কোম্পানীৰ মালিক, আৰু মোৰ গ্ৰাহকে যোৱা বছৰৰ সফলতাৰ আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ প্ৰত্যেক বছৰে এটা কাৰ্যক্ৰমত আমন্ত্ৰিত কৰিছিল। তাত তেওঁৰ সৈতে কাম কৰা লোক আৰু অন্য সন্মানীয় অতিথি ব্যক্তি সকলক মিলাই প্ৰায়ে 250 জন লোক উপস্থিত হৈছিল। ইয়াত তেওঁ কিছুমান লোকক গোটেই খৰচ বহন কৰি তেওঁলোকক কোনোবা ভাল ঠাইত ফুৰিবলৈ পঠিয়াইছিল। কিয়নো মই এজন ডাঙৰ গীৰ্জাৰ পাষ্টৰ আছিলো, টি,ভিত প্ৰচাৰন কৰিছিলো, আৰু নিজৰ কোম্পানী চলোৱাত ব্যস্থ আছিলো, এইকাৰণে মই ভাৱিছিলো যে মোৰ লগত পৰিচয়ৰ সেই ওপৰৰ স্তৰ লৈকে পাবলৈ আৱশ্যক উৎপাদিতৰ সময় নাই বুলি।

কিন্তু এবছৰৰ পাছত যেতিয়া মই আনন্দৰ বৈঠকত বহিলো আৰু 10 জন সন্মানীয় সহযোগীবোৰক মান্যতা প্ৰাপ্ত কৰা দেখিলো আৰু এইটোও তেওঁলোকক 100000 ডলাৰৰ বোনাচৰ চেক দিয়া হৈছিল। তেতিয়া মই দৃঢ়তাৰে ভাৱিবলৈ ধৰিলো, এক মিনিট ৰব! মই তাত সেই মঞ্চত থকাটো উচিত নে, আৰু মইও তেওঁলোকৰ নিচিনা পৰিচয় পাব লাগেনে। মই ঈশ্বৰৰ সন্তান আৰু পবিত্ৰ আত্মা মোৰ পৰামৰ্শদাতা। মই তাত ওপৰত থাকিব লাগে আৰু ঈশ্বৰৰ দয়া, অনুগ্ৰহক ভাগ বতৰা কৰিব লাগে। এইকাৰণে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই সেই সময়ত নিজৰ মন সলনি কৰিলো যে আমি আগৰ বছৰ সন্মানৰ সেই মঞ্চত উঠিম। কেনেকৈ?আমি জনা নাছিলো।

বিগত 10 বছৰৰ পৰা মোৰ এটা কোম্পানীৰ দ্বাৰা প্ৰায়ে 3ৰ পৰা 4 মিলিয়ন প্ৰতি বছৰে লাভ উপাৰ্জন কৰিছিল। কিন্তু সেই সন্মানীয় 10 জনৰ শাৰীত স্থান পাবলৈ উপাৰ্জন প্ৰায়ে 11 মিলিয়ন ডলাৰ হোৱাৰ আৱশ্যক আছিল। মই জনা নাছিলো যে মই সেই স্তৰলৈকে কেনেকৈ কৈ পাম আৰু এইটো নিশ্চিত নাছিল যে এইটো মোৰ জীৱনৰ প্ৰতিদিনৰ প্ৰতিলিপিৰ সৈতে সম্ভৱ হব পাৰে বা নাই। যদিও এটা কথা যিটো মই শিকিছিলো, সেইটো আছিল যে মই এইটো নিজৰ বলৰ দ্বাৰা কৰিব পৰাটো সম্ভৱ নহয়। সেয়ে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই প্ৰাৰ্থনা কৰিলো আৰু নিজৰ লক্ষ্য স্থিৰ কৰিলো, বিশ্বাসৰ এটা আৰ্থিক বীজ ৰোপন কৰিলোঁ, নিজৰ বিশ্বাসক মুক্ত কৰিলো, আৰু নিজে নিজকে এইটো পূৰ্ণ কৰিবলৈ আহ্বান কৰিলো।

আপোনাক অনুভৱ হোৱা নাই যে আপুনি কিমান হতাশাত আছে আৰু ভাৱে যে এইটো সামান্য হয়।

এটা দীঘলীয়া কাহিনীক চুটী কৰিবলৈ, আগৰ বছৰ জানুৱাৰীত, যেনেকৈ নতুন বছৰ আৰম্ভ

হৈছিল, ঈশ্বৰে মোক সপোনত নিজৰ লক্ষ্যলৈকে গৈ পাবলৈ পদ্ধতিক শিকালে। তেওঁ মোক সেইটোৱেই দেখুৱালে যিটো মই কৰাটো প্ৰয়োজন আছিল, আৰু যদি মই সেইটো কৰি থাকিম যিটো তেওঁ মোক দেখুৱালে, তেনেহলে আমি সেই বছৰত লক্ষ্যত উপনীত হব পাৰিম। কি আপুনি জানেনে যে আমি সেই বছৰ কেৱল এটাই বিক্ৰীত 11 মিলিয়নৰ লক্ষ্য পূৰ্ণ কৰিব পাৰিছিলো। আগৰ সন্মিলনত কোম্পানীৰ শীষত 10 জন সন্মানীয় অতিথিবিলাকৰ সৈতে সেই মঞ্চত বহিবলৈ আৰু 100000 ডলাৰৰ বোনাচৰ চেক প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ কিমান আনন্দদায়ী আছিল। আপুনি জানিবলৈ বিচাৰিছে চাগে যে মোক সচাকৈয়ে কিমান ভাল লাগিছিল? মোৰ বাবে এইটো বহুত ডাঙৰ আনন্দৰ সুযোগ আছিল। আমি বোনাচ কেৱল বোনাচৰ সৈতে নিজৰ লক্ষ্যলৈকে গৈ পোৱা নাছিলো, কিন্তু সেই বছৰত আমাৰ আয়ত অনেক হাজাৰ ডলাৰৰ বৃদ্ধি হৈছিল। মোৰ বাবে এইটো এটা উৎসৱ পালন কৰাৰ দৰে আছিল।

এইকাৰণে যেতিয়া জয়ন্তী বৰ্ষ যেনেকৈ কোনো পুৰনি নিয়মৰ ঘটনাৰ বিষয়ে কথা আৰম্ভ কৰোঁ, তেতিয়া এইটো নাভাৱিব যে এইটো এটা উক্তেজনা বস্তু বুলি কিয়নো এইটো এনেকৈ নহয়। মনত ৰাখিব, এটা উৎসৱ ৰ সৈতে জীৱনয় বহুত ভাল হৈ পৰে, তেনেহলে আহক ইস্ৰায়েলৰ দ্বাৰা পালন কৰা সকলোতকৈ ডাঙৰ ঘটনা? উসৱৰ ওপৰত অলপ চকু ফিৰাওঁ আৰু শিকো যে আপোনাৰ উৎসৱ কেনেকৈ হব লাগে।

জয়ন্তী বছৰ

> *"তোমালোকে সাত বছৰৰ সাতটা গোটো গণনা কৰিবা। ই হ'ব 49 বছৰ। সেই সময়ছোৱাত দেশখনৰ বাবে সাত বছৰ বিশ্ৰাম থাকিব। প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিনা তোমালোকে মেৰৰ শিং বজাব লাগিব। সেইটো হ'ব সপ্তম মাহৰ দশম দিনা। গোটেই দেশৰ মাজেৰে মেৰৰ শিং বজাই দিব লাগিব। তোমালোকে 50 বছৰক এটা বিশেষ বছৰ কৰি তুলিবা। তোমালোকৰ দেশত বসবাস কৰা সকলোৰে বাবে স্বাধীনতা ঘোষণা কৰিবা। এই সময়ৰ নাম হ'ব 'জয়ন্তী।' তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ সম্পত্তিলৈ উভতি যাব। আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ পৰিয়ালৰ ওচৰলৈ উভতি যাবা। 50 বছৰত তোমালোকৰ বাবে বিশেষ উদযাপন কৰা হ'ব। বীজ ৰোপণ নকৰিব, নিজে গজা শস্য চপাব নালাগে, আৰু ট্ৰিম নকৰা লতাবোৰৰ পৰা আঙুৰ গোটাব নালাগে। সেই বছৰটো হৈছে জয়ন্তী। তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ সময় হ'ব। পথাৰৰ পৰা অহা শস্যবোৰ আপুনি খাব। জয়ন্তী বছৰত তোমালোকে পুনৰ নিজৰ সম্পত্তিলৈ যাবা।*
>
> -লেবীয়া পুস্তক 25:8-13

এতিয়া যেতিয়া জয়ন্তী বছৰৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছো, মই কিছুমান আধাৰযুক্ত

কথাবোৰক কৰলৈ বিচাৰিম যাৰ ফালে আপোনাৰ ধ্যান আগৰ পৰাই লৈ যাব লাগিছিল। জয়ন্তী বৰ্ষ প্ৰত্যেক 50 বছৰৰ মূৰত হৈছিল। আৰু এইটো চাৰাথ বছৰৰ ঠিক আগতেই হৈছিল, যিটো উঞ্চলিশ বৰ্ষ আছিল। মই ভাৰো আপুনি ইয়াত অলপ ডাঙৰ সমস্যাক উত্ফন্দিত হোৱা দেখা পাব, হয় নে? চাৰাথ বছৰৰ সময়ত, ইস্ৰায়েলীবিলাকক নিজৰ শস্য ৰূৱলৈ অনুমতি নাছিল। সেই বছৰৰ পাচত জয়ন্তী বছৰতো শস্য ৰুৱলৈ অনুমতি নাছিল। এইকাৰণে চালে, ইস্ৰায়েলীবিলাকৰ লগত সঘনাই দুবছৰলৈকে শস্য নাছিল, আকৌ তৃতীয় বছৰত তেওঁলোকে সেই শস্য পৰিপক্ক হোৱালৈকে দাৰলৈ অপেক্ষা কৰিবলগীয়া হৈছিল, তথাপিও নিজৰ খাদ্য আপুৰ্তিক পূৰ্ণ কৰিব পাৰিছিল। এইটো তেওঁলোকৰ বাবে এটা গভীৰ সমস্যা হলহেঁতেন যিবিলাকৰ খোৱাত ভাল লাগে,বা যি শস্য বেচি নিজৰ জীৱিকা চলাইছিল। যেতিয়া মোচিয়ে জয়ন্তী বছৰৰ বিষয়ে আদেশৰ ঘোষনা কৰিলে, তেতিয়া আপুনি কল্পনা কৰিব পাৰে নে ইয়াৰ বাবে কিমান হুলস্থুল হৈছিল। হয়, তিনি বছৰৰ ছুটী হব এইটো চিন্তা কৰিবলগীয়া কথা কিন্তু কাকো ইয়াৰ বাবে ধন পৰিশোধ কৰিলগীয়া আছিল। যেতিয়া তেওঁলোকে ইয়াৰ বিষয়ে শুনিলে তেতিয়া সৰ্বপ্ৰথমে তেওঁলোকে মোচিক সুধিলে, এইটো কেনেকৈ হব পাৰে?

> *"কিন্তু হয়তো তোমালোকে ক'বা, 'যদি আমি বীজ ৰোপণ নকৰো বা আমাৰ শস্য সংগ্ৰহ নকৰো, তেন্তে সপ্তম বছৰত আমাৰ খাবলৈ একো নাথাকিব।' ষষ্ঠ বছৰত মই মোৰ আশীৰ্বাদ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ আদেশ দিম। তিনি বছৰলৈ এই মাটিত শস্যৰ খেতি অব্যাহত থাকিব। অষ্টম বছৰত ৰোপণ কৰিলেও পুৰণি শস্যৰ পৰা খাই থাকিব। আপুনি নৱম বছৰলৈকে পুৰণি শস্যটো খাব, যেতিয়া আপুনি অষ্টম বছৰত ৰোপণ কৰা শস্যটো আহিব।*
>
> -লেবীয়া পুস্তক 25:20-22

ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এটা অদ্ভূত উত্তৰ দিলে যাৰ বিষয়ে আমি অধিক গভীৰতাৰে আৰু দকৈ এই কিতাপত বাকী অংশখিনি চাবলৈ চেষ্টা কৰিম। তেওঁ কলে যে তেওঁ ষষ্ট বৰ্ষত এনেকৈ আশীৰ্বাদ পঠিয়াব যে জয়ন্তী বছৰৰ পাথ নতুন শস্য অহালৈকে তিনি বছৰ লৈকে পৰ্য্যাপ্ত শস্য হব।

সৃষ্টিৰ ৰচনা বা সৃষ্টিৰ উৎপুত্তিৰ দিনবোৰত আৰু এই কথাত এটা সমান্তৰাল আছে। বাইবেলে কৈছে যে সৃষ্টিৰ ষষ্ট দিন ঈশ্বৰে নিজৰ কাৰ্য কৰি সমাপ্ত কৰিলে আৰু তেওঁ বিশ্ৰাম কৰিলে। ঈশ্বৰে বিশ্ৰাম কৰিলে, কিন্তু তেওঁ ভাগৰা নাছিল। কিয়নো তেওঁৰ কাৰ্য সম্পূৰ্ণ হৈ গৈছিল। মানুহক যি যি কথাবোৰৰ আৱশ্যকতা আছিল, সেই সকলোখিনি উৎপন্ন কৰিলে আৰু তেওঁৰ বাবে সকলোখিনি উপলব্ধ আছিল।

ঈশ্বৰে এতিয়া ইস্ৰায়েলীবোৰক পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিক কেনেকৈ প্ৰাপ্ত হব পাৰে ইয়াৰ ছৱি দেখুৱাইছে। যি দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু তেজ ঘাম বোওৱাৰ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ একেবাৰে বিপৰীত আছিল। তেওঁ বিচাৰিছিল যে তেওঁলোকে তেওঁক নিজৰ প্ৰদাতা ৰূপে চাওক আৰু এইটো

বুজক আৰু জানক যে তেওঁ অত্যন্ত অধিকা মাত্ৰাত ব্যৱস্থা প্ৰদান কৰে। আৰু যদিও এইটো তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁলোকৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থাৰ এটা ছৱি আছিল। কিন্তু যীচুৰ আগমনলৈকে আমি এইটো দেখা পোৱা নাই য়ে ছাঁই আমাক কি দেখুৱাই আছে। সেই তিনি বছৰত শস্য ৰোপন নকৰাকৈ জীয়াই থকাটো স্বাভাৱিক ভাৱে কোনো উপায় নাছিল। এই দৰে পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ মাজত থাকোতে, আপোনাক দিন ৰাতি ঘাম বোৱাই তীব্ৰতাৰে দৌৰিলেও নিজৰ আৰ্থিক আৱশ্যকতাবোৰ পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিব। আপোনাক এতিয়া বহুত বিলবোৰ পৰিশোধ কৰিব আছে এনে স্থিতিত নিজৰ থকা চাকৰিৰ তিনি বছৰ ছুটী লবলৈ চেষ্টা কৰক, আপুনি নিশ্চিত ভাৱে উৎসৱ পালন কৰিব। কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এটা নতুন পথৰ ছৱি দেখুৱাবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল, এটা এনে পথ যত তেওঁলোকে নিজৰ লোকবিলাকৰ বাবে ভৰপূৰ প্ৰদান কৰে, ঠিক তেনেকৈয়ে যেনেকৈ আদমক তেওঁ সকলোখিনি প্ৰদান কৰিছিল যি তেওঁ সৃষ্টিৰ নিৰ্মান কৰা সময়ত তেওঁৰ বাবে কৰিছিল।

দুটা কথা আছে যি জয়ন্তী বৰ্ষক আমি দেখা পাওঁ যিটো আমি বুজাৰ প্ৰয়োজন আছে। এই পঞ্চাছ বছৰৰ পাছত আমি ভুমিক বিশ্ৰাম কৰা দেখা পাওঁ, কোনো পৰিশ্ৰম নাই আৰু কোনো ঘাম বোৱাব নালাগে। আপুনি এইটো দেখিব যে সকলো মাটি তাৰ মুল মালিকক ঘুৰাই দিয়াটো আছিল। যেতিয়া ইস্ৰায়েলীবিলাকে যৰ্দন নদী পাৰ কৰিলে, তেতিয়া প্ৰত্যেক বংশৰ আৰু প্ৰত্যেক পৰিয়ালক ভূমি দিয়া হলষ যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে জীয়াই থাকিবলৈ আৱশ্যক আহাৰৰ উৎপাদন কৰিব পাৰে আৰু তাৰ দ্বাৰা উপাৰ্জনৰ কৰাৰ সুবিধা পাব। ভূমি তেওঁলোকৰ ধন আছিল। তাৰ ওপৰত তেওঁলোকে শস্য উপজাই আৰু নিজৰ পশুধন বিলাক পালিলে। এই কাৰণে সকলো মাটিক তেওঁৰ মুল মালিকক পুনৰ ঘুৰাই দি সমৃদ্ধি পাবলৈ ক্ষমতাক পুনৰ দিয়াটো আছিল।

এবাৰ যেতিয়া আপুনি শিকি যায়, যে চাবাথ বাস্তৱত আমাক কি দেখুৱাইছে, তেনেহলে আপোনাৰ বিত্তীয় জীৱনত ডাঙৰ পৰিবৰ্তন হব পাৰে।

আকৌ বুজি লওক, এইট যীচুৱে আমাৰ বাবে যি কৰিলে তাৰ এটা ছাঁ। ছাঁয়ে কৈছে যে ইস্ৰায়েল ৰাষ্ট্ৰৰ নাগৰিকবোৰক সমৃদ্ধি উভতাই দিয়াটো আছিল। বাস্তৱিকতাতো আমাক এইটোৱেই কথা কৈছে, যে আমাৰ সমৃদ্ধিও উভতাই দিয়া হৈছে, যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ উত্তৰাধিকাৰ পুনৰাই আমাৰেই। জয়ন্তী বৰ্ষই আমাক তৃতীয় কথা দেখুৱাইছে, আৰু সেইটো হৈছে সকলো দাসবোৰক মুক্ত কৰি তেওঁলোকৰ পৰিয়ালবিলাকক ঘুৰাই দিব লাগে। এইটো বহুত ডাঙৰ কথা। ছাঁয়ে কৈছে যে এতিয়া তোমালোক দাস নহয় কিন্তু পুত্ৰ বা পুত্ৰী হলা।

খ্ৰীষ্টত বাস্তৱিকতাই কৈছে যে আপুনি এতিয়া দাস নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ঘৰৰ পুত্ৰ বা পুত্ৰী, যাৰ লগত উত্তৰাধিকাৰ সুত্ৰে ঘৰৰ সমৃদ্ধিৰ সম্পূৰ্ণ অধিকাৰ আছে।

এইকাৰণে চিন্তা কৰক যে আপুনি এতিয়া কি শিকিলে। যীচুৱে আমাক সেই পুনৰ উভতাই দিলে যিটো আদমে হেৰুৱাইছিল। যীচুৱে আমাক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আৰু পুত্ৰী বনাই, দাসত্বৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। তেওঁ আমাক দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোওৱা পৃথিৱীৰ অভিশপ্তৰ প্ৰণালীৰ পৰা মুক্ত

কৰিলে, যাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে আমাৰ হাতোবোৰক কামক এক প্ৰকাৰৰ ভৰপূৰ আশীৰ্বাদ দিব পাৰে। কিন্তু ধ্যান কৰিব যে যীচুৱে এই সকলো বস্তুবোৰৰ বাবে পৰিশোধ কৰিলে, আকৌ তথাপিও এইটো জনা আৱশ্যক যে এই লাভবোৰক ইয়াত এই পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ বাস্তৱিক জীৱনত কেনেকৈ সংলগ্ন কৰিব পৰা যাব। এই কথাৰ ওপৰত বহুত খ্ৰীষ্টীয় বিশ্বাসী বিলাকে পৰি যায়। এইটো নজনাকৈ যে ৰাজ্যৰ আইনৰ দ্বাৰা সঞ্চালিত হয়, লৰা আৰু ছোৱালী আৰু নাগৰিক হিচাপে তেওঁলোকৰ আইনী অধিকাৰবোৰক নজনাকৈ, তেওঁলোকে ভাৱে যে ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ দিবলৈ এনেয়ে কাৰোবাক নিযুক্ত কৰি লয়। এইকাৰণে তেওঁ ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰৰ অধ্যয়ন নকৰে। যিটো তেওঁলোকৰ বাস্তৱত আনন্দ লবলৈ আৰু সেইটো সংলগ্ন কৰিবলৈ চাবি হয় আৰু বাইবেলে কৈছে যে এই চাবিবোৰ তেওঁৰ লগত আছে। মই আপোনাক কৈছো যে এবাৰ যেতিয়া আপুনি শিকে যে চাৰাথ বাস্তৱত আমাক কি শিকাই আছে, তেতিয়া আপোনাৰ বিত্তীয় জীৱনত ডাঙৰ পৰিবৰ্তন আহিব।

মোৰ মণ্ডলীৰ এজন ব্যক্তিয়ে মোৰ বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ সঞ্চালিত হয় এই বিষয়ে দিয়া শিক্ষা শুনিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁৰ পৰিয়ালে একেলগে মিলি এই আইনোবৰৰ অধ্যয়ন কৰিলে। যেনেকৈয়ে নতুন বছৰ আহিল, তেওঁলোকে সিন্ধান্ত ললে যে তেওঁলোকে নিজৰ আইনী অধিকাৰ বোৰ প্ৰয়োগ কৰিব আৰু সেই বছৰ তেওঁলোকে যি দুটা ভাৰা ঘৰ লৈছিল তাৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ বিশ্বাস কৰিব। যদি মোৰ সঠিক মনত আছে, তেনেহলে মই ভাৱো য়ে দুয়োটা ঘৰৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ প্ৰায়ে 400000 ডলাৰৰ আৱশ্যকতা আছিল। এইকাৰণে তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু সেই বছৰ দুয়োটা ঘৰৰ ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ লক্ষ্য কৰিলে আৰু এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰ্থিক বীজ ৰোপন কৰিলে। এইটো তেওঁলোকৰ বাবে বহুত ডাঙৰ ধন আছিল, কিন্তু এই ব্যক্তিয়ে এটা এনে ক্ষেত্ৰত কাম কৰিলে যত কিছু পৃথক পৃথক গ্ৰাহক বা ডাঙৰ গ্ৰাহক লগ পায় এই ধৰণৰ ধনক পূৰ্ণ কৰিবলৈ কন্ট্ৰেক্টাচত দস্তাবেজ স্বাক্ষৰ কৰিব পাৰে। পৰিয়ালত সকলোৱে একেলগে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু তেওঁলোকে এই কথাত একমত হল যে এইটো অৱশ্যেই ঘটিত হব। প্ৰত্যেক সপ্তাহ, পৰিয়ালে নিজৰ লক্ষ্যৰ সমীক্ষা কৰিছিল আৰু পবিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ অভিবাক্যবোৰ পুৰাবৃত্তি কৰিছিল যিটো তেওঁলোকক এনে উপাৰ্জন কৰিবলৈ আশা কৰিবলৈ আইনী আধাৰ আছিল। এই ব্যক্তিয়ে নিশ্চিত ভাৱে জানিছিল যে তেওঁ নিজৰ ভূমিকা কেনেকৈ পালন কৰিব লাগে।

যি কি নহওক যেনেকৈ বছৰ আগবাঢ়িল, নিশ্চিত ভাৱে কিছু ডাঙৰ ঠিকা প্ৰাপ্ত হোৱাৰ সম্ভৱনা হল, কিন্তু সকলো ডাঙৰ কোম্পানীবিলাকৰ সৈতে, কোটিটকীয়া ডলাৰৰ সিন্ধান্ত সোনকালে ফলিত নহয়। প্ৰায়ে আধা বছৰ পাৰ হোৱা পাছত, এই ব্যক্তিয়া নিজৰ কোম্পানীৰ বাবে এটা ডাঙৰ ঠিকাৰ খৱৰ কৰিলে আৰু সেইটো লবলৈ সক্ষম হল, এই ঠিকা ইমানেই ডাঙৰ আছিল যে তেওঁৰ কোম্পানীৰ বছৰৰ গোটে উপাৰ্জনৰ প্ৰায়ে 40 শতাংশ আছিল। তেওঁ মুনাফাৰ চেক দিয়া হল, তেওঁ ভাৰাৰ ঘৰৰ এটাৰ পৰিশোধ কৰিব পাৰিলে। শেষত এটা আন কোম্পানীয়ে মোৰ বন্ধৰ দ্বাৰা দিয়া বহুগুণিত মিলিয়ন ডলাৰৰ বাবে ঠিকাৰ বাবে দস্তাবেজত স্বাক্ষৰ কৰিবলৈ সন্মত হল। কিন্তু দস্তাবেজৰ তাৰিখ বাঢ়ি গৈ থাকিল। কাৰ্য সম্পূৰ্ণ হৈছিল আৰু তাৰিখ আগবাঢ়িছিল, আৰু কাগজীয়া কাৰ্য কৰিলগীয়া

হৈছিল।,আৰু আকৌ তাৰিখি বাঢ়ছিল।

এই ধৰণে কাৰ্য্য সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছতেই আকৌ মোৰ বন্ধুৱে কলে যে ঠিকাৰ বিষয়ে তেওঁ কোম্পানীৰ টিমৰ সৈতে কাম কৰি আছিল, সেইটো সলনি কৰি দিয়া হল, আৰু এতিয়া এখন নতুন টিম বনোৱা হৈছে আৰু এতিয়া আগৰ কাৰ্য্যভাৰ এইটো নতুন টিমে চোৱাচিতা কৰিব।

মোৰ বন্ধু কিছু নিৰাশা হৈ পৰিছিল, তেওঁ জানিছিল যে ইয়াৰ কি অৰ্থ হব পাৰে। আহিবলগীয়া নতুন টিম প্ৰৱন্ধক ঠিকাৰ বিষয়ে চলি থকা কথা এতিয়ালৈকে কথাবতৰাৰ বিষয়ে জ্ঞাত হোৱা নাছিল, আৰু সেই ঠিকা এতিয়া নোহোৱা যেন হৈ পৰিছিল। এতিয়া এই নতুন টীমৰ সৈতে লগ আৰম্ভনিৰ পৰা কৰিব লাগিব। যেনেকৈ তেওঁ নতুন প্ৰৱধনৰ টীমৰ সৈতে লগ কৰিলে, তেওঁলোক তেওঁৰ কোম্পানীৰ প্ৰস্তাবোৰ চাবলৈ অনুকুল লাগিছিল। নম্বেম্বৰৰ শেষত ইয়াৰ সমীক্ষা কৰাৰ পাছত, তেওঁলোকে কলে যে তেওঁলোকে এই ঠিকাত মিলি আগ বাঢ়িব বিচাৰে। কিন্তু আকৌ কাগজৰ কাম পলম হল আৰু নতুন বছৰৰ দুদিন আগতে কাগজৰ কাম চলি থাকিল। আকৌ মোৰ বন্ধুলৈ এটা ফোন আহিল আৰু তেওঁলোকে কলে যে তেওঁলোকক তেঁওক লগ কৰিব বিচাৰে আৰু দস্তাবেজৰ ওপৰত স্বাক্ষৰ কৰিব বিচাৰিছে, আৰু যদি তেওঁ তেওঁবিলাকৰ সৈতে একে দিনাই লগ কৰি স্বাক্ষৰ কৰিব পাৰে যে তেনেহলে তেওঁলোকে তেওঁক নগদ পৰিশোধ কৰিব। মোৰ বন্ধুক সেই বুজবুজিত পৰ্যাপ্ত লাভাংশ প্ৰাপ্ত হল যাতে তেওঁ সেইবছৰত দুয়োটা ঘৰৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ নিজৰ লক্ষ্য লৈকে গৈ পায় যাৰ বাবে তেওঁ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালে নিজৰ বিশ্বাসৰ স্থাপিত কৰিছিল।

এইটো কেৰল ৰাজ্যৰ সিদ্ধান্তোবৰৰ অধ্যয়ন কৰাৰ দ্বাৰাই আছিল যে তেওঁ ইমান ডাঙৰ লক্ষ্যক প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ প্ৰেৰিত হব পাৰিলে। কিয়নো তেওঁ আগতে ইমান ডাঙৰ দস্তাবেজৰ ঠিকা পাবলৈ সক্ষম হোৱা নাছিল বা আগতে কোনো বছৰত ইমান ধন উপাৰ্জন কৰিব পৰা নাছিল। যাৰ দ্বাৰা এইটো বুজা যায় যে তেওঁৰ বাবে লক্ষ্যত উপনীত হোৱাটো সম্ভৱ নাছিল। তেওঁ মোক কলে যে সেই জয়ৰ আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ তেওঁৰ লগত বহুত ডাঙৰ কাৰণ আছে আৰু তেওঁ সেইটো উপভোগ কৰিব।

আৰু এটা ঘটনা, সেইটো বাস্তৱত ঘটিছিল এই কাহিনী মোৰ এজন লৰাৰ সৈতে ঘটিল। ইয়াত কোনো সন্দেহ নাছিল যে, মোৰ সকলো সন্তানবোৰে নিজৰ গোটেই জীৱনত ৰাজ্যৰ বিষয়ে কাৰ্য কৰা দেখা পাইছে। সিহঁতে সকলোৱে সেই সিদ্ধান্তবোৰক সংলগ্ন কৰিলে যিবোৰৰ মই আলোচনা কৰি আছো আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ অদ্ভূত বস্তুবোৰ কৰা দেখা পাইছে। তেওঁলোকে নিজৰ বয়সত বিশ দশকত আছে, কিন্তু সিহঁতে সকলোৱে নিজৰ গাড়ীৰ বাবে পৰিশোধ কৰিলে, আৰু তাৰ ভিতৰত অধিকাংশই নিজৰ ঘৰৰ বাবেও পৰিশোধ কৰি দিলে। বা পৰিশোধ প্ৰায়ে হৈছিল। মোৰ ডাঙৰ লৰা টিমে নগদ ধনেৰে ঘৰ কিনিবলৈ বিচাৰিছিল। এইকাৰণে সি নিজৰ উপাৰ্জন আৰু পৰিশোধৰ সীমাৰ ভিতৰত থাকি ঘৰ পাবলৈ ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰি নিজৰ আৰ্থিক বীজ সিচিলে। তেওঁ ঘৰৰ নিৰ্মানো বহুত ধুনীয়াকৈ কৰিলে, এইকাৰণে তেওঁ বনোৱা ঘৰ কিনিবলৈ ভয় কৰা নাছিল, কিয়নো যদি তাত কিবা মেৰামতি কৰিবলগীয়া হলে তেওঁ নিজেই সেইটো কৰিব পাৰিছিল।

সি কিছু সময় ঘৰ বিচাৰোতে আৰু সমীক্ষা কৰোতে পাৰ কৰিলে কিন্তু সি ভাল ঘৰ পোৱা নাছিল। কিন্তু এদিন, সি গাড়ী চলাই ইফালে সিফালে গৈ আছিল তেতিয়া সি এইটো ঘৰ দেখা পালে যিটো বিক্ৰীৰ বাবে আছিল।যিটো সি আগতে দেখা নাছিল। এই ঘৰক কোনোবাই নিজৰ লোন পৰিশোধ কৰিবলৈ এবাৰতেই বিক্ৰী কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু যেতিয়া মোৰ লৰাই এইটো দেখা পালে, তেওঁ জানিছিল যে ঘৰখনত কিছু মেৰামতি কৰিব লাগিব, কিন্তু তাৰ বাহিৰে সেই ঘৰখন একেবাৰে ঠিক আছিল। তেওঁ মাটি বাৰী বিক্ৰীৰ এজেন্টক ঘৰলৈ মাতিলে আৰু তাক ঘৰৰ দাম সুধিলে। তাৰ নিজৰ কাণত বিশ্বাস হোৱা নাছিল,37000 ডলাৰ, কিন্তু এইটো কেনেকৈ হব পাৰে? সি ভাৱিলে!

এজেন্টে ঘৰৰ পৰিক্ষণ কৰিলে আৰু এটা অদ্ভুত কহিনী শুনালে। ঘৰখন বাস্তৱত লোনৰ বাকী ধন পৰিশোধ কৰিবলৈ বিক্ৰীৰ বাবে আছিল, আৰু এইটো প্ৰায়ে ছমাহ আগতে 110000 ডলাৰত বিক্ৰী কৰিবলৈ তালিকাত ৰখা হৈছিল। এই লোন ফোৰক্লোজৰৰ ধন আছিল, কিন্তু কিছু বছৰ আগতে এই ঘৰখন 160000 ডলাৰত বিক্ৰী কৰা হৈছিল, কিন্তু বিগত ছয় মাহত যেতিয়া এইটো বিক্ৰীৰ বাবে তালিকাভূক্ত কৰা হল, কোনোৱে এই ঘৰৰ প্ৰতি আগ্ৰহ প্ৰকাশ নকৰিলে। বেঙ্কে তেতিয়া ইয়াৰ দাম কম কৰি গৈ থাকিল, এইটো ভাৱি যে কোনো কিয় এইটো কিনিবলৈ আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰা নাই। কিন্তু আকৌ যেনেকৈ টিম আৰু তাৰ মাটি বাৰী বিক্ৰেতা এজেন্টে অলপ পৰীক্ষণ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে চালে যে ঘৰখন কিনিবলৈ কোনোৱে আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰা নাই।

এইটো যেতিয়া তালিকাভূক্ত কৰা হল তেতিয়া কোনোৱা আন চহৰৰ উল্লেখ আছিল আৰু ঠিকনাও সঠিক নাছিল, আৰু আনকি ঘৰৰ বিষয়ে সুধিবলৈয়ো ফোনৰ নম্বৰ ভূল দিয়া হৈছিল। সেয়ে কোনোৱে জনা নাছিল যে ঘৰখন বাস্তৱত তাত আছে বুলি, ঘৰ, চহৰৰ বাহিৰত এটা সৰু পথৰ শেষত আছিল যত যাতায়ত অধিক নাছিল। আৰু সেই ঘৰখনৰ দাম সেই দিনলৈকে কমি গৈ থাকিল যেতিয়া টিমে এইটো দেখা নোপোৱালৈকে। অদ্ভূতা মই টিমক কলো যে সেই ঘৰখন এতিয়ালৈকে তাৰ বাবেই লুকাই আছিল! তেওঁ এইটো আকৌ পেইন্ট কৰিলে আৰু ঘৰখন কিছু মেৰামতি কৰিলে আৰু এইটো 160000 ডলাৰত বিক্ৰী কৰিলে।

মোৰ ছোৱালী এমী ফেইথ লাইফ গীৰ্জাত আৰাধনাৰ আগধৰোতা হয়। তাইক আৰু জেচনক এটা ডাঙৰ ঘৰৰ প্ৰয়োজন আছিল কিয়নো তেওঁলোকৰ পৰিয়ালত সসদ্যৰ সংখ্যা চাৰিৰ পৰা পাঁচলৈকে বাঢ়ি গৈছিল। অহিঅত 2017 ত গৰমত ঘৰৰবোৰৰ দাম চিন্তাৰ বাহিৰত আছিল, আৰু যিবোৰ ঘৰক বিক্ৰীৰ বাবে তালিকাভূক্ত কৰা হৈছিল, সেইবোৰ প্ৰায়ে এসপ্তাহৰ ভিতৰত বিক্ৰী হৈছিল। তেওঁলোকৰ ইচ্ছা আছিল য়ে 5 ৰ পৰা 10 একৰ মাটিত বনোৱা ডাঙৰ ঘৰ 2500000 ডলাৰৰ পৰা 3000000হয় ডলাৰৰ ভিতৰত পালে ভাল, তেওঁলোকৰ ইচ্ছা এইটোও আছিল যে সেই ঠাইত কোনোবা পুখুৰী বনোৱা হব লাগে, কিন্তু তেওঁলোকে এইধৰণে ঘৰ পোৱা নাছিল। সেই গৰমৰ দিনত 1 একৰ ক্ষেত্ৰত 200000 ডলাৰতকৈ অধিকত বিক্ৰী হৈছিল। ইফালে সিফালে দৌৰি কেইবাটাও ঘৰবোৰ চোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে চাবলৈ বন্ধ কৰিলে। আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। নিজৰ পচন্দৰ ঘৰ পাবলৈ তেওঁলোকে নিজৰ আৰ্থিক বীজ সিচিলে আৰু প্ৰভুক কলে, আমি বহুত ব্যস্ত এইকাৰণে এইধৰণৰ ঘৰ বিচাৰি

পোৱাটো আমাৰ বাবে কঠিন। প্ৰভু আপুনি জানে যে আমাৰ এই ইচ্ছাৰ ঘৰত কত আছে, আৰু আমি আপোনাক প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ যে এইটো সঠিক সময়ত আমাক দেখুৱাই দিয়ক। আমি এই ঘৰৰ বিষয়ে এতিয়া অনলাইনত নাচাওঁ বা নিজৰ মাটি বাৰী বিক্ৰেতা এজেন্টৰ সৈতেওঁ কথা নাপাতো।

কিন্তু এটা ৰাতি এটা ৰসহ্যকৰ কথা হল, তাইৰ ছোৱালী, যি সেই সময়ত চাৰি বছৰৰ আছিল, তাই ঘৰত আহি কলে, মামী, এতিয়া ইয়াৰ পৰা যোৱাৰ সময় হয়। তুমি কি কব বিচাৰিছা? এমীয়ে সুধিলে। এইটো মোৰ কোঠালৈকে যোৱা ডাঙৰ ডাঙৰ চিৰি থকা ঘৰত যোৱাৰ সময় হয়ষ তাইৰ চাৰিবছৰীয়া ছোৱালীয়ে কলে, কোনটো ঘৰ? কি তুমি কিবা সপোন চাইছা নেকি? এমীয়ে সুধিলে। তাইৰ ছোৱালীয়ে কলে, হয় তাই কলে এনেকুৱাই ঘৰৰ সপোন চাইছিলো, যি কি নহওক সেই ৰাতি দুয়ো সন্তানক শুৱোৱাৰ পাছত এমী সেই কথাবতৰাক পাহৰিব নোৱাৰিলে আৰু তাই জেচনক কলে হতয়ো তেওঁক সেই ঘৰৰ বিষয়ে অনলাইনত চাব লাগে।

হয়, বাস্তৱত এজন লোন লোৱা ব্যক্তিৰ ঘৰ আছিল যিটো এতিয়া বিক্ৰীৰ বাবে তালিকাভূক্ত কৰা হৈছিল, 10 একৰ মাটিত দুখলপীয়া ঘৰ আছিল আৰু তাৰ ওচৰত এখন সমূদ্ৰও আছিল। যদিও তেওঁলোকে 300000 ডলাৰৰ সীমাৰ ঘৰখনৰ বাবে বিশ্বাসক নিজৰ আৰ্থিক বীজ সিচিছিল, আৰু এই ঘৰখনৰ দাম 26000 ডলাৰ অধিক আছিল। তেওঁলোকে ভাৱিলে যে কিনিবলৈ কম কৰিবলৈ কব, এইকাৰণে নিজৰ মাটি বাৰী বিক্ৰীৰ এজেন্টক মাতিলে। তেওঁলোকৰ এজেন্ট পিছদিনা ফ্লোৰিডাৰ বাবে যাত্ৰা কৰি আছিল, কিন্তু তেওঁ কলে যে যদি এই ৰাতিপূৱা 9 টা বজাৰ সময়ত ঘৰখন চাবলৈ আহিব পাৰে তেনেহলে তেওঁ তেওঁলোকক দেখুৱাব পাৰিব। জেচনে আৰু এমীয়ে কলে যে তেওঁলোকে সেই ঘৰৰ ওচৰতে লগ কৰিবলৈ।

এজেন্টক ঘৰৰ পৰা ওলোৱা দেৰি হৈ গৈছিল, কিন্তু ঘৰখন একেবাৰে সঠিক লাগি আছিল। ঘৰৰ জুখ আৰু নক্সা ঠিক আছিল, 10 একৰ মাটিত, আৰু আগফালে সমূদ্ৰ, সকলোখিনি ভালেই লাগিছিল। সোণতেই মতি যেন লাগিছিল গোটেই সম্পত্তিৰ আশে পাষে জংঘল আছিল, এইটো একেবাৰে লোভজনক লাগিছিল। যেনেকৈ তেওঁলোকে ঘৰৰ ভিতৰত সোমালে তেওঁলোকৰ ছোৱালীয়ে চিঞঁৰি বিশাল চিৰিত উঠি চিধাই নিজৰ কোঠাত গৈ পালে। এটা দীঘলীয়া কাহিনীক ছুটী কৰিবলৈ, জেচন আৰু এমীয়ে কলে যে তেওঁলোকক প্ৰস্তাৱ ৰাখিব লাগে। এজেন্টে ঘৰৰ বিৱৰণৰ পৰীক্ষা কৰিলে, আৰু তেওঁ চালে যে সকলো প্ৰস্তাৱ সেই দিনৰ দুপৰীয়া লৈকে কৰিব লাগিছিল। আৰু ইয়াত কেৱল এঘন্টাৰ সময় বাকী আছিল! যদি তেওঁলোকৰ চাৰিবছৰীয়া ছোৱালীয়ে তেওঁলোকক সপোনাক নকলেহেতেঁন, আৰু যদি সেই ৰাতি তেওঁলোকে অনলাইন নিবিচাৰিলেহেতে তেতিয়াহলে ঘৰখন হেৰুৱালে হেতেন।

তেওঁলোকে 326000ডলাৰৰ যি মূল্য আছিল সেইটো নীলামীত জিকিলে। তেওঁলোকে আনন্দিত আছিল। পৰীক্ষণৰ সময়ত পৰীক্ষকে কলে যে যদিও চাত ভাল অৱস্থাত আছে, তথাপিও এইটো 5 বছৰৰ পাছত সলনি কৰিব লাগিব। জেচনৰ মনত এটা বিচাৰ আহিল। 5 বছৰৰ ভিতৰত চাত সলনি কৰিব লাগিব যত প্ৰায়ে খৰচ হব, এইকাৰণে বেঙ্কৰ পৰা ঘৰৰ দাম কৰাবলৈ সিদ্ধান্ত ললে।

তেওঁলোকৰ এজেন্টে কলে যে এনেধৰণৰ চেষ্টা নকৰিবলৈ, কিয়নো যি ঘৰ যেনেকৈ আছে সেই স্থিতিতেই বিক্ৰীৰ বাবে উপলব্ধ আছিল, আৰু ঘৰখনত কোনো দোষ বা নাটনিৰ কাৰণে বেঙ্কৰ দাম কৰাটো তেওঁ কেতিয়াও চোৱা নাছিল। কিন্তু জেচনে আৰু এমীয়ে নিজৰ নিজৰ আত্মাত অনুভৱ কৰিলে যে বেঙ্কক এখন পত্ৰ লিখিবলৈ আৰু দাম কম কৰিবলৈ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ। আপুনি সঠিক অনুমান কৰিলে, বেঙ্কে তেওঁলোকক 296000 ঘৰখন দি দিলে, এইটো সেই 300000 তকৈ কম আছিল যাৰ বাবে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছিল। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বাবে ঠিক সেই ধৰণেই ঘৰৰ ব্যৱস্থা কৰি দিলে যেনেকৈ তেওঁলোকে বিচাৰিছিল। যেতিয়া তেওঁলোকে মুল্যাংকনক সুধিলে যে তেওঁৰ অনুসাৰে সেই ঘৰৰ কি দাম হব পাৰে? তেতিয়া তেওঁ কলে যে 500000 ডলাৰ। মোৰ বন্ধুগণ এইটো যি দাম দিয়া হল তাতকৈ দুগুন আছিল।

যেনেকৈ আপুনি চাব পাৰে য়ে মোৰ সকলো সন্তানবোৰে ৰাজ্যৰ অনুসাৰে জীৱন জীয়াৰ পদ্ধতিৰ আনন্দ লব পৰা যায়। বাস্তৱত মোৰ সকলোতকৈ সৰু ছোৱালী কষ্টনে এই বছৰত নিজৰ 20 বছৰৰ বয়সত নিজৰ ঘৰৰ বাবে অলপতে নগধ ধন পৰিশোধ কৰিলে, কেনেকৈ? তেওঁলোকে সকলোৱে জানিছিল যে ইয়াৰ বিষয়ে ৰাজ্যৰ পথত কেনেকৈ চলিব লাগে!

অধ্যায় 8

দুগুণ অংশ

এতিয়া মই এই বিষয়ে অলপ গভীৰতালৈ যাব বিচাৰিছো যে চাৱাথ ৰ বিশ্ৰাম বাস্তৱত কেনেকৈ কাম কৰে আৰু কেনেকৈ আপোনাৰ নিজৰ জীৱনৰ বাবে ইয়াৰ ব্যৱহাৰ কৰাটো সম্ভৱ। মই জয়ন্তী বৰ্ষক নিজৰ কাহিনীলৈ যাব বিচাৰিছো আৰু সেই শাস্ত্ৰভাগক চাবলৈ বিচাৰিছো যিটো আমি আগতে পঢ়িছো। তাত আমি সেই লোকবিলাকৰ বাবে যি ঈশ্বৰৰ উত্তৰ পাওঁ যেতিয়া তেওঁলোকে সুধিলে যে শস্য নোহোৱাকৈ তিনি বছৰলৈকে কেনেকৈ জীয়াই থাকিব পাৰি। বহুত ভাল প্ৰশ্ন!

> *"কিন্তু হয়তো তোমালোকে ক'বা, 'যদি আমি বীজ ৰোপণ নকৰো বা আমাৰ শস্য সংগ্ৰহ নকৰো, তেন্তে সপ্তম বছৰত আমাৰ খাবলৈ একো নাথাকিব।' ষষ্ঠ বছৰত মই মোৰ আশীৰ্বাদ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ আদেশ দিম। তিনি বছৰলৈ এই মাটিত শস্যৰ খেতি অব্যাহত থাকিব। অষ্টম বছৰত ৰোপণ কৰিলেও পুৰণি শস্যৰ পৰা খাই থাকিব। আপুনি নৱম বছৰলৈকে পুৰণি শস্যটো খাব, যেতিয়া আপুনি অষ্টম বছৰত ৰোপণ কৰা শস্যটো আহিব।*
>
> -লেবীয়া পুস্তক 25:20-22

এই শাস্ত্ৰভাগত আমি দেখা পাওঁ যে জয়ন্তী বৰ্ষ, আৰু চাৱাথৰ বৰ্ষ, দুয়োটা ষষ্টম বৰ্ষত হল, ভাল শস্যৰ কাৰণে সম্ভৱ আছিল, এই ক্ষেত্ৰত উঞ্চল্লিশ বৰ্ষত(জয়ন্তী বৰ্ষৰ পাছত) সেই ভাল শস্যৰ অবিহনে চাৱাথৰ বিশ্ৰাম সম্ভৱ নহব। আহক এটা আৰু শাস্ত্ৰভাগক চাওঁ যিটো মোৰ বিশ্বাস যে এইটোৱেই আৰু স্পষ্ট কৰিব।

> *প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে তেওঁলোকে সেইবোৰ গোটাইছিল। প্ৰতিজন মানুহে সেই দিনটোত খাব পৰা অনুসাৰে গোটাইছিল। যেতিয়া ৰ'দ প্ৰখৰ হৈছিল, সেইবোৰ গ'লি গৈছিল। শুক্ৰবাৰ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে দুগুণ, অৰ্থাৎ প্ৰতিজনৰ বাবে দুই ওমৰকৈ পিঠা গোটাইছিল। তেতিয়া সমাজৰ মূখ্য লোকসকল মোচিৰ ওচৰলৈ আহি সেই কথা ক'লে। মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, "যিহোৱাই যে কৈছিল সেয়া তেনেলৈয়ে হব। এনেকৈ হব কাৰণ কাইলৈ সম্পূৰ্ণ বিশ্ৰাম-দিন, যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ দিন। তোমালোকে যি ভাজিব খোজা, আৰু যি সিজাব খোজে সিজাবা নিজৰ বাবে ৰাতি পুৱালৈকে তাৰ অৱশিষ্ট অংশ থৈ দিবা'।" সেয়ে তেওঁলোকে ৰাতিপুৱালৈকে আহাৰখিনি একাষৰিয়াকৈ থৈ দিলে।*

মোচিৰ নিৰ্দেশ অনুসাৰে, সেই খাদ্য দুৰ্গন্ধময় নহ'ল, আৰু তাত পোকো নহ'ল। শনিবাৰে, মোচিয়ে লোকবিলাকক ক'লে, "আজি বিশ্ৰাম-দিন, আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ৰাম-দিন। সেয়ে কোনোৱে যাতে পথাৰলৈ ওলাই নাযায়। সেই আহাৰ আজি ভোজন কৰা যিখিনি তোমালোকে যোৱাকালি গোটাইছিলা। তোমালোকে ছয় দিন সেইবোৰ গোটাবা। কিন্তু সপ্তম দিন বিশ্ৰাম-দিন হয়। সেয়ে বিশ্ৰাম বাৰে পথাৰত মান্না অৰ্থাৎ যিহোৱাই দিয়া খাদ্য নাথাকিব।" শনিবাৰৰ দিনা কিছুমান লোকে ওলাই গৈছিল মান্না গোটাবলৈ। কিন্তু তেওঁলোকে একো বিচাৰি নাপালে। তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, "তোমালোকে মোৰ আজ্ঞা আৰু ব্যৱস্থাবোৰ কিমান দিনলৈকে পালন কৰিবলৈ অমান্তি হৈ থাকিবা? চোৱা, মই যিহোৱা, ময়েই তোমালোকক বিশ্ৰামবাৰ দিলোঁ। সেয়ে তোমালোকক ষষ্ঠ দিনা মই দুদিনৰ আহাৰ দি আছোঁ। তোমালোক প্ৰতিজনে বিশ্ৰাম কৰা। তাতেই থাকা যত আছা।" সেয়ে লোকসকলে সপ্তম দিনা বিশ্ৰাম কৰিলে।

-যাত্ৰাপুস্তক 16:21-30

এই শাস্ত্ৰভাগত সেই মান্না ৰ বিষয়ে কথা কৈ আছে যিটো লোকবিলাকক খাবলৈ প্ৰতিদিন স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া হৈছিল আৰু ইয়াত বিশেষকৈ এইটো কোৱা হৈছিল যে সপ্তম দিন, অৰ্থাত চাৱাথৰ দিনত এইটো দেখা পোৱা নগৈছিল। তেওঁলোকে এই মান্নাক পিছৰ দিনালৈকে বচাই ৰাখিব নোৱাৰিছিল, কিয়নো এইটো বহুত সোনকালে বেয়া হৈছিল। কেৱল ষষ্টম দিনতেই তেওঁলোকে সেইটো পিছৰ দিনৰ বাবে একত্ৰিত কৰিব পাৰিছিল যিটো বেয়া নোহোৱাকৈ ৰাতিলৈকে থাকিছিল। মান্না প্ৰতিদিন বহুত সোনকালে কিয় বেয়া হৈছিল, ইয়াৰ বিষয়ে এটা ৰহস্যকৰ কথা দ্বিতীয় **বিৱৰণ 8:16** দিয়া হৈছে।

আৰু তোমালোকক জংঘলৰ মান্না খুৱালে, যিটো তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষে জনা নাছিল, এইকাৰণে যে তেওঁ তোমালোকক নম্ৰ হবলৈ, আৰু তোমালোকৰ পৰীক্ষা কৰি শেষত তোমালোকৰ মংগলৰ হেতুকে।

ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েল জাতিক প্ৰশিক্ষণ দি আছিল যাতে তেওঁলোকে প্ৰতিদিন নিজৰ আহাৰৰ বাবে তেওঁৰ ফালে চাওক, ইমানেই নহয়, কিন্তু তেওঁলোকৰ জীৱনত প্ৰত্যেকটো বস্তুৰ বাবেও। ঈশ্বৰে জানিছিল যে তেওঁলোকৰ আৱশ্যকতাবোৰ কেৱল আহাৰতকৈ অধিক বাঢ়ি গৈ আছিল, তেওঁলোকে সোনকালে উচ্চ শিবিৰ থকা নগৰবোৰ আৰু তাত থকা বলৱান লোকবিলাকৰ সৈতে যুজিব। আৰু সেই স্থিতিত তেওঁলোকৰ ওপৰত দৃঢ় ভাৰসা আৰু বিশ্বাসেই তেওঁলোকৰ বাবে জীৱন আৰু মৃত্যুৰ মাজত পাৰ্থক্য হব।

আহক **যাত্ৰাপুস্তক 16:29** ক পুনৰাই চাওঁ, ইয়াৰ আপুনি স্পষ্টভাৱে দেখা পাব যে ষষ্টম দিনত দিয়া মান্নাক দুগুন অংশৰ কাৰণে চাৱাথৰ বিশ্ৰাম তেওঁলোকৰ বাবে সম্ভৱ আছিল।

চোৱা যিহোৱাই যি তোমালোকক বিশ্ৰামৰ দিন দিছে, এই কাৰণে তেওঁ ষষ্ট দিনক দিনৰ আহাৰ তোমালোকক দিয়ে, এইকাৰণে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ তাতে বহি থাকিবা, সপ্তম দিনা কোনো নিজৰ স্থানৰ দিনা বাহিৰলৈ নাযাবা।

কি আপুনি এই কথাক বুজি পাইছে? চাব্বাথৰ বিশ্ৰাম কেৱল দুগুন অংশক প্ৰাপ্ত হোৱাৰ কাৰণ সম্ভৱ হৈছিল। এইটো ইমানেই গুৰুত্বপূৰ্ণ যে মই আপোনাক কৈছোঁ যে আপুনি এইটো নিজৰ বাবে লিখি লওঁক।

দুগুন অংশৰ অবিহনে চাব্বাথৰ বিশ্ৰাম অসম্ভৱ!

মই এইটো আন ধৰণে আপোনাক কবলৈ বিচৰিছোঁ। যেতিয়ালৈকে আপোনাৰ লগত পৰ্য্যপ্তৈকৈ অধিক নাথাকিব, তেতিয়ালৈকে আপোনাক পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ দৌৰ আৰু ঘাম বোওৱাৰ পৰা আৰাম নাপাব। যেনেকৈ ডেণ্ড্ৰা আৰু মই প্ৰত্যেক ঠাইত লোকবিলাকক কওঁ, যেতিয়ালৈকে আপুনি টকাৰ সমস্যাক সমাধান কৰি নলয়, তেতিয়ালৈকে আপুনি নিজৰ ভৱিষ্যত দেখা নাপাব! কিয়? কিয়নো যেতিয়ালৈকে আপোনাৰ সৈতে পৰ্য্যাপ্তৈকৈ অধিক নাথাকিব, তেতিয়ালৈকে আপোনাৰ লগত জীৱনত জীয়াই থাকিবলৈ দাসৰ জীৱন জীয়াই থকাৰ বাহিৰে আন একো বিকল্প নাথাকিব।

মনত পেলাওক আমি এই পুস্তকৰ আৰম্ভণিৰ অধ্যায়ত দ্বিতীয়বিৱৰণ 28:11-13ত ইব্ৰাহীমৰ আশীৰ্বাদ লাভৰ বিষয়ে পঢ়িলো। তাত আমি স্পষ্টভাৱে দেখিলো যে কেৱল জীয়াই থাকিবলৈ জীৱন জীয়াই থকাটো আপোনাৰ ভৱিষ্যত নহয়! যদি আপুনি পাহৰি গৈছে, তেনেহলে আহক আকৌ এবাৰ ইয়াৰ সমীক্ষা কৰোঁ।

"আৰু যিহোৱাই তোমালোকক বহুতো ভাল বস্তু দিব। তেওঁ তোমাক বহুত সন্তান দিব। তেওঁ তোমালোকৰ গৰুবোৰক বহুত পোৱালি দিব। যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমালোকক দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশত তেওঁ তোমালোকক ভাল শস্য দিব। যিহোৱাই তেওঁৰ ভঁৰাল খুলিব য'ত তেওঁ নিজৰ সমৃদ্ধ আশীৰ্বাদ ৰাখে। তেওঁ তোমালোকৰ মাটিৰ বাবে উপযুক্ত সময়ত বৰষুণ পঠাব। তোমালোকে কৰা সকলো কামতে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব। বহু জাতিক ধাৰ দিবলৈ আপোনাৰ হাতত টকা থাকিব। আৰু তেওঁলোকৰ পৰা একো ধাৰ লোৱাৰ প্ৰয়োজন নহ'ব। যিহোৱাই তোমালোকক ঠেংৰ দৰে নহয়, মূৰৰ দৰে কৰি তুলিব। তোমালোকে ওপৰত থাকিবা, তলত নহয়। যদি তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আজি মই তোমালোকক কোৱা আজ্ঞাবোৰ শুনিবা। তোমালোকে এই আজ্ঞাবোৰ সাৱধানে পালন কৰিব লাগিব।

-দ্বিতীয় বিৱৰণ 28:11-13

দৰিদ্ৰতা, জীয়াই থাকিবলৈ আৰু উৎসৰ আপোনাৰ নিয়তী নহয়। আপুনি ঋণদাতা হব লাগে ঋণী নহয়। মূৰ হব লাগে নেগুৰ নহয়। এইটো অতিকৈ আছে যি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ প্ৰতীক। এইটো চাৰাথৰ বিশ্ৰাম পৰ্য্যাপ্তকৈ অধিক, দুগুন অংশ!

মই জানো আপুনি কি ভাৱি আছে, ৱাহ, এইটোতো সচাকৈয়ে বহুত ভাল হব, গেৰী, কিন্তু মোৰ জীৱনত এতিয়াও এইধৰণে একো দেখা পোৱা নাই। ঠিক আছে, কোনো কথা নাই, আমি পিছফালে ঘুৰি চাব নালাগে, কিন্তু আমি আগফালে চাই ঈশ্বৰে কি কৈছে আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যই আমাৰ বাবে কি অপেক্ষা বোৰ আৰু পৰিকল্পনাবোৰ আছে এইটো চাব লাগে। আমাৰ জীৱন বাস্তৱত কেনেকৈ হব লাগে, ইয়াৰ উচিত ছৱিৰ অবিহনে, আমি পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ চাল আৰু জাল আৰু বিকৃত চিন্তাৰ চিকাৰ হৈ পৰিম। নিজৰ পৰিস্থিতিবোৰৰ সৈতে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰে যি কৈছে তাৰ সৈতে লাগি থকাটো এইটোৱেই বিশ্বাস।

নিজৰ পৰিস্থিতিবোৰ সৈতে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰে যি কয় তাৰ সৈতে স্থিৰে থকাটো এইটোৱেই বিশ্বাস।

ইয়াৰ আগতে মই আপোনাৰ সৈতে ভাগ বতৰা কৰিম যে কেনেকৈ ঈশ্বৰে ডেণ্ড্ৰা আৰু মোক দুগুন অংশৰ বিষয়ে শিকালে, মই আপোনাৰ সৈতে এটা কাহিনী ভাগ বতৰা কৰিবলৈ বিচাৰিছো। যিটো মোৰ বিশ্বাস আছে যে নতুন নিয়মত দুগুন অংশৰ সকলোতকৈ ডাঙৰ কাহিনী আছে।

যিটো কাহিনী মই আপোনাৰ সৈতে ভাগ বতৰা কৰিবলৈ বিচাৰিছো সেইটো আপুনি আগতে কেইবাবাৰো শুনিছে, কিন্তু এইটো আপুনি হয়তো দুগুন অংশৰ সন্দৰ্ভত বা এতিয়া আপোনাৰ লগত ৰাজ্যৰ যি জ্ঞান আছে সেইটো দৃষ্টিকোণেৰে বুজা নাই। আমি লূক 15 অধ্যায়ত হেৰুৱা পুত্ৰৰ কাহিনী পাওঁ, মোৰ সৈতে ইয়াতে থাকক, মই জানো যে আপুনি এইটো আগতে পঢ়িছে, কিন্তু আহক এইটো এটা নতুন দৃষ্টিকোনেৰে সৈতে চাওঁ।

যীচুৱে পুনৰ কলে, "এজন ব্যক্তিৰ দুজন পুত্ৰ আছিল সৰুজন পুতেকে বাপেকক কলে, 'দেউতা আপোনাৰ সম্পতিৰ পৰা মোৰ ভাগৰ অংশ মোক পৰা দিয়ক।' তেতিয়া তেওঁ দুজন পুতেকৰ মাজত নিজৰ সম্পতি ভাগ কৰি দিলে।

"অলপ দিনৰ পাছত সৰুজন পুতেকে তেওঁৰ নিজৰ অংশৰ সম্পতি বেছি দূৰ দেশলৈ যাত্ৰা কৰিলে আৰু লম্পট আচৰণেৰে জীৱন নিৰ্বাহ কৰি সকলো ধন অপব্যয় কৰিলে। সকলো ধন অপব্যয় কৰাৰ পাছত, সেই দেশখনত ভীষন আকাল হল, আৰু আহাৰৰ বাবেও আনকি তেওঁৰ হাতত পইচা নোহোৱা হল। গতিকে তেওঁ সেই দেশৰ এজন মানুহৰ ঘৰত কাম বিচৰাত মানুহজনে তেওঁক পামত গাহৰি চৰাবলৈ পঠিয়াই দিলে। তেওঁ খুব ভোকত আছিল। কিন্তু গাহৰিয়ে খোৱা বস্তুবোৰক খাব বিচৰা স্বতেও তেওঁক কোনেও একোকে খাবলৈ নিদিলে। "অৱশেষত তেওঁ নিজে কৰা মূৰ্খতাৰ চেতনা পাই নিজৰ মনতে কলে, 'মোৰ পিতৃৰ চাকৰ বিলাকেও প্ৰয়োজনতকৈ অধিক আহাৰ পাইছে কিন্তু মই ইয়াত একোও খাবলৈ

নাপায় মৰিব লৈছোঁ। মই ইয়াৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ যাম, আৰু তেওঁক কমগৈ দেউতা ঈশ্বৰৰ অহিতে পাপ কৰিলো মই আপোনাৰ পুত্ৰ বুলি কোৱাৰো যোগ্য নহওঁ, কিন্তু মোক আপোনাৰ এজন চাকৰৰ দৰে ৰাখক।' সেয়ে তেওঁ তাৰ পৰা দেউতাকৰ ওচৰলৈ যাত্ৰা কৰিলে। কিন্তু তেওঁ দূৰৈত থাকোতেই তেওঁৰ দেউতাকে দেখা পাই তেওঁৰ প্ৰতি মৰম উপজিলত তেওঁ দৌৰি গৈ পুতেকক সাৱটি চুমা খালে। পুতেকে বাপেকক কলে, 'দেউতা মই আপোনাৰ দৃষ্টিত স্বৰ্গৰ অহিতে পাপ কৰিছোঁ, মই এতিয়া আৰু আপোনাৰ পুত্ৰ বুলি কোৱাৰ যোগ্য নহওঁ।' "কিন্তু দেউতাকে তেওঁৰ দাস বিলাকক কলে, 'অতি শীঘ্ৰেই আটাইতকৈ উত্তম বস্ত্ৰ আনি ইয়াক পিন্ধোৱা ইয়াৰ হাতত আঙঠি আৰু ভৰিত আটাইতকৈ ভাল জোতা পিন্ধোৱা শকত দামুৰি পোৱালিটো আনি মাৰা আৰু আমি ভোজন কৰি আনন্দ কৰোহঁক। কিয়নো মোৰ পুত্ৰ মৃত হৈও জীলে, তেওঁ হেৰাইছিল কিন্তু এতিয়া পোৱা গ'ল, সেয়ে তেওঁলোকে আনন্দ কৰিবলৈ ললে। "সেই সময়ত ডাঙৰজন পুত্ৰ পথাৰত আছিল, যেতিয়া তেওঁ আহি ঘৰৰ ওচৰ পালে তেওঁ গান-বাজনা আৰু নাচোনৰ শব্দ শুনিবলৈ পালে। তেতিয়া তেওঁ দাসসকলৰ এজনক মাতি সুধিলে, 'এইবোৰ কি হৈছে?' দাসজনে তেওঁক কলে, 'আপোনাৰ ভায়েৰা ঘূৰি আহিলে, আৰু আপোনাৰ দেউতাৰাই তেওঁক সুস্থ শৰীৰে পোৱাৰ বাবে শকত দামুৰি পোৱালিটো আহাৰৰ কাৰনে ৰান্ধিলে।'"সেয়ে ডাঙৰজন পুত্ৰই খংত ভিতৰলৈ যাবৰ বাবে অমান্তি হ'ল, তেতিয়া দেউতাকে বাহিৰলৈ আহি তেওঁক বুজালে। কিন্তু তেওঁ দেউতাকক উত্তৰ দিলে, 'চাওঁক মই ইমান বছৰ ধৰি এজন দাসৰ নিচিনাকে আপোনাৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰি আছো, মই কেতিয়াও আপোনাৰ অবাধ্য হোৱা নাই, কিন্তু মোক আপুনি কি দিছে? আনকি মোৰ বন্ধু বৰ্গৰ সৈতে আনন্দ কৰিবলৈ এটি সৰু ছাগলী পোৱালীও দিয়া নাই। কিন্তু আপোনাৰ পুত্ৰই বেশ্যাৰ লগত আপোনাৰ সকলো সম্পতি অপব্যয় কৰিলে তাৰ কাৰণে আপুনি উত্তম দামুৰি পোৱালিটো মাৰি আহাৰ বাবে ৰান্ধিলে।' "দেউতাকে তেওঁক কলে, 'হে মোৰ বোপা, তুমি সদায় মোৰ লগত আছা, মোৰ যিবোৰ আছে সেই সকলো তোমাৰেই কিন্তু তোমাৰ ভায়েৰা মৃত হৈছিল কিন্তু আকৌ জীলে, হেৰাই গৈছিল কিন্তু এতিয়া পোৱা গ'ল, সেই কাৰণেই আমি আজি আনন্দ কৰাটো উচিত।'

-লূকে লিখা শুভবাৰ্তা 15:11-32

এই কাহিনীত আমি দেখা পাইছো যে সৰু লৰাই নিজৰ অংশৰ সম্পত্তি লৈ ঘৰ এৰি দিলে। এই কাহিনীৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ, কিয়নো এইটো তাৰ উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰে পোৱা অংশৰ কথা কৈ আছে। এই কথাৰ ওপৰত মন দিব যে এই সৰু লৰাক আগতেই উত্তৰাধিকাৰৰ অংশ দিয়া হল, এতিয়া তেওঁ সম্পত্তিৰ ওপৰত আৰু কোনো দাবী কৰিব নোৱাৰে।

তেওঁলোকৰ সৰুটোৱে পিতাকক কলে, হে পিতৃ সম্পত্তিৰ যি অংশ মোৰ হয় সেইটো

মোক দিয়ক, তেওঁ তাক নিজৰ সম্পত্তিৰ অংশ দি দিলে।

ইয়াৰ পাছত, কাহিনীত আমি পাওঁ যে এই যুৱ লৰাজন কত গল, এখন দুৰ দেশত, এইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ যে আপুনি এইটো বুজি পাওক যে সেই যুৱক জনে নিজৰ পিতৃৰ ঘৰ এৰি দিলে, যাৰ অৰ্থ এইটো যে তেওঁ নিজৰ ব্যৱস্থা, নিজৰ সুৰক্ষা আৰু নিজৰ পিতৃৰ ঘৰ যি দেশত আছিল, সেই দেশৰ আইনীবোৰক পিছফালে এৰি গুচি গল। তেওঁ এখন দুৰ দেশত গুচি গল। যত পৃথক আইন আৰু পৃথক জীৱনশৈলী আছিল। মোৰ বিশ্বাস যে এই যুৱ লৰাজনে বাস্তৱত গম পোৱা নাছিল যে তেওঁ কি কৰিবলৈ গৈ আছে। তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ ঘৰত থকা সময়ত পুত্ৰ হোৱাৰ লাভ উঠালে। তেওঁৰ পিতৃৰ লগত যিখিনি আছিল, সেই সকলোৰে সৈতে তাত উপলব্ধ আছিল যেতিয়া তেওঁ ঘৰত থাকিছিল। কিন্তু কিবা কাৰণত তেওঁ ভাৱিলে যে তেওঁৰ জীৱনত কিবা নাটনি আছে বুলি, সেইটোৱে সেই ভাল কথাবোৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে তেওঁ সেইখিনি আন কৰবাত গৈ পাব পাৰে।

যদি আপুনি আগতে কেতিয়াও এই কথাটো বুজা নাছিলে চাগে, তেনেহলে এতিয়া এই কথাটো ভালকে মন কৰক, বাস্তৱত. যীচুৱে আমাক ইয়াত মানৱ জাতিৰ কাহিনী, আদমৰ কাহিনীক কৈ আছে। কাহিনীত আদম এইটোৱেই সৰু লৰা যিয়ে নিজৰ পিতৃৰ ঘৰ এৰি দিলে। আদম সেইজনেই ব্যক্তি আছিল যিয়ে ভাৱিছিল যে তেওঁৰ লগত ঈশ্বৰ, নিজৰ পিতৃৰ সেৱা কৰি থকাৰ বাহিৰে কৰবাত ইয়াতকৈ ভাল ভৱিষ্যত আছে। মই জানো আপুনি কি ভাৱি আছে, ঠিক আছে, যদি আদম সৰু লৰা আছিল তেতিয়াহলে কাহিনীত ডাঙৰ লৰা কোন আছিল? মই সেই প্ৰশ্নক এই আলোচনাৰ শেষত সম্ভধিত কৰিম, কিন্তু এতিয়াৰ বাবে কেৱল ইমানেই মনত ৰাখিব যে আদম সৰু লৰা যি ঘৰ এৰি গুচি গল।

যদিও তাৰ লগত সকলোখিনি আছিল, আদম আৰু হাৱাই প্ৰৱঞ্চনাত আহিল, আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিলে যে তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ঘৰত থকাৰ বাহিৰে আৰু অধিক বহুত খিনি আছে। যেতিয়া আদমে নিজৰ পিতৃৰ ঘৰৰ বিৰোদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে আৰু সেইটো এৰিবলৈ সিদ্ধান্ত ললে, তেতিয়া তেওঁ তেতিয়া নতুন চৰকাৰৰ অধীনত আহি পৰিল। যি সঞ্চালন নতুন আইনীৰ সৈতে এখন নতুন ৰাজ্য আছিল। বাইবেলে এইটো অন্ধকাৰৰ ৰাজ্য বুলি কয়, যত চয়তানে শাসন কৰে। মোৰ বিশ্বাস যে আদমে এই নতুন সম্ৰাজ্যৰ দৰিদ্ৰতা আৰু নিৰাশাক চাই আশ্বৰ্যকৃত হৈ পৰিছিল। আগতে তো সকলোখিনি ভাল লাগিছিল। যেতিয়ালৈকে তাৰ লগত টকা আছিল, তেতিয়ালৈকে আনন্দ কৰিছিল, তাৰ বাবে এইটো কেৱল এটা ডাঙৰ আনন্দ উপভোগ আছিল, কিন্তু যেতিয়া অনুতাপ হল যে তেওঁ ভূল কৰিলে তেতিয়ালৈকে বহুত দেৰি গৈ গৈছিল। আকৌ তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী স্বত্ব বৰ্বাদ হোৱাৰ লগতে, এতিয়া কেৱল জীয়াই থাকিবলৈ কাম কৰিব থাকিবলৈ কেন্দ্ৰিভূত হল। কালিৰ বিষয়ে ভাৱিবলৈ সময় নাছিল। কেৱল আজি, আজি আৰু আজিৰ বাবে জীয়াই থকাটো, আৰু আজি কেতিয়াও কালিৰ অভিবাক্যৰ নিদিয়ে।

বহুত দিন পাৰ হল সৰু লৰাটোৰ সকলোখিনি একত্ৰিত কৰি দূৰ দেশলৈ গুচি গল, আৰু

তাত কুকৰ্মত নিজৰ সম্পতি শেষ কৰিলে।

সৰু লৰাই এতিয়া নিজে নিজকে এখন এনে ৰাজ্যত দেখা পায় যিটো সম্পূৰ্ণ ৰূপে উলহ মালহৰে ভৰা, এখন এনে ৰাজ্য যি সদায় গভীৰ আকালৰ স্থিতিত থাকে। এই লৰাই যি দেখা পাইছিল? লোকবিলাকে ভোকত মৰি থকা, সেইটো বুজিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। অতিশয় আৰু সমৃদ্ধিৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই আহাৰ পাছত, তাৰ মস্তিস্কই এইটো ভাৰিবলৈ কঠিনতা অনুভৱ কৰি আছিল যে তেওঁ যি চাই আছিল সেইবোৰ কি। কিন্তু তাৰ পেটৰ ভোকৰ কষ্টই তাক বুজাই দিছিল যে তেওঁ যি দেখা পাই আছে সেইটো বাস্তৱিক। জীয়াই থাকিবলৈ, এতিয়া তেওঁ নিজকে বাটৰ পথত ভিক্ষা বিচাৰিবলৈ বাধ্য হৈছিল। অন্ধকাৰৰ এই ৰাজ্যত পৃথিৱীত কেৱল কাঁইট আৰু কাঁইটিয়া বন উৎপন্ন হয়, আৰু ইয়াৰ উৎপাদনৰ বাবে দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোওৱাটো আৱশ্যক। বহুত প্ৰয়োজন হোৱাৰ হেতুকে লৰাই কাৰোবাক তেওঁৰ সহায় কৰিবলৈ নিবেদন কৰে। কিন্তু তাত সকলোৱে একে নাৱতে আছিল, কোনোৱে তাক অধিক দিয়াজন নাছিল কিয়নো তেওঁলোক সকলোৱে সেই ভয়ঙ্কৰ আকালৰ অনুভৱ কৰি আছিল যিটো তেওঁ নিজেও অনুভৱ কৰিছিল।

সৰু লৰাৰ জীৱনত এতিয়া এটা নিৰ্ণায়ক ক্ষণ আহি পৰিল, এক পৰিবৰ্তন যিটোৱে আপোনাক আৰু মোক আৰু গোটেই মানৱ জাতিক প্ৰভাৱিত কৰিলে। নিজৰ জীৱনৰ অস্তিত্বত প্ৰথম বাৰ, এই সৰু লৰাই ভিক্ষা বিচাৰে আৰু তাক চাকৰৰ দৰে কোনোবাই থবলৈ। যাতে তেওঁ শাৰীৰিক পৰিশ্ৰম কৰিব পাৰে, আৰু সেই কামৰ বাবে তেওঁক বেতন দিয়া হওক। এইটো তাৰ প্ৰকৃত পৰিচয় আৰু তেওঁ বাস্তৱত যি হয়, তাৰ একেবাৰে বিকৃত ৰূপ। তেওঁ এতিয়া সন্মানীয়, ধনী আৰু বহুত প্ৰতিষ্ঠিত ব্যক্তিৰ লৰা হৈ থকা নাই, এতিয়া কেৱল এজন চকীদাৰ, বা কচাই, বা সম্পত্তিৰ এজেন্ট, বা ডাকিয়া, আৰু এই তালিকাখন দীঘলীয়া হব পাৰে। এতিয়া তাৰ পৰিচয় তাৰ কামৰ অনুসাৰে, বাস্তৱিকত তেওঁ যি হয় তাৰ দ্বাৰা পৰিচয় নহয় যে তেওঁ কোন হয়! তেওঁ নিজৰ পৰিচয় হেৰুৱালে! নিজৰ পৰিচয় হেৰুৱা টো যথেষ্ট নাছিল যে তেওঁ আৰু অধিক তললৈ পৰিল, যীচুৱে কৈছে যে তেওঁ ইমানেই হতাশা হৈ পৰিল যে তেওঁ গাহৰিবোৰক খুৱাবলৈ কাম আৰম্ভ কৰিলে। গাহৰিবিলাকক যিহুদী বিলাকে অশুচি বুলি গন্য কৰে, আৰু যীচুৱে ভিৰক কৈছে যে এই যুৱক জন এতিয়া ইমানেই হতাশা হৈ পৰিল যে তেওঁ নিজৰ জীৱনৰ কোনো উদ্দেশ্য আছিল সেইটোও হেৰুৱাই পেলালে। এতিয়া লাজত আৰু অপমানৰ জীৱন জীয়াই আছে। যি সম্পন্নতাৰ তেওঁ আগতে জীৱনত আনন্দ লৈছিল, সেই সকলোখিনি তাৰ কেৱল মনত হে আছে।

যেতিয়া তেওঁ সকলোখিনি খৰচ কৰি পেলালে, তেতিয়া সেই দেশত ভীক্ষণ আকাল হল, আৰু সি দৰিদ্ৰ হৈ পৰিল। এই কাৰণে তেওঁ সেই দেশৰ নিবাসীসকলৰ এজনৰ তাত গল। তেওঁ তেওঁক নিজৰ পথাৰত গাহৰি চৰাবলৈ পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ বিচাৰিছিল যে সেই আহাৰ যিবোৰ গাহৰিয়ে খাইছিল, তাৰে নিজৰ পেট ভৰাই, আৰু তাক একো দিয়া নাছিল।

মোৰ আশা যে আপুনি এই কাহিনী আৰু আজিৰ মানৱ জাতিৰ মাজত সমানতা দেখা পাই আছে। যেতিয়া দুজন লোক লগ পায় তেতিয়া তেওঁলোকৰ সম্ভাষণ কি হয়? আপুনি জীৱিকাৰ বাবে কি কৰে? বা আপুনি কত কাম কৰে? বা আপুনি কি কৰে? যেতিয়া আপুনি কাৰোবাক সুধে যে তেওঁ কোন, তেতিয়া প্ৰায়ে ভাগেই আপোনাক এইটোৱেই কব যে তেওঁলোকে কি কাম কৰে। কিয়? কিয়নো পৃথিৱীৰ অভিশাপ প্ৰণালীত, আমি সকলোৱে নিজৰ পৰিচয় হেৰুৱাইছো, আৰু আমি সেই পৰিচয়ক বিচাৰিবলৈ যতোপৰনাস্থি চেষ্টা কৰি আছো। যি আমাৰ ধ্যানকেন্দ্ৰিত কৰে আৰু আমি ভাৱো যে সি গুৰুত্বপূৰ্ণ এনে কাৰোবাৰ আমি নকল কৰোঁ। এই সকলো আদমে নিজৰ পিতৃৰ ঘৰ এৰি দিয়াৰ নিৰ্ণয়ৰ কাৰণে হৈছে। নিজৰ কেৱল জীয়াই থকাৰ বাবে জীয়াই থকা এই মানসিকতাত আমি এই দৃষ্টিক হেৰুৱাই পেলাইছোঁ যে বাস্তৱত আমি কোন হয়। কিন্তু ধৈৰ্য্য ধৰক, আমাৰ কাহিনীত এই যুৱ লৰাজন গাহৰিৰ গৰালত নাথাকিল, আৰু যেনেকৈ আমি কাহিনীত আগত দেখা পাওঁ, তেতিয়া মোৰ আশা যে আপুনি গম পাব যে আপোনাকো তাত থকাৰ আৱশ্যকতা নহব।

বাইবেলে কৈছে, যে এদিন এই লৰাজন নিজৰ অনুভৱত আহে আৰু নিজৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ মনত পেলায় যত চাকৰবোৰে যিমান খাব পাৰে তাতকৈ তেওঁলোকৰ অধিক আছে। মই কল্পনা কৰিব পাৰো যে সি ভোকত ব্যাকুল আছে, আৰু সেই সকলো উত্তম পদাৰ্থবোৰ মনত পেলাইছিল চাগে যিবোৰৰ আনন্দ তেওঁ কেতিয়াবা নিজৰ পিতৃৰ ঘৰত লাভ কৰিছিল। মোৰ ককা হেৰোল্ড, দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ত বী-17 ত এটা ৰেডিঅ নেবিগেটৰ আছিল। তেওঁ কৃষি সমূদায়ৰ পৰা আছিল এটা কৃষক পৰিয়ালত তাৰ জন্ম হৈছিল। প্ৰত্যেক ৰবিবাৰে তাৰ মাকে তাৰ বাবে পোৰাই দিয়া কুকুৰা, চাটনি কৰা আলু, ঘৰত বনোৱা ৰুটী, সেউজীয়া বিন, আৰু কেইবা প্ৰকাৰৰ স্বদিষ্ট তৰকাৰীবোৰৰ আহাৰৰ সৈতে দিছিল। আৰু মিঠাত সদায় ঘৰত বনোৱা কেক থাকিছিল। মই নিজেও জানিছিলো যে সেই আহাৰ কিমান স্বাদিষ্ট আছিল, কিয়নো তাৰ মাক মোৰ আইতা আছিল।

যুদ্ধৰ সময়ত মোৰ ককাৰ বিমানক জামানীৰ ওপৰৰ পৰা মাৰি পেলোৱা হৈছিল, আৰু তাক কেইবামাহ জাৰ্মানৰ জেলত থাকিবলগীয়া হৈছিল, খোৱা প্ৰায়ে নোহোৱাৰ নিচিনা দিয়া হৈছিল। এদিন মই মোৰ ককাক সুধিলো যে তেওঁ সেই দিনবোৰত কেনেকৈ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ মোক কলে যে তেওঁ কেৱল নিজৰ মাৰ বনোৱা কুকুৰা আৰু আলুৰ চাটনি কেতিয়া ঘৰ গৈ পাব এই বিষয়ে ভাৱি জীয়াই আছিল। মোৰ বিশ্বাস যে এই সৰু লৰাৰো একে অনুভৱ হৈছিল আৰু সি অনুভৱ কৰিলে যে নিজৰ জীৱনত কি হেৰুৱাই আছে। কিন্তু এতিয়া সেই সম্পত্তিৰ ওপৰত কোনো অধিকাৰ সাব্যস্থ কৰিব নোৱাৰে, কিয়নো তাৰ পিতৃৰ সম্পত্তিৰ পৰা তাৰ অংশ সি আগতেই লৈছিল। সেয়ে সি এটা পৰিকল্পনা কৰিলে, সি ভাৱিলে যে সি ঘুৰি নিজৰ ঘৰলৈ যাব আৰু নিজৰ পিতৃক কব যে নিজৰ ঘৰত চাকৰৰ হিচাপে ৰাখিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব। তাৰ চিন্তাৰ অনুসাৰে নিজৰ ঘৰতে চাকৰৰ কাম কৰিবলৈ, এইটোৱেই একমাত্ৰ বিকল্প আছিল।

যেতিয়া সি নিজৰ সচেনতনাত আহিলে, তেতিয়া কলে, মোৰ পিতৃৰ কিমান দাস

বিলাকক আহাৰত কৈ অধিক ৰুটী দিয়া হয়, আৰু মই ইয়াত ভোকত মৰি আছো, মই এতিয়া উঠি নিজৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ যাম আৰু তেওঁক কম যে পিতৃ মই স্বৰ্গৰ বিৰোদ্ধে আৰু আপোনাৰ বিৰোদ্ধে পাপ কৰিছোঁ, এতিয়া এই যোগ্য নহও যে মই আপোনাৰ লৰা বুলি, মোক নিজৰ এজন দাসৰ সমান ৰাখক, তেতিয়া সি উঠি নিজৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ গল।

এই কাৰণে তেওঁ নিজৰ এই পৰিকল্পনাৰ অনুসাৰে ঘৰলৈ উভতি গল যাতে নিজৰ পিতৃক তাৰ বাবে অলপ শুবলৈ ঠাইকন আৰু খাবলৈ কিছু আহাৰৰ সলনি দাসৰ ৰূপে কিবা কাম দিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰে। কিন্তু বাইবেলত এই কাহিনীক এটা আশ্বৰ্য্যজনক সমাপ্ত দেখুওৱা হৈছে। যেনেকৈয়ে সি ঘৰৰ ওচৰলৈ গৈ পায়, তাৰ পিতৃয়ে দুৰৰ পৰা দেখা পায় আৰু তাক লগ কৰিবলৈ আৰু সাৱঁঠি ধৰিবলৈ দৌৰি তাৰ ওচৰলৈ আহে। লৰাক সাৱঁটি লোৱাৰ এই ঘটনাৰ পাছত এই কাহিনীত পিতৃৰ প্ৰেমৰ কাহিনী বুলি কোৱা হওক। কিয়নো সেই পিতৃয়ে নিজৰ লৰাক গাহৰিৰ গোন্ধ পোৱাৰ স্বত্তেও সাৱঁটি ধৰিলে। যীচুৰ যিহুদী শ্ৰোতাই জানিছিল যে পিতৃৰ এই ধৰণৰ গাহৰিৰ গোন্ধত লৰাক সাৱঁটি ধৰাত তেওঁ আধ্যাত্মিকভাৱে ধৰ্মৰ নিয়মবোৰৰ অনুসাৰে অশুচি হৈ পৰিল। কিন্তু এই পিতৃয়ে নিজৰ পুত্ৰৰ হৈ স্বেচ্ছাই অশুচি হৈ পৰিল। এই কাৰণে তেওঁ সকলোতকৈ ভাল বস্ত্ৰ আনিবলৈ আজ্ঞা দিয়ে আৰু নিজৰ পুত্ৰ শৰীৰৰ লেতেৰা ঢাকিবলৈ তেওঁক নতুন কাপোৰ পিন্ধাই দিয়ে। আৰু এই পিতৃয়ে নিজৰ অধিকাৰৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰা মোহৰ মৰা আঙুঠি আনি নিজৰ লৰাৰ আঙুলিত পিন্ধাই দিয়ে। তেওঁ তাক পিন্ধিবলৈ জোতা দিয়ে, যাৰ অৰ্থ যে এতিয়া তাৰ গোটেই সম্পত্তিৰলৈকে অধিকাৰ হয়। কিন্তু এইটো শেষ বস্তু যি তাৰ পিতৃয়ে দিলে যাৰ বাবে ডাঙৰ লৰাই ক্ৰোধিত হৈ পৰে। পিতৃয়ে হৃষ্টপুষ্ট দামুৰি মাৰি লৰাৰ উভতি অহাৰ আনন্দত সকলোৰে বাবে ডাঙৰ ভোজ পাতি খাবলৈ দিয়ে। এই সৰু লৰাটোৱে সকলো ভূল কৰিছিল, তথাপিও সেইজন লৰাৰ হিচাপে সকলোৰে আগত আৰু কোনো বাধা নোহোৱাকৈ সন্মানিত কৰা হল, আৰু ঘৰত তাক পুত্ৰৰ যি অধিকাৰ আগতে আছিল সেই অধিকাৰ দিয়া হল। তেওঁক আকৌ বাহাল কৰা হল।

ঠিক আছে, কিন্তু এই সকলোখিনিৰ দুগুন অংশৰ সৈতে কি মিল? সম্পূৰ্ণৰূপে আছে। যীচুৱে এই সৰু লৰাক ঘৰ এৰি যোৱাৰ পৰা উভতি অহাৰ এই কাহিনীৰ ব্যৱহাৰ এইকাৰণে কৰিছিল কিয়নো সেইটো শুনোতাবিলাকে যি তেওঁ যিহুদী শ্ৰোতা, নিজৰ সংস্কৃতিত বুজি পাওক যে এই কাহিনীৰ উদ্দেশ্য কি? আৰু আপুনিও বুজি লওক যে ইয়াৰ দ্বাৰা আপোনাক কি কবলৈ বিচাৰিছোঁ, যিহুদী সংস্কৃতিতত জেষ্ঠ পুত্ৰক আইনী ভাৱে সম্পত্তিৰ দুগুন অংশ নিজে নিজেই প্ৰাপ্ত হৈছিল। যদি আপুনি মন কৰিব তেতিয়া দেখা পাব যে, এই কাহিনীত ডাঙৰ লৰাই ঘৰ এৰি যোৱা নাছিল, কিন্তু সৰু লৰাই ঘৰ এৰি গল আৰু আকৌ উভতি আহিল। আপোনাৰ মনত এইটো আছে চাগে যে যেতিয়া তেওঁ গুচি গৈছিল, তেতিয়া তেওঁ সম্পত্তিৰ নিজৰ আইনী অংশ, নিজৰ সৈতে লৈ গল। এতিয়া তেওঁ পিতৃৰ কোনো সম্পত্তি বা আন কোনো বস্তুৰ ওপৰত একো দাবী কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু যেতিয়া এই সৰু লৰাই উভতি আহিল আৰু পিতৃয়ে তাক পুত্ৰ হোৱাৰ অধিকাৰ পুনৰ বাহাল ৰাখিলে আৰু বিশেষভাৱে তাৰ উভতি অহাৰ

আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ হৃষ্টপুষ্ট দামুৰি দিলে, তেতিয়া তাৰ ডাঙৰ লৰাই ক্ৰোধিত হল। ডাঙৰ লৰাৰ এই চিন্তাৰ অনুসাৰে সেই দামুৰি তাৰ আছিল কিয়নো সেইটো তাৰ সম্পত্তিৰ অংশ আছিল।

ইয়াত এটা বিষয়ৰ কথা আছে। যদিও সৰু ভায়েকক সম্পত্তিৰ নিজৰ অংশ আগৰ পৰাই দিয়া হৈছিল, তথাপিও তাক নিজৰ পুত্ৰ হোৱাৰ অধিকাৰ পুনৰায় দিয়া হৈচিল এইকাৰণে এতিয়া তেওঁ আনটো অংশৰ আনন্দ উপভোগ কৰি আছিল। ইয়াৰ অৰ্থ এইটো যে তেওঁক বাস্তৱত সম্পত্তি দুগুন অংশ দিয়া হল। ডাঙৰ লৰাৰ দৃষ্টিকোণত এইটো উচিত নাছিল আৰু খংঙত সি নিজৰ পিতৃক এনে কৈছিল। সি দাবী কৰে যে তেওঁ ইমান বছৰ ধৰি তেওঁৰ কাৰণে শ্ৰম কৰিছে আৰু বিশ্বাসী হৈ থাকিল আৰু এই সৰু ভায়েকে পৰিয়ালক বদনাম কৰাৰ বাহিৰে একো কৰা নাই। তথাপিও তাক দুগুন অংশ কিয় দিব লাগে?

তেনেহলে কি এইটো উচিত আছিল? দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোওৱাৰ পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ দৃষ্টিকোণেৰে, আমি সকলোৱে কম যে এইটো উচিত নাছিল । আমি হয়তো সেই ডাঙৰ লৰাৰ সং দিম যি বিশ্বাসযোগ্যতাৰে পৰিশ্ৰম কৰিছিল আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ বাবে যি কৰিছিল তাৰ আধাৰত অন্যায়ৰ দাবী কৰি আছিল।

কিন্তু আমি যি আধাৰত ন্যায় কৰোঁ যে কি উচিত আৰু কি উচিত নহয়? কি ন্যায় কৰাটো, আৰু নিজৰ অনুগ্ৰহ কাৰ বাবে দেখুওৱা ইয়াৰ নিৰ্ণয় লোৱাটো পিতৃৰ কাম নহয়নে? যি পৃথিৱীত অভিশাপ প্ৰণালীৰ প্ৰশিক্ষণত আমি সকলোৱে প্ৰশিক্ষিত হৈছো, আমি এইটোৱেই ভাৱিম যে পিতৃয়ে সৰু লৰাটোক সম্পত্তিৰ আন এটে অংশ দিলে, তেনেহলে ডাঙৰ লৰাটোক তাতকৈ কম অংশ দিয়া হল তাতেই সন্তুষ্ট হৈ থাকিব লাগিব। কিন্তু এইটো স্থিতি নহয়। পিতৃয়ে ইমানেই ধনৱন্ত যে চাকৰবোৰৰ ওচৰত প্ৰয়োজনতকৈ অধিক আছে, তেতিয়াহলে লৰাৰ বাবে তাৰ লগত আৰু কিমান অধিক হব।

চয়তানে নিবিচাৰে যে আপুনি জানক যে আমাৰ ঈশ্বৰ কিমান মহান বা আপুনি বাস্তৱত কোন হয়? তেওঁ আৰম্ভণিৰে পৰা আমাৰ পিতৃৰ বিষয়ে মিছা সিচি আছে। বীমা পলিচিবোৰৰ দাবী কৰে যে যেতিয়া বিপদ আহে তেতিয়া সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ কাৰ্য্য হয়। ধাৰ্মিক সংগঠনবোৰৰ দাবী যে লোক বিলাকে যেতিয়া নিজকে দুখীয়া কোৱাই আৰু সেই স্থিতিত থাকিবলৈ লয় তেন্তে ঈশ্বৰ সন্তোষ্ট হয়। লোকবিলাকে দাবী কৰে যে ঈশ্বৰে ভাল মানুহৰ সৈতে বেয়া কাম কৰে। চয়তানে বিচাৰে যে আপুনি এই কথাৰ পৰা অন্ধ আৰু নজনাকৈ থাকক যে আপুনি কোন হয় আৰু আপোনাৰ পিতৃ কিমান মহান। যাতে আপুনি নিজৰ সচেতনাত আহি গোটেই হৃদয় প্ৰায়শ্চিত কৰি তেওঁৰ ওচৰলৈ উভতি নাযায়। মই আপোনাক বিশ্বাস দিয়াইছো যে যেতিয়া আপুনি ঈশ্বৰৰ ফালে ঘুৰিব, তেতিয়া আপোনাকো সেই ধৰণেই আদৰণি জনোৱা হব, যি ধৰণে পিতৃয়ে নিজৰ এই সৰু পুত্ৰৰ সৈতে কৰিলে।

আপুনি সুধিব যে ডাঙৰ লৰাটো কোন হয়? আহক চাওঁ যে কি আমি ইয়াৰ বিষয়ে বাক্যত কি পাওঁ।

কিন্তু তাৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ পথাৰত আছিল। যেতিয়া তেওঁ আহি আছিল আৰু ঘৰৰ ওচৰ পালে, তেতিয়া তেওঁ গান,গোৱা, বাদ্য যন্ত্ৰৰ শব্দ নাচি থকাৰ শব্দ শুনিলে। শেষত সি এজন দাসক

মাতি সুধিলে, এইবোৰ কি হৈআছে? দাসজনে কলে, আপোনাৰ ভায়েৰা আহিছে, আৰু আপোনাৰ পিতৃয়ে এটা দামুৰি কটোৱাইছে, এইকাৰণে যে তাক ভালে কুশলে পালে। এইটো শুনি সি খংত ভৰি পৰিল আৰু ভিতৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, কিন্তু তাৰ পিতৃয়ে বাহিৰলৈ আহি তাক মান্তি কৰালে। সি পিতৃক উত্তৰ দিলে, চাওক মই ইমান বছৰ ধৰি আপোনাৰ সেৱা কৰি আছোঁ আৰু কেতিয়াও আপোনাৰ আজ্ঞা উলংঘন কৰা নাই, তথাপিও আপুনি মোৰ কেতিয়াও এটা ছাগলীও দিয়া নাই যে মই নিজৰ বন্ধুবিলাকৰ সৈতে আনন্দ কৰিব পাৰোঁ। কিন্তু যেতিয়া আপোনাৰ এই সৰু পুত্ৰই আপোনাৰ সকলো সম্পত্তি ব্যেশ্যাবৃত্তিত উৰালে, আৰু আহিলে, আপুনি তাৰ বাবে পালিত দামুৰি দিলে। তেওঁ তাক কলে, পুত্ৰ তুমি সদায় মোৰ লগত আছা, আৰু যিখিনি মোৰ সেই সকলোখিনি তোমাৰেই । কিন্তু এতিয়া আনন্দ কৰিব লাগে কিয়নো তোমাৰ ভাই মৰি গৈছিল, আকৌ জী উঠিল, আৰু হেৰাই গৈছিল, কিন্তু এতিয়া পোৱা হল।

ডাঙৰ লৰাৰ কোৱাৰ অৰ্থ যে ইমান বছৰ ধৰি তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ গোলামী কৰি আছিল, কিন্তু সেই গোটেই সময়ত তাৰ পিতৃয়ে এবাৰো তাক নিজৰ বন্ধুসকলৰ সৈতে আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ ছাগলী এটাও নিদিলে। তেওঁ ইয়াত যি কৈ আছে সেইটো মই আপোনাক সঠিককৈ বুজাব বিচাৰিছো। পিতৃ আপুনি যোগ্য ন্যায় কৰা নাই, কিন্তু মন কৰিব যে তাৰ সলনি পিতৃয়ে কি কৈছে, তুমি সদায় মোৰ সৈতে আছা, আৰু মোৰ লগত যি আছে সেই সকলোখিনি তোমাৰেই।

চয়তানে নিবিচাৰে যে আপুনি জনাটো যে আমাৰ ঈশ্বৰ কিমান মহান বা বাস্তৱত কোন হয়।

এতিয়া কি আপুনি বুজি পালে যে ডাঙৰ লৰাটো কোন? ডাঙৰ লৰাটো বাস্তৱত নিজৰ পিতৃৰ সেৱা আৰু অধিকতাৰ আনন্দ লোৱাৰ সলনি আত্ম-ধাৰ্মিকতা বা মই বহুত ধাৰ্মিক বুলি এই ভূল ধাৰণাত থাকি নিজৰ পিতৃৰ গোলামী কৰাত ব্যস্ত আছে। পিতৃৰ যি খিনি আছে সেই সকলোখিনি বাস্তৱত তাৰেই হয়।

আপুনি ঠিকেই বুজি পাইছে, ডাঙৰ লৰা প্ৰথম প্ৰতিজ্ঞাৰ ব্যৱস্থাক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে। প্ৰথম লৰাই নিজৰ পিতৃৰ ঘৰৰ লাভ কেতিয়াও উঠাব নোৱাৰিলে কিয়নো তেওঁ পিতৃৰ স্বীকৃতি পাবলৈ কাম কৰাত ব্যস্ত আছিল। যদিও ডাঙৰ লৰাক দুগুন অংশৰ অধিকাৰ আছিল, কিন্তু কেৱল সৰু পুত্ৰই বাস্তৱৰ ইয়াৰ আনন্দ ললে।

আপুনি সেই সৰু লৰাজন!

আপোনাৰ লগত দুগুন অংশ আছে আপুনি সেইজন পুত্ৰ যাক, আপুনি যি কৰে তাৰ আধাৰত প্ৰাপ্ত নহয় কিন্তু এই আধাৰত প্ৰাপ্ত হয় যে আপুনি খ্ৰীষ্টত কোন হয়? অৰ্থাত ঈশ্বৰৰ সেই পুত্ৰ বা পুত্ৰী, সেই উত্তৰাধিকাৰৰ আনন্দ লয় যাৰ বাবে আপোনাক কাম কৰিব লগা হোৱা নাই কিন্তু নিজৰ পিতৃৰ পৰা বিনামূল্যই প্ৰাপ্ত হৈছে।

অধ্যায় 9

প্ৰয়োজনতৈক অধিক

মই বুজিছো যে আপোনাক এই অধ্যায়ৰ শীৰ্ষক কিছু অসাধৰণ লাগিব পাৰে, কিন্তু এইটো সেই কথা যাৰ ফালে আপুনি আগবাঢ়ি আছে, প্ৰয়োজনতকৈ অধিক। এইকাৰণে নহয় যে মই আপোনাক টকা বনাবলৈ নতুনত্বম, সকলোতকৈ প্ৰিয় নতুন পৰিকল্পনা দেখুৱাই আছোঁ, কিন্তু এইকাৰণে যে ঈশ্বৰৰ সন্তান ৰূপে এইটো আপোনাৰ আইনী অধিকাৰ আছে যে আপুনি নিজৰ পিতৃৰ ঘৰৰ অত্যাধিক আৰু সমৃদ্ধিৰ আনন্দ লব পাৰে। আপুনি নিজে নিজকে এই সময়ত যত দেখা পাইছে সেই স্থানত, দুগুন অংশৰ কল্পনা, প্ৰয়োজনতকৈ অধিক হোৱা, ইয়াৰ কল্পনা কৰাটো অসম্ভৱ লাগিব পাৰে। কিন্তু ইয়াৰ পৰাই আপোনাক নিজৰ স্বাধীনতাৰ যাত্ৰা নিজৰ চিন্তাৰে আৰম্ভ কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে। যেতিয়ালৈকে আপোনাৰ চিন্তাত ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ সৈতে একমত নহব, আপুনি কেতিয়াও তাৰ লাভবোৰৰ আনন্দ লব নোৱাৰে। এইকাৰণে যিখিনি আপুনি নিজৰ চাৰিওফালে দেখা পায়, তাৰ পৰা নিজৰ চকু উঠাওক আৰু সেইটোত লগাওক যিটো ঈশ্বৰে কয় যে সেই সকলো তেওঁৰ ৰাজ্যত আপোনাৰেই হয়। ঈশ্বৰে যি কৈ আছে তাৰ ওপৰত তৰ্ক কৰাটো বন্ধ কৰক কিয়নো আপুনি এই নিজৰ জীৱনত এতিয়া দেখা পোৱা নাই। তাৰ সলনি ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ আধাৰত নিজৰ পৰিস্থিতিবোৰৰ সৈতে তৰ্ক কৰাটো আৰম্ভ কৰক, এইটো বিশ্বাস কৰি যে ঈশ্বৰে যি কয় যে আপোনাৰ সেইটো বাস্তৱত আপোনাৰ হওক। মি আপোনাৰ দৰেই সাধাৰণ ব্যক্তি, আৰু মই কেৱল সেইটোৱেই কৰিলো যিটো মই আপোনাক কৰিবলৈ কৈ আছোঁ। ঈশ্বৰে যি কয় তাৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰক, ঈশ্বৰৰ বাক্য বিফল হব নোৱাৰে আৰু এই বাক্য কোনো পৰিস্থিতিত পৰিবৰ্তন আনিব। উদাহণৰৰ বাবে ইয়াত এটা ইমেইল আছে যিটো মোক এটা শ্ৰোতাৰ পৰা পাইছিলো যিটো এই সকলো কথাবোৰৰ সন্দৰ্ভত সন্দেহ আছিল, তেওঁ এই সকলো কেৱল শুনিছিল, বা তাৰ অনুসাৰে অনুসৰণ কৰিছিল:

আপুনি নিজে নিজকে এই সময়ত যত দেখা পাইছে সেই স্থানত, দুগুন অংশৰ কল্পনা, প্ৰয়োজনতকৈঅধিক হোৱা,ইয়াৰ কল্পনা কৰাটো অসম্ভৱ যেন লাগিব পাৰে। কিন্তু ইয়াৰ পৰাই আপোনাক নিজৰ স্বাধীনতাৰ যাত্ৰা নিজৰ চিন্তাত আৰম্ভ কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে।

মই নিজৰ 22 বছৰৰ সংঘৰ্ষক ইয়াত যথাসম্ভৱ কম বাক্যৰে কবলৈ চেষ্টা কৰিবলৈ গৈ আছোঁ। মই আৰু মোৰ স্বামী দুয়ো খ্ৰীষ্টীয় পৰিয়ালত ডাঙৰ দীঘল হলো, আৰু নিয়মীয়া ভাৱে গীৰ্জালৈ গৈছিলো।

আমি যুৱ সমাজৰ ৰবিবৰীয়া স্কুলতো অংশ গ্ৰহণ কৰিছিলো। যেতিয়া আমাৰ বিয়া হল তেতিয়া প্ৰথম বছৰ আৰ্থিকভাৱে ভাল আছিল... সেইটো 22 বছৰ আগৰ কথা। তেতিয়াৰে পৰা টকা আমাৰ জীৱনত দুখ আৰু সংঘৰ্ষৰ নিয়মীয়া কাৰণ হৈ আছিল, আৰু মোৰ বিশ্বাস সদায় উথল মাথল হৈ আছিল কিয়নো মই একো বুজিব পৰা নাছিলো যে পবিত্ৰ বাইবেলত যি কোৱা হৈছে, আৰু যিটো হব লাগে, সেইটো আমাৰ জীৱনত কিয় হোৱা নাছিল। যদি ঈশ্বৰৰ বাক্য সনাতন আৰু অবিনাশী আৰু সেইটো যোৱা কালি আজি, আৰু যুগে যুগে একেই আছে, তেনেহলে সেইটোৱে আমাক কি দিয়ে? বা হয়তো সেইটো মৃত আছিল, মিছা আছিল বা পাগল আছিল।

তীব্ৰতাৰে আগবাঢ়ি 28 জানুৱাৰী 2013 আহি গলো, মই নিজৰ স্বামীক কলো, হয়তু ঈশ্বৰ আমাৰ আগত প্ৰকাশ হওক বা মই গুচি যাম... মই গীৰ্জাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ বিষয়ে বিৰক্ত হৈ পৰিছিলো। যেতিয়া মই কিছু কাম পূৰ্ণ কৰিবলৈ ঘৰৰ পৰা ওলাইছিলো, তেতিয়া মোৰ স্বামীয়ে অৱশেষত পবিত্ৰ আত্মাই তেওঁক যি কৰিবলৈ কৈ আছিল সেই কথাত মন কৰিলে আৰু আমাৰ এজন প্ৰিয় বন্ধুক কথা পাতিবলৈ ঘৰলৈ মাতিলে। তেওঁৰ কথা শেষ হোৱাৰ পাছত, তেওঁ কলে, যে তেওঁৰ লগত শুনিবলৈ কিবা আছে? গেৰী কীচী।তেওঁৰ জীৱনত যি হৈছিল, তাৰ সাক্ষ্য তেওঁ মোৰ স্বামীৰ সৈতে ভাগ বতৰা কৰিলে, আৰু যেতিয়া মই ঘৰ আহি পালোঁ মোৰ স্বামীয়ে মোক কলে যে আমাৰ সেই বন্ধুৱে তেওঁক কি কৈছিল আৰু কৈছিল যে পিছ দিনাখন তেওঁ সেই বস্তুটো লবলৈ গৈ আছে, যিটো তেওঁ আমাক শুনাব বিচাৰিছিল।

মই জনা নাছিলো যে কি হৈছিল(কিয়নো মই সকলো আধ্যাত্মিক সামগ্ৰীৰ বিষয়ে পুৰোহিত আৰু শিক্ষক সকলৰ পৰা বহুত বাৰ আৰু বহুত খিনি শুনিছিলো।) কিন্তু মই তেওঁক ফোন কৰিলো আৰু সুধিলো যে গধুলি আমাক লগ কৰিব পাৰিব নেকি। বহুত বৰফৰ ৰাতি আছিল, কিন্তু মই যেনেতেনে তেওঁৰ ঘৰলৈ গৈ পালোঁ। যেতিয়া মই গাড়ী চলাই আছিলো তেতিয়া ঈশ্বৰে মোক কলে, এই বাৰ মই যি বিচাৰিছো সেইটো প্ৰাপ্ত হব লাগে!

পিছত দিনা, আমি শুনিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো আৰু আমি দুয়ো সম্পূৰ্ণ ভাৱে অভিভূত হৈ পৰিলো। এতিয়া বুজি পাবলৈ ধৰিলো। পবিত্ৰ বাইবেলৰ সেই সকলো বাক্য, বিশ্বাস, নিজৰ অঙ্গীকাৰত দৃঢ়তাত স্থিৰে থকা। বিষয়টো টুকুৰাবোৰ অৱশেষত নিজৰ ঠাইত আহি পৰিল। আমি কিছু বছৰ আগত ৰাজ্যৰ বিষয়ে শুনিছিলো, কিন্তু কোনোৱে এই প্ৰক্ৰিয়াক পঢ়াবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰা নাছিল... তেওঁ তাত আছে! তালৈকে কেনেকৈ যাব পাৰি এইটো কোনোৱে কোৱা নাছিল, আপুনি কলে।

সেয়ে আমি যি শিকিলো তাৰ ওপৰত সোনকালে ব্যৱহাৰ কৰিলো... আমাৰ বন্ধকত থকা বস্তুক এৰুৱাবলৈ টকাৰ আৱশ্যক আছিল। সেইটো বৃহস্পতিবাৰৰ দিন আছিল, আৰু মোৰ স্বামীয়ে মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ ঘৰৰ কিছুমান সৰু সৰু কাম সম্পূৰ্ণ কৰি দিছিল... তেওঁ মোক সুধিছিল যে মোৰ স্বামীক সেই কামৰ সলনি কিমান টকা দিব লাগিব(তেওঁলোকে জানছিল যে আমাৰ আৰ্থিক স্থিতি কঠিনতাত আছে) মই তেওঁলোকক কলো, যি ভাল দেখে সেইটোৱেই দি দিব, এইটো বন্ধকত থোৱা সামগ্ৰী এৰুৱাবলৈ যথেষ্ট নাছিল.. কিন্তু এতিয়াও কেৱল বৃহস্পতিবাৰেই আছিল।

শুক্ৰবাৰে, আমি নিজৰ বন্ধুক লগ কৰিবলৈ সময় নিৰ্ধাৰণ কৰিছিলো যিয়ে আমাক শুনিবলৈ চিডি দিছিল। সেই সময়ত বহুত ডাঙৰ বৰফৰ ধুমুহা আহিছিল, কিন্তু মোৰ স্বামীয়ে আৰু মই দুয়ো বহি তেওঁৰ ৰাজ্যৰ আৰু তাৰ পৰিচালনাৰ বিষয়ে কথা পাতিবলৈ বিচাৰিছিলো।

আমাৰ যোৱাৰ আগতে, তেওঁ আমাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, আৰু তেওঁ আমাক এখন চেক দিলে... প্ৰভুৱে আমাৰ জীৱনত আৰ্থিক বীজ ববলৈ তেওঁৰ হৃদয়ত প্ৰেৰিত কৰিছিল। তেওঁ এই ধৰণ আমাক চেক দিয়াত আমি বহুত প্ৰভাৱিত হলো, আৰু নম্ৰ হৈ পৰিলো। আকৌ আমি চেক খুলিলো... এইটো বন্ধকত থোৱা বস্তুবোৰৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ আৰু অন্য সৰু বিলবোৰৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ যথেষ্ট আছিল!

মই মোৰ স্বামীক কলো, যে ইমান সময়ৰ পৰা মোক যি কথাটো বিচাৰিছিলো এইটো সেইটোৱেই আছিল! মই ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসযোগ্যতাক সোঁৱৰণ ৰাখিবলৈ চেকৰ এটা ছবি ললো। আমাৰ জীৱনত যি হৈ আছে সেইটো চাই চয়তান আনন্দিত নাছিল, আৰু সি তৎক্ষণাত(হয়, একেবাৰে তৎক্ষণাত) আমাৰ বীজ চুৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। আমি নিশ্চিত কৰিছিলো যে এইটোৱেই সত্য, আৰু আমি নিজৰ মুখেৰে এনে একো নকওঁ যিটো আমাৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে বিনাশাকাৰী হব। চয়তানে নিজৰ চেষ্টাত প্ৰৱল আছিল...কিন্তু আমি নিজৰ ভৰি মজবুতেৰে স্থিৰ কৰি ৰাখিলো নিজৰ ঢালক নিজৰ আগত দৃঢ়তাৰে ধৰি ৰাখিলো।

মই আগলৈ আগবঢ়াৰ আগতে মই আপোনাক এইটো বুজোৱাটো আৱশ্যক যে মই এজনী কঠোৰ নিষ্ঠুৰ মহিলা আছিলো আৰু যি সেই সমৃদ্ধিৰ শিক্ষাবোৰৰ পৰা বিৰক্তি হৈ পৰিছিলো যিখিনি এতিয়ালৈকে মই শুনিছিলো... আৰু মোৰ স্বামীয়ে এই সকলো জানিছিল।) সচা কথাত আচৰিত কথাটো আছিল যে মই এই শিক্ষাক সম্পূৰ্ণৰূপে বুজি পাইছিলো আৰু স্বীকাৰ কৰিছিলো.. কেতিয়াবা কেতিয়াবা মোৰ স্বামীয়ে মোক চাই আচৰিত হৈছিল যে এই সকলোখিনি কেনেকৈ আৰু কি ধৰণে সম্ভৱ হল!

আমি নিজৰ বিশ্বাসক মুক্ত কৰি দিলো আৰু এনে বিশ্বাস কৰি নিজৰ আৰ্থিক বীজ সিচিঁলো যে আমাৰ নিৰ্মান কোম্পানীয়ে সোনকালেই 1500000 ডলাৰৰ ঠিকা পাবলৈ যাতে আমি সেইখিনিৰে আৰু সেই বিলবোৰ পৰিশোধ কৰিব পাৰিম যিবিলাকৰ পৰিশোধৰ তাৰিখ পাৰ হৈ গৈচিল, আৰু আমি বীজ 3:13ত সিচিছিলো, আৰু 5:13 এপ্ৰিলত আমি এদিনতে মুঠ 4500000 ডলাৰৰ দুটা চেক প্ৰাপ্ত হল!!!!! এইটো যেতিয়াৰে পৰা আমি ৰাজ্যৰ সিদ্ধান্তবোৰক সংলগ্ন কৰিলো, আৰু বিশ্বাসকৰ আৰ্থিক বীজ ববলৈ কেৱল দুই মাহৰ পাছতেই হল।

আমি নিজৰ সন্তানবোৰৰ ইয়াত যোগ কৰিলো আৰু তেওঁলোকে চালে যে এইটো বাস্তৱত হৈ আছে। এতিয়া তেওঁলোকেও সেই বস্তুবোৰৰ তালিকা বনালে যিবোৰ তেওঁলোকে বিচাৰিছিল সেইবোৰ পাবলৈ। আৰু তেওঁলোকৰ বাবে সিহঁতে নিজৰ নিজৰ পিগি বেঙ্কৰ পৰা নিজৰ বিশ্বাসৰ বীজ সিচিলে। আমাৰ ঘৰৰ প্ৰত্যকটো কোঠাত পবিত্ৰ বাইবেলৰ অভিবাক্যবোৰ দেৱালত লিখা আছিল, আৰু আমাৰ পাঁচ বছৰৰ সন্তানে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গৈচিল আৰু ঘোষনা কৰিছিল, মোৰ বিশ্বাস

আছে যে মই এইটো প্ৰাপ্ত কৰিলো।

আমি ঈশ্বৰৰ কিমান ধন্যবাদিত যে এতিয়া আমাৰ লগত দিবলৈ আৰু অধিক টকা আৰু এই কাৰণেও যে আমি বহুত সোনকালে ঋণমুক্ত হব পাৰিম, আৰু যি কাম আমি পাইছিলো সেইটো সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ একেবাৰে ওচৰত আছোঁ!

পাষ্টৰ গেৰী আপোনাক ধন্যবাদ দিছোঁ, মই আপোনাক যি মেইল পঠিয়াইছিলো তাৰ উত্তৰ দিবলৈ আপুনি সময় উলিয়ালে। আমি জানো যে আপুনি বহুত ব্যস্ত থাকে, আৰু অধিক সময় উলিওৱাটো আপোনাৰ বাবে অসুবিধা হয়, কিন্তু তথাপিও আপুনি নিজৰ বহুমূল্য সময় দিলে, ইয়াৰ পৰা এইটোৱেই দেখা পোৱা যায় যে আপুনি ঈশ্বৰৰ মহান ৰাজ্যৰ এই অবিশ্বাসনীয় সংবাদক কিমান ততপৰাতাৰে ভাগ বতৰা কৰিবলৈ বিচাৰিছে।

মই প্ৰত্যক দিনে এই ধৰণৰ ইমেইল পাই থাকো। আপুনি আৰু মোৰ দৰে মানুহক খ্ৰীষ্টত তেওঁলোকে কোন এই সত্যতাৰ জ্ঞান বৃদ্ধি হৈ আছে, তেওঁলোকেও শিকি আছে যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যই কেনেকৈ কাম কৰে, আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ লাভৰ আনন্দও লৈ আছে। তেনেহলে কি আপুনি জানিব বিচাৰে যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই দুগুন অংশৰ সিদ্ধান্তৰ কেনেকৈ বিচাৰি উলিয়ালো? মই আপোনাক এই অধ্যায়তে ইয়াৰ বিষয়ে কবলৈ গৈ আছোঁ, আৰু জানো যে আপোনাক আমাৰ কাহিনী প্ৰেৰণাদায়ক লাগিব।

যেতিয়া ডেণ্ড্ৰা আৰু মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নিয়মবোৰৰ আৰু সিদ্ধান্তবোৰক শিকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো, তেতিয়া আমাৰ জীৱন মৌলিকৰূপে সলনি হল, যেনেকৈ মই আপোনাক এই কিতাপৰ প্ৰথম অংশত কৈছিলো, যে আমাৰ নিবাহ দিনজোৰা কামৰ ওপৰত আছিল, মই পেনিক এটেকৰ চিকাৰ আছিলো, এন্টি ডিপ্ৰেশ্বনৰ সহায়েৰে চলি আছিলো। আৰু জীৱনৰ প্ৰৱধানৰ সমস্যাৰ সৈতে যুজি থকাৰ বাবে জীৱনৰ প্ৰতি ভঙ্গকৰ নিৰাশা আগুৰি আছিল। কিন্তু যেতিয়া আমি দেখিলো যে বাৰে বাৰে কিছু অদ্ভুত হৈ গৈছিল যিটো চাই আমি বৈ আমি কথা পাতিছিলো, কি আপুনি দেখা পাইছেনে? এইটো অদ্ভূত! আমি নিৰন্তৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক বাইবেলৰ অনুসাৰে কাৰ্য কৰা দেখা পাইছিলো, আৰু প্ৰশ্ন সুধিছিলো, এইটো কেনেকৈ বা কিয় হল? বা আমি কি সিদ্ধান্তক ইয়াত সংসগ্ন কৰিলো? যদিও আমি যথেষ্টত কৈ অধিক প্ৰাপ্ত হোৱাৰ আনন্দ উপভোগ কৰিছিলো, কিন্তু যি ঘটনাবোৰ আমাৰ সৈতে ঘটি আছিল, যিবোৰ মি আপোনাক কবলৈ গৈ আছো, তাৰ ভিতৰত সেই সময়ত আমি দুগুন অংশৰ সিমান স্পষ্টকৈ দেখা পোৱা নাচিলো। আমি দুগুন অংশৰ আনন্দতো লৈ আছিলো, কিন্তু যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে আমাৰ বুজনিক বঢ়াই নিদিলে তেতিয়ালৈকে আমি এইটো জনা নাছিলো যে যিহৰ আমি আনন্দ উপভোগ কৰি আছোঁ সেইটোক দুগুন অংশ বুলি কোৱা হয়। ইয়াৰ আগতে মই এইটো স্পষ্ট কৰিম যে কেনেকৈ ঈশ্বৰে আমাক দুগুন অংশৰ ভাল প্ৰদ্ধতিক বুজিবলৈ সহায় কৰিলে, মই এক মিনিটৰ কাৰণে আমাৰ মুখ্য শাস্ত্ৰভাগক আকৌ সমীক্ষা কৰিবলৈ বিচাৰিছোঁ(সজোৱা শব্দ মোৰ নিজৰ ভাষা, বাস্তৱিক শাস্ত্ৰভাৰ অংশ নহয়)

এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে বিশ্ৰামবাৰৰ ভোগ বাকী আছে কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে

তেওঁৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে, তেনেকৈয়ে যি জনে তেওঁৰ বিশ্ৰামত সোমাল সেই জনেও নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে।

-ইব্ৰী 4:9-10

এতিয়ালৈকে আপুনি জানিছে যে চাব্বাথ ৰ বিশ্ৰাম নতুন নিয়মৰ প্ৰত্যেকজন খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসীৰ বাবে এটা প্ৰতিজ্ঞা আৰু এইটো কেৱল পুৰনি নিয়মত কথা নহয়। এতিয়া আপুনি এইটোৰও জানিলে যে আমাৰ লগত পৰ্য্যাপ্তত কৈ অধিক যেতিয়ালৈকে নহয় বা যেনেকৈ আমি যাত্ৰাপুস্তকৰ 16 চালোঁ, দুগুন অংশ আমি প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰো, তেতিয়ালৈকে চাব্বাথৰ বিশ্ৰাম সম্ভৱ নহয়। অনুগ্ৰহ কৰি দুগুন অংশত চলাৰ অৰ্থ এইটো নাভাৱিব যে যেতিয়াই কেতিয়াবা ঈশ্বৰে আপোনাক কিবা পৰিকল্পনাৰ ওপৰত আগবাঢ়িবলৈ কয় তেতিয়া আপোনাৰ কাষত সেই সকলো কাৰ্য্যৰ বাবে আগৰ পৰাই যথেষ্ট মাত্ৰাত টকা উপলব্দ হব।

মোৰ জীৱনত কেইবাবাৰো এনে সময় আহিছে যেতিয়া প্ৰভু যীচুৱে মোক কিবা পৰিকল্পনাৰ ওপৰত আগবাঢ়িবলৈ কৈছিল কিন্তু মোৰ লগত বেঙ্গত টকা নাছিল। মই পাছত অনুভৱ কৰিলো যে ঈশ্বৰৰ এই কথাব ওপৰত চিন্তা নাছিল যে মোৰ লগত টকা আছে নে নাই কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে টকা কৰ পৰা আহিব। কিন্তু তেওঁ টকা কৰ পৰা আহিব এই কথাক আগতে মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰা নাছিল, হয়তু এনেকুৱাও হব পাৰে যে মোৰ আৱশ্যকতাৰ হোৱাৰ আগতে শত্ৰুৱে সেইটো আগতে চুৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব। মই আপোনাক সাৱধান কৰি দিছোঁ, আপুনি কোনো কাৰ্য্যত কৰিবলৈ আগ বঢ়াৰ নিৰ্ণয় কেৱল তেতিয়া লব, যেতিয়া আপুনি নিশ্চিত ভাৱে পবিত্ৰ আত্মাৰে সেই কাৰ্য্যৰ পথদৰ্শক প্ৰাপ্ত কৰিব। আৰু এটা কথাৰ ওপৰত মন দিব, যেতিয়ালৈকে যীচু খ্ৰীষ্টই আপোনাক ধন অবিহনে কোনো পৰিকল্পনাৰ ওপৰত আগবাঢ়ি যাবলৈ নকয়, তেতিয়ালৈকে তাৰ ওপৰত আগনাবাঢ়িব। ঈশ্বৰৰ সময় আৰু ব্যৱস্থাৰ উপলব্ধ হোৱালৈকে প্ৰতীক্ষা কৰক।

সাধাৰণভাৱে, আমি বিশ্বাসীসকলক আমাৰ জীৱনত ধনৰ প্ৰচুৰতাৰ পৰা দূৰত থাকিবলৈ আমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে। আমি ভিক্ষাৰী নহয় কিন্তু নিজৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ দৰে প্ৰতিটো সময়ত উদাৰতাৰে দিয়াত সক্ষম আছোঁ। মই ইয়াৰ উল্লেখ কেৱল এইকাৰণে কৰি আছোঁ কিয়নো মই বহুত ইমেইল প্ৰাপ্ত কৰিছো, যত লোকবিলাকে উদাৰতাৰে কৰাত বা দান দিয়াত শীঘ্ৰতাৰ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ সময়ৰ অন্তৰ্গত নাথাকিল। শুনক, কেৱল এইকাৰণে যে ঈশ্বৰে আপোনাক কিবা দেখুৱাই, বা কৰিবলৈ কয়, তেন্তে ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে আপুনি তাৰ ওপৰত তৎক্ষণাত আগবাঢ়িব, আগবাঢ়িবলৈ তেওঁৰ সময়ৰ প্ৰতীক্ষা কৰক। বহুত বাব তেওঁ আপোনাক দেখুৱাই যাতে আপুনি প্ৰস্তুত হবলৈ দিশা আৰু সময় দিব পাৰে। মোৰ অনুভৱ অনুসাৰে ঈশ্বৰৰ পৰা কাৰ্য্যৰ বাবে পথদৰ্শণ শুনা যিমান গুৰুত্বপূৰ্ণ সিমানেই গুৰুত্বপূৰ্ণ সেই কাৰ্য্যক কৰিবলৈ তেওঁৰ সময়ৰ প্ৰতীক্ষা কৰা।

যোহন বাপ্তিস্মদাতাৰ দ্বাৰা যৰ্দ্দন নদীত বাপ্তিস্ম লোৱাৰ পাছত আৰু জংঘলত 40 দিন আৰু ৰাতি থকাৰ পাছত যেতিয়া যীচুৱে নিজৰ গৃহনগৰত নিজৰ পৰিচৰ্য্যা আৰম্ভ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই

স্থানতে আৰাধনালয়ত গল আৰু যিচয়াৰ পুস্তকৰ এশষষ্টি অধ্যায় পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আমি এই ঘটনাক লূক 4:18-21 পাওঁ।

> *প্ৰভূৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে, কিয়নো দৰিদ্ৰবিলাকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ তেওঁ মোক অভিষিক্ত কৰিলে, বন্দীয়াৰৰ আগত মুক্তিৰ আৰু অন্ধবিলাকৰ আগত পুনৰায় চকু পোৱাৰ কথা ঘোষনা কৰিবলৈ চেপা খোৱাবিলাকক মুকলি কৰিবলৈ আৰু প্ৰভুৰ গ্ৰাহ্য বছৰ ঘোষনা কৰিবলৈ মোক পঠালে।*
>
> *পাছে তেওঁ পুস্তক জপাই পৰিচাৰকৰ হাতত দি বহিল। তাতে নাম ঘৰৰ আটাইবিলাকৰ চকু তেওঁত লাগি আছিল। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কবলৈ ধৰিলে এই শাস্ত্ৰীয় বচন তোমালোকৰ কাণত আজি সিদ্ধ হল।*

এইটো নিশ্চিত যে তাত যিবিলাকে শুনি আছিল, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হল, কিয়নো যীচুৱে এইটো কৈছিল যে সেই শাস্ত্ৰভাগত যি লিখা আছে সেইটো তেওঁ স্বয়ং নিজে। কিন্তু এই কথাৰ ওপৰত মন কৰক যে যীচুৱে কোনটো পদলৈকে পঢ়িবলৈ বন্ধ কৰিলে। যিচয়া 61 ৰ পদ এক আৰু দুই বাস্তৱত কি কৈছে।

> *কিয়নো নম্ৰ বিলাকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ যিহোৱাই মোক অভিষেক কৰিলে, ভগ্নচিত্তিয়াবিলাকৰ ঘা বান্ধিবলৈ বন্দী লোকবিলাকলৈ মুক্তি, আৰু বন্দীয়াৰবিলাকলৈ বন্দীশাল মুকলি কৰা কথা ঘোষনা কৰিবলৈ। যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহৰ কাল আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিফল দিয়া দিন ঘোষনা কৰিবলৈ। আৰু শোকাতুৰ বিলাকক শান্তনা দিবলৈ।*

মন কৰিব যে যীচুৱে এটা বাক্যৰ মাজত ৰৈ গল। তেওঁ এইটো নপঢ়িলে, আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিশোধ লবলৈ দিনৰ। কিয়? কিয়নো তেওঁ সেই বাক্যৰ প্ৰথম ভাগত ৰবলৈ বিচাৰিছিল, যে যিহোৱাত প্ৰসন্ন হৈ থাকাৰ বৰ্ষ। যে যিহোৱা ৰ প্ৰসন্ন থকাৰ বৰ্ষ কি হয়? জয়ন্তী বৰ্ষ! যীচুৱে মূল ৰূপে ঘোষণা কৰি আছিল যে চাৱাথৰ দিন, চাৱাথৰ বৰ্ষ, আৰু জয়ন্তী বৰ্ষৰ ছাঁ যিখিনি আমি দেখা পাওঁ সেই সকলো এতিয়া সম্পূৰ্ণ হৈছে, আৰু সেই সময় এতিয়া। কিয়নো তেওঁ স্বয়ং পৃথিৱীত আহিছিল। যিচয়া 61 ৰ সম্পূৰ্ণ অধ্যায়ত আমি পাও যে যীচুৱে আমাৰ বাবে কি কৰিলে। দুগুন অংশৰ সন্দৰ্ভত, সাত ৰ পৰা ন পদলৈ মন কৰক।

> *তোমালোকৰ লাজৰ সলনি তোমালোকক দুগুন সন্মান হব, আৰু তেওঁবিলাকে অপমানৰ সলনি নিজ নিজ অংশত আনন্দ কৰিব, এই হেতুকে তেওঁবিলাকে নিজৰ দেশত দুগুন অধিপত্য ভোগ কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ অনন্তকলীয়া আনন্দ হব। কিয়নো মই*

যিহোৱাই ন্যায় বিচাৰ ভাল পাওঁ অন্যায়ৰূপে কাঢ়ি লোৱা ঘিন কৰোঁ, এই হেতুকে মই নিশ্চয়ে তেওঁবিলাকৰ কাৰ্য্যৰ ফল তেওঁবিলাকক দিম, আৰু তেওঁবিলাকে সৈতে অনন্ত কাল থকা এক বিশেষ নিয়ম কৰিম। তাতে তেওঁবিলাকৰ বংশ জাতিবিলাকৰ মাজত আৰু তেওঁবিলাকৰ সন্তানবিলাকে লোকবিলাকৰ মাজত প্ৰখ্যাত হব। তেওঁবিলাকক যিয়ে দেখিব তেওঁবিলাকক যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত বংশ বুলি স্বীকাৰ কৰিব।

-যিচয়া 61:7-9

আৰ্থিক দুৰ্বলতা আৰু নিৰাশাৰ কাৰণে লাজ অনুভৱ কৰাটো কি হয় মই ভালকৈ বুজি পাওঁ। মই মোৰ জীৱনত আৰ্থিক স্থিতিৰ কাৰণে অনেক বাৰে লজ্জিত হৈছো। মোৰ মনত আছে এবাৰ যেতিয়া নিজৰ 20 জন ঘনিষ্ট বন্ধুবিলাকৰ সৈতে স্থানীয় ৰেস্তোৰেন্টত ৰাতিৰ আহাৰ খাবলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিছিলো। মোৰ এইটো মনত নাই যে আমি কি কথাৰ আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ একত্ৰিত হৈছিলো, কিন্তু মোৰ ইমান মনত আছে যে ৰাতিৰ আহাৰৰ বিল পৰিশোধ কৰিবলৈ দায়িত্ব মই লৈছিলো।মোৰ মনত আছে এই আহাৰৰ সময়ত মই বহুত চিন্তিত হৈ পৰিছিলো কিয়নো এই ধৰণৰ কাৰ্য্যক্ৰম আৰু ৰাতিৰ আহাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মোৰ লগত সচাকৈয়ে টকা নাছিল। মই এজন ব্যৱসায়ীক ঠিকাভিত্তিত কাম কৰিছিলো, যাৰ টকা মই পাবলৈ আছিল, কিন্তু কিবা কাৰণবশত তাত পলম হৈ গল। মোৰ লগত এটাই ক্ৰেডিট কাৰ্ড আছিল যিটো মই বেঙ্গক এতিয়ালৈকে বন্ধ কৰা নাছিলো, কিন্তু এই কাৰ্ডৰ খৰচ কৰিবলৈ সীমা পাৰ হৈ গৈছিল, আৰু মই গম পোৱা নাছিলো যে তাৰ পৰা মই আকৌ এবাৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ পাৰিম নে নাই। যেনেকৈ মোৰ ভয় আছিল তেনেকৈয়ে হল, সেই কাৰ্ড স্বীকৃত নহল। মই বহুত লাজেৰে সৈতে বিনম্ৰতাপূৰ্বক নিজৰ অতিথিৰ পৰা আহাৰৰ বাবে পৰিশোধ কৰিবলৈ কব লগীয়া হল।

কেৱল এইকাৰণে যে ঈশ্বৰে আপোনাক কিবা দেখুৱাই, বা কৰিবলৈ কয়, তাৰ মানে এইটো নহয় যে আপুনি তাৰ ওপৰত তৎক্ষণাত আগবাঢ়ি যাব, আগবঢ়িবৰ বাবে তেওঁৰ সময়ৰ প্ৰতীক্ষা কৰক। বহুত বাৰ তেওঁ আপোনাক কিবা দেখুৱাব বিচাৰে যাতে আপোনাক প্ৰস্তুত কৰিবলৈ দিশা আৰু সময় দিব পাৰে।

হয়, মোৰ লগত এই ধৰণৰ বহুত কাহিনী আছে, কিন্তু মই নাজানো যে আপোনাৰ লগত এইধণৰ অনুভৱ আছে নে নাই। কিন্তু ঈশ্বৰৰ মহিমা হওক, আজি যি আমি দেখা পাইছোঁ সেইটো স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে আমি এনে লোক যিসকলক ঈশ্বৰে যীচুৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদ কৰিছে!

দুগুন অংশ বা দুগুন ভাগ আপোনাৰ হয়, যীচুৱে আপোনাৰ চাৰাথৰ বিশ্ৰাম, আৰু আপোনাৰ দুগুন অংশ। যদি আপুনি মোৰ আগৰ কিতাপবোৰ পঢ়িছে, তেনেহলে আপুনি জানে যে প্ৰভুৱে মোক হৰিনা চিকাৰৰ মাধ্যমেৰে ৰাজ্যৰ বিষয়ে বহুত খিনি শিকাইছে। বাস্তৱত হৰিনা চিকাৰ সেইটো মাধ্যম

আছিল যাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে সৰ্বপ্ৰথমে ৰাজ্যৰ ফালে আৰু মোৰ ধ্যান আকৰ্ষিত কৰিছিল। মই কেইবাবছৰ হৰিণ চিকাৰ কৰি আছিলো কিন্তু কোনো সফলতা পোৱা নাছিলো। যদিও মই নিজৰ চেষ্টাবোৰত সময় আৰু টকা লগাইছিলো, কিন্তু মই কোনো ধৰণৰ কোনো সফলতা পোৱা নাছিলো, আৰু সফল হবলৈ কোনো পথ দেখা পোৱা নাছিলো। মই বিশ্বাসেৰে সৈতে কব বিচাৰিছো যে হৰিণক মোৰ এটা চটো লগা নাছিল। এই বিশেষ বছৰৰ সময়ত যেতিয়া মই আগন্তুক হৰিণ চিকাৰৰ বতৰক বিষয়ে চিন্তা কৰি আছিলো,, তেতিয়া ঈশ্বৰে মোৰ সৈতে কথা পাতিলে, আৰু কলে, মোক এইবছৰ তোমাৰ হৰিণ চিকাৰ কৰিবলৈ সহায় কৰিব দিবা নেকি? মই একেবাৰে গম পোৱা নাছিলো ইয়াৰ অৰ্থ কি? কিন্তু তেওঁ মোক কলে যে এখন চেকত কিছু ধন লিখা আৰু মেমো বিভাগত এইটো লিখিবলৈ কোৱা যে মোৰ 1987 হৰিণাৰ চিকাৰৰ বাবে। আৰু কোনোবা পৰিচৰ্য্যাত এই চেকখন পঠিয়াই দিবা এইটোৰও মোক কলে, আৰু মই সেইটো পঠিয়াই দিলো। তেওঁ মোক আৰু ডেণ্ড্ৰাক সেই চেকত হাত ৰাখি প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সৈতে মাৰ্ক 11:24 ৰ অনুসাৰে আমাৰ বাবে কাৰ্য্য হব এই বিশ্বাসেৰে সৈতে কৰিবলৈ কলে।

মাৰ্ক 11:24 ত কোৱা হৈছে,

> *এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি যি যি খোজা, সেই সকলোকে পালোঁ বুলি বিশ্বাস কৰা, তেহে পাবা।*

এটা দীঘলীয়া কাহিনীক সৰু কৰি মই কবলৈ বিচাৰিছোঁ যে সেই বছৰত মই এটা এনে ঠাইত গলো, যিটো মোৰ বাবে একেবাৰে নতুন আছিল, আৰু প্ৰায়ে 40 মিনিটত মই মোৰ চিকাৰ পাই গলো। ডেণ্ড্ৰা আৰু মই বিগত 30 বছৰত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা কোৱা এই কথাবোৰৰ পালন কৰিলো, আৰু তেতিয়াৰে পৰা মই প্ৰত্যেক বছৰ 30 পৰা 40 মিনিটত নিজৰ চিকাৰ পালো। অনেক বছৰ ধৰি মই দেখা পালোঁ যে ঈশ্বৰে চিকাৰ কৰা সময়ত কিছু আশ্বৰ্য্যজনক কাৰ্য কৰিছিল, আৰু মই চিকাৰৰ মাধ্যমেৰে ৰাজ্যৰ আইনবোৰৰ বিষয়ে কিছু কথা শিকিলোঁ। (সেই প্ৰাৰম্ভিক কাহিনীবোৰ মোৰ কিতাপ ফেইথ হন্টত লিখা আছে।)

প্ৰায়ে মই অহিঅত ঠাণ্ডাৰ বতৰত বন্দুকেৰে চিকাৰ কৰাৰ সলনি গৰমৰ বতৰত বসন্ত ঋতুত গছবোৰৰ ধুনীয়া দেখা পোৱা ৰংৰ সময়ত বাণেৰে চিকাৰ কৰিছিলো। অহিঅত আপুনি অধিক সংখ্যাত চিকাৰ কৰিব পাৰে, ইয়াত আপুনি এবছৰত ছয়টা হৰিণা চিকাৰ কৰিব পাৰে। মই মোৰ পৰিয়ালৰ আহাৰৰ বাবে ইমান হৰিণাৰ চিকাৰ কৰাৰ আৱশ্যকতা নহল। মোৰ ফ্ৰিজত প্ৰত্যেক বছৰে দুটা বা তিনিটাৰ হৰিণাৰ মাংস ভৰি পৰিছিল। ইয়াৰ আগতে যে আপুনি মোক শুভেচ্ছা দিব, মই আপোনাক কবলৈ বিচাৰিছো যে ইমান বছৰত যেতিয়াই মই চিকাৰ কৰি আহিছোঁ, মই কেতিয়াও এখন গছত বহি ৰাতিপূৱা গধুলি এবাৰেই চিকাৰৰ কৰাত দুটা হৰিণা একেলগে মৰা নাছিলো, যদি আপুনি চিকাৰী নহয়, তেনেহলে আপোনাক কব বিচাৰো যে যেতিয়া আমি বাণেৰে চিকাৰ কৰা সময়ত কোনোবা গছ ওপৰত বহিবলৈ বনোৱা ঠাইত বহি চিকাৰ কৰোঁ। প্ৰায়ে যেতিয়া এটা হৰিণাক মাৰিছিলো তেতিয়া

তৎক্ষণাত সেই জংঘলত গুচি গৈছিলো আৰু দ্বিতীয় দিন আকৌ আনটো চিকাৰ কৰিবলৈ উভতি আহিছিলো। কিন্তু প্ৰভুৱে মোক এই বিশেষ গধুলি চিকাৰৰ বিষয়ে কিছু শিকাবলৈ বিচাৰিছিল।

এইটো সেই বসন্ত ঋতুৰ চিকাৰৰ উত্তম সময়ৰ কথা, আকাশত অলপ ডাৱৰৰ ছাঁ আছিল আৰু পাতল বৰষুনে মাটিক ভিজাইছিল। সেইটো শনিবাৰৰ গধুলি আছিল, সেই দিনা ৰাতিপূৱা মই পৃথক পৃথক গীৰ্জাত পৰিচৰ্য্যা কৰিবলগীয়া হল, এইকাৰণে অলপ ভাগৰি পৰিছিলো, আৰু চিকাৰ কৰিবলৈ জংঘলত যাবলৈ অপেক্ষা কৰি আছিলো। ডেগ্ৰাই কিবা কিনিবলৈ বাহিৰলৈ গৈ আছিল, আৰু আমি দুয়োয়ে ভাৱিছিলো যে ফ্ৰিজত কিছু হৰিণাৰ মাংস থাকিব লাগে, এইকাৰণে চিকাৰ কৰিবলৈ আজি ৰাতি ভাল সময়। যেতিয়া ডেগ্ৰা গাড়ীৰ ফালে গৈ আছিল তেতিয়া মই নিজৰ কেমোপ্লাজ জেকেট পিন্ধি আছিলো আৰু চিকাৰৰ অন্য বস্তুবোৰ একত্ৰিত কৰি আছিলো। তাই গাড়ীত বহিল আৰু চলাবলৈ ধৰিলে, তেতিয়া মই বাহিৰলৈ ওলাই আহিলো। তাই খিড়িকিৰ কাঁচ তললৈ কৰিলে আৰু মোক কলে, দুগুন অংশ, মই গম পোৱা নাচিলো যে তাই কিয় এনেকৈ কলে, কিন্তু পাছথ তাই মোক কলে যে সেই সময়তে প্ৰভুৱে এই কথা তাইৰ মনত দিলে আৰু তাই মোক কবলৈ তাইক প্ৰেৰিত কৰিলে, এইকাৰণে তাই এনেকৈ কলে।

সেই বছৰত আমি তিনিটা হৰিণা চিকাৰ কৰাৰ বাবে বিশ্বাস ৰ নিজৰ দান দিছিলো, আৰু সেই বতৰত মই চিকাৰ কৰাৰ প্ৰথম দিন আছিল। মই তাইক চুমা দিলো আৰু তাইক কলো যে মই তাইৰ সৈতে একমত, আৰু মই নিজৰ জংঘলৰ ফালে ওলালো। মই নিজৰ মাটিৰ জংঘলতেই চিকাৰ কৰোঁ, এই কাৰণে মই এই কথাত পৰিচিত যে মই চিকাৰ কৰিবলৈ কত যাব লাগে। যেনেকৈয়ে মই গছৰ ওপৰৰ উঠিলো, মই হৰিণাৰ খোজৰ মাত শুনিবলৈ এটা দুটা বাণ মাৰিলো। 15 মিনিটৰ ভিতৰতে এটা ডাঙৰ 8 বিন্দুৰ হৰিণা হাবিৰ পৰা ওলাই আহিছিল! মই 40 গজ পোৱা চট মাৰিলো, আৰু হৰিণা তলত পৰি গল। এইটো বহুত ভাল আছিল। মই গছৰ পৰা তললৈ নামিলো আৰু হৰিণাৰ ওচৰলৈ গলো, কিন্তু আকৌ মোৰ মনত পৰিল যে ডেগ্ৰাই মোক কি কৈছিল, দুগুন অংশ, এইকাৰণে মই হৰিণাক তাতে এৰি দিলো আৰু আকৌ গছত উঠিলো।

মই ভাৱিলো যে মই এতিয়া তলত নামি ইফালে সিফালে ঘুৰিলো আৰু আকৌ গছত উঠিলো, ইয়াৰ দ্বাৰা মোৰ শৰীৰৰ গোন্ধৰ বাতাবৰণ সিচৰিত হল, আৰু এতিয়া আশে পাশে যিবোৰ হৰিণা আছে সকলোৱে সাৱধান হৈ যাব, আৰু আইনী ভাৱে যিমান সময়ৰ পোহৰত চিকাৰ কৰাৰ অনুমতি আছিল সেইটো কেৱল 15 মিনিট বাকী আছিল, কোনো চিকাৰ পোৱা সম্ভৱনা নাছিল। কিন্তু সেই 15 মিনিটৰ ভিতৰতে এটা হৰিণা যিটোক বটক বক বুলি কোৱা হয়, সিধাই মোৰ গছৰ তলত আহিল। আৰু মই এটা সঠিক বাণ নিক্ষেপ কৰিলো আৰু হৰিণা তলত পৰিল। অদ্ভূত এটাই গছৰ ওপৰৰ পৰা কেৱল দুটা বাণ চলালো এটাৰ পাছত আনটো হৰিণা হৈ গল। মই এইধৰণৰ চিকাৰ আগতে কেতিয়াও কৰা নাচিলো। এই কথাৰ আৰু মোৰ বিশেষ ধ্যানকেন্দ্ৰিত হল আৰু মই গম পালো যে ডেগ্ৰা যি দুগুণ অংশৰ কথা কৈছিল সেইটো এইটোৱেই আছিল।

পিছৰ পাঁচ বছৰলৈকে মোৰ এইটোৱেই অনুভৱ থাকিল, প্ৰত্যেক বাৰ যেতিয়া মই ধনুৰে চিকাৰ

কৰিবলৈ গৈছিলো, তেতিয়া মই এটা গছৰ তলতেই এক বা দুই মিনিটৰ অন্তৰালত হৰিণা প্ৰাপ্ত হৈছিল। মই জানিছিলো এইটো সামান্য নাছিল, আৰু মই দুগুন অংশৰ ফালে মন দিবলৈ ধৰিলো, এইটো অনুভৱ কৰি যে এইবাৰ আকৌ ঈশ্বৰে মোক নিজৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে আৰু এটা পাঠ শিকাই আছে।

মই প্ৰায়ে বন্দুকৰ প্ৰতি মোৰ মৰম আছিল, আৰু হয়, মই চিকাৰ কৰিও ভাল পাইছিলো, মোৰ লগত বন্দুকৰ নিজৰ সংগ্ৰহ আছে যিবোৰৰ মই চিকাৰ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰোঁ, আৰু মোৰ লগত যি বন্দুকবোৰ আছিল সেইবোৰৰ বাবে মই বহুত আনন্দিত আছিলো। ডেণ্ড্ৰা আৰু মোৰ 60 একৰ মাটি আছে যাৰ প্ৰায়ে 25 একৰ মাটি জংঘলেৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু 15 একৰ মাটিত পিতনি আছে। কোনো বহাগৰ বতৰত পিতনিত বা পানীৰে ভৰি পৰি আছিল, আৰু এই কথা নিৰ্ভৰ কৰে গৰমৰ কিমান বৰষুণ হৈছিল।

এটা বিশেষ বছৰত আমাৰ ক্ষেত্ৰত গৰমৰ দিনত খুউব বৰষুন হৈছিল, এইকাৰণে বহাগৰ বতৰ অহাৰ লগে লগে, পিতনি পানীৰে ভৰি পৰিছিল। যেতিয়া পিতনিত পানী হৈছিল সেই বছৰ প্ৰায়ে হাঁহবোৰ আহিছিল, কিন্তু মই সেইবোৰৰ প্ৰতি মন দিয়া নাছিলো। কিন্তু এই বছৰ পানী ইমানেই অধিক আছিল যে পিতনিত হাঁহৰ ডাঙৰ দল আহিছিল, আৰু মই নিজে নিজকে ৰখাব নোৱাৰিলো। মই প্ৰথমে কেতিয়াও হাঁহৰ চিকাৰ কৰা নাছিলো, কিন্তু মই ভাৱিলো যে মই তললৈ গৈ পিতনিত যাম আৰু কিছু হাঁহবোৰৰ চিকাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিম। যি কি নহওক, চিকাৰ ভাল আছিল, প্ৰত্যেক ঠাইত হাঁহ আছিল আৰু সেই বছৰ আমি বহুত অধিক মাত্ৰাত হাঁহ খাবলৈ পালোঁ।

সেই বছৰ হাঁহৰ চিকাৰ কৰি মই পালো যে কেইবা বাৰ হাঁহবোৰক বন্দুকৰ সীমাৰ ঠিক বাহিৰত পাৰ হৈ আছিল, মই সদায়ে ব্যৱহাৰ কৰা বন্দুক যিটো শহা পহু আৰু তিতিৰৰ চিকাৰ কৰিছিলো, সেইটোৰে ব্যৱহাৰ মই হাঁহ চিকাৰ কৰিবলৈ কৰিছিলো। কিন্তু মোৰ মনত পৰিল যে মই এটা নতুন ধৰণৰ বন্দুকৰ বিষয়ে শুনিছিলো যিটো কেৱল হাঁহৰ চিকাৰৰ বাবে আছিল, যি চটৰ ডাঙৰ বোজা উঠাব পাৰিছিল, আৰু বহুত দীঘলীয়া চটৰ বাবে উত্তম আছিল। মোৰ মনত আছে সেই সময়ত মই ভাৱিলো যে মই এই বন্দুকবোৰৰ বিষয়ে জ্ঞান লব লাগে আৰু সেইবোৰ চাব লাগে।

অৱশেষত এনে হল, যে মই হাঁহৰ বতৰ সমাপ্ত হোৱাত এক মাহৰ পাছত স্থানীয় খেলৰ বস্তু থকা দোকানত আছিলো, তাত মই জলপক্ষী চিকাৰ কৰা বন্দুক ৰেকত ৰখা দেখিলো। মই চালো যে এটা বন্দুকৰ মূল্য 2000 ডলাৰ আছিল, তেতিয়া মই ভাৱিলো যে পিছ দহ মাহলৈকে হাঁহৰ চিকাৰ কৰা বন্ধ হৈ যাব, তেনেহলে মোৰ বাবে এইটো ঠিক হব যে চিকাৰৰ আগৰ বতৰ আৰম্ভ হোৱাৰ লৈকে মই অপেক্ষা কৰিম আৰু আকৌ এইটো কিনাৰ বিষয়ে ভাৱিম। কিন্তু নাজানো কিয় একো নভবাকৈ মই জোৰেৰে কলো, হে ঈশ্বৰ মোক এইটো বন্দুক লাগে। আকৌ মই সেই দোকানৰ পৰা ওলাই গলো আৰু ইয়াৰ বিষয়ে বেছি নাভাৱিলো, কিন্তু কিছু সপ্তাহৰ পাছত মই এখন কোপাৰেটিভ চেম্চৰ বৈঠকত কৈ আছিলো। এইটো কোনো গীৰ্জাৰ বৈঠক নাছিল, এটা কোপাৰেটিভ বৈঠক আছিল। মোৰ প্ৰস্তুতিৰ শেষত, সঞ্চালকে মই কোৱাৰ বাবে ধন্যবাদ দিলে আজি ৰাতি আপুনি আমাৰ বৈঠকত যি ভাষণ দিলে তাৰ বাবে ধন্যবাদ হিচাপে মই আপোনাক এটা উপহাৰ দিবলৈ বিচাৰিছো। মই এইটো চাই আচৰিত হলো যে তেওঁ সেইধৰণেই চটগান বক্সৰ ওলিয়ালে যিটো মই কিছু সপ্তাহৰ আগতে

খেলৰ বস্তুৰ দোকানত ৰখা দেখিছিলো। আনকথাত মই সেই সময়ত সেই দোকানত যি কৈছিলো, হে ঈশ্বৰ মই এইটো বন্দুক বিচাৰিছো। আৰু আনফালে এইটো যে মই কিছু সময় আগতে নিজৰ এই বন্দুকটোবোৰ বাবে কিছু কাৰোবাক দান হিচাপে দিছিলো। ঈশ্বৰে মোক সেই বন্দুক দিলে যিটো মোক লাগিছিল।

এই শৃংখলাৰ প্ৰথম পুস্তক আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ, অধীনতাৰ সামৰ্থ্য ত মই সিদ্ধান্তৰ বিষয়ে কথা কৈছিলো যাৰ কাৰণে মই সেই বন্দুকটো প্ৰাপ্ত কৰিলো। মই এইটো কাঁচিৰ সিদ্ধান্ত বুলি কওঁ, আৰু মাৰ্ক 4:26-29 ত পোৱা যায়। মোৰ আপোনালৈ আগ্ৰহ যে যদি আপুনি এই পুস্তক পঢ়া নাই তেনেহলে ইয়াৰ এটা কপি নিশ্চয়কৈ প্ৰাপ্ত কৰক। সেই বন্দুক মই পোৱাটো নিশ্চিত ভাৱে আচৰিত জনক আছিল, কিন্তু এইটো বাস্তৱিক কাহিনী নহয় যাৰ ওপৰত মই আপোনাক ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিবলৈ বিচাৰিছো। কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা সেই কাহিনীক প্ৰেৰিত কৰা হৈছে যিটো মই আপোনাক কবলৈ বিচাৰিছো।

মই সেই বন্দুক পোৱাৰ পাছত, মই অনুভৱ কৰিলো যে মই সেইটো পাবলৈ কি ধৰণে কাৰ্য্য কৰিছিলো, আকৌ এদিন মই ভাৱিলো যে আৰু কোনবোৰ বন্দুক আছে যিবোৰ মই প্ৰাপ্ত কৰিব বিচাৰো। অৱশেষত মই দৰ্জন ধৰি যিবোৰ বন্দুকৰ বীজ সিচিছিলো, এই কাৰণে মই ভাৱিলো যে এটাই মাথোন বন্দুক মোৰ লগত নাই, সেইটো হল অভাৰ এণ্ড আন্ডাৰ চটগান। এইটো বহুত সুন্দৰ বন্দুক আৰু চট গানটো কম দান নাছিল, মই কলো, প্ৰভু মই এটা অভাৰ এন্ড আন্ডাৰ চটগান অৱেশ্যই লব বিচাৰো।

প্ৰায়ে এমাহৰ পাছত, মোৰ পৰিচৰ্য্যাৰ মোৰ এজন সহযোগীৰ ফোন আহিল, আৰু তেওঁ মোক কলে, যে তেওঁ মোৰ বাবে অভাৰ এণ্ড আন্ডাৰ চটগান দিবলৈ বিচাৰিছে। মই আচৰিত হৈছিলো আৰু তেওঁ কৈছিল, যে তেওঁ এইটো মোৰ ওচৰত ডাকযোগে পঠিয়াব। অৱশেষত কিছু দিনৰ পাচত মই দুটা সুন্দৰ অভাৰ এণ্ড আন্ডাৰ চটগান বন্দুক পালো। ৱাহ! মই ভাৱিলো। মই নিজৰ সহযোগীক ফোন কৰিলো আৰু তেওঁ যি সুন্দৰ বন্দুক মোৰ বাবে পঠিয়াইছিল তাৰ বাবে ধন্যবাদ দিলো। কিছু দিনৰ পাছত তেওঁ আৰু দুটা বন্দুক পঠিয়ালে। যেতিয়া মই তেওঁক আকৌ ধন্যবাদ দিবলৈ ফোন কৰিলো, তেতিয়া তেওঁ কলে, পিছৰ বাবে আপুনি মোক ধন্যবাদ দিবলৈ ব্যক্তিগতভাৱে ফোন কৰিছিলে, এই কথাত মই প্ৰভাৱিত হলো, আৰু মই ভাৱিলো যে মই আপোনাক আৰু দুটা বন্দুক পঠিয়াম। মই সেই উপহাৰৰ বাবে অভিভূত আছিলো, কিন্তু মই ইয়াত এটা পেটাৰ্ণ দেখা পাবলৈ ধৰিলো। প্ৰত্যেক বাৰ দুটা বন্দুক। মই ভাৱিলো হয়তো এইটো এটা দুগুন ভাগ হয়।

প্ৰায় দুমাহ আগতে, মই এখন গীৰ্জাত ৰাতিপুৱাৰ সভাত শিক্ষা দিবলৈ লৈছিলো, আৰু আকৌ মই সেই ৰাতিয়েই সেই চহৰতেই আন এখন গীৰ্জাত শিক্ষা দিবলৈ যাবলগীয়া আছিল। ৰাতিপুৱাৰ সভাৰ পাছত, এজন ব্যক্তি মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁ কলে, মোৰ লগত এখন সুন্দৰ ব্ৰাউনিং চেমি অটোমেটিক চটগান আছে যিটো মই আপোনাক দিব বিচাৰো। মই আকৌ ৰোমাশ্চিত হৈ পৰিলো। এইটো আচৰিত কিন্তু আনখন গীৰ্জাত গধুলিৰ সভাত এজন ব্যক্তি আহিলে আৰু মোক কলে, মই এখন নতুন ৰাইফল আনিছো যিটো এতিয়াও বাকচৰ ভিতৰতে আছে যিটো মই আপোনাক দিব বিচাৰিছো, এইটো মাৰ্লিন30:30 সুন্দৰ বন্দুক আছিল যিটো মই সদায় পচন্দ কৰিছিলো। কিন্তু মই

সেইটো কেতিয়াও কিনিব পৰা নাছিলো। এবাৰ আকৌ মই আচৰিত আছিলো কিন্তু এটা কথা বুজি পাইছিলো যে -দুগুন অংশ।

তাৰ কিছু সপ্তাহৰ পাছথ আকৌ একেটাই হল। মই এদিনতে দুটা বন্দুক পালো। ঠিক আছে, মই কেৱল ইমানেই কব পাৰো, যে মই নিশ্চিতভাৱে সকলোতকৈ সুন্দৰ চটগান পোৱা ধন্য ব্যক্তি হওঁ। কিন্তু প্ৰত্যেকবাৰ যেতিয়াই এই ঘটনা ঘটিছিল, মই এইটোৱেই সুধি আছিলো, এইটো কেনেকৈ হল? মই আপোনাক আগতেই কৈছো যে মই অতীতত কেইবাটাও বন্দুক নিজৰ বিশ্বাসকক দান ৰূপে দিছোঁ। কিন্তু তেতিয়ালৈকে মই কেতিয়াও কোৱা নাছিলো যে হে প্ৰভু এইটো মোক লাগে। আকৌ এইটো কাঁচিৰ সিদ্ধান্ত যিটো আপুনি জনা আৱশ্যক আছে। কিন্তু কাঁচিৰ সিদ্ধান্তৰ উপৰিও, মই এটা বহুত পৃথক আৰু স্পষ্ট প্ৰদ্ধতিৰে দুগুন অংশক প্ৰাপ্ত কৰি আছিলো। আৰু মই জানিছিলো যে এইবোৰ কেনেকৈ হৈ আছে। মোৰ মতে যে প্ৰভুৱে মোক দেখুৱালে যে আমাৰ বহুত লোকে ৰাজ্যক প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ এই গুৰুত্বপূৰ্ণ সিদ্ধান্তক হেৰুৱাই পেলাইছে, আৰু মই আগৰ অধ্যায়ত এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ কিছু সময় লম। কিন্তু এনে কৰাৰ আগতে মই কেৱল আপোনাৰ সৈতে ভাগ বতৰা কৰিব লাগিব যে সেই বছৰৰ আগত কি হৈ আছিল।

চটগানৰ পাৰ্চেল প্ৰাপ্ত কৰাৰ পাচত, এই কাহিনী হল, আৰু এইটো সকলোতকৈ আশ্বৰ্য্যজনক কাহিনীবিলাকৰ মাজত এটা যিটো দুগুন অংশক স্পষ্টভাৱে প্ৰাপ্ত কৰাৰ সন্দৰ্ভত, একেবাৰে স্পষ্টভাৱে, কোনো প্ৰশ্ন কৰিব নোৱাৰি, এইটো দুগুন অংশৰ প্ৰাপ্তৰ উদাহৰণ। এই কাহিনী মোৰ গাড়ীৰ সৈতে সমন্বিত, বিশেষভাৱে মোৰ মুকুতাৰ বগা ৰংৰ কেডিলেক এক্লেলেড যিটো মোক উপহাৰ ৰূপে দিয়া হৈছিল, যাৰ বিষয়ে আগতে মই কিছু অধ্যায়ত উল্লেখ কৰিছোঁ।

যেনেকৈ মই এই পুস্তকত আগতে কৈছোঁ যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই গাড়ীত ইমান ৰুচী নাৰাখোঁ। আমি নিজৰ গাড়ীবোৰক তেতিয়ালৈকে চলাইছিলো যেতিয়ালৈকে সেইটো কাম কৰা বন্ধ নকৰে বা দেখিবলৈ বেয়া নোহোৱা পৰ্য্যন্ত।

আৰু আকৌ এই কহিনীত মই এই কথা উল্লেখ কৰিবলৈ বিচাৰিছো, যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই প্ৰথমে আমাৰ কেইবাটাও গাড়ীবোৰক দান হিচাপে কাৰোবাক দি দিছিলো আৰু সেই গাড়ীবোৰক আমাৰ বিশ্বাসৰ বীজ ৰূপে সিচাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ এইটো নিশ্চিত ভাৱে কোনা নাছিলো যে তাৰ সলনি আমাক বিশ্বাসৰ দ্বাৰা আমাক কি লাগে। কিন্তু যদি আপোনাৰ সেই কাহিনী মনত আছে, যেতিয়া আমি সন্মিলনীৰ সময়ত সেই ভাড়াৰ এক্সেলেডক চলাইছিলো আৰু কৈছিলো, আমাক এইটো পচন্দ আছে। আমি এইটো কিনিব লাগিব, আমি বাস্তৱত এইটো উপেক্ষা কৰা নাছিলো যে কোনোবাই আমাক ফোন কৰিব আৰু কব যে তেওঁলোকে আমাৰ বাবে সেই গাড়ীটো কিনিবলৈ বিচাৰিছে। কিন্তু বাস্তৱত এনেকুৱাই হল। আৰু এইটো একেবাৰে সচা যে আমি কাকো কোৱা নাছিলো যে আমি সেই ধৰণৰ গাড়ী কিনিবলৈ বিচাৰিছোঁ। এইকাৰণে যেনেকৈ মই আপোনাক আগতে কৈছিলো, পৰ্ল ৰাইট, লঘু সংস্কৰণ এক্সেলেড আমাৰ বাবে কোনোবাই কিনিলে আৰু এইটো বহুত ধুনীয়া গাড়ী আছিল আৰু এতিয়াও আছে এইটো গাড়ী মোৰ বহুত পচন্দৰ।

কিন্তু সেই কাহিনীত এটা আৰু আশ্বৰ্যজনক বিষয় আছে যিটো পিছৰ গৰমৰ দিনত হৈছিল। পিছৰ গৰমৰ দিন অহালৈকে আমি এই এক্সলেডক প্ৰায় ডেৰ বছৰ চলাইছিলো, আৰু এদিন মই দেখিলো যে চেক ইঞ্জিনৰ সংকেত দি আছিল। কোনো ডাঙৰ কথা নহয়, মই ভাৱিলো, কিন্তু মই ইয়াৰ পৰীক্ষা কৰাবলৈ বিচাৰিছিলো। এইকাৰণে মই এখন ডীলাৰত এইটো দেখুৱাবলৈ গলো। মেকানিকে কলে যে বাস্তৱত কোনো ডাঙৰ সমস্যা নহয় চিন্তাৰ বিষয় নহয়। চেন্সাৰ এগজাস্টত অলপ বেছি তেল উঠাইছে, কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰা কোনো সমস্যা নহব, ইঞ্জিন তেতিয়ালৈক চলিব যেতিয়ালৈ এইটো চলাব বিচাৰো। মই সুধিলো যে এই তেল কিয় উঠিছে। মোৰ এক্সেলেডত এটা কাষ্টম আপ্টাৰমাৰ্কেট এগজাষ্ট চিচটেম লগোৱা আছিল, আৰু তেওঁ ভাৱিলে যে এইটোৱেই কাৰণ হব পাৰে যিটো সংকেত দি আছে। তেওঁ আকৌ এবাৰ কলে যে ইঞ্জিন একেবাৰে ঠিক আছে আৰু দীঘলীয়া সময়লৈকে নিশ্চিত আৰু মোক চিন্তা কৰাৰ একো প্ৰয়োজন নাই।

মই ৰজা আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ অনুসৰণ কৰোঁ, কিন্তু ৰাজ্যত মই পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিক দুগুন অংশ পাওঁ!

এদিন যি ব্যক্তিয়ে মোক সেই গাড়ীখন উপহাৰ দিছিল তেওঁৰ সৈতে সাধাৰণ কথাবতৰাৰ সময়ত, মই চেন্সাৰ লাইটৰ সমস্যাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিলো। তেওঁ কলে, হয়, মই দেখিছোঁ কিছু অন্য জিএ মচি গাড়ীতো একে ধৰণে হয়। বাস্তৱত তেওঁ কৈছিল, পুৰনি গাড়ীবোৰত এইটো সামান্য সমস্যা। তেওঁ আগত কলে যে ইয়াৰ দ্বাৰা গাড়ীত কোনো ধৰণৰ সমস্যা নহয় আৰু মই পিছৰ 10 বছৰ বা তাতকৈ অধিক সময়লৈকে কোনো সমস্যা নোহোৱাকৈ এই গাড়ীখন চলাব পাৰো।

তেওঁ জানিছিল যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মোৰ লগত ফ্লোৰডিয়াত এখন ঘৰ আছে, যিটো মই অলপতে কিনিছো। আকৌ আগত তেওঁ যি কলে সেইটো শুনি মই আচৰিত হৈ পৰিলো, মই আপোনাক এটা পৰামৰ্শ দিবলৈ বিচাৰিছোঁ। আপুনি এই গাড়ীক ফ্লোৰডিয়া লৈকে চলাই যাওক আৰু এইটো তাতে ব্যৱহাৰৰ বাবে এৰি দিয়ক, আৰু মই আপোনাক ইয়াত অহিঅত চলাবলৈ এটা আৰু গাড়ী কিনি দিম। হয়, এতিয়া মোৰ লগত দুখন মুকুতাৰ দৰে বগা ৰংৰ লঘু সংস্কৰণৰ এক্সেলেড আছে যত চেন্সাৰ লাইটৰ সমস্যা নাই, হয় প্ৰথম গাড়ীত কেতিয়াবা কেতিয়াবা সমস্যা হয়, কিন্তু দুয়ো গাড়ী সকলো প্ৰকাৰে ঠিক আছে। আকৌ ইয়াত, আগৰ দৰেই কি আপুনি দেখিছে! চাবলগীয়া ক্ষণ আছিল। যেতিয়া আমি এই দুখন সুন্দৰ গাড়ীক চলাওঁ তেতিয়া ডেণ্ড্ৰা আৰু মই নিজকে চিকোটি নিজে নিজকে সুধিব লগীয়া হয় যে এইটো সপোনতো নহয়। আমি এই দুয়ো খনেই নিজে কিনা নাছিলো। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত আমি জানিছিলো যে এইটো দুগুন অংশ।

এতিয়া আপুনি জানিছে যে মোৰ লগত পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিক আছে। মোৰ লগত বন্দুকৰে ভৰা এখন বন্দুকৰ ভৰাল আছে, যিটো পৰ্য্যাপ্তকৈ অধিক। মোৰ লগত দুখন এক্সলেড গাড়ী আছে যিবিলাক মই নিজে কিনা নাই। মই ভাৱো যে আপুনি এই কথাৰ সৈতে একমত হব যে এইটো পৰ্য্যাপ্তকৈ অধিক। আৰু এনে নহয় যে মই আপোনাক ভৌতিক বস্তুবৰোৰ বিচাৰিবলৈ প্ৰেৰণা দি আছো, মই এনেকৈ একেবাৰে কোৱা নাই, মই ভৌতিক বস্তুবোৰৰ পিছত দৌৰ নামাৰো, আৰু মই এই বস্তুবোৰৰ

পূজা নকৰো, সেইবোৰৰ আৰাধনা নকৰো বা সেইবোৰৰ পিছ নলও। মই ৰজা আৰু তেওঁৰ পিছ লওঁ, কিন্তু ৰাজ্যত মই পৰ্য্যাপ্তকৈ অধিক দুগুন অংশ পাওঁ।

ৰব, মই এতিয়ালৈকে প্ৰভুৰ দয়া আৰু দুগুন অংশৰ সাক্ষ্য দিয়াই নাই!

মোৰ পত্নী বিগত 20 বছৰৰ পৰা এখন বীচ হোম বিচাৰিছিল। নহয়, মই এইটো আকৌ লিখিব লাগিব। তাই সদায়ে এনে ঘৰ বিচাৰিছিল, সেইটো সমূদ্ৰৰ আশে পাশে থকা বাতাবৰণ তাইক বহুত পচন্দ! তাই অনেক বছৰৰ পৰা সমূদ্ৰৰ কিনাৰৰ ঘৰ বিচাৰি আছিল। কেইবাৰ তাই নিজৰ পচন্দৰ ঘৰ বহুত ভাল দামত পাইছিল, কিন্তু সেই সময়ত আমাৰ লগত টকা পৰিচৰ্য্যাৰ সমন্ধিত কোনো কাৰ্য্যৰ বাবে পৃথক কৰা হৈছিল আৰু আমাক অপেক্ষা কৰিবলগীয়া হৈছিল। সেয়ে এই বছৰত বেচমেন্টত নিজৰ ব্যায়াম বাইক চলাই আছিলো আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলো। তেতিয়া অক্সমাতে প্ৰভুৱে মোৰ ওপৰত গভীৰ প্ৰভাৱ পেলালে আৰু তেওঁ কলে, ডেগ্ৰোক ফ্লোৰডিয়া যাবলৈ কোৱা, সেই চহৰত যত তাই ঘৰ বনাবলৈ বিচাৰিছে, আৰু তাইক এই সপ্তাহ নিজৰ সমূদ্ৰৰ তীৰত ঘৰ কিনিবলৈ কোৱা। ৱাহ! এই সপ্তাহ? যেতিয়া মই এইটো শুনিলো মোৰ আত্মাত শীঘ্ৰতাৰ তীব্ৰতা আছিল। এইকাৰণে মই ডেগ্ৰোক কলো যে প্ৰভুৱে মোক কি কলে, আৰু আমি নিজৰ বন্ধক সম্পৰ্ক কৰিলো, যি সেই চহৰত আছিল, আৰু তেওঁক সুধিলো যে কি তেওঁ ডেগ্ৰোক কিছুমান ঘৰ দেখুৱাবলৈ লৈ যাব পাৰেনেকি। তেওঁ কলে যে তেওঁ নিশ্চয় সহায় কৰিব।

এইকাৰণে ডেগ্ৰোই অনলাইনত গৈ প্ৰায় 25 খন ঘৰৰ তালিকা বনালে যিটো তাই চাবলৈ বিচাৰিছিল। তাত গৈ পোৱাৰ পাছত, ডেগ্ৰোই 25 ঘৰৰ নিজৰ তালিকাক 5 ঘৰলৈকে সীমিত কৰিলে, যিবোৰৰ কিনিবলৈ সম্ভৱনা অধিক আছিল আৰু এখন যি তাইক অন্য ঘৰতকৈ অধিক পচন্দ হল। যেতিয়া কথা ইমানখিনিলৈকে আহিল তেতিয়া মইও তাইৰ ওচৰত ফ্লোৰডিয়ালৈ গুচি গলো আৰু তাই মোক সেই 5 ঘৰ দেখুৱালে আৰু সেইবোৰ যিবোৰ অধিক পচন্দ কৰিছিল। আকৌ আমি 5 টাক 2 খনত সীমিত কৰিলো, এখনতো সেইটো যিটো তাইক বহুত পচন্দ লাগিছিল আৰু আনটো ঘৰ বহুত ধুনীয়া আছিল কিন্তু ইমান ভাল নাছিল যিটো একেবাৰেই কিনিবলৈ বিচাৰিব। মই আপোনাক এইটো কথা কব বিচাৰো যে যেতিয়া মই সেই ঘৰক চালো যিটো তাইক পচন্দ হৈছিল, মই গম পাইছিলো যে এইটো ডেগ্ৰোৰ হয়, আৰু আমি সেইটো কিনিবলৈ প্ৰাস্তৱ ৰাখিলো। মালিকে আমাৰ প্ৰস্তাৱ স্বীকাৰ কৰিলে আৰু আমি নিজৰ নতুন ঘৰৰ এগ্ৰিমেন্ট বনাই এই প্ৰস্তাৱক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দি দিলো।

কিছু সপ্তাহৰ পাছত যেতিয়া আমি অহিঅত ঘৰত বিশ্ৰাম কৰি আছিলো, তেতিয়া ডেগ্ৰোই অক্সমাতে কলে, সেই ঘৰটো মোৰ, মই জানো, মই কলো, এইটো তোমাৰেই ঘৰ হয়। ঈশ্বৰে মোক কৈছিল যে যি সপ্তাহত মই তোমাক ফ্লোৰডিয়া পঠিয়ালো, সেই সপ্তাহতে তোমাৰ বাবে সমূদ্ৰৰ তীৰত ঘৰ কিনিব লাগিব।

নহয়! তাই কলে, আপুনি বুজা নাই, সেইটো ঘৰ মোৰ হয়। তাই মোক বুজাবলৈ ধৰি কলে যে তাই সেই ক্ষেত্ৰত কেইবা বছৰ ধৰি ঘৰ বিচাৰি আছিলে। আৰু এদিন তাই সেই ঘৰৰ এটা ছবি চাইছিল যিটো এখন মাটি বিক্ৰী কৰা বিজ্ঞাপনত দিয়া আছিল। যেতিয়া তাই সেই ঘৰৰ ছবি দেখিলে

তেতিয়াই তাইৰ পচন্দ হৈছিল। সেইখন ঘৰৰ সকলোখিনি বস্তুৱেই তাইৰ পচন্দ হৈছিল, স্পেনিচ ভুমধ্যসাগৰীয় বাতাৰণ, ফৰ্চৰে নিৰ্মিত, ঘৰ যত বনোৱা হৈছিল সেই ঠাই, সকলোখিনি। তাইৰ মনত পৰিল যে তাই সেই ছৱিত নিজৰ আঙুনি ৰাখিছিল আৰু কৈছিল, হে প্ৰভু মোক এই ঘৰখন লাগে! কিন্তু তাই জানিছিল যে ঘৰখন বহুত দাম হব আৰু আমি নিজৰ টকা পৰিচৰ্য্যাৰ অন্য কামবোৰৰ বাবে পৃথক কৰিছিলো, এইকাৰণে তাই সেই ঘৰবোৰক চাই আছিল সেই সময়ত আমাৰ ক্ষমতাৰ ভিতৰত আছিল। কিন্তু কোনো আৰু ঘৰ তাইক পচন্দ নহল, আৰু আমি কোনো ঘৰৰ এগ্ৰিমেন্ট কৰাৰ স্থিতিত গৈ নাপালো। আমি কোনো ঘৰৰ বাবে মনত শান্তি পোৱা নাছিলো।

মই আপোনাক এইটোও কব বিচাৰিছো যে আমি দুই বছৰ আগতে এই ক্ষেত্ৰতে সমূদ্ৰৰ তীৰত ঘৰৰ বাবে বিশ্বাসৰ নিজৰ বীজ সিচিছিলো। বিশ্বাসৰ নিজৰ বীজ বোৱা সময়ত আমি সাৰস্ত্য কৰিছিলো যে এই চহৰৰ সমূদ্ৰৰ তীৰত আমাৰ এখন ঘৰ হব, আৰু যি দিনা আমি বিশ্বাসৰ নিজৰ বীজ বলো সেইদিনাই সেইটো প্ৰাপ্ত কৰিলো। মোৰ সেই ঠাই আৰু ক্ষণ মনত আছে যেতিয়া আমি দুয়ো এজনে আনজনৰ হাত ধৰিছিলো। আৰু ডেণ্ড্ৰাক সমুদ্ৰৰ তীৰৰ ঘৰৰ বাবে একেলগে একমত হৈছিলো।

কিন্ত এতিয়া যেতিায় আমি এই ঘৰৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত কৰি আছিলো তেতিয়া ডেণ্ড্ৰাক অক্সমাতে দুবছৰ আগতে দেখা ছৱিখনৰ মনত পৰিল আৰু বুজিলে যে এইটো সেইটোৱেই ঘৰ যাৰ বাবে আমি অলপতে স্বাক্ষৰ কৰিবলৈ গৈ আছোঁ, তাইৰ নিজৰ ঘৰ!

ঘৰৰ ইতিহাসৰ পৰীক্ষা কৰাৰ পাছত, আমি গম পালো যে মালিকে কিছু বছৰ আগতে এই ঘৰখনক বিক্ৰী কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল, কিন্তু তেওঁ বেচিব নোৱাৰিলে আৰু তেওঁ বিক্ৰীৰ তালিকাৰ পৰা আঁতৰাই দিছিল। তেতিয়া ডেণ্ড্ৰাই ইয়াৰ মাটিৰ বিক্ৰীৰ বিজ্ঞাপনৰ তালিকাত ঘৰৰ ছৱিখন চাইছিল। কিন্তু ঘৰৰ মালিকে এতিয়া আকৌ বিক্ৰীৰ বাবে তালিকাভুক্ত কৰিলে। আৰু এতিয়া মোৰ মতে সেইদিনা প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত ঈশ্বৰে মোক ডেণ্ড্ৰাক তৎক্ষণাত এইটো কবলৈ কিয় কৈছিলে, আপোনাক এই সপ্তাহত এখন ঘৰ কিনিব লাগিব। তাই আপোনাক কব যে মই প্ৰায়ে এই ধৰণৰ টকা খৰচ নকৰো। প্ৰতিটো কথাৰ এটা নিশ্চয়তা থাকে। এইবাৰ মোৰ টকা অন্য কামৰ বাবে পৃথক কৰা হোৱা নাছিল আৰু ঘৰ কিনিবলৈ উপলব্ধ আছিল। মোৰ বিশ্বাস যে বহুত লোকে সেই ঘৰখন চাইছিল আৰু কিনিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু এইটোৱেই কাৰণ আছিলে যে মোক তৎক্ষণাত তাৰ ওপৰত কাৰ্য্য কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল। আশ্বৰ্য্যৰ কথা এইটো যে এই ঘৰৰ দাম যিটো দুবছৰ আগতে আছিল তাতকৈ আৰু অধিক হোৱা নাছিল। মোৰ বিশ্বাস যে ঈশ্বৰে এই ঘৰক তাইৰ বাবেই সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিছিল!

কিন্তু ইয়াত কাহিনীৰ দুগুন অংশও সন্মিলিত আছে। যেতিয়া আমাৰ ঘৰৰ কাগজ পত্ৰৰ কাম সম্পূৰ্ণ হবলৈ আছিল, আমালৈ ডেণ্ড্ৰা মাৰ ফোন আহিল। তাইৰ ওচৰত বিগত 32 বছৰৰ পৰা কানাডাত এখন ঘৰ আছিল, আমি অনেক বাৰ তাত গৈছিলো আৰু আমি সেই ঘৰ আৰু যত বনোৱা হৈছিল সেই স্থান বহুত পচন্দৰ আছিল। এই ঘৰ পানীৰ মধ্য এক দ্বীপত আছিল। সমূদ্ৰৰ পাৰৰ পৰা প্ৰায়ে 30 ফুটৰ দূৰত্বত আছিল। ডেণ্ড্ৰাৰ মাক দেউতাক বৃদ্ধ হৈছিল আৰু তেওঁলোকে ভাৱিলে যে তেওঁলোকে ইমান দুৰৰ ঘৰখনক চোৱাচিতা কৰিবলৈ আৰু খৰচ কৰিব বিচাৰা নাই। তেওঁলোকে

আমাৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু সুধিলে যে কি আমি সেই ঘৰখনক কিনিম নেকি, আৰু মই কলো নাই। এইটো অহিঅৰ পৰা 31 ঘন্টাৰ দুৰত্বত আছিল, আৰু যদিও মোক সেই ঠাই পচন্দ আছিল, কিন্তু যাত্ৰাত লগা সময়ৰ কথাত মই ভাৱিলো য়ে আমাৰ বাবে সহজতেই তাত গৈ পোৱাটো অসুবিধা হ্ব। এইকাৰণে তেওঁলোকে মাটি বিক্ৰী কৰা এজেন্টক সেই ঘৰখন বেচিবলৈ কলে, কিন্তু দুবছৰ লৈকে সেই ঘৰৰ বাবে কোনো কিনা মানুহ নাহিল।

তেনেহলে এতিয়া যেতিয়া নিজৰ সমূদ্ৰৰ তীৰৰ ঘৰৰ কিনা বেচাৰ এগ্ৰিমেন্ট সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ প্ৰতীক্ষা কৰি আছিলো, তেওঁলোকৰ ফোন আহিল আৰু তেওঁলোকে কলে যে তেওঁলোকে ঘৰখন বিক্ৰী কৰিৱ নোৱাৰিলে। আৰু যদি আমি এইটো কিনো পৰিয়ালতে ৰাখিব বিচাৰো তেনেহলে আধা দামতেই তেওঁলোকে দিম বুলি কলে।মই এই পৰামৰ্শটো চিন্তা কৰিব ধৰিলো মোৰ সন্তানবোৰ সৰুৰ পৰা ডাঙৰ হোৱালৈকে তাত কৈ আছিলো, আৰু এইটো এটা ধুনীয়া ঠাই হয়। সেয়ে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই ইয়াৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলো আৰু কলো যে এইটো আমি লম। কিনিবলৈ আমাৰ লগত পৰ্য্যাপ্ত টকা আছিল। তাৰ বাহিৰে আমি বিগত বছৰ নিজৰ কোম্পানীৰ বাবে এখন বিমান কিনিছিলো, এইকাৰণে আমি তাত গাড়ীৰ সকনি 31 ঘন্টাৰ সলনি কেৱল 5 ঘন্টাত যাব পাৰো। এই ধৰণে আমি তালৈ যাব পাৰিম।

এনেকুৱা নাভাৱিব যে দুগুন অংশ কোনো বস্তুৰ দুটা হোৱালৈকে সীমিত থাকে। বাস্তৱত দুগুন অংশ কেৱল পৰ্য্যাপ্তত‌কৈ অধিক হোৱাটোহে।

যেতিয়া দুয়োটা ঘৰৰ কিনা বেচাৰ প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ হল, তেতিয়া এদিন মই নিজৰ কাৰ্য্যালয়ত বহি আছিলো তেতিয়া অক্স্মাতে মনত এটা চিন্তা আহিল, এক মিনিট ৰব, এইটো দুগুণ অংশ হয়। মোৰ পত্নী অনেক বছৰৰ পৰা সমূদ্ৰৰ তীৰত ঘৰ কিনিবলৈ সপোন চাই আছিল। কিন্তু এতিয়া দুমাহৰ ভিতৰত তাই ঘৰ পালে যি আমেৰিকাৰ দক্ষিণ ভাগত আছে, যত শীত কালত তাপমান গৰম হয় আৰু গৰমৰ বতৰত আৰু অধিক গৰম হয়। আৰু কানাডাত যি ঘৰ পালো তাত গৰমত একেবাৰে ঠিকঠাক তাপমান থাকে আৰু শীতকালত বহুত ঠাণ্ডা হয়। আমি অনুভৱ কৰিলো যে এতিয়া আমাৰ লগত দুয়োটা বতৰৰ কাৰণে ঘৰ আছে। অবিশ্বাসনীয়! যেতিয়া দুয়োটা ঘৰৰ কিনা বেচা প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ হল তেতিয়া আমি আকৌ কলো, কি আপুনি চালে? মই ভাৱো যে আপুনিও আমাৰ সৈতে একমত হ্ব যে এইটো দুগুন অংশ। অদ্ভূত।

মই কেইবাটাও উদাহৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিলো যে কেনেকৈ ঈশ্বৰে ডেণ্ড্ৰা আৰু মোৰ বাবে দুয়োটা বস্তুৰ ব্যৱস্থা কৰিলে, মোৰ বিশ্বাস যে ঈশ্বৰে আমাক এই প্ৰক্ৰিয়াত দুগুন অংশক স্পষ্টভাৱে দেখুৱাবলৈ বিচাৰিছিল। কিন্তু মই এইটো নিশ্চিত কৰিব বিচাৰো যে আপুনি এইটো নুবুজিব যে দুগুন অংশ কোনো বস্তুৰ বাবে কেৱল দুটা হোৱালৈকে সীমিত নাথাকে। বাস্তৱত দুগুন অংশ কেৱল পৰ্য্যাপ্তত‌কৈ অধিক হোৱা। ঈশ্বৰে দুগুন অংশৰ বিষয়ে মোক অধিক স্পষ্টতাৰে কবলৈ মোৰ ধ্যান কোনো বস্তুৰ দুটা হোৱাৰ এই বিশিষ্ট উদাহৰণবোৰৰ ব্যৱহাৰ কৰাৰ দ্বাৰা আকৰ্ষিত কৰি আছিল। তেনেহলে এইটো

কেনেকৈ বা কি হয় ইয়াৰে কোনো কথা নাই, আপুৰ্তি পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিক হোৱা দুগুন অংশ হয়। মোৰ আশা যে আপুনি দুগুন অংশৰ চাৰাথৰ বিশ্ৰামৰ বাস্তৱিকতাক বুজি পাইছে। ৰাজ্যত জীৱন কিমান অদ্ভূত, এতিয়া যেতিয়া মই এই অধ্যায় লিখি আছোঁ, তেতিয়া মই কানাডাত নিজৰ ঘৰত বহি আছোঁ। খিৰিকিৰে সমূদ্ৰৰ পাৰ দেখা পাইছো। ঘৰৰ পৰা কেৱল 25 গজ দূৰত সমূদ্ৰৰ পাৰৰ চিগল হাঁহবোৰে খেলি আছে। কোনো সংঘৰ্ষ নাই, এই ঘৰৰ বাবে সম্পূৰ্ণ পৰিশোধ কৰা হৈছে, আৰু আশীৰ্বাদ পৰিপূৰ্ণ আছে। মই ঈশ্বৰৰ ঘৰত তাৰ পুত্ৰ আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ নাগৰিক হোৱাৰ হেতুকে মোক দিয়া দায়িত্বৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰি আছোঁ। অৰ্থাত নিজৰ পিতৃৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা লোকবিলাকক পঠিয়াই আছোঁ। আৰু দুগুন অংশৰ আনন্দ লৈ আছোঁ।

ডেণ্ড্ৰা আৰু মই এই বিষয়ে বহুত কাহিনী লিখিব পাৰো যে কেনেকৈ ঈশ্বৰে ৰাজ্য আৰু এইটো সঞ্চালিত কৰাৰ আইনীবোৰ আমাৰ জীৱনত প্ৰভাৱিত কৰিছে, লগতে সেই হাজাৰ হাজাৰ লোকবিলাকৰ বিষয়ে যি আমি তেওঁলোকৰ জীৱনত ঘটিত কাহিনীবোৰ ইমেইলৰ দ্বাৰা লিখো। যেনেকৈ মই কৈছিলো, আপুনি এই সকলো কথাক বাইবেলত পঢ়িব পাৰে, কিন্তু বাইবেলৰ এই কথাবোৰ আপোনাৰ চকুৰ আগত দেখা পোৱাটো কিমান আচৰিত কথা।

এতিয়া মই এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা আপোনাক কবলৈ বিচাৰিছো। লোকবিলাকক এই সকলো খিনি কোৱাটো কেনেকৈ ঈশ্বৰে মোক আৰু ডেণ্ড্ৰাক আশীৰ্বাদ দিছে আৰু আমি পথ কি ধৰণে নিশ্চিত কৰিলো মোৰ বাবে বাস্তৱত এইটো এটা জুৱা। বহুত বাৰ লোক বিলাকে মোৰ এই কথাক ভুল বুজি লয়। লোকবিলাকে কেতিয়াবা কেতিয়াবা এইটোও ভাৱে যে মই অহংকাৰী বা অতিবুদ্ধি বুলি। বা ভাৱে যে আমি তেওঁলোকৰ দশমাংশ দান বা তেওঁলোকৰ উপহাৰ লৈ নিজৰ বাবে খৰচ কৰোঁ বুলি। অনুগ্ৰহ কৰি এই কথাৰ ওপৰত মন নিদিব যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই নিজৰ টি ভি প্ৰচাৰণত কোনো টকা নলও, আৰু আমি নিজৰ সম্পদবোৰৰ বিক্ৰীৰ বাবে কোনো টকা নলওঁ। হয়, আমি বেতন পাওঁ, কিয়নো সেই মণ্ডলীৰ যাৰ আমি পাষ্টৰ হওঁ। কিন্তু আমাৰ নিজৰ ব্যৱসায় আছে, আৰু ঈশ্বৰে আমাৰ ব্যৱসায়ক আশীৰ্বাদ কৰে। মই কেৱল ইমানেই বিচাৰো যে আপুনি আমাৰ ব্যক্তিগত কাহিনীবোৰক পঢ়ি বা শুনি আমাৰ হৃদয়ক জানক। মই ভাৱো যে মই আপোনাক এইটো কোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে যে আমি বাস্তৱত কি হোৱা দেখা পাইছো। আৰু ঈশ্বৰে আমাক সেই ঘটনাবোৰৰ দ্বাৰা কি শিকাইছে। যি প্ৰতিফল মই আপোনাৰ সৈতে ভাগ বতৰা কৰি আছোঁ। সেইটো গেৰী আৰু ডেণ্ড্ৰা কীচীৰ নহয়, আমি ইমান ভাল নহয়! যিটো আমি দেখিছো আৰু যি আমি আনন্দ উপভোগ কৰিছো সেইটো আমাৰ জীৱনত আমাৰ পিতৃয়ে আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ প্ৰতিফল হয়। আমি এই কাহিনীবোৰক ভাগ বতৰা কৰোঁ কিয়নো আমি বিচাৰো যে আপুনিও আমাৰ দৰে আশীৰ্বাদক প্ৰাপ্ত কৰক! আমি সচাকৈয়ে শূন্যৰ পৰা ইয়ালৈকে পাইছো, আৰু মই এই পুস্তক কেৱল আৰু কেৱল আপোনাৰ বাবে লিখিছো! মই বিচাৰো যে আপুনি ৰাজ্যৰ বিষয়ে জানক যে এইটো কেনেকৈ কাম কৰে যাতে আপুনি সকলোখিনি প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে যিটো ঈশ্বৰে আপোনাৰ বাবে থৈছে।

আপুনি এই কথাটো বুজি লওক যে মই দৰিদ্ৰতাৰ হৃদয়ৰ গভীৰতাৰে ঘৃণা কৰো, মোৰ জীৱনত

হতাশাপূৰ্ণ আৰু ভয়ৰ ছাঁত পাৰ কৰা ন বছৰ সচাকৈয়ে পৃথিৱীত এখন জীয়াই থকা নৰক আছিল! মোৰ আশা যে আপুনি বুজিব আৰু মনত ৰাখিব যে চাব্বাথৰ বিশ্ৰাম আপোনাৰ বাবে আৰু মোৰো! আগৰ অধ্যায়ত মই আপোনাক এইটো বুজিবলৈ সহায় কৰিম যে চাবাথৰ বিশ্ৰাম কেনেকৈ লাভ উঠাব পাৰি।

এই অধ্যায়ৰ বাবে মই আৰু এটা কথা আপোনাক কব বিচাৰো। যেনেকৈ মই উপৰোক্ত বাক্য লিখিবলৈ সমাপ্ত কৰিলো, মোৰ সচিবে মোৰ কাৰ্য্যালয়ত আহিল আৰু তেওঁ কলে যে আপোনাৰ বাবে এটা বক্স আহিছে। মই সেই বাকচটো খুলিলো তাত দুটা বহুত ধুনীয়া বন্দুক আছিল। চাই মই আচৰিত হৈছিলো, ৱাহ! কি আচৰিত! এইটো এনে আছিল যেন ঈশ্বৰে যিখিনি এতিয়ালৈকে কৈ আছিল, তাৰ বাবে আমিন, মোহৰ লগাই আছিল।

এই কিতাপ ছপা কৰাৰ পাছত আৰু যেতিয়া মই কিতাপৰ প্ৰথম ট্ৰাক পালো, তেতিয়া মই আমাৰ আটলন্টা সঞ্জীৱনি সন্মিলনত প্ৰথম বাৰ এই সিদ্ধান্তবোৰক শিকাবলৈ উৎসাহিত আছিলো। মই নিজৰ নতুন কিতাপক লোকবিলাকক পোৱাবলৈয়ো উৎসাহিত আছিলো। মই কবলৈ সভাস্থানলৈ যাবলৈ প্ৰস্তুত হৈ আছিলো, মোৰ সচিবে মোক ফোন কৰি কলে, যে মোৰ বাবে কাৰোবাৰ ফোন আহিছে যি মোক বন্দুক ৰ প্ৰথম চেট দিছিল আৰু তেওঁ কলে যে তেওঁৰে সৈতে তৎক্ষণাত কথা পাতিবলৈ। এইকাৰণে মই তেওঁক সোনকালে ফোন কৰিলো। তেওঁ বহুত উৎসাহিত আছিল, তেওঁ মোক কলে যে তেওঁ অলপতে ইপিএচ কাৰ্য্যালয়ত গৈছিলে আৰু তেওঁ মোৰ বাবে আৰু দুটা বন্দুকৰ পাৰ্চেল পঠিয়াইছে, তাৰ বাহিৰে তেওঁ জানিছিলে যে ডেণ্ড্ৰাই বন্দুক ব্যৱহাৰ নকৰে, তাই চিকাৰ নকৰে এইকাৰণে তাইৰ বাবে 1500 ডলাৰ পঠিয়াইছে। মই আচৰিত হৈ পৰিলো। মই অনুভৱ কৰিলো যে মই যি কৰি আছিলো তাৰ ঈশ্বৰে আকৌ পুষ্টি কৰি আছিল আৰু এফালে মোক আগলৈ গৈ থাকিবলৈ কৈ আছিল। লোকবিলাকে এইটো গম পাব লাগে যে- ঈশ্বৰে বিচাৰে যে আপুনি এই সকলোখিনি জানক, যেতিয়া মই ঘৰলৈ গলো, তেতিয়া মই বাকচ খুলিবলৈ উৎসাহিত আছিলো। ডেণ্ড্ৰা আৰু মোক এতিয়ালৈকে সকলোতকৈ ধুনীয়া মেচিং ব্ৰাউনিং অভাৰ এণ্ড আন্ডাৰ চটাগান দিয়া হৈছিল। দুয়ো বন্দুক একেবাৰে নতুন আছিল। মোৰ লগত এখন ব্ৰাউনিং গল্ড চেমি অটোমেটিক 20 গেজো আছিল আৰু ডেণ্ড্ৰায়ো তাইৰ 1500 ডলাৰ পাই গৈচিল। এইটো দুগুন অংশ আছিল।

আপুনি ভাৱি আছে চাগে যে ইমান বন্দুক কিয়? ঠিক আছে, মই মানিছো যে এতিয়া মোৰ লগত সকলো ভাল চটগান আছে, আৰু সেইবোৰ কমদামী নহয়, তেতিয়া মই ঈশ্বৰক এটা প্ৰশ্ন সুধিলো। ঈশ্বৰে মোক কলে যে তেওঁ মোক এইটো চাবলৈ যে ইমান দামী আৰু সুন্দৰ বন্দুকবোৰ পঠিয়ালে যে তাৰ সম্পদ কিমান বিশাল আছে, তেওঁৰ প্ৰৱধান মোৰ উপেক্ষাৰ পৰা উন্নত আৰু কেৱল জীৱন জীয়াবলৈ জীয়াই থকাৰ প্ৰণালীত কৈ বহুত গুনে অধিক। মই বুজি পালো! মই এইটো চাই গৈ আছোঁ!

অধ্যায় 10

দুগুন অংশৰ ৰহস্য

মই এতিয়ালৈকে ইয়াৰ ওপৰত আলোচনা কৰিলো। চাৱাথৰ বিশ্ৰাম কি আৰু এই দুগুন অংশৰ মাধ্যমেৰে কেনেকৈ সম্ভৱ হয়। আপোনাৰ মনত এইটো প্ৰশ্ন হব লাগে, মই দুগুন অংশক কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰিম? মই আনন্দিত যে আপুনি এইটো প্ৰশ্ন সুধিছে, এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰিবলৈ আহক সেই কাহিনীৰ ফালে পুনৰায় যাওঁ যত যীচুৱে পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছেৰে 5000 লোকক আহাৰ খুৱাইছিল।

পাছে দিন শেষ হলত তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, এই ঠাই নিৰ্জন দিনৰো শেষ হল। মানুহবিলাকে খাবলৈ চাৰিওফালে গাৱেঁ ভূঁয়ে গৈ কিবাকিবি কিনিবলৈ তেওঁলোকক বিদায় দিয়ক। তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁবিলাকক কলে, তোমালোকেই তেওঁবিলাকক খাবলৈ দিয়া। তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কলে, আমি গৈ দুশ আধলিৰ পিঠা কিনি তেওঁবিলাকক খাবলৈ দিমনে? কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ লগত কেইটা পিঠা আছে? চোৱাগৈচোন পাছে তেওঁলোকে বুজ লৈ কলে, পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ আছে। তেতিয়া কেঁচা ঘাঁহৰ ওপৰত সকলোকে জুম জুমকৈ বহুৱাই দিবলৈ তেওঁ তেওঁবিলাকক আজ্ঞা দিলে।তাতে তেওঁবিলাকে এশ এশ, আৰু পঞ্চাচ পঞ্চাচ কৰি শাৰী শাৰীকৈ বহিল। তেতিয়া তেওঁ সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ স্বৰ্গলৈ চাই আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁবিলাকক বিলাই দিবলৈ তেওঁ পিঠা ভাঙ্গি শিষ্যবিলাকক দি থাকিলে। আৰু মাছ দুটাও সকলোলৈকে ভাগ কৰি দিলে। তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হল। পাছে তেওঁবিলাকে ডোখৰা ডুখৰি পিঠা আৰু মাছেৰে ভৰা বাৰটা পাচি তুলি ললে। সেই পিঠা খোৱা মানুহ পাঁচ হাজাৰ আছিল।

কেৱল সন্তোষ্ট হোৱাৰ লক্ষ্য ৰখাতকৈ অধিক জীয়াই থকাৰ ভাল প্ৰদ্ধতি হয়। আপুনি সন্তোষ্ট মানসিকতাৰে সৈতে অধিক প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰে। দৃষ্টি এতিয়াও কেৱল আজিৰ বাবে ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰাত সন্তোষ্টৰ স্তৰ লৈকে সীমিত আছে।

মাৰ্ক 6:35-44

এই কাহিনীৰ বিষয়ে আগতে কথা পাতিছো, কিন্তু ইয়াত আমি এই কাহিনীৰ সৈতে সংলগ্ন দুগুন অংশৰ বিষয়ে কথা পাতিম। কাহিনীত যীচুৱে আলৌকিক ভাৱে পিঠা আৰু মাছক কেইবা গুণে বৃদ্ধি কৰিলে, আৰু সকলো লোকে তেতিয়ালৈকে খালে যেতিয়ালৈক তৃপ্ত নহল। মোৰ মতে তাত মহিলা আৰু সৰু লৰাছোৱালীবিলাকৰে সৈতে 20000 লোক আছিল। আৰু এইটোও যে এই সকলোলোকবিলাকে পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছেৰে তেতিয়ালৈকে খালে যেতিয়ালৈকে তৃপ্ত নহল, এইটো নিশ্চিত ভাৱে কেৱল ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা আছিল। আৰু ইয়াৰ বাবে আমি ৰাজ্য আৰু সেই প্ৰদ্ধতিৰে কাৰ্য্য কৰে তাৰ বাবে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিব পাৰোঁ। কিন্তু কেৱল লোকবিলাকক আহাৰ খুওৱাই সেই ঘটনাৰ সম্পূৰ্ণ ছৱি নহয়, আৰু যদি আপুনি ৰৈ যায় তেনেহলে আপুনি দুগুন অংশৰ পৰা বাদ পৰিব। আহক অলপ আৰু গভীৰতাৰে গৈ চাওঁ।

সকলোৱে খাই তৃপ্ত হৈ গল, আৰু তেওঁলোকে ডোখৰা ডুখৰি বাৰটা পাচিত ভৰালে আৰু কিছু মাছো ভৰালে। যিসকলে পিঠা খাইছিল তেওঁলোক 5000 পুৰুষ আছিল।

এই শাস্ত্ৰভাগে আমাক কি কৈ আছে? সকলোৱে তৃপ্ত হোৱাৰ পাছত , পিঠা আৰু মাছৰে ভৰা 12 টা পাচিত তুলিলে। দুগুন অংশৰ সংজ্ঞা পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিক হোৱা। তৃপ্ত বহুতে হল, কিন্তু তৃপ্ত হোৱাৰ পাছতো বাৰটা পাচিত বাকী থাকিল, সেইটো দুগুন অংশ, সেইটো পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিক। অনুগ্ৰহ কৰি এই পাৰ্থক্যক অলপ দেৰি লৈকে নিজৰ মনত ৰাখক। মই বিচাৰো যে আপুনি নিজৰ মনত সন্তোষ্টৰ বিপৰীত দুগুন অংশৰ স্পষ্ট ছৱি অংকিত হবলৈ দিয়ক। মোৰ লগত এতিয়াও এই কথা গভীৰতাৰে যোৱাৰ সময়ত নহয় যে কেনেকৈ যীচুৱে এই কাহিনীৰ প্ৰথম ভাগক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ ৰাজ্যৰ সামৰ্থ্যক সেই স্থিতিত আনিলে- 5000 লোকক তৃপ্ত কৰা হৈছিল। কিন্তু আপুনি এই শৃংখলাৰ প্ৰথম পুস্তক, আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ, অধীনতাৰ সামৰ্থ্য, ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ বিৱৰণ পাব পাৰে।

ইয়াৰ সলনি, মই এই কাহিনীৰ দুগুন অংশ, পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিক আৰু এই সকলো কেনেকৈ হল এই কথাৰ ওপৰত ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰিবলৈ বিচাৰিছো। এইটো এটা অদ্ভূত কাহিনী-20000 লোকক আৰু সকলোৱে তৃপ্ত হল, ৱাহ! কিন্তু ৰাজ্যত কেৱল সন্তোষ্ট বা তৃপ্ত হোৱাৰ বাহিৰে আৰু বহুত খিনি আছে, যদিও ইয়াৰ আগতে আপুনি পৰ্য্যাপ্ততকৈ অধিকৰ ফালে যোৱাৰ আগতে, আপোনাক নিশ্চিতভাৱে সন্তোষ্ট বা তৃপ্ত হোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে। সন্তোষ্ট আৰু তৃপ্ত হোৱা ভাল কথা, কিন্তু আকৌ কালি ৰ বাবে কি? মই যি কবলৈ চেষ্টা কৰি আছো সেইটো হৈছে যদি আপোনাৰ লক্ষ্য কেৱল সন্তোষ্ট হোৱাটো, তেনেহলে আকৌ ভোক লাগিলে কি কৰিব? বহুত খ্ৰীষ্টীয় বিলাকে সন্তোষ্ট হৈ আনন্দিত থকাৰ স্থিতিত আছে কিন্তু আকৌ তেওঁলোকে দুগুন অংশৰ পৰা বাদ পৰি যায়। এই দুগুন অংশ যিটো চাৱাথৰ দিন ঈশ্বৰে বিশ্ৰাম ক আনে। সন্তোষ্ট হোৱা কেৱল অস্থায়ী প্ৰৱধান। এই প্ৰৱধানৰ সমস্যাৰ সমাধান নকৰে। আপুনি বৰ্তমান ভোকত নাই, কিন্তু আপোনাক এইটো ভয় আছে যে আপুনি আকৌ ভোকাতুৰ হব, আৰু এই কাৰণে আপুনি জীয়াই থকাৰ মানসিকতাৰ সৈতে দৌৰি থাকে আৰু

পৰিশ্ৰম কৰে। কেৱল সন্তোষ্ট হোৱাৰ লক্ষ্য ৰখাতকৈয়ো অধিক জীয়াই থকাৰ ভাল প্ৰদ্ধতি আছে। আপুনি সন্তোষ্ট মানসিকতাৰ সৈতে অধিক প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰে। দৃষ্টি এতিয়া কেৱল আজিৰ ওপৰত ধ্যান কেন্দ্ৰিত কৰাত সন্তোষ্টৰ স্তৰ লৈকে সীমিত। কেৱল সন্তোষ্ট হোৱাৰ লক্ষ্য হোৱাৰ অৰ্থ এতিয়াও পৃথিৱীত অভিশাপ দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোওৱাৰ ব্যৱস্থাত কেৱল জীয়াই থাকিবলৈ জীয়াই থকাৰ লক্ষ্য ৰখাটো।

সন্তোষ্ট ব্যক্তি আজিৰ বাবে তৃপ্ত হয়, দুগুন অংশ কালিৰ প্ৰৱন্ধ কৰে!

মই আপোনাক এটা উদাহৰণ দিছো, যে আমাৰ সংস্কৃতি আৰু অধিকাংশ গীৰ্জাত কেনেক ধৰণে ভাৱে। কাৰোবাক সুধক যে তেওঁৰ আৰ্থিক স্থিতি কেনেকুৱা তেতিয়া আপুনি বহুত খিনি উত্তৰ পাব, আৰু তাৰ ভিতৰত অধিকে এইটোৱেই কব যে বহুত ভাল নহয়। কিন্তু যদি আপোনাক কোনোবাই লগ পাই, যি কয়, আমাৰ সকলোখিনি ভালেই চলি আছে, আৰ্থিক স্থিতিও ভালে আছে, তেতিয়া আপুনি তেওঁক এইটো সুধিব, তেনেহলে আপোনাৰ ঘৰৰ সকলো কিস্তি সম্পূৰ্ণ হল নে? তেওঁ হয়তো আপোনাক ঘুৰি কব, ঠিক আছে মোৰ ঘৰৰ পৰিশোধ সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। কিন্তু মোৰ মতে কেৱল এইটো আছিল যে আমি নিজৰ ঘৰৰ বিলবোৰ পৰিশোধ কৰি আছো আৰু বেঙ্গকত কিছু টকাও আছে। বহুত ভাল!

আপুনি যেনিবা কলে, আপোনাৰ সকলোখিনি একেবাৰে ভালেই চলি আছে, তেনেহলে মোক কওক যে কি আপোনাৰ বেঙ্কত 8-10 লাখতকৈ অধিক টকা আছে? নিশ্চিয় আপুনি এনে প্ৰশ্ন কেতিয়াও নকৰে, কিন্তু যদি আপুনি এনে প্ৰশ্ন সুধে তেতিয়া আপুনি কি উত্তৰ পাব, নহয়, কিন্তু আমাৰ লগত 800 ডলাৰ আছে। এইটো গভীৰ কথা, এই লোকবিলাকে ভাৱে যে তেওঁলোকৰ আৰ্থিক স্থিতি বহুত ভাল আছে কিয়নো তেওঁলোকৰ লগত ভাল গাড়ী ভাল ঘৰ আৰু বেঙ্কত কিছু টকা আছে। তেওঁলোকে সন্তোষ্ট আৰু তৃপ্ত জীৱন জীয়াই আছে। কিন্তু জীৱন ইয়াতকৈয়ো অধিক আছে, বেঙ্কত 80 লাখতকৈ অধিক টকা হোৱাৰ লগতে নিজৰ ঘৰৰ পৰিশোধ সম্পূৰ্ণ হৈ গলে কেনেকৈ থাকিব? অধিকাংশ লোকৰ বাবে এই জীৱন অধিকতকৈ অধিক হোৱাৰ ছবি হব। সন্তোষ্ট হোৱাটো বহুত ভাল আৰু এইটো আৱশ্যকো, কিন্তু ঘৰৰ আহাৰৰ ভৰালত পিঠা আৰু মাছেৰে পৰিপূৰ্ণ 12 টা পাচিও হোৱাটো পৰ্য্যাপ্তকৈ অধিক, আৰু তাত শান্তি আছে! মই এদিন এজন গ্ৰাহকৰ সৈতে বহি আছিলো আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ আৰ্থিক স্থিতিৰ কথা পাতি আছিলো। যেতিয়া মই তেওঁৰ ওপৰত কিমান ধাৰ আছে চাই আছিলো, তেতিয়া মই দেখিলো যে তেওঁৰ ক্ৰেডিট কাৰ্ডৰ ধাৰ প্ৰায়ে 40000 ডলাৰ আছিল। আৰু যেতিয়া মই তেওঁৰ লগত নগত ধন চালো ,তেতিয়া মই দেখিলো যে তেওঁৰ বেঙ্কত প্ৰায়ে 40000 ডলাৰ নগধ আছিল, যৰ, মই কলো, এইটো কোনো বুদ্ধিয়ক নহয়। তোমাৰ লগত তিনিখন ক্ৰেডিট কাৰ্ডৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ নগধ ধন নাই। ক্ৰেডিট কাৰ্ডৰ ঋণৰ ওপৰত সুতৰ দৰ 18 শতাংশ আৰু তোমাৰ বেঙ্কৰ সুতৰ দৰ 1 শতাংশ। তুমি এইটো নগধ ধনেৰে নিজৰ ক্ৰেডিট কাৰ্ডৰ

পৰিশোধ কৰিব লাগে। কিন্তু কি আপুনি জানেনে, যৰই কলে যে তেওঁ এনে কৰিব বিচাৰা নাই। মই আচৰিত হৈ তেওঁক চাই থাকিলো। আৰু তেওঁক সুধিলো কিয়? তেওঁ কলে যে তেওঁৰ বেঙ্কত নগধ ধন হোৱাটো সুৰক্ষিত আৰু আৰ্থিক ভাৱে সমৃদ্ধ অনুভৱ কৰায়। মই কেৱল তেওঁৰ ফালে চাই কলো, আপোনাৰ কি উদ্দেশ্য যে এইটোৱে আপোনাক ধনী অনুভৱ কৰায়? এইটো এটা ভ্ৰম। যদিও তোমাৰ লগত 40000 ডলাৰ আছে কিন্তু তোমাৰ লগত বাস্তৱত 40000 ডলাৰ নাই, কিয়নো তোমাৰ ওপৰত ক্ৰেডিট কাৰ্ড কোম্পানীৰ 40000 ডলাৰ বাকী আছে। তোমাৰ ধাৰণা মিথ্যা আৰু তুমি এটা ঠগত বিশ্বাস কৰিবলৈ বহুত টকা দি আছা।

আমি প্ৰায়ে এঘন্টালৈকে কথা পাতিলো, কিন্তু তেওঁ এই কথাক বুজি নাপালে যে নিজৰ বেঙ্কত ৰখা ধনৰ অধিকাংশ ভাগ ক্ৰেডিট কাৰ্ডত কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। তেওঁৰ মতে এইটো আছিল যে তেওঁ টকা উপাৰ্জন কৰিবলৈ বহুত পৰিশ্ৰম কৰিছিল। মই এঘন্টালৈকে তেওঁক বুজাবলৈ চেষ্টা কৰি হাৰ মানিলো আৰ ঘৰলৈ গুচি গলো। তেওঁ ঠগত আছিল, সেই টকাক নিজৰ বেঙ্কত ৰখাত তেওঁ কোনো সুৰক্ষা নাপালে হেতেঁন। মই জানো যে যেতিয়া তেওঁক ইমেলইত বেঙ্কৰ ষ্টেটমেন্ট দিয়া হল, তাত এইটো দেখুওৱা হৈছিল যে বেঙ্কত 40000 ডলাৰ আছে। তেতিয়া তেওঁ বহুত আনন্দ পাইছিল। কিন্তু সেই টকা বাস্তৱিকতে তেওঁৰ লগত আছে নে নাই এইটো জানিবলৈ তেওঁ ক্ৰেডিট কাৰ্ডৰ বিল খুলি চাব লাগিছিল এইটো আৱশ্যক আছিল।

সন্তোষ্ট হোৱ, তৃপ্ত হোৱাটো ভাল, কিন্তু এইটো আপোনাক কেৱল সুৰক্ষাৰ মিছা ভাৱনাত পেলাব। আপোনাক আগৰ জীৱনৰ বিষয়ে চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে আৰু এইটো বুজাটোও আৱশ্যক আছে যে আপুনি এতিয়া কিছু খাইছে, আৰু কিছু ঘন্টাৰ পাছত নিৰ্ভৰ থাকিব নোৱাৰে। আপোনাক আকৌ ভোক লাগিব। যদি আপুনি কেৱল আজিৰ বাবে সন্তোষ্টি, আজিৰ বাবে ব্যৱস্থাৰ পূৰ্তিত সন্তোষ্টতা বিচাৰিছে, তেনেহলে আপুনি কেৱল সেই বস্তুক নিজৰ জীৱনত হেৰুৱাইছে যিটো বাস্তৱত আপোনাৰ জীৱনক সলনি কৰিব পাৰে- দুগুন অংশ।

যেতিয়া আমি সকলোৱে দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোৱাই আৰ্থিক ব্যৱস্থাৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীত ডাঙৰ দীঘল হৈছোঁ, তেতিয়া আমি সঘনাই এটা সপোন দেখিছো, আমি কেতিয়া ৰম! মই পিছৰ এটা অধ্যায়ত ইয়াৰ উল্লেখ কৰিছো। আমি এই কথাৰ সপোন দেখা নাই যে আমি অধিক কাম কেনেকৈ পাম বা আৰু অধিক সুযোগ কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিম, আমি আগৰ পৰাই জীৱনৰ অভিভূত আৰু কেৱল আগৰ ছুটী কেতিয়া পাম ইয়াৰ অপেক্ষাত থাকো। আপুনি জানে যে দাস এই কথাৰ সপোন নাচায় যে তেওঁক আৰু অধিক কাম পাম বুলি। দাস এটাই সপোন চাই – শুক্ৰবাৰৰ ৰাতি কেতিয়া হব, সোমবাৰ ৰাতিপূৱাৰ সপোন নাচায়। কিয়? কিয়নো দাসে কেৱল এটাই সপোন চায়- ৰবলৈ। শুনক অভিভূত হোৱা আৰু ৰৈ যোৱাৰ অপেক্ষা নকৰে। এই মানসিকতা আপোনাক কেতিয়াও কতো লৈ নাযায়। আনকি যদি কোনো স্বৰ্গদূতে আপোনাৰ ওচৰত আহি আপোনাক ঈশ্বৰৰ আপোনাৰ পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে কয় তথাপিও আপোনাৰ মানসিকতা আপোনাক আগ বাঢ়ি যোৱাত ৰখাব। এইকথাটো আপুনি লিখি থব পাৰে।

দুগুন অংশক প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ আপোনাক নিশ্চিত কৰিব লাগিব যে আগতে আপুনি সন্তোষ্ট আছে!

এই কথন দুগুন অংশৰ চাবি হয়। মই জানো যে এইটো এতিয়া বহুত বিশেষ গণ্য নহয়, কিন্তু আগলৈ আপুনি ইয়াৰ গুৰুত্বপূৰ্ণতাক বুজিব। এইটো কৈ মই স্পষ্ট কৰিব বিচাৰিছো যে এইটো দেখুৱাবলৈ যে, মই মাৰ্ক শুভবাৰ্তাৰ সলনি যোহনে লিখা শুভবাৰ্তাৰ 5000 লোকক খুউৱাৰ এটা কাহিনীৰ ওপৰত চকু ফুৰাব বিচাৰিছো। যোহনে যি লিখিছে তাত আমি সেই কাহিনীকেই পাওঁ কিন্তু ইয়াত কিছু বিৱৰণ পৃথক আছে যিটো আমি মাৰ্কৰ সংস্কৰণত নাপাওঁ।

> *তাতে যীচুৱে সেই পিঠা লৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি বহাবিলাকক ভাগ কৰি দিলে। আৰু খোজেমানে মাছকো দিলে। পাছে তেওঁবিলাক তৃপ্ত হলত, তেওঁ শিষ্যবিলাকক কলে, ইয়াৰ একো যেন নষ্ট নহয় এই নিমিত্তে ভঙ্গা পিটাৰ অৱশেষখিনি চপাই লোৱা।*
>
> -যোহন 6:11-12

কাহিনীৰ এই সংস্কৰণত আমি দেখা পাওঁ যে যীচুৱে স্বয়ং তেওঁলোকক কলে যে যোৱা আৰু পিঠাৰ টুকুৰা বিলাক একত্ৰিত কৰা, আৰু একো যাতে নষ্ট নহয়। মই বিচাৰো যে আপুনি এইটো সঠিকভাৱে বুজক। তেওঁলোকক এনে কৰিবলৈ কবলগীয়া হল কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ আগত যি সুযোগ আছিল সেইটো দেখা নাপালে। নিজকে সেই স্থানত ৰাখি থৈ চাওক। যেতিয়া আপুনি তৃপ্ত আৰু সন্তোষ্ট আছে, তেতিয়া আপুনি কেৱল বিচাৰিব যে শুই যাওঁ আৰু এক্ষন্তেক জিৰনি লওঁ। পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালী, যত আপুনি জীৱন যাপন কৰি আহিছে আৰু আপোনাৰ দাসত্বৰ মানসিকতাৰ কাৰণে, যেতিয়া আপুনি সন্তোষ্ট হৈ যায়, তেতিয়া আপুনি ভাৱে যে হব এইটো ৰৈ থকাৰ সময়। আপুনি চাইছে যে দাসৰ মানসিকতা তেতিয়া কাম কৰে যেতিয়া তাক কাম কৰাৰ প্ৰয়োজন হয়, আৰু যেতিয়া তেওঁৰ কাম কৰাৰ আৱশ্যকতা নহয় তেতিয়া তেওঁ সন্তোষ্ট হৈ যায়। তেওঁ শান্ত হৈ আৰাম কৰে। যীচুক তেওঁলোকক কবলগীয়া হল যে যিখিনি তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত আছে সেইবোৰ একত্ৰিত কৰিবলৈ। তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে টুকুৰা মাটিত পৰি আছিল, তথাপিও তেওঁলোকো উঠাবলৈ চেষ্টা নকৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকৰ মনত এই টুকুৰাবোৰৰ গুৰুত্ব কেৱল পক্ষীবোৰৰ বাবে এৰি দিয়াৰ বাহিৰে আৰু কি আছিল?

ইয়াত যীচুৱে তেওঁলোকক কিছু শিকাবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল, বহুত কিছু গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল। যীচুৱে সেই টুকুৰাবোৰক একত্ৰিত কৰিবলৈ আৰু একো যাতে নষ্ট নহয় তাৰ বাবে কোৱাৰ পাছত এটা টোকা কি! কিন্তু ইয়াৰ অৰ্থ কি? সকলোৱে তৃপ্ত হল, সকলোৱে সন্তোষ্ট হল, আৰু কাকো পিঠা আৰু মাছ নালাগে, সেই সময়তো নালাগিছিলেই। কিন্তু ইয়াত সমস্যা আছিল? আৱশ্যকতাতকৈ অধিক একত্ৰিত কৰাৰ অবিহনে চাৱাথৰ বিশ্ৰাম নহয়। যেতিয়া ইস্ৰায়েলীবিলাকে ষষ্ট দিনা মান্না একত্ৰিত

কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া হল, যে আৱশ্যকতাতকৈ অধিক একত্ৰিত কৰি লববলৈ। তেওঁলোকে সেই দিনা অৰ্থাত ষষ্ট দিনা আৱশ্যকতাকৈ অধিক একত্ৰিত কৰিছিল, আৰু সপ্তম দিনা বিশ্ৰামৰ দিনা তেওঁলোকৰ আহাৰ হৈ গৈছিল। যীচুৱে নিজৰ শিষ্য বিলাকক শিকাই আছিল যে সন্তোষ্ট হববলৈ আগফালে চাব লাগে আৰু ৰাজ্যৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৱস্থাক চোৱাটো আৱশ্যক। আকৌ কব বিচাৰিছো আপুনি সন্তোষ্ট হৈ নিৰ্মান কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু আপুনি দুগুন অংশক প্ৰাপ্ত কৰাৰ দ্বাৰা নিৰ্মান কৰিব পাৰে। আজিৰ পিঠা খাই আমি তৃপ্ত হব পাৰো কিন্তু বাকী থকা 12 টা পাচিবোৰ আপোনাৰ কালিৰ বাবে বিকল্পৰ কাৰণ।

ইয়াত এটা মূখ্য সিন্ধান্ত আছে যিটো মই বিচাৰিছো যে আপুনি চাওক

যদিও শিষ্য বিলাকে টুকুৰাবোৰক তেতিয়ালৈকে দেখা নাপালে যেতিয়ালৈকে যীচুৱে তেওঁলোকক নেদেখুৱালে, ঈশ্বৰ আগৰ পৰাই তেওঁলোকক চাৰাথৰ বিশ্ৰামৰ দুগুন অংশ দি দিছিল। কিন্তু তেওঁলোকে দেখা নাপালে। ৰাজ্যই আগতে আহাৰ প্ৰদান কৰিছিল, পিঠা আৰু মাছক কেইবা গুনন বঢ়াই দিছিল, আৰু সেই সকলোৰে খুৱালে। কিন্তু ৰাজ্য সদায় দুগুন অংশৰ আপুৰ্তি কৰে। ঈশ্বৰে কেতিয়াও কেৱল সন্তোষ্ট হোৱালৈকে আপুৰ্তি নকৰে, তেওঁ সদায় প্ৰয়োজনতকৈ অধিক প্ৰদান কৰে। বিষয়টো হল যে আপুনি এইটো দেখা নাপায়।

> *দান কৰা তাতে তোমালোককো দান কৰা হব, লোকে ঠিক জোখত হেঁচি জোকাৰি উপচাই তোমালোকৰ কোঁচত বাকি দিব। কিয়নো যি জোখেৰে তোমালোকে জুখিবা সেই জুখেৰে তোমালোকলৈকো জোখা হব।*
>
> -লূক 6:38

দান কৰা তাতে তোমালোককো দান কৰা হব, লোকে ঠিক জোখত হেঁচি জোকাৰি উপচাই তোমালোকৰ কোঁচত বাকি দিব। কিন্তু এই বাক্য ইয়াতেই সমাপ্ত নহয়। সেই দিনৰ বাবে তোমাৰ ব্যৱস্থা হেঁচি জোকাৰি দিয়া হৈছিল।

কিন্তু আগৰ পদে কৈছে, আৰু উপচি পৰাকৈ, উপচি পৰাকৈ এইটো দুগুন অংশ। ঈশ্বৰে সদায় দুগুন অংশৰ আপুৰ্তি কৰে, কেৱল পৰ্য্যাপ্ত নহয়!!! কিন্তু যেতিয়া আপুনি এই বিষয়ে গম পায় আৰু শস্য উপচি পৰাকৈ পায় তেতিয়া আপুনি সেইবোৰ মাটিত পৰিবলৈ দিয়ে কিয়নো আপোনাৰ ধ্যান নিজৰ আগত সন্তোষ্ট কৰা অংশৰ ওপৰত কেন্দ্ৰিত হয় আৰু আপুনি সেইটো উপচি পৰি যোৱা অংশটো চাবলৈ প্ৰস্তুত নহয়। এনে কৰাত আপুনি দুগুন অংশ প্ৰাপ্ত কৰাত আৰু তাৰ আনন্দ উপভোগ কৰাৰ বিফল হব। কিন্তু যদি আপুনি বুজি পায় যে ৰাজ্য কেনেকৈ কাম কৰে তেতিয়া সকলো ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে জানিবলৈ তাৰ উপেক্ষা কৰাৰ পাছত আপুনি কাৰ্য্য কৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা সকলো বস্তুক সঠিকভাৱে গ্ৰহণ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হব।

মই আপোনাক আৰু এটা উদাহৰণ দিবলৈ বিচাৰিছো।

চিমোনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, হে স্বামী আমি গোটেই ৰাতি পৰিশ্ৰম কৰিলো আৰু একো ধৰিব নোৱাৰিলো, তথাপিও আপোনাৰ কোৱাৰ বাবে মই জাল পেলাম, যেতিয়া তেওঁ এনে কৰিলে, তেতিয়া বহুত মাছ জালত লাগিল।

> *তাতে চিমোনে উত্তৰ দি কলে........পাছে তেওঁলোকে তাকে কৰিলত বহু বহু মাছ লাগিল আৰু তেওঁলোকৰ জাল ফাটিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া আহি সহায় কৰিবলৈ আন নাৱত থকা তেওঁলোকৰ ভাগী মানুহক হাত বাউল দি মাতিলত তেওঁলোকে আহি দুয়োখন নাও এনেকৈ ভৰালে যে নাও ডুবু ডুবু হল। চিমোন পিতৰে তাকে দেখি যীচুৰ চৰমত পৰি কলে, হে প্ৰভু মোৰ ওচৰৰ পৰা আপুনি আঁতৰ হওক, কিয়নো মই পাপী মানুহ। কিয়নো খেও দি যি মখা মাছ ধৰিলে তাৰ কাৰণে চিমোন আৰু তেওঁৰে সৈতে যিবিলাক আছিল আৰু চিমোনৰ লগক ভাহী চিবিদিয়ৰ দুজন পুতেক যি যাকোব আৰু যোহন, এই সকলোৰে বিস্ময় লাগিল। তেতিয়া যীচুৱে চিমোনক কলে, ভয় নকৰিবা, এতিয়াৰে পৰা তুমি মনুষ্যধাৰী হবা।*
>
> -লূক 5:5-10

এইটো সেই কাহিনীৰ এটা অংশ যিটো আমি আগতে পঢ়িছিলো। পিতৰৰ লগত দুখন নাও আছিল যিটো ৰাজ্যৰ কাৰণে মাছৰে ভৰি ডুবি আছিল। এই মাছ ধৰা তেওঁ জ্ঞানৰ বিপৰীত আছিল আৰু এইটোৰে তেওঁক আচৰিত কৰি তুলিলে। কিন্তু আগৰ বাৰ যদি যীচুৱে কব, হে পিতৰ তাত গভীৰ পানীত যোৱা আৰু তুমি যিমান বিচাৰা সিমান মাছ ধৰিব পাৰিবা? তেতিয়া কি হব? আপুনি কি ভাৱে যে তেওঁ কেৱল দুখন নাওঁ লৈ যাব? মই তেনে নাভাবো তেওঁ নিজৰ বন্ধুসকলৰ পৰা যিমান পাৰিব সিমান নাওঁ ধাৰত লব, আৰু তাত একত্ৰিত কৰিব। কিয়? কিয়নো এতিয়া তেওঁ পিছৰ বাৰতকৈ অধিক উপেক্ষা কৰিব, কিয়নো এতিয়া তেওঁ জানিলে যে ৰাজ্য কেনেকৈ সঞ্চালিত হয়।

এই গোটেই আলোচনাৰ উদ্দেশ্য এইটো যে আপুনি এইটো বুজক যে আপুনি সেই সকলো ব্যৱস্থাবোৰক দেখা পোৱা নাই যিটো ঈশ্বৰে আপোনাৰ বাবে পঠিয়াইছে, হয়, প্ৰায়েভাগ সময়ত এই ব্যৱস্থাৰ একেবাৰে টকাৰ ৰূপে নহব। কিন্তু এইটো নতুন কল্পনাবোৰ, ঈশ্বৰীয় নিযুক্তিবোৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নিৰ্দেশনাৰ ৰূপতো হব পাৰে। যদি আমি দুগুন অংশৰ উচিত কথাটো বুজি নাপাও তেনেহলে আমি নিজৰ জীৱন জীয়াবলৈ জীৱিত থকাটো এই পৃথিৱীত অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ কাৰণে সেইবোৰ নেদেখা কৰি আগবাঢ়ি যাম।

পিঠাৰ বঢ়া কাহিনীত, যীচুৱে নিজৰ শিষ্যবিলাকক এইটো শিকাবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল যে ৰাজ্য কেনেকৈ সঞ্চালিত হয়, কি উপেক্ষা কৰিব লাগে আৰু কি কথাব উপেক্ষা কৰিব লাগে। কিয়নো তেওঁলোকে দাসত্বৰ মানসিকতাৰ কাৰণে আশে পাশে পৰি থকা পিঠাৰ ক্ষমতাক দেখা পোৱা নাছিল, সেইটো চাবলৈ যীচুৱে তেওঁলোকক প্ৰশিক্ষিত কৰিবলগীয়া হল, আপুনি কি চাই আছে? মন কৰক! আপুনি সেই সকলো খিনি দেখা পোৱা নাই যিটো ঈশ্বৰে আপোনাৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিছে।

মই এক্ষন্তেকৰ বাবে আপোনাক যাত্ৰাপুস্তক 16 অধ্যায় মনত পেলাই দিবলৈ বিচাৰিছো কিয়নো আৰু এটা কথা আছে যিটো মই ইয়াত দেখুৱাব বিচাৰিছো।

> *প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে তেওঁলোকে সেইবোৰ গোটাইছিল। প্ৰতিজন মানুহে সেই দিনটোত খাব পৰা অনুসাৰে গোটাইছিল। যেতিয়া ৰ'দ প্ৰখৰ হৈছিল, সেইবোৰ গ'লি গৈছিল। শুক্ৰবাৰ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে দুগুণ, অৰ্থাৎ প্ৰতিজনৰ বাবে দুই ওমৰকৈ পিঠা গোটাইছিল। তেতিয়া সমাজৰ মূখ্য লোকসকল মোচিৰ ওচৰলৈ আহি সেই কথা ক'লে। মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, "যিহোৱাই যে কৈছিল সেয়া তেনেকৈয়ে হব। এনেকৈ হব কাৰণ কাইলৈ সম্পূৰ্ণ বিশ্ৰাম-দিন, যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ দিন। তোমালোকে যি ভাজিব খোজা, আৰু যি সিজাব খোজে সিজাবা নিজৰ বাবে ৰাতি পুৱালৈকে তাৰ অৱশিষ্ট অংশ থৈ দিবা'।" সেয়ে তেওঁলোকে ৰাতিপুৱালৈকে আহাৰখিনি একাষৰিয়াকৈ থৈ দিলে। মোচিৰ নিৰ্দেশ অনুসাৰে, সেই খাদ্য দুৰ্গন্ধময় নহ'ল, আৰু তাত পোকো নহ'ল। শনিবাৰে, মোচিয়ে লোকবিলাকক ক'লে, "আজি বিশ্ৰাম-দিন, আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ৰাম-দিন। সেয়ে কোনোৱে যাতে পথাৰলৈ ওলাই নাযায়। সেই আহাৰ আজি ভোজন কৰা যিখিনি তোমালোকে যোৱাকালি গোটাইছিলা। তোমালোকে ছয় দিন সেইবোৰ গোটাবা। কিন্তু সপ্তম দিন বিশ্ৰাম-দিন হয়। সেয়ে বিশ্ৰাম বাৰে পথাৰত মান্না অৰ্থাৎ যিহোৱাই দিয়া খাদ্য নাথাকিব।" শনিবাৰৰ দিনা কিছুমান লোকে ওলাই গৈছিল মান্না গোটাবলৈ। কিন্তু তেওঁলোকে একো বিচাৰি নাপালে। তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, "তোমালোকে মোৰ আজ্ঞা আৰু ব্যৱস্থাবোৰ কিমান দিনলৈকে পালন কৰিবলৈ অমান্তি হৈ থাকিবা? চোৱা, মই যিহোৱা, ময়েই তোমালোকক বিশ্ৰামবাৰ দিলোঁ। সেয়ে তোমালোকক ষষ্ঠ দিনা মই দুদিনৰ আহাৰ দি আছোঁ। তোমালোক প্ৰতিজনে বিশ্ৰাম কৰা। তাতেই থাকা যত আছা।" সেয়ে লোকসকলে সপ্তম দিনা বিশ্ৰাম কৰিলে।*
>
> -যাত্ৰা পুস্তক 16:21-30

যেনেকৈ আমি কৈ আহিছো যে দুগুন অংশ চাৱাথৰ বিশ্ৰামক সম্ভৱ কৰি তুলে। কিন্তু আশ্বৰ্য্যৰ কথা এইটো যে ঈশ্বৰে ষষ্টম দিনাই দুগুন অংশ আগতে দি দিছিল। কিন্তু তথাপিও বহুত লোকে আগৰ দিনা অৰ্থাত চাৱাথৰ দিনা বিচাৰিবলৈ ওলালে আৰু তেওঁলোকে একোৱেই বিচাৰি নাপালে। এনে নহয় যে ঈশ্বৰে আপুৰ্তি কৰাত বিশ্বাসযোগ্য নাছিল। কিন্তু তেওঁলোকক ষষ্ট দিৰ আগতে দিয়া হোৱা দুগুন অংশক ভালকৈ বুজি পোৱা নাছিল এইকাৰণে সেইটো দেখা নাপাইছিল। তেওঁলোকে আগৰ দৰেই কেৱল এদিনৰ বাবে যিমান আৱশ্যক আছিল সিমানেই একত্ৰিত কৰিছিল। এতিয়া সপ্তম দিনা যেতিয়া তেওঁলোকে ভোকাতুৰ হৈচিল তেতিয়া তেওঁলোকে একো বিচাৰি নাপালে। হয়তো তেওঁলোকে ভাৱিছিল যে ঈশ্বৰে আমাক অসফলতা দিলে বুলি। কিন্তু ঈশ্বৰে অসফলতা হবলৈ

নিদিয়ে। বাস্তৱিকতা এইটো আছিল যে দুগুন অংশৰ সিদ্ধান্তৰ জ্ঞান নাছিল। যদি তেওঁলোকে গম পালে হয় তেতিয়া সেই ধৰণেই কাৰ্য্য কৰিলেহেতেঁন।

আজি কিমান লোকে নিজৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ পাবলৈ চেষ্টা কৰি ইফালে সিফালে দৌৰি ফুৰি আছে, তেওঁলোকে এইটো গম পোৱা নাই যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ সেই প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ আগতেই পঠিয়াই দিছে- মই ভাৱো যে এই শাস্ত্ৰভাগত আমি দেখা পাও যে তেওঁলোকে আগৰ পৰা দ্বিতীয় দিনৰ বাবে আৱশ্যক আহাৰ একত্ৰিত নকৰিলে এইকাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতি দুখী হল মই ভাৱো যে আমি এইটো নিজৰ মণ্ডলীত কেনেকৈ সংলগ্ন কৰিম।

> *যি জনাই কঠিয়া সিচিবলৈ কঠীয়া আৰু ভোজনৰ নিমিত্তে আহাৰ যোগায় বাহুল্য কৰিব, আৰু তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল বৃদ্ধি কৰিব এইদৰে তোমালোক সকলো দানশীলতাৰ অৰ্থে সকলো বিষয়তে ধনৱন্ত হোৱাত সেই দানশীলতাই আমাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰলৈ ধন্যবাদ সাধন কৰায়।*
>
> -2 কৰিন্থীয়া 9:10-11

পৌলে ইয়াত বহুত স্পষ্টতাৰে কথা কৈ আছে কিয়নো তেওঁ সকলো ধৰণে সমৃদ্ধি হোৱাৰ ভাৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ প্ৰভাৱৰ ব্যখ্যা কৰিছে যাতে আপুনি প্ৰতিটো সুযোগত উদাৰ হব পাৰে। মোৰ বন্ধু ইয়াৰ বাবে দুগুন অংশৰ আৱশ্যকতা আছে। আপুনি পৰ্য্যাপ্তুতকৈ অধিকৰ অবিহনে প্ৰতিটো সুযোগৰ ওপৰত উদাৰ হব নোৱাৰে।

প্ৰথম অধ্যায়ত মই আপোনাক কৈছিলো য়ে কেনেকৈ মোৰ ব্যৱসায় আমাৰ এজন বিক্ৰেতাৰ সৈতে প্ৰতি বছৰে 3 ৰপৰা 4 মিনিয়ন ডলাৰলৈকে উৎপাদনৰ স্তৰৰ পৰা প্ৰতি বছৰে 11 মিনিয়নত কৈ অধিক উৎপাদনৰ স্তৰ গৈ পাইছিল। এই সকলো উন্নতিৰ কাল কেৱল এবছৰৰ ভিতৰত হৈছিল। মই আপোনাক এইটোও কৈছিলো যে এইটো কেনেকৈ হৈছিল।

ঈশ্বৰে ৰাতি সপোনত কথা পাতিলে আৰু কলে যে এইটো কেনেকৈ কৰিব লাগে। কিন্তু মই ভাৱো যে এতিয়া মই আপোনাক এইটো কোৱাটো প্ৰয়োজন যে তেওঁ মোক কি কৈচিল কিয়নো এতিয়া আপুনি তাৰ অৰ্থ বুজি পাব। মোৰ সপোনত তেওঁ মোক কেৱল তিনিটা শব্দ দিছিল। হয় একেবাৰে কেৱল তিনিটা শব্দ। সেই তিনিটা শব্দই সেই বছৰত মোৰ আয়ক অনেক হাজাৰ ডলাৰলৈ পৰিবৰ্তন কৰিলে আৰু আগতে যিমান ব্যৱসায় কৰিছিলো, বা বিজ্ঞাপন দিছিলো, তাৰ অবিহনে এইটো হল। মই নিজৰ বাহিৰে নিজৰ কোম্পানীৰ সঞ্চালনত কোনো সলনি কৰা নাচিলো। সেই তিনিটা শব্দই ব্যক্তিগতভাৱে মই যি ধৰণে কাৰ্যঅয কৰিছিলো তাৰ সলনি কৰিবলৈ কলে, আৰু পৰিবৰ্তনে আমাৰ ব্যৱসায় আৰু মোৰ আয়ক চাৰিগুন কৰি দিলে। সেই তিনিটা শব্দ কোনবোৰ? আপুনি হয়তো জানিব বিচাৰিছে। কেৱল এইটো -সুযোগৰ লাভ উঠোৱা।

হয় সুযোগৰ লাভ উঠোৱা। ইমানেই কেৱল সেই তিনিটা শব্দই সেই সকলো কৰিলে। হয়, সেই

তিনিটা শব্দই এইবোৰ কৰিলে। এবাৰ যেতিয়া আপুনি বুজি পায় যে ঈশ্বৰ সদায় নিজৰ ব্যৱস্থাৰ সৈতে দুগুন অংশ পঠিয়াই, তেনেহলে আপুনি বুজি পাব যে তেওঁ মোক কি কৈ আছিল।

মোৰ কোম্পানী, সকলো বিক্ৰী কোম্পানীৰ দৰে লোকবিলাকক সহায় কৰি নিজৰ লাভ উপাৰ্জন কৰে। কোম্পানীৰ লোকবিলাকক সহায় কৰাত যিমান ভাল হব সিমানেই অধিক টকা উপাৰ্জন হব। এইটো সত্য হয় কিন্তু এইটোও সত্য যে বহুত খিনি বিক্ৰী কোম্পানীয়ে নিজৰ গ্ৰাহকৰ প্ৰয়োজনীয়তাক পূৰ্ণ কৰাত সফল নহয়, বা ঠিক ধৰণে অনুসৰণ নকৰাৰ বাবে গ্ৰাহক সেৱা নিদিয়াৰ বাবে বা কোনো কোম্পানীৰ বাবে নতুন গ্ৰাহক গোটোৱা আৰু যি গ্ৰাহক সিহঁতক সন্তোষ্ট কৰাত নাটনিৰ কাৰণ।

প্ৰভুৱে মোক কৈ আছিল যে পৰিপূৰ্ণত কৈ অধিক ব্যৱস্থা চাৱাথৰ বিশ্ৰাম, আগতেই দিয়া হৈছিল, তেওঁ আগতেই এইটো প্ৰদান কৰি দিছিল। মই কেৱল এইটো দেখা পোৱা নাছিলো!

আমাৰ ক্ষেত্ৰত আমি অতিকৈ ব্যস্ত আছিলো, আৰু এইটো কোনো বেয়া কথা নহয়, কিন্তু কেতিয়াবা কেতিয়াবা আমি নিজৰ গ্ৰাহকবিলাকক যি ধৰণে বিচাৰিছিলো সেই ধৰণে তৎক্ষণাত শীঘ্ৰতাৰে সেৱা দিব পৰা নাছিলো। মই নিজেই ব্যক্তিগতভাৱে নিবেশ গ্ৰাহকৰ সৈতে কাম কৰো, আৰু মই এইটো পচন্দ কৰো। কিন্তু মোৰ ব্যস্ততাৰ কাৰণে যেতিয়া সম্ভাৱিত নিবেশ গ্ৰাহক কল কৰিছিলে আৰু তেওঁৰ সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ ওপৰত কাৰ্য্য কৰিবলৈ ব্যক্তিগতভাৱে সেইটো মোক দায়িত্ব দিয়া হৈছিল। সেই সময়ত আগৰ 24 ঘন্টালৈকে মই সেই কলো কৰিব পৰা নাছিলো। মই তেওঁৰ ভালৰ কাৰণে ভাৱো, কিন্তু মই এইটো সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিছিলো।

যেনেকৈ আপুনি জানে যে যেতিয়া লোকবিলাক প্ৰশ্ন সুধে, কোম্পানীয়ে তেওঁৰ উত্তৰ দিব লাগে যাতে তেওঁলোকে নিজৰ ব্যৱসায় প্ৰাপ্ত হওক। কেতিয়াবা কেতিয়াবা কনো সম্ভাৱিত গ্ৰাহকক তেওঁৰ ব্যক্তিগত নিবেশ আৱশ্যকতাবোৰৰ ওপৰত আলোচনা কৰিবলৈ তেওঁ ফোন কৰাত পলম হৈছিল। আৰু তেতিয়া গ্ৰাহকে কোনো আন কোম্পানীৰ সৈতে সম্পৰ্ক কৰি লৈছিল যিবিলাকে তেওঁৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ তৎক্ষণাত দিছিল আৰু সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ পলম কৰা নাছিল। এনে বহুত বস্তু আছে যিবোৰ ভূল হৈ যায়। কিন্তু ইয়াৰ সমাধান এইটোৱেই যে যেতিয়া লোকবিলাকে কিবা জানিবলৈ বিচাৰে তেতিয়া তাৰ সমাধান কৰিবলৈ সদায় প্ৰস্তুত থকাটো।

এই কাৰণে যেতিয়া প্ৰভুৱে মোক সেই তিনিটা শব্দ দিলে, তেতিয়া মই বুজি পালো যে ইয়াৰ অৰ্থ কি। মই পৰিস্থিতিতিটো পৃথক ভাৱে চাব লাগিছিল। যদি মই বাস্তৱত সেই প্ৰথম শ্ৰেণীৰ দহ জন লোকৰ স্তৰত গৈ পাবলৈ বিচাৰো আৰু সেই মঞ্চত তেওঁলোকৰ ভিতৰত গণ্য হৈ বহি 100000 ডলাৰৰ চেক প্ৰাপ্ত কৰিব বিচাৰো তেনেহলে সুযোগৰ লাভ উঠোৱাটো অত্যন্ত প্ৰয়োজন আছিল!। এইকাৰণে মই কাৰ্য্য কৰাৰ প্ৰদ্ধতি সলনি কৰিলো। মই এটা নতুন নিয়ম বনালো যদি কোনোবাই বিনিয়োগৰ পৰামৰ্শৰ বাবে ফোন কৰে, তেতিয়া মই তেওঁক দুই মিনিটৰ ভিতৰত পুনৰ ফোন কৰিম, আৰু তৎক্ষণাত তেওঁৰ সহায় কৰিবলৈ যাম। মোৰ গ্ৰাহক গোটেই দেশত আছে আৰু এই ধৰণৰ

প্ৰতিবদ্ধতাক পালন কৰিবলৈ কঠিন হবলগীয়া আছিল। কিন্তু মই নিশ্চিত কৰিলো যে ইয়াৰ বাবে মই প্ৰতিবদ্ধ হম। মই মোৰ কোম্পানীৰ প্ৰবন্ধকক মাতিলো আৰু তেওঁক কলো যে ঈশ্বৰে কি কৈছে, আৰু তেওঁক কলো যে মোৰ সকলো প্ৰতিনিধিসকলক কবা যে যেতিয়া তেওঁলোকেও প্ৰতিটো সুযোগ যাতে এৰি নাযায় এনে কাৰ্য্য কৰিব। বছৰ শেষ হোৱালৈকে আমি সেই বিক্ৰেতাৰ শীৰ্ষত 10 থাকিবলৈ আৱশ্যক 11 মিলিয়নত কৈ অধিক লাভ কৰিলো। কিন্তু তাতকৈ অধিক আমি অন্য বিক্ৰেতাবোৰৰ সৈতে কাম কৰি লাখ ডলাৰ অতিৰিক্ত ব্যৱসায় কৰিলো।

ইয়াত আপোনাক গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা কোৱাৰ সয়ম। আমি একো পৃথক কৰা নাছিলো, কিন্তু যেতিয়া এজন গ্ৰাহকে আমাৰ সৈতে সম্পৰ্ক কৰি আমাৰ সৈতে কথা পাতিব বিচাৰে, তেতিয়া আমি তৎক্ষণাত তেওঁৰ সহায়ৰ বাবে যি আৱশ্যক হৈছিল সেইটো কৰিছিলো। আপুনি বুজি পাইছে, প্ৰভুৱে মোক কৈ আছিল যে অধিকতৰ বা আৱশ্যকতাতকৈ অধিক চাবাথৰ বিশ্ৰামৰ আগতেই দিয়া হৈছিল, তেওঁ আগৰ পৰাই এইটো প্ৰদান কৰি দিছিল। মই কেৱল এইটো দেখা পোৱা নাছিলো।

এইকাৰণে দুগুন অংশৰ কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে ইয়াৰ বাবে দুগুন অংশৰ ৰাজ্যৰ কোনো আইন নাই। দুগুন অংশ সদায় সৰ্বদায় উপলব্ধ থাকে। ঈশ্বৰে সদায়ে দুগুন অংশৰ সৈতে ব্যৱস্থা প্ৰদান কৰে।

ঈশ্বৰে কেতিয়াও কেৱল আজিৰ বাবে প্ৰৱধন নপঠায়। তেওঁ তাৰ সৈতে সদায় দুগুন অংশ পঠিয়াই!

কিন্তু আমাৰ সমস্যা এইটো যে আমি দুগুন অংশক দেখাই নাপাওঁ।

কিন্তু তাতোতকৈ ডাঙৰ সমস্যা এইটো যে আমি সেইটো বিচাৰিবও নাজানো!!!!

এই কাহিনীত যীচুৱে যি কৈছিল সেইটো মোৰ পচন্দৰ, একো যাতে নষ্ট নহয়! এই সকলো ঈশ্বৰে পঠিয়াইছে, আৰু তেওঁ বিচাৰে যে আপুনি ইয়াৰ ব্যৱহাৰ নিজৰ বাবে কৰক। তেওঁ সপ্তম দিনৰ বাবে মান্না আগতেই পঠিয়াই দিছিল, তেতিয়াও লোক বিলাকে বিচাৰি বাহিৰলৈ ওলাই গৈছিল তেতিয়া ঈশ্বৰে খং কৰিলে। তেওঁ মোচিক মনত পেলাই দিলে যে তেওঁ ষষ্ট দিনাই চাৱাথৰ দিনৰ বাবে মান্না পঠিয়াইছিল যাতে তেওঁলোকে সেইটো লব পাৰে আৰু চাৱাথৰ বিশ্ৰামৰ আনন্দ উপভোগ কৰিব পাৰে। আচলতে ,তেওঁ তেওঁলোকক কৈ আছিল যে, চাৱাথ মোৰ বাবে নহয়, এইটো তোমালোকৰ বাবে। এইকাৰমে মই তোমালোকক দুগুন অংশ পঠিয়াইছো। আপুনি যীচুক প্ৰায়ে এইটো কথা কোৱা শুনিছে যে, মোৰ বন্ধু সেই টুকুৰাবোৰক উঠোৱা, আৰু এই সকলো নিজৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা। ঈশ্বৰে

এইটো আপোনাৰ বাবে পঠিয়াইছে যাতে আপুনি দুগুন অংশৰ আনন্দ উপভোগ কৰিব পাৰে আৰু বিশ্ৰাম পাব পাৰে।

যীচুৰ দ্বাৰা পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছেৰে 5000 লোকক খুউৱাৰ এই কাহিনীত, শিষ্য বিলাকে টুকুৰাবোৰ দেখা পোৱা নাছিল। তেওঁলোকে সেইবোৰ বিচাৰাও নাছিল। কিন্তু যীচুৰে তেওঁলোকক কলে যে কি বিচাৰা যাতে একো শস্য এৰা খাই নাযায়। আজি পবিত্ৰ আত্মা আৰ সহায় কৰে যাতে আমি দেখা পাওঁ যে আমি সন্তোষ্ট হৈ গৈছো আৰু দুগুন অংশক লৈ ইয়াৰ ব্যৱহাৰ কৰোঁ। যদি আমি তেওঁক সুধিম তেনেহলে তেওঁ আমাক এনেক কথা কব যিটো আমি দেখা পোৱা নাই। মোৰ বিশ্বাস যে আপুনি এই চাবিটো বুজি পাইছে আৰু শিকিছে যাতে আপোনাৰ দুগুন অংশ আগৰ পৰা প্ৰদান কৰা হৈছে, আপুনি কেৱল এইটো লবলৈ গ্ৰহণ কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে।

কিয়নো দুগুন অংশই দুখদায়ী পৰিশ্ৰম আৰু ঘাম বোওৱাৰ এই পৃথিৱীৰ অভিশপ্ত প্ৰণালীৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ একমাত্ৰ উপায়। চয়তানে এইটো ঘৃণা কৰে, আৰু হয়, সি বিশ্বাসীবিলাকক বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিব পাৰে যে যদি তেওঁলোকে নিজৰ বিলবোৰ পৰিশোধ কৰিব পাৰিছে, দুটা চাকৰি কৰি নিজৰ পৰিয়াল ৰ নিৰ্বাহ কৰিব পাৰিছে, তেনেহলে ঠিকেই কৰি আছে, সিমানেই যথেষ্ট। কিন্তু বিশ্বাসীৰ যাৰ লগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ উন্নতিৰ বাবে দিবলৈ টকা আছে আৰু তেওঁ স্বয়ং আৰ্থিক হতাশাৰ ভয়ত আৰু চিন্তাৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকে। তেতিয়া চয়তানে এই ধৰণৰ লোকক বাধা দিবলৈ বিচাৰে। চয়তানৰ ইচ্ছা আৰু পৰিকল্পনা যে আপোনাৰ আৰ্থিক স্থিতি সদায় হতাশাপূৰ্ণ হওক, আৰু আপুনি জীৱন জীয়াই থাকিবলৈ জীৱনশৈলীৰ দাস হৈ থাকক। আৰু আপোনাৰ জীৱনত কোনো ধৰণৰ প্ৰভাৱশীল নহওক। টকাৰ প্ৰভাৱ! চয়তানে নিশ্চিত ভাৱে আপোনাক ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদৰ পৰা বাধা দিবলৈ বিচাৰিব। এইকাৰণে মই আপোনাক যি কবলৈ গৈ আছোঁ সেইটো আপোনাৰ জীৱনত বুজাটো বহুত প্ৰয়োজন আছে।

দুগুন অংশ লুকাই আছে!

এতিয়া শিষ্য বিলাকক বিশ্ৰামৰ সময় আহিছিল। তেওঁলোকে আৱশ্যকতকৈ অধিক বা অধিকতৰক দেখা পোৱা নাছিল, ইয়াৰ এটা কাৰণ আছিল, ঠিক আছে, আমি এইটো কৈ আছো, যে তেওঁলোকে দেখা পোৱা নাছিল কিন্তু বাস্তৱত ইয়াৰ আৰু এটা কাৰণ আছিল, আপুনি প্ৰায়ে পৰি থকা আহাৰ বা বস্তুক নুঠাই! মোৰ মতে তেওঁলোকৰ মানসিকতা, চাৰিওফালে পৰি থকা পিঠা আৰু মাছৰ টুকুৰা কেৱল জাৱৰ বা পেলোৱা বিধৰ আহাৰ আছিল।

পিতৰে নিজৰ কৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ যি আধলিৰ আৱশ্যকতা আছিল, সেইটো মাছৰ মুখত কিয় লুকাই থোৱা আছিল? কোনোবাই কেতিয়াবা এইটো ভাৱিব পাৰেনে? যে সেই আধলিক তাত বিচাৰিব লাগে বুলি? কি কোনোবাই কেতিয়াবা ভাৱিছিল নে যে পেচাদাৰী মাছ ধৰাবিলাকে গোটেই ৰাতি মাছ ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে কিন্তু একো ধৰিব নোৱাৰিলে। তেওঁলোক এজন ৰব্বীৰ কোৱামতে তেওঁলোকৰ জীৱনৰ সকলোতকৈ ডাঙৰ চিকাৰ প্ৰাপ্ত হব পাৰেনে? কোনোবাই ভাৱিছিল নে বাৰু যে 2 ৰাজাৱলিৰ

4 অধ্যায়ত যি মহিলাৰ লগত একো টকা নাছিল, তাৰ ঘৰত আৰু একোৱেই নাছিল, কেৱল সৰু বাচনত অলপ তেল আছিল, যিটো আনন্দিত হোৱাৰ ঘোষনা কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ তেল ইমানেই বাঢ়ি যাব যে নিজৰ ওপৰত থকা সকলো ধাৰ পৰিশোধ কৰিব পাৰিব আৰু তেওঁৰ জীৱন ঋণমুক্ত হৈ যাব? এনেকৈ কোনোৱে ভৱা নাছিল, আজি এজন কোটিপতি হব আৰু প্ৰতিদিনে পৃথিৱীৰ হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ আগত ভাষণ দিব? কোনোৱে এইধৰণে ভৱা নাই! এই সকলো কাহিনীত ঈশ্বৰে যাৰ কল্পনা কৰিব পৰা নাযায় এনে বস্তুবোৰৰ ব্যৱহাৰ আশে পাশেৰ স্থিতিক সলনি কৰিবলৈ কৰিলে।

চয়তানৰ ইচ্ছা আৰু পৰিকল্পনা যে আপোনাৰ আৰ্থিক স্থিতি সদায় হতাশাপূৰ্ণ থাকক আৰু আপুনি জীৱন জীয়াই থাকিব লাগে এইকাৰণে জীয়াই থাকিবলৈ জীৱন শৈলীৰ দাস হৈ থকাটো, আৰু আপোনাৰ জীৱন কোনো ধৰণে প্ৰভাৱশীল নহওক।

যদি আৱশ্যকতাতকৈ অধিক, দুগুন অংশ দৃশ্য ৰূপে হোৱাহলে, সহজতেই দেখা পোৱা গলহেতেঁন, তেতিয়া হলে চয়তানে এইটো দেখা পালে হয় আৰু হস্তক্ষেপ কৰি এইটো চুৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলেহেতেঁন। এইটোৱেই কাৰণ যে ঈশ্বৰে নিজৰ ভৰালক মুকলিকৈ প্ৰকাশ নকৰে। তেওঁৰ ধন লুকাই থোৱা থাকে। যেতিয়া আপুনি সন্তোষ্ট হয় আৰু ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা ব্যৱস্থাৰ আনন্দ উপভোগ কৰে তেতিয়া চয়তানে এইটো বেয়া পায়, কিন্তু যেতিয়া আপুনি তেওঁৰ দ্বাৰা দিয়া অধিকতমৰ আৰু চাৰাথৰ বিশ্ৰামত ভৰি দিয়ে তেতিয়া বাস্তৱত আৰু অধিক বেয়া পাবলৈ ধৰে চয়তানে।

মই আপোনাক দেখুৱাব বিচাৰো যে, ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰত কেনেকৈ কাৰ্য্য কৰে, আৰু আপোনাক এইটো বুজাৰ আৱশ্যকতা আছে।

> *কিন্তু যি জ্ঞান ঈশ্বৰে যুগবোৰৰ পূৰ্ব্বেই আমাৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে নিৰুপন কৰিলে, আমি নিগুঢ় তত্বৰ বাক্য কৈ ঈশ্বৰৰ সেই গুপ্ত জ্ঞানৰ কথা কওঁ। সেই জ্ঞানৰ কথা এই যুগৰ শাসনকৰ্তাবিলাকৰ কোনেও নাজানিলে কিয়নো জনা হলে, তেওঁবিলাকে প্ৰতাপৰ প্ৰভুক ক্ৰুচত নিদিলেহেঁতেন।*
>
> -1 কৰিন্থীয়া 2:7-8

এই শাস্ত্ৰভাগে আমাক স্পষ্টকৈ দেখুৱাইছে যে যদি চয়তানক ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে জনা হলে, তেতিয়া সি তাৰ ৰননীতি সলনি কৰিলে হেতেঁন। এই কাৰণে যে ঈশ্বৰক গুপ্তভাৱে কাৰ্য কৰিবলগীয়া হয়। চয়তানে যিকোনো স্পষ্টকৈ দেখা পোৱা কথাত প্ৰতিক্ৰিয়া কৰিব। আপোনাৰ অধিকতৰ ব্যৱস্থাক তেতিয়ালৈকে স্পষ্ট কৰা নাযায় যেতিয়ালৈকে আপুনি সেইটো গ্ৰহণ কৰিবলৈ একেবাৰে প্ৰস্তুত নহয় বা যিহৰ কাৰণে আপোনাক দিয়া হৈছে সেই কাৰণতেই সেইটো প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰে। মোৰ এটা কথা যিটো মই অনেক বছৰ ধৰি ব্যৱহাৰ কৰি আহিছোঁ। ঈশ্বৰৰ ভৰাল আপোনাৰে

নহয় কিন্তু আপোনাৰ বাবে লুকাই আছে।

আপোনাৰে নহয় কিন্তু আপোনাৰ বাবেই লুকাই আছে

বহুত লোকে মোক কয় যে তেওঁলোকে বিচাৰে যে ঈশ্বৰে নিজৰ উত্তৰ দিবলৈ আধা ৰাতিলৈকে সময়ৰ প্ৰতীক্ষা নকৰক। কিন্তু মোৰ বন্ধু ঈশ্বৰে ভয় নকৰে। তেওঁ জানে যে আপোনাৰ বিল পৰিশোধ কেতিয়া কৰিব লগীয়া আছে, আৰু এইটো আপোনাৰ লাভৰ বাবে যে ঈশ্বৰে বহুত সোনকালে নিজৰ কাৰ্য্য নেদেখুৱাই, যাতে চয়তানে বাধাৰ উৎপন্ন নকৰক।

> *মই যে তোমাৰ নাম কাঢ়ি মাতোঁতা ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তাক জানিবৰ নিমিত্তে মই তোমাক আন্ধাৰত থকা ধন আৰু গুপুত ঠাইত লুকুৱাই থোৱা বহুমূল্য বস্তু তোমাক দিম।*
>
> -যিচয়া 45:3

ধন গুপ্ত স্থানত পুতি থোৱা ধন হয়নে? হেৰৌ, এইটো তো হলিউডৰ কোনো সকলোতকৈ ডাঙৰ ফিল্মৰ পাঠকথাতকৈ ভাল। মই আপোনাক এটা উদাহৰণ দিছোঁ যে কেনেকৈ ঈশ্বৰে মোৰ ব্যৱসায়িক জীৱনত দূগুন অংশক প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ সহায় কৰিলে। অনেক বছৰ আগতে মই নিজৰ বিত্তীয় সেৱা প্ৰদান কৰা কোম্পানীৰ সেই বছৰৰ লাভ আৰু লোকচানৰ বিৱৰণ চাই আছিলো। যদিও মই সন্তোষ্ট আছিলো-মই ঋণৰ পৰা বাহিৰত আছিলো আৰু বেঙ্কতো কিছু টকা আছিল- কিন্তু মই জানিছিলো যে আৰু বহুত খিনি আছে। মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ উন্নতিৰ বাবে অনেক পৰিকল্পনাবোৰক আৰ্থিক সহায়ৰ বাবে চিন্তা কৰিছিলো, বহুত খিনি কৰিবলগীয়া আছিল, আৰু ইয়াৰ বাবে বহুত টকাৰ আৱশ্যকতা আছিল।

যেনেকৈয়ে মই ইয়াৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলো, প্ৰভুৱে মোৰ সৈতে টুকুৰা এই শব্দৰ বিষয়ে কথা আৰম্ভ কৰি দিলে। প্ৰথমে মই একো বুজি পোৱা নাছিলো যে তেওঁ কি কৈ আছে, কিন্তু যিমান দেৰি মই এই বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলো আৰু শুনিবলৈ চেষ্টা কৰিলো, মই বুজি পালো। আমি অলপতে সেই কাহিনীক পঢ়িলো যিটো তেওঁ টুকুৰাবোৰক নেদেখা কৰি দিছিল। সেইবোৰৰ মূল্য বেকাৰ বুলি গণ্য কৰা হৈছিল- বা এইটো ভাৱি যে সেইবোৰ একত্ৰিত কৰাত যি পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হব সেইবোৰ তাৰ যোগ্য নহয় বা সেইবোৰৰ মূল্য এটা পুৰনি মূল্যৰ প্ৰণালীত আধাৰিত আছিল এইকাৰণে। বা সেইবোৰৰ কোনো ধৰণৰ প্ৰভাৱশীল ৰীতিৰে ব্যৱহাৰ্য হব পাৰে এই বিষয়ে তেওঁলোকৰ দোষপূৰ্ণ আৰু সীমিত দৃষ্টিকোনে তেওঁলোকৰ জ্ঞানক সীমিত কৰি দিছিল।

নিজৰ লোকক এইটো কোৱা বহুত বাৰ শুনিছে চাগে, আমি সদায় এনেকুৱা কৰি আহিছোঁ। ঠিক আছে, কিন্তু মই আপোনাক কবলৈ বিচাৰিছো যে দুগুন অংশ এই ধৰণে নাহে।

যেতিয়া মই নিজৰ কোম্পানীক সম্পূৰ্ণ কাৰ্য্যপ্ৰণালীক চালো, তেতিয়া ঈশ্বৰে মোৰ চকু সেই

কেইবা টুকুৰাক চাবলৈ মুকলি কৰি দিলে যিবোৰ মই টেবুলত এনেই এৰি আহিছিলো, যিবোৰ বাস্তৱত মই উঠাব লাগিছিল। যেতিয়া আমি কোনো গ্ৰাহকৰ সৈতে কাম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰো তেতিয়া আমি সৰ্ব প্ৰথমে এইটো চাওঁ যে তেওঁৰ লগত কি সম্পত্তি আছে, আৰু এইটোও চাওঁ যে তেওঁৰ ঋণ কিমান আছে। আকৌ আমি তেওঁৰ সম্পত্তিৰ আৰু টকাৰ এই কথাক মনত ৰাখি অৱলোকন কৰো যে কেনেকৈ আমি তাৰ পৰা কিছু অংশ ঋণৰ পৰা বাহিৰ হবলৈ স্থান্তৰিত কৰিব পাৰিম। আমি ডাটা শ্বীটত ঋণৰ স্থিতিৰ চৰ্ত আৰু সুতৰ দৰ তালিকাবন্ধ কৰো। সেই সময়ত আমি গ্ৰাহকক উচ্চ সুত দৰৰ ঋণৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ তেওঁৰ ঘৰৰ ইক্ৰিটিৰ সলনি এটা লাইন অফ ক্ৰেডিট কাৰ্ড প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিওঁ। এই ধৰণে তেওঁৰ নিয়মীয়া 21 শতাংশৰ সুত ঘটাই 6 শতাংশ দৰৰ সুতত লৈ আহোঁ। এইটো সুদক্ষৰে পৰিয়ালক দৰ মাহৰ সময় 500 ডলাৰ পৰা 600 ডলাৰৰ নগধ ধন সঞ্চয় হব। এই স্থিতিত অহাৰ পাছত আমি নিজৰ গ্ৰাহকক তেওঁৰ নিজৰ বেঙ্কৰ চমেকেন ঋণ প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ উভতাই পঠিয়াই দিওঁ।

যেতিয়া মই নিজৰ কোম্পানীৰ কাৰ্য্য প্ৰণালীৰ বুজ লৈ আছিলো, তেতিয়া পৱিত্ৰ আত্মাই এই সম্পত্তিৰ সলনি ঋণ লোৱাৰ বিষয়ে ইঙ্গিত কৰিলে। আপুনি সেই সম্পত্তিৰ সলনি ঋণৰ কাৰ্য্যক কিয় নিয়ন্ত্ৰণ কৰা নাই? যেতিয়া মই ইয়াৰ বিষয়ে ভাৱিলো, তেতিয়া মই কথাটো বুজি পালো। আমাৰ লগত আগৰ পৰাই গ্ৰাহকৰ গোটেই বিৱৰণ আছিল, আমাৰ কাৰ্য্যৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ বিশ্বাস আৰু ভাৰসা আছিল আৰু চাবলৈ গলে আমিয়েই আছিলো যি তেওঁলোকক পৰামৰ্শ দি আছিলো যে তেওঁলোকে ঋণক পুনৰবিত্ত কৰক, অৰ্থাত পৰীক্ষাৰ কৰিবলৈ।

ব্যৱসায়ৰ এই ভাগক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ মই এটা নতুন ব্যৱসায় শিকিবলৈ, অধিনিয়মীত প্ৰশিক্ষণক পাচ কৰাবলৈ আৰু বহুত কিছু কৰাৰ আৱশ্যকতা হব। মোৰ লগত কেৱল সেই খিনি কৰিবলৈ সময় নাছিল। কিন্তু যেতিয়া মই ইয়াৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ধৰিলো, তেতিয়া প্ৰভুৱে মোক সম্পত্তিৰ সলনি ঋণ দিয়া এই কোম্পানীক স্থাপন কৰিবলৈ আৰু চলাবলৈ কাৰোবাক নিযুক্তি কৰিবলৈ প্ৰেৰিত কৰিলে, আৰু মই তেনেকৈয়ে কৰিলো। সম্পত্তিৰ সলনি লোনৰ কাৰ্য্যক নিজে নিজৰ এই নতুন কোম্পানীৰ দ্বাৰা সঞ্চালনৰ পৰা প্ৰথম বছৰত অতিৰিক্ত 160000 ডলাৰৰ লাভ হল। এই টকা মোৰ লগত কেতিয়াও নহলহেতেঁন যদি মই পৱিত্ৰ আত্মাৰ সেই টুকুৰাৰ বিষয়ে নেতৃত্বৰ ফালে মন নিদিলোহেতঁন, যিটো মই চাইছিলো কিন্তু কেতিয়াও ধ্যান দিবলৈ চেষ্টা কৰা নাছিলো।

পৱিত্ৰ আত্মাই মোক আৰু অনেক টুকুৰাৰ বিষয়ে নেতৃত্ব কৰিলে আৰু মই সেইবোৰো একত্ৰিত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো যিবোৰ আগতে মই নেদেখা ভাও জুৰি আছিলো। কেৱল এইকাৰণে যে মই কৰবাত পঢ়িছিলো নে লোকবিলাকক কোৱা শুনিছিলো যে এই ক্ষেত্ৰত ব্যৱসায় কৰাটো ইমান ফলপ্ৰসু নহব- কিন্তু যেতিয়া মই সেইটো কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো তেতিয়া সেইটো আমাৰ বাবে এটা ডাঙৰ সফলতাৰ কাৰণ হৈ পৰিল। যেতিয়া মই শেষত ইয়াৰ অৱলোকন কৰিলো, তেতিয়া মই অনুভৱ কৰিলো যে এই উৎপাদ ক্ষেত্ৰৰ বিষয়ে মই যিখিনি জানিছিলো বা শুনিছিলো সেইটো ভূল আছিল আৰু বাস্তৱত ভূলেই আছিল, এইটো আমাৰ কোম্পানীৰ বাবে উকৃষ্ট সফলতা আছিল। সেই টুকুৰাই বাস্তৱত মোৰ মুখ্য ব্যৱসায়ৰ তুলনাত অধিক আয়ৰ উৎপাদন কৰিছিল, লাখ ডলাৰত কৈয়ো

অধিক আয় মোক দিলে। এইটো একেবাৰে মিনিয়ন ডলাৰৰ অমূল্যৰ টুকুৰা আছিল।

তেনহলে আহক মই এইটো আপোনাক স্পষ্ট কৰি দিওঁ। প্ৰকাশনৰ দ্বাৰা দুগুন অংশক প্ৰাপ্ত কৰিব পৰা যায়! প্ৰকাশন সেইটো হয় যিটো পবিত্ৰ আত্মাই আপোনাক দেখুৱাই যিটো আপুনি নিজে জনা নাই আৰু দেখা পোৱা নাই। পবিত্ৰ আত্মা আপোনাক চকুক কোনো এনে এটা বস্তুক চাবলৈ মুকলি কৰে যিটো আপুনি স্বয়ং নাজানে। এইটোকে প্ৰকাশনৰ জ্ঞান বুলি কোৱা হয়।

প্ৰকাশনৰ এই দুগুন অংশক পাবলৈ চাবি আছে!

আকৌ লোকবিলাকে মোক সুধে, মই পবিত্ৰ আত্মাক কেনেকৈ শুনিব পাৰো? এই লুকাই থকা কল্পনাবোৰৰ সুযোগক কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে এইটো জানিবলৈ মই তেওঁক কেনেকৈ শুনিম? গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্ন। ঈশ্বৰৰ শব্দক শুনাৰ বিষয়ে গভীৰতালৈ যাবলৈ এই পুস্তকত মোৰ লগত সময় নাই। কিন্তু মই আপোনাক মোৰ আনটো কিতাপ পঢ়িবলৈ অনুৰোধ কৰিছো যিটোৰ শীৰ্ষক, পবিত্ৰ আত্মাৰ বাপ্তিস্ম। আপুনি এইটো আমাজন বা আমাৰ ৱেৱচাইটৰ পৰা কিনিব পাৰে। সেই পুস্তকত আপোনাক এই বিষয়ে অধিক জ্ঞান প্ৰাপ্ত হব যে পবিত্ৰ আত্মা ঈশ্বৰৰ লুকাই থকা যোজনাবোৰক আমাৰ ওপৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ কেনেকৈ কাৰ্য্য কৰে, যাতে আমি ঠিক এইটোৱেই চয়তানৰ নাকৰ তলত পৃথিৱীৰ ভিতৰত সমৃদ্ধ হব পাৰে। আৰু ইয়াৰ বিষয়ে তেওঁ একো কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু আপোনাক সঠিক দিশাত লৈ যাবলৈ আহক **1 কৰিন্থীয়া 14:2** অলপ চকু ফুৰাওঁ।

> *কিয়নো যি জনে পৰভাষা কবৰ শক্তিৰূপ বৰ পাই কয়, তেওঁ মানুহক নকৈ ঈশ্বৰকহে কয়, কাৰণ কোনেও নুবুজে, কিন্তু তেওঁ আত্মাৰে নিগূঢ় তত্ববোৰ কয়।*

আকৌ 4 পদত কোৱা হৈছে,

> *যি জনে পৰভাষাত কথা কয়, তেওঁ নিজকে ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰে।*

উন্নতি পোৱাটো এই শব্দৰ অৰ্থ হয় নিৰ্দেশ বা বুজনি প্ৰাপ্ত কৰা। মোক আৰু আপোনাকো ইয়াৰ আৱশ্যকতা আছে। যেতিয়া বাইবেল ইয়াত অন্য ভাষাত কোৱাৰ বিষয়ে কথা হৈ আছে বা যেনেকৈ পৌলে ইয়াৰ বৰ্ণনা কৰিছে, আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰা, মই আপোনাক প্ৰোৰোসাহিত কৰিবলৈ বিচাৰিছো- লাগিলে আপুনি পবিত্ৰ আত্মাৰ এই কাৰ্য্যৰ বিষয়ে কিছু শুনিছে, লাগিলে কোনোবাই আপোনাক কৈছে যে ইটো প্ৰেৰিত সকলৰ সৈতে সমাপ্ত হৈ গল, বা এইটো চয়তানৰ কাৰ্য্য- আপুনি নিজৰ বাইবেল পঢ়ক! আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ অৰ্থ হৈছে পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ ক্ষেত্ৰৰ মাধ্যমেদি প্ৰাৰ্থনা কৰে যাতে চয়তানে নজনাকৈ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ হওক। আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰাটো স্বৰ্গৰ প্ৰকাশন শুনাৰ এটা

মুখ্য চাবিকাঠি আৰু মই এইটো যি কলো তাৰ ওপৰত অধ্যয়ন কৰিবলৈ মই আপোনাক উৎসাহিত কৰিছো। আৰু যদি আপোনাৰ মনত কিবা প্ৰশ্ন আছে, তেনেহলে মোৰ পুস্তক প্ৰাপ্ত কৰক আৰু মোৰ বিশ্বাস যে এইটো আপোনাৰ জীৱনত পবিত্ৰ আত্মাৰ এই অদ্ভুত কাৰ্য্যৰ বিষয়ে অধিক খবৰ প্ৰাপ্ত কৰাত সহায়ক হব।

মই এই কিতাপত পবিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ দুটা পদৰ সৈতে সমাপ্ত কৰিবলৈ বিচাৰিছো যিটো মূলভাৱে এই অধ্যায়ৰ সাৰাংশ।

> *যি জনাই আমাৰ অন্তৰত কাৰ্য্য সাধন কৰোঁতা শক্তি অনুসাৰে আমাৰ যাচনাৰ আৰু বুদ্ধিৰ অতি অতিৰিক্ত কৰ্ম কৰিব পাৰে, মণ্ডলীত আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুত সদাসৰ্বদায় পুৰুষানুক্ৰমে তেওঁৰেই মহিমা হওক আমেন।*
>
> -ইফিচীয়া 3:20-21

আপুনি এনেকুৱা কিবা বিচাৰিব নোৱাৰে যিহৰ বিষয়ে আপুনি চিন্তা কৰা নাই। মোৰ লগত বৰ্তমান দুটা উৰা জাহাজ আছে, এটা সৰু বিমান যিটো মই আনন্দৰ বাবে উৰাও আৰু মোৰ ব্যৱসায়িক বিমান যেটো মই দেশত কৰবাত যাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰোঁ। যেতিয়া মই ব্যৱসায়ৰ কাৰণে এখন বিমান কিনিবলৈ চিন্তা কৰি আছিলো, ব্যৱসায়ৰ বাবে বিমানৰ বিনা মোৰ কাম চলিলে হেতেঁন। অৱেশষত ইয়াত বহুত টকা লাগিব। কিন্তু প্ৰতি সপ্তাহ বিমান সেৱা এয়াৰলাইনৰ যাত্ৰা কৰি আছিলো। আৰু এমাহ পাছত মই 23 বাৰ বিমান যাত্ৰা কৰিলো। এই প্ৰকাৰৰ যাত্ৰাবোৰ মোক ভাগৰাই দিছিল। হয়, মই কৈছোঁ যে মোৰ লগত ব্যৱস্থা আছিল। মোৰ সকলো উৰাৰ বাবে পৰিশোধ কৰা হৈছিল। এই যাত্ৰাবোৰৰ খৰচৰ বাবে টকা লৈ কোনো সমস্যা নাছিল। কিন্তু মোৰ এয়াৰলাইন যাত্ৰাত সকলো ঠিক আছিল আৰাম পোৱা নাছিলো। সেইটো ভাগৰাই পেলাইছিল। বিমান বাতিল হল বা দেৰিকৈ উৰিব, তেতিয়া বহুত অসুবিধাত পৰিছিলো। এই চাৱাথৰ বিশ্ৰাম নাছিল যিটোৰ মোৰ আৱশ্যক আছিল।

শেষত মই স্বীকাৰ কৰিলো যে ইয়াত ঈশ্বৰক সীমিত কৰিছিলো। সেই দুগুন অংশ দিয়া জন ঈশ্বৰেই হয়! মই এইটো কৈ দুখ প্ৰকাশ কৰিছো যে ডেণ্ড্ৰা আৰু মই সেই বিমানক কিনিবৰ বাবে এবছৰতকৈ অদখি সময় লৈকে ভাৱি হাবাথুৰি খাই আছিলো। অৱশেষত, ঈশ্বৰে আমাৰ ধ্যান সেই বিমানৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰিলে আৰু আমাক কলে যে দুবছৰ ধৰি সেই বিমানক আমাৰ বাবে পোৱাবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। আমি প্ৰায়শ্চিত কৰিলো আৰু নিজৰ নিৰ্ণয় ললো। আমি নিজৰ বীজ সেই ব্যৱসায়িক বিমানৰ বাবে সিচিলোঁ, যিটো আমি বিচাৰিছিলো আৰু যাৰ আমাৰ আৱশ্যক আছিল. আৰু এতিয়া আমি এই পদক্ষেপ ললো, তেতিয়া সেই বিমান আমাৰ ওচৰত দুমাহৰ ভিতৰত আহি গল। সেই সময়ত ঈশ্বৰে মোক কিছু ব্যৱসায়িক চৰ্ত পূৰ্ণ কৰিবলৈ অন্তদৃষ্টি আৰু কৃপা প্ৰদান কৰিলে, আৰু যেতিয়া মোক আৱশ্যক আছিল সেই সময়তে মোৰ লগত টকা উপলব্ধ আছিল।

হয়, ঈশ্বৰে দুগুন অংশৰ ঈশ্বৰ হয়। কি ইয়াৰ কিবা পাৰ্থক্য হলনে? হয়, মোৰ জীৱনত কোনো

এয়াৰলাইনৰ বিমানেৰে যাত্ৰা কৰাৰ তুলনাত নিজৰ বিমানেৰে যাত্ৰা কৰাটো ধৰি লওক 50 কিলোমিটাৰ দুৰ কাৰোবাক লগ কৰিবলৈ যাবলৈ হলে নিজৰ চাইকেলেৰে যোৱাৰ সলনি গাড়ী চলোৱা যেন আছিল। এই বাস্তৱিকতা! আৰু ঈশ্বৰে দুবছৰৰ পৰা সেইটো মোক দিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল কিন্তু মই কেৱল তাতেই সন্তোষ্ট আছিলো যিটো মোৰ লগত আছিল আৰু সেইটো দুগুন অংশৰ প্ৰতি অন্ধ হৈ থাকিছিলো যিটো ঈশ্বৰে মোক আগৰ পৰাই প্ৰদান কৰিছিলে। মই কেৱল এইটো চোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল।

আপোনাৰ লগত হয়তু এনে গাড়ী আছে যিটো সকলো সময়তে কিবা নহয় কিবা প্ৰকাৰে মেৰামতি কৰাৰ প্ৰয়োজন হয়। আৰু প্ৰত্যেক বাৰ আপুনি এইটোৱেই প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকে যে যেতিয়া ৰাতিপূৱা কৰবাত যাবলৈ সাজু হয় তেতিয়া সমস্যাৰ অবিহনে সেইটো আৰামেৰে আৰম্ভ হৈ যাওক। নিজৰ খালী বেঙ্কৰ একাউন্ট চাই তাৰ আধাৰত নিজৰ জীৱন জীয়াই থকাৰ নিৰ্ণয় লোৱাটো বন্ধ কৰিব। ইয়াৰ সলনি দুগুন অংশ ঈশ্বৰক নিজৰ সেই টুকুৰা দেখুৱাবলৈ দিয়ক, তেওঁ লুকাই থকা বস্তু যিটোৱে আপোনাক মুক্ত হবলৈ আৰু শান্তি আৰু চাৰাথৰ বিশ্ৰামৰ আনন্দ লবলৈ জনাৰ আৱশ্যকতা আছে। যদি আপুনি কেৱল ঈশ্বৰক সুধিব তেতিয়া তেওঁ আপোনাক যোজনা দিব আৰু আপোনাক দেখুৱাব যে এইটো কেনেকৈ কৰিব লাগিব, যেনেকৈ যীচুৱে কৈছিল, একো যেন ব্যৰ্থ নহয়। আপোনাৰ বাবে দুগুন অংশ আগৰ পৰাই প্ৰদান কৰি দিয়া হৈছে।

এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে বিশ্ৰাম বাৰৰ ভোগ বাকী আছে। কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে, তেনেকৈয়ে যি জনে তেওঁৰ বিশ্ৰামত সোমাল সেই জনেও নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে।

-ইব্ৰী 4:9-10

মোৰ বিশ্বাস যে এই কিতাপে আপোনাৰ বাবে আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে বিশ্বাসত চলিবলৈ এটা আশীৰ্বাদ হয়। যেনেকৈ মই এই পুস্তকত কৈছো, এইটো, আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ, শৃংখলাত দ্বিতীয় পুস্তক হয়। এই শৃংখলাত মুঠ পাঁচখন পুস্তক আছে, এইকাৰণে আগৰ পুস্তকৰ বাবে আমাৰ ৱেৱচাইটত যাওক। লগতে টীম ৰিবুলেশ্বন, আমাৰ মেটৰশ্বিপ প্ৰগ্ৰামৰ ৰহস্য বনাবলৈ চিন্তা কৰক। আপুনি টীম ক্ৰান্তিৰ সমন্ধিত অধিক জানিবলৈ আমাৰ ৱেৱচাইটত গৈ প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে।

গেৰী আৰু ডেণ্ড্ৰা কীচী নিউ অল্বানী অহিঅ(1-(800)-815-0818 ত ফৰ্বাড ফাইনেনশ্বিয়েল গ্ৰুপৰ মালিক হয়, আৰু তাৰ সঞ্চালন কৰে।

গেৰী আৰু ডেণ্ড্ৰা কীচী নিউ অল্বানী অহিঅত ফেইথ লাইফ গীৰ্জাত পুৰোহিতৰ কাৰ্য্য কৰে।

গেৰী আৰু ডেণ্ড্ৰা কীচীৰ দ্বাৰা অধিক সম্পদৰ বাবে FaithLifeNow.com, GaryKeesee.com বা Derenda.com ত যাওক।

এই প্ৰকাশনৰ অনান্য কিতাপ সমূহ

অধীনতাৰ সামৰ্থ্য

বিশ্ৰামৰ সামৰ্থ্য

উদাৰতাৰ সামৰ্থ্য

কৌশলৰ সামৰ্থ্য

যোগানৰ সামৰ্থ্য

আপোনাৰ ভাষাত অধিক বিনামূলীয়া শিক্ষা ডাউনলোড কৰিবলৈ
FLNFree.com লৈ যাওক!

আপোনাৰ ভাষাত অধিক বিনামূলীয়া পাঠদান সম্পদ বিচাৰেনে?
FLNFree.com লৈ যাওক

আপোনাৰ বিত্তীয় বিপ্লৱ
বিশ্ৰামৰ সামৰ্থ্য

আপুনি ভাগৰি পৰিছে নেকি?

নিগনিৰ দৌৰ দৌৰি ভাগৰিছে নেকি?
ভাগৰুৱা হৈ আবদ্ধ হৈ পৰিছে নেকি?
চিন্তা কৰি ভাগৰি পৰিছেনেকি?
সুখী নহৈ ভাগৰি গৈছে নেকি?

এতিয়া আৰু আপুনি তেনেকৈ জীয়াই থাকিব নালাগে।

যোগদান কৰক, গেৰী কীচীৰ এই অবিশ্বাসনীয় আৱিষ্কাৰৰ যাত্ৰাত। আৰু এটা নতুন ব্যৱস্থা শিকিবলৈ, যিটোৱে আপোনাৰ জীৱনত সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিবৰ্তন আনিব,ঠিক তেনেকৈয়ে যেনেকৈ তেওঁৰ নটা অদি দীঘলীয়া বছৰত ভাগৰুৱা আৰু ৰচীৱে আৰ্থিক পৰিস্থিতি বান্ধ খাই আছিল, আৰ্থিক, শাৰীৰিক, আৰু আবেগিকভাৱে জীয়াই আছিল।

বিচাৰি উলিয়াওক:

1. সকলো খিনি গেৰীৰ বাবে কেনেকৈ সলনি হল- কেনেকৈ সম্পূৰ্ণ হতাশাগ্ৰস্থ, আৰ্থিক, আৰু শাৰীৰিকভাৱে, সুস্থ আৰু সম্পূৰ্ণ হৈ পৰিল, গাড়ীৰ বাবে নগদ ধন দি, ঋণমুক্ত হৈ নিজৰ ঘৰটো নিৰ্মান কৰিলে, একাধিক কোম্পানী আৰম্ভ কৰিলে, আৰু লাখ লাখ মানুহক ৰাজ্যৰ বিষয়ে জীৱন যাপন কৰাৰ বিষয়ে শিকাই আছে... বিশ্ৰামৰ জীৱন যাপনৰ বিষয়ে।

2. আপোনাৰ বাবেও এই সকলোখিনি সলনি হব পাৰে-আপুনি কেনেকৈ বিশ্ৰামৰ জীৱন যাপন কৰিব।

আপুনি জনা সকলোৱে যদি কেৱল জীয়াই থাকিবলৈ ভাগৰুৱা আৰু কঠিনভাৱে দৌৰি আছে, যদিও আপুনি তেনেকৈ জীয়াই থাকিব নালাগে। বিশ্ৰামৰ মুল নীতিটো বুজি পালে আপুনি নিজৰ জীৱনত প্ৰকৃত ফলাফল দেখা পাব। আপুনি এনে এখন ঠাইত থাকিব যত আপোনাৰ প্ৰয়োজনীয়তা খিনি পূৰ্ণ হব, নিগনিৰ দৌৰৰ পৰা মুক্ত নিজৰ উদ্দেশ্য আৰু আবেগত বিচাৰি উলিয়াবলৈ আৰু সমৃদ্ধিশালী হবলৈ মুক্ত, যত আপুনি আগৰ পৰা জীয়াই থকাৰ সমৃদ্ধিশীল হৈছে, আৰু যত আপুনি পৃথিৱীখনক সাধাৰণতে দেখা পোৱাতকৈ পৃথক ফলাফল প্ৰদৰ্শন কৰিছে।

আবদ্ধ হৈ থকাৰ প্ৰয়োজন নাই, ভাগৰুৱা হৈ জীয়াই নাথাকিব।

জীৱন-যাপনৰ বাবে এক নতুন প্ৰদ্ধতি আৱিষ্কাৰ কৰক!

গেৰী কীচী এজন লেখক, বক্তা, উদ্যোগী, বিত্তীয় বিশেষজ্ঞ আৰু পাষ্টৰ যিয়ে জীৱনত বিশেষকৈ বিশ্বাস, পৰিয়াল আৰু বিত্তীয় ক্ষেত্ৰত মানুহক জয়ী হোৱাত সহায় কৰাৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ আছে। গেৰী আৰু তেওঁৰ পত্নী ডেণ্ড্ৰাই কেইবাটাও সফল ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰিছে, আৰু তেওঁলোক ফেইথ লাইফ নাওৰ প্ৰতিষ্ঠাপক, যিয়ে দুটা টেলিভিছন অনুষ্ঠান প্ৰস্তুত কৰে— ফিক্সিং দ্য মানি থিং আৰু ডেণ্ড্ৰা বিশ্বব্যাপী সন্মিলন আৰু ব্যৱহাৰিক সম্পদ। কীচী পৰিয়ালে অহিঅ'ৰ কলম্বাছৰ ওচৰৰ ফেইথ লাইফ গীৰ্জাৰ এজন পাষ্টৰ।

GKM GARY KEESEE MINISTRIES
garykeesee.com